αναγεννηση

- ΕΝΩΜΕΝΕΣ ΟΙ ΛΑ·Ι·ΚΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ ΕΙΝΑΙ ΣΕ ΘΕΣΗ ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΨΟΥΝ ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΗΣ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗΣ
- ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΑΣΙΑΣ
  ('Απάντηση στὸ Λ. Στρίγκο)
- ΟΙ «ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΕΣ» ΤΗΣ ΕΔΑ ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ
- Η ΠΑΛΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΕΚΤΑΚΤΩΝ ΜΕΤΡΩΝ
- ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΝ ΤΗΝ ΟΠ-ΠΟΡΤΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΔΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΩΡΙΖΟΥΝ ΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥΣ ΑΠ' ΑΥΤΗΝ
- ΕΠΕΣΕ Η ΜΑΣΚΑ ΤΗΣ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗΣ ΤΟΥ ΚΚΣΕ
  (ἄρθρο τῆς ἰαπωνικῆς « Ακαχάτα»)
- ΤΑ 45 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ Κ. Κ. ΙΝΔΟΝΗΣΙΑΣ
- Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΒΡΑΖΙΛΙΑ - ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ Κ. Κ. ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ
- Η 4η ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΑΦΡΟΑΣΙΑΤΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΣΤΗ ΒΙΝΕΜΠΑ

9

ΙΟΥΝΙΟΣ 1965

μηνιαια πολιτικη επιθεωρηση

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 27 (ΤΗΛ. 634-070) - ΑΘΗΝΑΙ (141)

Διευθύνεται ἀπὸ Ἐπιτροπὴ — Χρόνος Α' Ἀρ. **Τεύχους** 9 ΙΟΥΝΙΟΣ 1965

Σ Υ Ν Δ Ρ Ο Μ Ε Σ

Ἐσωτερικοῦ { Ἐτήσια δρχ. 120 / Ἐξάμηνη » 60 — Ἐξωτερικοῦ { Ἐτήσια δρχ. 240 / Ἐξάμηνη » 120 — Κύπρου { Ἐτησία δρχ. 150 / Ἐξάμηνος » 75

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελ.
★ Μὲ τὴν παλλαϊκὴ ἑνότητα καὶ πάλη εἶναι δυνατὸ νὰ ματαιωθοῦν τὰ σχέδια τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς ἀντίδρασης	1
★ Στὸ δρόμο τῆς ἀποστασίας (Ἀπάντηση στὸ Λ. Στρίγκο)	6
★ Οἱ ἀγωνιστὲς καταγγέλλουν τὴν ὀππορτουνιστικὴ ἡγεσία τῆς Ε.Δ.Α. καὶ διαχωρίζουν τὴ θέση τους ἀπ' αὐτήν	12
★ Ἡ Γ' Μαραθώνια Πορεία	16
★ Σχόλια	17
★ Ἡ «ἑβδομάδα τῆς σύγχρονης σκέψης»	20
★ Ἡ ἐπιδείνωση τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ	21
★ Ὁ ἀντικινεζισμὸς τῶν Ἑλλήνων ρεβιζιονιστῶν καὶ ὁ ἐξωραϊσμὸς τῶν ἀμερικάνων ἱμπεριαλιστῶν	23
★ Οἱ «πολιτικὲς πρωτοβουλίες» τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ στὴ Βουλὴ	26
★ Τὰ ἔκτακτα μέτρα καὶ ἡ πολιτική τους σκοπιμότητα	32
★ Τὸ Στάλινγκραντ τοῦ ἀμερικάνικου ἱμπεριαλισμοῦ	38
★ Ἡ Διάσκεψη τῆς Βινέμπα	42
★ Τὸ δόγμα Τζόνσον — δόγμα νεοχιτλερισμοῦ	44
★ Τὰ παρασκήνια τῆς ἐπίσκεψης τοῦ Σάστρι στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση	46
★ Ἔπεσε ἡ μάσκα τῆς καθοδήγησης τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. Ἄρθρο τῆς «Ἀκαχάτα»	48
★ Ὁ Πρόεδρος Μάο χαιρετίζει τὴν 45η ἐπέτειο τοῦ Κ. Κ. Ἰνδονησίας	50
★ Μάο Τσὲ-τούνγκ: Ὑποστηρίζουμε τὴν ἀντίσταση τοῦ λαοῦ τοῦ Ἁγίου Δομίνικου	52
★ Πὲνγκ Τσένγκ: Γιὰ τὰ 45 χρόνια τοῦ Κ. Κ. Ἰνδονησίας	53
★ Αἴντίτ: Νὰ ἐντείνουμε τὴν ἐπαναστατικὴ ἐπίθεση	56
★ Σοὺν Τσὶν-λίν: Γιὰ νὰ εἶναι οἱ μελλοντικὲς γενιὲς ἀκλόνητα ἐπαναστατικὲς	58
★ Ἡ κατάσταση στὴ Βραζιλία. Τὰ καθήκοντα τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Βραζιλίας	61

Ἐκδότης: ΙΣΑΑΚ ΙΟΡΔΑΝΙΔΗΣ
Στρατηγοῦ Μακρυγιάννη 95 - (Δραπετσῶνα) Πειραιεὺς
Ὑπεύθυνος Συντάκτης: ΓΙΑΝΝΗΣ ΧΟΤΖΕΑΣ
Λυσιμαχίας 50, Ἀθῆναι (409)

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΠΥΛΑΡΙΝΟ
Κέας 39
(Καμίνια) Πειραιεὺς

Τυπογραφεῖον: ΕΜΜ. ΡΟΔΑΚΗ & Σία Γερανίου 7 — Ἀθῆναι, Τηλ. 533-965

Μὲ τὴν παλλαϊκὴ ἑνότητα καὶ πάλη εἶναι δυνατὸ νὰ ματαιωθοῦν τὰ σχέδια τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς ἀντίδρασης

Ἡ ἀποχαλινωμένη ἐξόρμηση τῆς φασιστικῆς δεξιᾶς, τὰ στηρίγματα, τὰ μέσα καὶ οἱ στόχοι της

Ἡ ἀντιδραστικὴ δεξιὰ καὶ τὸ νεοφασιστικὸ κόμμα της, ἡ ΕΡΕ, ἀφοῦ ὕστερα ἀπὸ τὸν παλλαϊκὸ ξεσηκωμὸ ἐναντίον τῆς ἀντιλαϊκῆς καὶ ἀντεθνικῆς πολιτικῆς της καὶ τὶς ἀλλεπάλληλες ἐκλογικὲς ἥττες τοῦ 1963—1964 ἀνατράπηκε ἀπὸ τὴν κυβερνητικὴ ἐξουσία καὶ βρέθηκε μέσα σὲ ἕνα ἀσφυκτικὸ κλοιὸ ἀπομόνωσης, ἄρχισε νὰ ἀνασυντάσσει βαθμιαῖα τὶς δυνάμεις της, πέρασε σὲ «ἀντεπίθεση» καὶ σήκωσε πάλι ἀπειλητικὰ κεφάλι. Τὰ γεγονότα τῆς τελευταίας περιόδου, καὶ ἰδιαίτερα τοῦ περασμένου μῆνα, ἐπιβεβαιώνουν ἀπόλυτα τὴ διαπίστωση αὐτή.

Ἡ Δεξιὰ ἐκπροσωπεῖ τὶς πιὸ ἀντιδραστικὲς κοινωνικὲς δυνάμεις. Ἐκφράζει τὸν κόσμο τῆς σήψης καὶ τῆς παρακμῆς. Ἕναν κόσμο ποὺ μὲ ἱστορικὴ ἀναγκαιότητα ὁδηγεῖται στὸν ὁριστικὸ χαμὸ καὶ τὴν πλήρη ἐξαφάνιση. Δὲν ἔχει, οὔτε μπορεῖ νὰ ἔχει ἰδανικά. Δὲν ἔχει, οὔτε μπορεῖ νὰ ἔχει ἰδέες ποὺ νὰ συγκινοῦν, νὰ προσελκύουν, νὰ καταχτοῦν τὶς λαϊκὲς μᾶζες. Ἕνα εἶναι τὸ «ἰδανικό», μιὰ ἡ ἰδέα, ἕνα τὸ πρόγραμμά της: Πῶς νὰ ἐξασφαλίσει τὴν ὑποταγὴ τοῦ λαοῦ, γιὰ νὰ τὸν ἐκμεταλλεύονται καὶ νὰ τὸν καταληστεύουν ἡ ντόπια πλουτοκρατικὴ ὀλιγαρχία καὶ οἱ ξένοι ἰμπεριαλιστές. Κύριο μέσο γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τῆς τέτοιας πολιτικῆς της εἶναι ἡ βία, ὄχι μόνο ἡ συγκαλυμμένη, ἀλλὰ καὶ ἡ πιὸ ὠμὴ βία, ὅπως τὸ ἀπέδειξε ὅλη ἡ ἱστορία τῆς διακυβέρνησης τῆς χώρας ἀπὸ τὴ Δεξιά, καὶ πρόσφατα ἡ περίοδος τῆς καραμανλικῆς διακυβέρνησης τῆς χώρας μὲ τὸ φασιστικὸ ἐκλογικὸ πραξικόπημα καὶ τὴ στυγερὴ δολοφονία τοῦ μαχητῆ Λαμπράκη. Αὐτὴ τὴ βία καὶ τὰ κάθε λογῆς ἐγκλήματά της σὲ βάρος τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἔθνους ἡ Δεξιὰ προσπάθηκε πάντα νὰ τὰ «δικαιολογήσει» μὲ τὸν «κίνδυνο τοῦ κομμουνισμοῦ» καὶ τὴν «ἀπειλὴ κατὰ τοῦ ἔθνους». Μὲ τὴν ἴδια ἀκριβῶς ξεφτισμένη σημαία τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ καὶ τῶν «ἐθνικῶν κινδύνων» ἀναπτύσσει καὶ σήμερα τὴν «ἀντεπίθεσή» της ἡ Δεξιά.

Ἡ ξέφρενη ἀντικομμουνιστικὴ ἐκστρατεία τῆς δεξιᾶς διεξάγεται μὲ ὅλα τὰ «δοκιμασμένα» «ὅπλα»της: ἀσύστολα ψεύδη, κατάφωρη καὶ ἀναίσχυντη διαστρέβλωση τῶν πραγματικῶν γεγονότων, βρωμερὲς συκοφαντίες, ἀδίσταχτες προκλήσεις, μέχρι καὶ προβοκάτσιες χιτλερικοῦ τύπου, ὅπως ἡ περιβόητη «δολιοφθορὰ» σὲ στρατιωτικὴ μονάδα τοῦ Ἔβρου. Κι' ἂν ἡ «κατηγορία» τῆς «δολιοφθορᾶς» καὶ «κατασκοπείας», ποὺ ἀποπειράθηκαν, χρησιμοποιώντας τὶς θέσεις ποὺ κατέχουν στὸ Στρατό, νὰ «στήσουν» οἱ «περικλῆδες» κατέρρευσε παταγωδῶς, αὐτὸ δὲ σημαίνει πὼς οἱ προβοκάτορες παραιτήθηκαν ἀπὸ τὰ σχέδιά τους. Οἱ ἀποκαλύψεις, ποὺ εἶδαν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητας, σχετικὰ μὲ τὴ δράση τῆς στρατοκρατικῆς «Χούντας», τοῦ ΙΔΕΑ, στὸ Στρατὸ δὲν ἀφήνουν καμιὰ ἀμφιβολία γι' αὐτό. .

Ποῦ [illegible]λέπει ἡ ἐκστρατεία τῆς νεοφασιστικῆς δεξιᾶς, ποιοί εἶ[illegible] στόχοι της; Ἡ ἐκστρατεία τῆς νεοφασιστικῆς δεξιᾶς ἔχ[illegible] σύο πλευρὲς — μιὰ διεθνῆ καὶ μιὰ ἐσωτερική.

Ἀπὸ διεθνῆ ἄποψη ἡ ἐκστρατεία αὐτὴ τῆς δεξιᾶς ἐντάσσεται καὶ ἀναπτύσσεται στὰ πλαίσια τῆς γενικώτερης ἐκστρατείας ποὺ διεξάγει ὁ ἰμπεριαλισμὸς σὲ παγκόσμια κλίμακα ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ, ἐναντίον τῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν (πρὶν ἀπ' ὅλα ἐναντίον τῆς Λαϊκῆς Κίνας), ἐναντίον τῶν ἐθνικοαπελευθερωτικῶν κινημάτων, ἐναντίον τοῦ ἐργατικοῦ καὶ τοῦ δημοκρατικοῦ κινήματος τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν, ἐναντίον τῆς παγκόσμιας εἰρήνης, ἀποτελεῖ ἀναπόσπαστο συστατικὸ τμῆμα της καὶ ἀποβλέπει ἀκριβῶς στὴ «στήριξή» της. Στὴ δυσφήμηση καὶ κατασυκοφάντηση τῶν ἀγωνιζόμενων λαῶν, στὴ συγκάλυψη καὶ «δικαιολόγηση» τῶν ἐγκληματικῶν σχεδίων καὶ ἐνεργειῶν τοῦ παγκόσμιου ἰμπεριαλισμοῦ καὶ πρὶν ἀπ' ὅλα τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ (τώρα ἰδιαίτερα ποὺ ὁ ἀποικιακὸς πόλεμος τὸν ὁποῖο αὐτὸς διεξάγει ἐναντίον τοῦ ἡρωϊκοῦ λαοῦ τοῦ Βιετνάμ, ἔχει ξεσηκώσει τὴν παγκόσμια ἀγανάκτηση καὶ καταδίκη). Στὴ συγκάλυψη καὶ «δικαιολόγηση» τῶς ὠμῆς ἐπέμβασης τῶν ἰμπεριαλιστῶν στὶς ἐσωτερικὲς ὑποθέσεις τῆς δικῆς μας χώρας καὶ στὴν προετοιμασία μιᾶς ἀκόμα πιὸ ἀπροκάλυπτης ἐπέμβασής τους σύμφωνα μὲ τὸ «Δόγμα Τζόνσον», στὴν ἐπιβολὴ νατοϊκῆς «λύσης» στὸ Κυπριακό, καὶ στὴν δημιουργία τῶν «ἀπαραίτητων» προϋποθέσεων ὥστε καὶ ἡ Ἑλλάδα νὰ ἐμπλακεῖ ἄμεσα στοὺς διεθνεῖς στρατιωτικοὺς τυχοδιωκτισμοὺς τῶν ἰμπεριαλιστῶν (πόλεμος ἐναντίον τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ), γιὰ χάρη τῶν «ἰδανικῶν τοῦ ἐλεύθερου κόσμου».

Ἀπὸ ἐσωτερικὴ ἄποψη ἡ ἐκστρατεία τῆς νεοφασιστικῆς δεξιᾶς ἔχει πιὸ εὐδιάκριτους σκοπούς: Νὰ δημιουργήσει τὸ «κατάλληλο» πολιτικὸ κλῖμα», ποὺ θὰ ἐπιτρέψει τὴ διατήρηση καὶ τὸ δυνάμωμα τῶν θέσεων τῆς στρατοκρατίας στὸν κρατικὸ μηχανισμὸ (ἰδιαίτερα στὶς ἔνοπλες δυνάμεις) καὶ ὁλόκληρου τοῦ παρακρατικοῦ μηχανισμοῦ τῆς Δεξιᾶς καὶ μέσο τῆς τέτοιας κυριαρχίας τῶν στρατοκρατῶν νὰ ἐπιβάλει τὴν ἐπάνοδό της στὴν ἐξουσία εἴτε μὲ «κοινοβουλευτικὴ» μορφὴ εἴτε μὲ τὴ μορφὴ ἀνοιχτοῦ στρατιωτικοῦ φασιστικοῦ πραξικοπήματος. Ὅλα δείχνουν, πὼς ἡ προετοιμασία γιὰ τὴν ἐξαπόλυση ἀνοιχτοῦ στρατιωτικοῦ πραξικοπήματος ἀποτελεῖ τὸ βασικὸ προσανατολισμὸ τῆς φασιστικῆς δεξιᾶς. Ὁ ἴδιος ὁ τύπος τῆς Ε.Ρ.Ε., ἐξάλλου, διακηρύσσει ἀπροκάλυπτα τὴν πρόθεση τῆς φασιστικῆς δεξιᾶς νὰ καταφύγει σὲ «ἐπανάσταση» γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἔθνους! καὶ ἀπευθύνει σχεδὸν καθημερινὰ «ἐκκλήσεις» πρὸς τοὺς «ἐθνικόφρονες» σὲ παρόμοιο πνεῦμα. Ἡ προετοιμασία τοῦ πραξικοπήματος ἐκφράζει τὴ βαθειὰ κρίση, ποὺ χαρακτηρίζει τὸ καθεστὼς τῆς ξενοκρατίας καὶ τῆς ἐθνικῆς ὑποτέλειας καὶ ἀποτελεῖ ἀπεγνωσμένη προσπάθεια ἀντιμετώπισής της. Ὁ κύριος στόχος τοῦ προετοιμαζόμενου πραξικοπήματος εἶναι τὸ λαϊκὸ κίνημα καὶ οἱ ὀργανώσεις του, οἱ κατακτήσεις, πολιτικὲς καὶ οἰκονομικές, ποὺ μὲ τὸν ἀγώνα του πέτυχε ὁ λαὸς ὡς τὰ σήμερα, ἡ συντριβὴ τῆς λαϊκῆς ἀντίστασης καὶ πάλης γιὰ τὴν ἀσύδοτη ἐφαρμογὴ τῆς πολιτικῆς τῆς ὑποτέλειας καὶ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν συμφερόντων τῆς πλουτοκρατικῆς ὀλιγαρχίας καὶ τῶν ξένων ἰμπεριαλιστῶν.

Γιὰ τὴν προώθηση τῶν ἐπιδιώξεών της αὐτῶν ἡ φασιστικὴ δεξιὰ διαθέτει ἰσχυρὰ ἐξωτερικὰ καὶ ἐσωτερικὰ στηρίγματα· τὰ «ἐξωτερικὰ» της στηρίγματα τὰ ἀποτελοῦν ἡ ὁλόπλευρη ἐνίσχυση καὶ ἡ παντοειδὴς ἐπειδιατικὴ δραστηριότητα στὴ χώρα μας τῶν ξένων ἰμπεριαλιστῶν καὶ πρὶν ἀπ' ὅλα τῶν ἀμερικάνων ἰμπεριαλιστῶν. Οἱ ἰμπεριαλιστὲς στηρίζουν καὶ ὑποστηρίζουν τὴ φασιστικὴ δεξιὰ ἀκριβῶς γιατὶ αὐτὴ ἀποτελεῖ τὸ πιὸ πειθήνιο καὶ τὸ πιὸ «σίγουρο» ὄργανο καὶ στήριγμα τῆς δικῆς τους πολιτικῆς στὴν Ἑλλάδα. Τὰ ἐσωτερικὰ

στηρίγματα τῆς Δεξιᾶς τὰ ἀποτελοῦν, πρὶν ἀπ' ὅλα, οἱ θέσεις - κλειδιὰ ποὺ κατέχουν ἄνθρωποί της στὸν κρατικὸ μηχανισμὸ (ἰδιαίτερα στὶς ἔνοπλες δυνάμεις), ἡ οὐσιαστικὴ δηλ. κυριαρχία της στὸν κρατικὸ μηχανισμό, οἱ παρακρατικὲς φασιστικὲς ὀργανώσεις καὶ ἡ Αὐλή, μ' ὅλες τὶς «δυνάμεις ἐπιρροῆς καὶ ἐξουσίας» ποὺ διαθέτει καὶ κινεῖ. Αὐτὰ εἶναι τὰ **ἄμεσα** στηρίγματα τῆς Δεξιᾶς. Ὑπάρχουν ὅμως καὶ τὰ **ἔμμεσα** στηρίγματά της. Κι' αὐτὰ εἶναι ἡ ἀντιλαϊκὴ καὶ ἀντικομμουνιστικὴ πολιτικὴ τῆς κυβέρνησης τῆς Ε.Κ. καί, μὲ μιὰ ἄλλη ἔννοια, ἡ ὀππορτουνιστικὴ - συνθηκολόγα γραμμὴ καὶ τακτικὴ τῆς ΕΔΑ.

Ἡ κυβέρνηση Παπανδρέου στρώνει τὸ δρόμο στὸν ἀπροκάλυπτο φασισμὸ

Τὸ βασικὸ νόημα τῆς λαϊκῆς ἐτυμηγορίας στὶς τελευταῖες βουλευτικὲς ἐκλογὲς (1963—64) ἦταν ἡ καταδίκη τῆς ἀντιλαϊκῆς καὶ ἀντεθνικῆς πολιτικῆς τῆς Ε.Ρ.Ε. καὶ ἡ ἀπαίτηση γιὰ τὴν πραγματοποίηση μιᾶς ἀληθινῆς **ἀλλαγῆς** στὴν ἐσωτερικὴ καὶ ἐξωτερικὴ πολιτικὴ τῆς χώρας. Πρωταρχικὸ στοιχεῖο μιᾶς τέτοιας ἀλλαγῆς θὰ ἔπρεπε νὰ ἦταν ἡ ἐξάρθρωση τῶν «δυναμικῶν ἐρεισμάτων» τῆς Ε.Ρ.Ε. (πρὶν ἀπ' ὅλα στὸν κρατικὸ μηχανισμό), ἡ πολιτικὴ της ἐξουθένωση καὶ ἡ ἐξασφάλιση στοιχειωδῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν καὶ δικαιωμάτων στὸ λαό. Μιὰ τέτοια κατεύθυνση ἔθετε ἀναπόφευκτα ζήτημα σύγκρουσης μὲ τὸν ξένο ἰμπεριαλισμὸ καὶ πάλης γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τῆς κυριαρχίας του στὴ χώρα μας.

Ἡ Κυβέρνηση τῆς Ε.Κ., ποὺ ἀνῆλθε στὴν ἐξουσία ὕστερα ἀπὸ τὴν ἀνατροπὴ τῆς Δεξιᾶς, ἀκολούθησε, ὡστόσο, μιὰ ἐντελῶς ἀντίθετη γραμμή. Στὶς ἐξωτερικὲς σχέσεις τῆς χώρας συνέχισε τὴν ἴδια πολιτικὴ τῆς ὑποτέλειας στὸν ξένο ἰμπεριαλισμό, ποὺ ἐφάρμοζε καὶ προηγούμενα ἡ Ε.Ρ.Ε. Στὸν ἐσωτερικὸ τομέα, ὄχι μόνο ἄφησε ἄθικτα, ἀνέπαφα ὅλα τὰ στηρίγματα τῆς Δεξιᾶς, ἀλλὰ ἔφτασε νὰ δώσει καὶ συγχωροχάρτι στὰ ἐγκλήματα ποὺ διέπραξε ἡ Ε.Ρ.Ε. σὰν κυβέρνηση («παραγραφές»), νὰ ἀνέχεται τὴν ἀσύδοτη συνωμοτικὴ δραστηριότητα τῆς ΧΟΥΝΤΑΣ τοῦ ΙΔΕΑ καὶ τῶν παρακρατικῶν φασιστικῶν ὀργανώσεων, τὶς ἔξαλλες καὶ ἀνοιχτὲς προτροπὲς τοῦ τύπου τῆς Ε.Ρ.Ε. γιὰ ἐξέγερση! Ἀπὸ τὴν ἄλλη πλευρά, στὸ μεγάλο θέμα τῶν δημοκρατικῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ, ἡ κυβέρνηση τῆς Ε. Κ. ὄχι μόνο δὲν πῆρε κανένα οὐσιαστικὸ θετικὸ μέτρο, ἀλλά, ἀντίθετα, ὕστερα ἀπὸ μιὰ «ψευτοδημοκρατικὴ ἀναλαμπὴ» τῆς πρώτης περιόδου, πέρασε οὐσιαστικὰ σὲ μιὰ ἐπίθεση ἐναντίον τῶν λαϊκῶν μαζῶν. Καὶ εἶναι χαρακτηριστικὸ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἔνταση τῆς ἀντικομμουνιστικῆς ἐξόρμησης τῆς δεξιᾶς παρακολουθεῖται ἀπὸ τὸ δυνάμωμα τῆς ἀντικομμουνιστικῆς ὑστερίας τῆς Ε.Κ. καὶ τὴν ἔνταση τῶν κυβερνητικῶν μέτρων περιστολῆς τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν καὶ καταστολῆς τῶν λαϊκῶν ἀγώνων.

Γίνεται, λοιπόν, ὁλοφάνερο, ὅτι ἂν ἡ φασιστικὴ δεξιὰ σήκωσε πάλι ἀπειλητικὰ κεφάλι, ἂν οἱ ἄνθρωποι, ποὺ βαρύνονται μὲ τόσα ἐγκλήματα σὲ βάρος τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἔθνους, καὶ ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ μὴ τολμοῦν κἂν νὰ ἐμφανισθοῦν μπροστὰ στὸ λαό, ἀποθρασύνονται σήμερα τόσο, ποὺ νὰ ἀπευθύνουν ἀνοιχτὲς ἐκκλήσεις γιὰ «ἐπανάσταση», αὐτὸ ὀφείλεται, πρὶν ἀπ' ὅλα, στὴν πολιτικὴ καὶ τὴ στάση τῆς κυκυβέρνησης τῆς Ε.Κ. Τὰ γεγονότα δείχνουν, κατὰ τρόπο ἀδιαμφισβήτητο, πὼς ἡ **Κυβέρνηση Παπανδρέου μὲ τὴν ἀντιλαϊκὴ καὶ ἀντικομμουνιστικὴ πολιτικὴ ποὺ ἐφαρμόζει, στρώνει τὸ δρόμο στὸν ἀπροκάλυπτο φασισμό, στὴν ἐπιβολὴ ἀνοιχτῆς φασιστικῆς δικτατορίας τῆς δεξιᾶς στὸν τόπο μας.**

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, πὼς ἡ ἐπιδίωξη τῆς ἐγκαθίδρυσης φασιστικῆς δικτατορίας τῆς δεξιᾶς συγκρούεται σήμερα(*) μὲ τὰ συμφέροντα τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Κ., γιατὶ σὲ μιὰ τέτοια περίπτωση ἡ τελευταία **θὰ ἔχανε** τὴν κυβερνητικὴ ἐξουσία κι' ὅλα τὰ «ὀφελήματα» ποὺ προκύπτουν γι' αὐτὴν καὶ γιὰ τὶς δυνάμεις ποὺ ἐκφράζει καὶ ὑπηρετεῖ, ἀπὸ τὴν κατοχὴ τῆς ἐξουσίας αὐτῆς. Κι' αὐτὰ **τὰ «ὀφελήματα»** προσπαθοῦν, φυσικά, νὰ τὰ καρπωθοῦν οἱ δυνάμεις ἐκεῖνες τῆς πλουτοκρατικῆς ὀλιγαρχίας ποὺ ἐκφράζει καὶ ὑπηρετεῖ ἡ Δεξιά. Ἔτσι **βλέπουμε** ἐδῶ νὰ ἐκφράζεται ἐπίσης ἡ ὀξυνόμενη ἀντίθεση καὶ πάλη γιὰ **τὴ διατήρηση** ἢ **κατάκτηση** θέσεων **κυριαρχίας** ἀνάμεσα στοὺς **διάφορους** ἰσχυροὺς οἰκονομικοὺς κύκλους καὶ τοὺς **πολιτικοὺς** ἐκπροσώπους τους. Ὡστόσο, ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς ἡγεσίας τῆς **Ε.Κ.**, ἡ πάλη αὐτὴ περιορίζεται σὲ ὡρισμένα στενὰ **πλαίσια**, **φτάνει** μόνο ὡς τὸ σημεῖο μερικώτερων **«ταχτοποιήσεων» καὶ** προωθήσεων τῶν κομματικῶν της θέσεων **καὶ** δὲν **κατευθύνεται** στὴ ριζικὴ ἀντιμετώπιση τῆς φασιστικῆς **δεξιᾶς**. Τὸ **φαινόμενο** αὐτὸ ἔχει, φυσικά, τὴν ἐξήγησή του. **Μιὰ ἀποφασιστικὴ** πάλη κατὰ τῆς Δεξιᾶς, ἕνα ἀποφασιστικὸ ξήλωμα **τῶν θέσεων** καὶ τῶν ἐρεισμάτων της **θὰ ἔθετε** ἀναπόφευκτα ζήτημα γενικώτερων ἀλλαγῶν στὴν πολιτικὴ **κατάσταση** τῆς χώρας, **θὰ** ἔθετε ζήτημα πολιτικῆς ὑποτέλειας **καὶ θὰ ἔφερνε** σὲ σύγκρουση **μὲ** τὸν ξένο **ἰμπεριαλισμό, θὰ ὁδηγοῦσε** σὲ ὑπονόμευση τῆς ἀντιλαϊκῆς **καὶ ἀντικομμουνιστικῆς** πολιτικῆς, σὲ ἐπέκταση τῶν δημοκρατικῶν κατακτήσεων τοῦ λαοῦ καὶ ἐπομένως καὶ σὲ **ἀνάπτυξη** τοῦ **λαϊκοῦ** κινήματος. Μιὰ τέτοια κατεύθυνση ὅμως **θὰ**χόταν **σέ ἀντίθεση** μὲ τὰ γενικὰ ταξικὰ συμφέροντα (τῆς **μεγαλοαστικῆς** τάξης) ποὺ ἐκφράζει καὶ ὑπηρετεῖ ἡ ἡγεσία **τῆς Ε.Κ.** καὶ **θὰ** βρισκόταν ἔξω ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ φύση της. Ἡ γενικὴ κατεύθυνση τῆς πολιτικῆς τῆς ἡγεσίας καὶ τῆς **κυβέρνησης** τῆς Ε.Κ. εἶναι ὑποταγὴ στοὺς ξένους **ἰμπεριαλιστὲς** καὶ **καταπίεση** τοῦ λαοῦ. Αὐτὴ προσπαθεῖ νὰ στηριχθεῖ ὄχι στὸ λαὸ **ἀλλὰ** στὴν εὔνοια καὶ τὴν ὑποστήριξη τῶν ξένων. **Παρὰ** τοὺς ὡραίους καί, φυσικά, παραπλανητικούς, λόγους περὶ **«ἑλληνικῆς** ἐξωτερικῆς πολιτικῆς», γιὰ τὴν ἡγεσία καὶ τὴν **κυβέρνηση** τῆς **ΕΚ** ἡ «γνώμη» τοῦ «συμμαχικοῦ παράγοντα» ἔχει, σὲ ὅλα τὰ ζητήματα, βαρύνουσα, **καθοριστικὴ** σημασία. Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς τὴν ἀντίθεση **καὶ πάλη** της κατὰ τῆς **ΕΡΕ** ὄχι μόνο δὲν τὴν ἐξωθεῖ σὲ ἀντίθεση **καὶ πάλη** κατὶ τῶν ξένων ἰμπεριαλιστῶν, ἀλλά, ἀντίθετα προσπαθεῖ νὰ δώσει σ' αὐτοὺς «ἀποδείξεις» πὼς εἶναι «πιὸ ἱκανὴ» στὴν ἀντιμετώπιση τοῦ λαϊκοῦ κινήματος καὶ γι' αὐτὸ **ἀκριβῶς** συναγωνίζεται σὲ ἀντικομμουνισμὸ **τὴν ΕΡΕ**. **Ἀπὸ τὴν** πλευρὰ τους οἱ ἰμπεριαλιστές, στηρίζοντας καὶ ἐξοθώντας **τὴ** φασιστικὴ δεξιὰ σὲ πραξικοπηματικὲς λύσεις **ἐξωθοῦν ταυτόχρονα τὴν ΕΚ** σὲ ἔνταση τῆς ἀντιλαϊκῆς καὶ ἀντικομμουνιστικῆς πολιτικῆς γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν, ἔτσι εἴτε ἀλλοιῶς, τὸ πέρασμα τῆς πολιτικῆς τους καὶ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν συμφερόντων τους. **Καὶ σήμερα** ἰδιαίτερα γιὰ **τὴν ἐπιβολὴ** μιᾶς ντοϊκῆς **«λύσης» στὸ κυπριακό**. Βγαίνει λοιπόν, τὸ συμπέρασμα πὼς ἡ **ἡγεσία καὶ** ἡ **κυβέρνηση** τῆς **ΕΚ** δὲν **μπορεῖ** καὶ δὲν **θέλει τὴ ριζικὴ ἐκκαθάριση** τῆς σημερινῆς κατάστασης, **τὸ ριζικὸ κτύπημα** τῶν δυνάμεων τῆς **ἀνωμαλίας** καὶ **τὴν πραγματικὰ ὁμαλὴ** δημοκρατικὴ πορεία. **Θὰ μπορούσαμε μάλιστα** νὰ **ποῦμε**, ὅτι ἀπὸ μιὰ ὁρισμένη ἄποψη καὶ σὲ **ὁρισμένο βαθμό**, θέλει νὰ διατηρεῖται ἡ σημερινὴ κατάσταση γιὰ **νὰ μπορεῖ** νὰ **προωθεῖ** τοὺς «διμετωπικοὺς ἐλιγμούς» της. **Γιὰ** νὰ κατασιγάζει τὶς **«ἀκραίες»** ἐνέργειες **τῆς δεξιᾶς προβάλλοντας** τὶς κοινοβουλευτικὲς «πρωτοβουλίες» **τῆς ΕΔΑ** καὶ τελικὰ ἀξιοποιώντας τες κι' αὐτὲς γιὰ δικό της (τῆς **ΕΚ**) ὄφελος καί, τὸ κυριώτερο ,γιὰ νὰ ἐνθαρρύνει τὴν **ΕΔΑ** μὲ τὸν κίνδυνο τῆς φασιστικῆς δεξιᾶς **καὶ** νὰ πετυχαίνει τὴν ὅλο καὶ μεγαλύτερη ὑποταγὴ τῆς **ΕΔΑ** στὴ δική της πολιτική. Μὲ ἄλλα λόγια, νὰ ἐμφανίζεται **σὰν** πολέμιος τῶν «δύο ἄκρων» καὶ **ὑπέρμαχος** τῆς **«ἀληθοῦς** δημοκρατίας», νὰ σπέρνει τὴ σύγχυση καὶ τὴν αὐταπάτη ἀνάμεσα στὶς λαϊκὲς μάζες, νὰ εὐνοχίζει τὴν ἀγωνιστικὴ τους διάθεση καὶ νὰ ἐξασφαλίζει τὶς προϋποθέσεις **γιὰ** τὸ εὐκολώτερο πέρασμα τῆς ἀντιλαϊκῆς πολιτικῆς της.

Μπαίνει τὸ ἐρώτημα: ἀφοῦ **μὲ τὴν κυβέρνηση** τῆς ΕΚ δὲν εἶναι δυνατὸ **νὰ καταφερθεῖ καίριο, συντριπτικὸ** πλῆγμα στὴ φασιστικὴ δεξιὰ **καὶ τὰ ἐρείσματά** της, ποιὰ πρέπει τότε νὰ εἶναι ἡ θέση καὶ ὁ **προσανατολισμὸς** γιὰ τὸ λαὸ καὶ τὶς συνέπειὲς **δυνάμεις** του; Ἡ **ἀπάντηση** εἶναι καθαρὴ: ἀφοῦ ἡ σημερινὴ **ἀντιλαϊκὴ καὶ ἀντικομμουνιστικὴ** κυβέρνηση δὲ **θέλει**

(*) Κάτω ἀπὸ ἄλλες συνθῆκες εἶναι δυνατό, φυσικά, καὶ ἡ ἴδια ἡγεσία τῆς Ε.Κ. νὰ ἐπιδιώξει τὴν ἐπιβολὴ δικτατορίας.

νὰ πραγματοποιήσει αὐτὸ τὸ καθῆκον, ὀφείλουμε νὰ ἀγωνισθοῦμε γιὰ τὴν ἀντικατάστασή της μὲ μιὰ πραγματικὰ δημοκρατικὴ κυβέρνηση ποὺ θὰ θέλει νὰ πραγματοποιήσει αὐτὸ τὸ καθῆκον. Αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι ἡ προοπτική. Ὀφείλουμε ὅμως ταυτόχρονα αὐτὴ τὴν προοπτικὴ νὰ τὴ συνδέσουμε στενὰ μὲ τὸ παρόν, καὶ ἀντίστροφα. Κι' αὐτὸ σημαίνει ὅτι καὶ κάτω ἀπὸ τὶς συνθῆκες τῆς διακυβέρνησης τῆς χώρας ἀπὸ τὴν ΕΚ εἶναι δυνατὸ νὰ ἀποτραπεῖ τὸ φασιστικὸ πραξικόπημα ποὺ προετοιμάζει ἡ ἀντιδραστικὴ δεξιὰ καὶ νὰ ἀποσπαστοῦν ἀπὸ τὴν κυβέρνηση μιὰ σειρὰ δημοκρατικὰ δικαιώματα γιὰ τὸ λαό. Γι' αὐτὰ λοιπὸν ὀφείλουμε νὰ ἀγωνιστοῦμε ἄμεσα, αὐτὴ τὴ στιγμή, καὶ ταυτόχρονα νὰ συνδέουμε τὸν ἄμεσο αὐτὸ ἀγώνα μὲ τὴν παραπάνω προοπτική. Γιὰ νὰ πετύχει ὅμως αὐτὸς ὁ ἀγώνας χρειάζεται σωστὴ ἐκτίμηση τῆς κατάστασης, σωστὸς καθορισμὸς τῶν καθηκόντων καὶ σωστὴ καθοδήγηση τῶν λαϊκῶν μαζῶν ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Ἀριστερᾶς.

Ἡ ὀππορτουνιστικὴ - συνθηκολόγα γραμμὴ καὶ ταχτικὴ τῆς Ε.Δ.Α. διευκολύνει τὰ σχέδια τῆς φασιστικῆς ἀντίδρασης καὶ τὶς ἀντιλαϊκὲς ἐπιδιώξεις τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Κ.

Πῶς ἀνταποκρίνεται στὶς βασικὲς αὐτὲς ἀπαιτήσεις ἡ ΕΔΑ, ποὺ ἰσχυρίζεται ὅτι ἐκπροσωπεῖ καὶ ἐκφράζει τὸ ἀριστερὸ κίνημα τῆς χώρας μας; Τὸ πρῶτο ζήτημα ποὺ πρέπει νὰ ἐξετασθεῖ ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτὴ εἶναι ἡ ἐκτίμησή της ὅσον ἀφορᾶ τὸν σημερινὸ χαρακτῆρα τῆς σημερινῆς κρίσης. Τὴ σχετικὴ θέση της διατύπωσε ὁ κοινοβουλευτικός της ἐκπρόσωπος Η. Ἠλιοῦ μὲ κύριο ἄρθρο του στὴν «Αὐγὴ» τῆς 1)6)1965: «Στὸ κρίσιμο σταυροδρόμι, ὅπου ἀπὸ παραλείψεις του ἔφτασε τὸ πρόβλημα τῆς ἐξουσίας, ἐπέστη γιὰ τὸν κ. Πρόεδρο τῆς κυβερνήσεως ἡ ὥρα τῶν ἀποφάσεων», καὶ μὲ τὴν ἀγόρευσή του στὴ Βουλή: «Γιὰ νὰ μὴ κρυβόμαστε πίσω ἀπὸ τὸ δάκτυλό μας, εἶναι ἀνάγκη νὰ ὁμιλήσωμεν διὰ τὸ θέμα τῆς κρίσεως ἐξουσίας. Τὸ θέμα αὐτὸ συνίσταται εἰς τὰ ἑξῆς: Ἡ Αὐλὴ καὶ οἱ ὀργανωμένοι εἰς χούνταν στρατοκράται διεκδικοῦν νὰ ἀσκοῦν εὐθέως εἰς ὡρισμένον μέγα τμῆμα τῆς δημοσίας ζωῆς ἐξουσίαν ἰδικῆς των ἐμπνεύσεως, ἀντίθετον πρὸς τὴν ἐτυμηγορίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἀντίθετον ἀκόμη πρὸς τὰς προθέσεις καὶ ἀποφάσεις τῆς κυβερνήσεως» («Αὐγὴ» 24.6.65). Ἡ ἴδια αὐτὴ θέση τῆς ΕΔΑ περὶ «κρίσεως ἐξουσίας» διατυπώθηκε καὶ στὴ Δήλωση ποὺ κατέθεσε στὴ Βουλὴ ἡ κοινοβουλευτική της ὁμάδα κατὰ τὴ συζήτηση τοῦ θέματος ἐμπιστοσύνης ποὺ ἔβαλε ἡ κυβέρνηση. Ἡ οὐσία τῆς θέσης τῆς ΕΔΑ εἶναι ὅτι ἡ ἄσκηση τῆς ἐξουσίας μοιράζεται ἀνάμεσα στὴν «νόμιμη κυβέρνηση ποὺ ἐξέλεξε ὁ λαὸς» καὶ στὴν Αὐλὴ καὶ τὴν Χούντα, ὅτι μὲ τὴν ἔννοια ἀκριβῶς αὐτὴ ὑπάρχει «θρασεία ἀμφισβήτησις τῆς κυριαρχίας τοῦ λαοῦ» (Η. Ἠλιοῦ, ἀγόρευση στὴ Βουλή, βλ. «Αὐγὴ» 24.6.65).

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, πὼς ἕνα ἀπὸ τὰ ἐκφραστικὰ στοιχεῖα τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας εἶναι ἡ ἄσκηση τῆς ἐξουσίας ἀπὸ ἐκείνους ποὺ ἐκλέγει ὁ λαὸς καὶ μόνο. Μποροῦμε ὅμως νὰ πραραβλέψουμε τὸ π ὡ ς τοὺς ἐκλέγει ὁ λαός; Μποροῦμε νὰ παραγνωρίσουμε τὸ γεγονὸς ὅτι στὶς συνθῆκες τῆς κυριαρχίας τῆς πλουτοκρατικῆς ὀλιγαρχίας καὶ τῶν ξένων ἰμπεριαλιστῶν αὐτὴ ἡ ἐκλογὴ εἶναι τόσο «ἐλεύθερη» ὅσο «ἐλεύθερος» εἶναι καὶ ὁ ὑποδουλωμένος καὶ καταπιεζόμενος λαός; Κι' ἂν ὄχι, μποροῦμε, ξεκινώντας ἀπὸ τὸ τυπικὸ γεγονὸς τῆς ἐκλογῆς νὰ ὁδηγηθοῦμε στὴν ταύτιση τῆς ἐκλογῆς αὐτῆς μὲ τὴ λαϊκὴ κυριαρχία; Ἀσφαλῶς ὄχι. Ἡ οὐσία τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας συνίσταται στὴν ἄσκηση μιᾶς πολιτικῆς πραγματικὰ φιλολαϊκῆς. Γιὰ τὸ λαὸ δὲν ἔχει σημασία ἂν ἡ ἐξουσία θὰ ἀσκεῖται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ μιὰ μερίδα τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης ἢ ἀπὸ διάφορες ταυτόχρονα μερίδες της (ἡ κατάσταση, ἐξάλλου, «συγκυριαρχίας» διαφόρων τμημάτων τῆς ὀλιγαρχίας εἶναι συνηθισμένο φαινόμενο σὲ καθεστῶτα σὰν κι' αὐτὸ ποὺ ἐπικρατεῖ σήμερα στὴ χώρα μας), ἀλλὰ ἂν θὰ ἀσκεῖται ἢ ὄχι, μιὰ πολιτικὴ ποὺ νὰ ἐκφράζει τὰ δικά του (τοῦ λαοῦ) πραγματικὰ συμφέροντα. Ἂν ἡ «κρίση ἐξουσίας» σημαίνει τὴν κατάλυση τῆς λαϊκῆς κυριαρχίας, τότε κρίση ἐξουσίας ὑπάρχει ἤδη ἀπὸ τότε ποὺ στὴ χώρα μας ἐφαρμόζεται μιὰ ἀντιλαϊκὴ πολιτική.

Ὁ πραγματικὸς χαρακτήρας τῆς σημερινῆς κρίσης εἶναι ὅτι πρόκειται γιὰ μιὰ ὀξεία ἐκδήλωση τῆς βαθειᾶς καὶ ὁλόπλευρης κρίσης ποὺ δέρνει ὁλόκληρο τὸ καθεστὼς τῆς ἀμερικανοκρατίας καὶ τῆς ἐθνικῆς ὑποτέλειας καὶ τὴν πολιτική της, καὶ ποὺ οὔτε ἡ ὠμὴ φασιστικὴ καραμανλικὴ βία οὔτε ἡ συγκαλυμμένη βία καὶ ἡ ἀπατηλὴ «ἀληθὴς δημοκρατία» τοῦ κ. Παπανδρέου, μπόρεσαν νὰ τὴν ἀποτρέψουν. Τὸ γενικὸ καὶ βασικό, κυριαρχικὸ γνώρισμα τῆς κρίσης εἶναι ἡ χρεωκοπία τῆς πολιτικῆς τῆς ὑποτέλειας (ποὺ ἐκφράζει «πιστὰ» ἡ ΕΡΕ καὶ ἐφαρμόζει σὰν κυβέρνηση καὶ ἡ ΕΚ) καὶ ἡ ὁλοένα ἐντεινόμενη ἀντίθεση καὶ πάλη τοῦ λαοῦ ἐναντίον τῆς πολιτικῆς αὐτῆς. Ἔκφραση αὐτῆς τῆς κρίσης καὶ ἀπεγνωσμένη προσπάθεια ἀντιμετώπισής της εἶναι ἡ προετοιμασία φασιστικοῦ στρατιωτικοῦ πραξικοπήματος τῆς δεξιᾶς καὶ ἡ ἔνταση τῆς ἀντιλαϊκῆς καὶ ἀντικομμουνιστικῆς πολιτικῆς τῆς κυβέρνησης τῆς ΕΚ. Ἔκφραση αὐτῆς τῆς κρίσης καὶ συνέπειά της εἶναι καὶ ἡ ὄξυνση τῶν ἀντιθέσεων καὶ ἀνταγωνισμῶν ἀνάμεσα στὰ δύο βασικὰ πολιτικὰ συγκροτήματα τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης (ΕΡΕ—ΕΚ) καὶ ἀνάμεσα στὶς διάφορες ὁμάδες στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ καθενὸς ἀπὸ τὰ συγκροτήματα αὐτὰ (στὴν ΕΡΕ, ἀνάμεσα στὶς τρεῖς τουλάχιστο ἤδη διαμορφωμένες ὁμάδες, στὴν ΕΚ ἀνάμεσα στὶς ὁμάδες Κ. Μητσοτάκη—Α. Παπανδρέου κ.ἄ.). Γιὰ τὴν «ἀριστερὴ» ΕΔΑ, ὡστόσο, τίποτα ἀπ' αὐτὰ δὲν ὑπάρχουν ,γι' αὐτὴν «ξέσπασε καὶ μαίνεται μιὰ κρίση ἐξουσίας» ποὺ προῆλθε «ἀπὸ παραλείψεις» τοῦ «κ. Προέδρου τῆς κυβερνήσεως», δηλ. γιατὶ «παρέλειψε» ὁ πρωθυπουργὸς νὰ χρησιμοποιήσει ὁ ἴδιος ὅλη τὴν ἐξουσία καὶ τὴν μοιράστηκε μὲ τὴ δεξιά! Ἡ ἀντίθεση τοῦ λαοῦ σὲ κάθε ἐπέκταση τῶν ἐξουσιῶν καὶ τῆς δύναμης τῆς φασιστικῆς δεξιᾶς εἶναι σαφὴς καὶ ἔχει τὸ νόημα τῆς ἀντίθεσης στὴ χρησιμοποίηση τῶν ἐξουσιῶν αὐτῶν γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν συμφερόντων τῆς πλουτοκρατικῆς ὀλιγαρχίας καὶ τῶν ξένων ἰμπεριαλιστῶν. Ἀλλὰ ἡ τέτοια ἀντίθεση πρὸς τὴ φασιστικὴ δεξιὰ δὲν ἐπιτρέπεται σὲ καμμιὰ περίπτωση νὰ συναρτᾶται καὶ νὰ ταυτίζεται μὲ τὴν ἀξίωση γιὰ τὴν ἄσκηση «πλήρους ἐξουσίας» ἀπὸ τὴν ΕΚ. Γιὰ τὸ λαὸ δὲν ὑπάρχει θέμα ἐκλογῆς ἀνάμεσα στὴν ΕΡΕ καὶ τὴν ΕΚ, ἀλλὰ ἀνάμεσα στὴν πολιτικὴ τῆς ὑποτέλειας καὶ σὲ μιὰ πραγματικὰ δημοκρατικὴ πολιτικὴ ἀλλαγῆς στὴ ζωὴ τοῦ τόπου. Ὑπάρχει τὸ πρόβλημα τῆς ἀποτροπῆς τοῦ φασιστικοῦ πραξικοπήματος τῆς δεξιᾶς καὶ τῆς πλήρους ἐξάρθρωσης καὶ συντριβῆς της, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ τὸ πρόβλημα τῆς πάλης ἐναντίον τῆς ἀντιλαϊκῆς καὶ ἀντικομμουνιστικς πολιτικῆς τῆς κυβέρνησης τῆς ΕΚ. Ἡ ἐξάρθρωση τῆς φασιστικῆς δεξιᾶς καὶ τῶν ἐρεισμάτων της ἀπαιτεῖ τὴ λήψη συγκεκριμένων μέτρων καὶ τὰ μέτρα αὐτὰ ὀφείλει νὰ τὰ λάβει ἡ κυβέρνηση. Ἑπομένως, ἡ πάλη γιὰ τὸ τσάκισμα τῆς δεξιᾶς περνάει μέσα ἀπὸ τὴν πάλη ἐναντίον τῆς ἀντιλαϊκῆς καὶ ἀντικομμουνιστικῆς πολιτικῆς τῆς κυβέρνησης καὶ συνδέεται ἀναπόσπαστα μὲ αὐτήν. Ἡ ΕΔΑ ὅμως, ποὺ θεωρεῖ τὴν κυβέρνηση τῆς ΕΚ σὰ μιὰ «δημοκρατικὴ» κυβέρνηση, ἐνεργεῖ σὲ ἀντίθετη γραμμή. Ἡ πάλη της δὲν ἀναπτύσσεται σὰν πάλη κατὰ τῆς κυβέρνησης γιὰ τὸ χτύπημα τῆς δεξιᾶς, ἀλλὰ σὰν πάλη γιὰ τὴν ὑποστήριξη τῆς κυβέρνησης ἀπὸ τὴν ἐπίθεση τῆς Δεξιᾶς. Ταυτίζει τὴν ὑπεράσπιση τῶν δημοκρατικῶν δικαιωμάτων καὶ ἐλευθεριῶν τοῦ λαοῦ μὲ τὴν ὑπεράσπιση τῆς κυβέρνησης καὶ μετατρέπεται σὲ ἕνα ἁπλὸ ὄργανο τῆς κυβερντητικῆς πολιτικῆς. Εἶναι ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτὴ πολὺ χαρακτηριστικὸ τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὴν τελευταία συζήτηση στὴ Βουλὴ πάνω στὸ θέμα ἐμπιστοσύνης ποὺ ἔβαλε ἡ κυβέρνηση, οἱ ἐκπρόσωποι τῆς ΕΔΑ ἦταν «κυβερνητικώτεροι τῶν κυβερνητικῶν» σὲ ὅ,τι ἀφορᾶ τὴν καταγγελία τῶν «στρεφομένων ἐναντίον τῆς νομίμου κυβερνήσεως» ἐνεργειῶν τῆς

χούντας καὶ τῆς Αὐλῆς ('Ακόμα καὶ γιὰ τὴ δίμηνη διακοπὴ ἐπαφῆς μεταξὺ Βασιλέως—Πρωθυπουργοῦ, πρώτη καὶ μόνη ἡ ΕΔΑ ἐξεδήλωσε τὶς ἀνησυχίες της) καὶ ὁ κοινοβουλευτικός της ἐκπρόσωπος Η. 'Ηλιοῦ διακήρυσσε: «ἐφθάσαμεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ ἀμφισβητεῖται ἡ ἐξουσία ἀπὸ τὴν κυβέρνησιν» (6λ. «Αὐγὴ» 24.6.65).

Φυσικὴ συνέπεια αὐτῆς τῆς κατεύθυνσης εἶναι καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ καταγγελία τοῦ προετοιμαζόμενου φασιστικοῦ πραξικοπήματος καὶ τῶν σκοπῶν του ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς ΕΔΑ γίνεται μὲ τέτοιο τρόπο, ποὺ ἐξωραΐζεται καὶ συγκαλύπτεται ὁ πραγματικὸς χαρακτήρας τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς. Αὐτὸ γίνεται ὁλοφάνερο, ὅταν ὁ Η. 'Ηλιοῦ διακηρύσσει πὼς προτιμήθηκε (ἀπὸ τὴν ΕΚ) «... μιὰ κυβέρνηση ποὺ νὰ ἐκβιάζεται ἢ ν' ἀπειλεῖται μὲ ἀνατροπή, ποὺ νὰ παρεμποδίζεται στὴν ἄσκηση τῆς πολιτικῆς της πάνω στὸ ἐθνικὸ θέμα, στὶς διεθνεῖς σχέσεις, στὸν ἐκδημοκρατισμὸ ἢ σ' ἄλλους καίριους τομεῖς καὶ γενικὰ στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματός της» (6λ. «Αὐγὴ» 1.6.65). Δηλ. ἡ κυβέρνηση ἔχει τὴ διάθεση νὰ ἐφαρμόσει μιὰ θετικὴ πολιτικὴ ἀλλὰ «παρεμποδίζεται» καὶ «ταλαντεύεται», γι' αὐτὸ καὶ ὁ Η. 'Ηλιοῦ στὴ Βουλὴ ζητεῖ «συνεπεστέραν, περισσότερον δημοκρατικὴν πολιτικὴν» (6λ. «Αὐγὴ» 25.6.65)! Νά, λοιπόν, ποὺ ἔχει καὶ συνέπεια ἡ κυβέρνηση, μόνο ποὺ χρειάζεται νὰ τὴν μεγαλώσει λιγάκι! Καὶ δίνει συγχωροχάρτι στὴν κυβέρνηση καὶ στὸ μέγα θέμα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ τοῦ Κυπριακοῦ ὅταν διακηρύσσει πὼς οἱ ἱμπεριαλιστὲς προσπαθοῦν μέσο τῆς χούντας νὰ ὑπαγορεύσουν στὴν κυβέρνηση τὴν πολιτική της («... νὰ ἔρχονται σὲ ἀπ' εὐθείας ἐξάρτηση μὲ ἱμπεριαλιστικοὺς ΝΑΤΟϊκοὺς κύκλους γιὰ νὰ ἐξασφαλίσουν ἐρείσματα καὶ σὲ ἀντάλλαγμα νὰ γίνονται ὄργανα ὑπαγορεύσεως — εἴτε στὸ ἐθνικὸ ζήτημα τῆς Κύπρου εἴτε καὶ γενικώτερα — ξενόπνευστης πολιτικῆς, μὲ τὴν ἄσκηση δυναμικῶν πιέσεων» (Η. 'Ηλιοῦ «Αὐγὴ» 1.6.65). Μὲ ἄλλα λόγια, ἡ κυβέρνηση δὲν ἐφαρμόζει πολιτικὴ ὑποτέλειας! ἀλλὰ γίνεται προσπάθεια νὰ τῆς ἐπιβληθεῖ μιὰ τέτοια πολιτικὴ μέσο τῆς χούντας.

'Απὸ τὴ βασικὴ αὐτὴ τοποθέτηση τῆς ΕΔΑ ἀπέναντι στὴν ἡγεσία καὶ τὴν κυβέρνηση τῆς ΕΚ ἀπορρέει καὶ ἡ στάση της ἀπέναντι στὶς ἐσωκυβερνητικὲς ἀντιθέσεις. Ἔτσι στὴ διαμάχη Μητσοτάκη—Α. Παπανδρέου (μιὰ διαμάχη ἀνάμεσα σὲ διάφορους ἀνταγωνιζόμενους οἰκονομικοὺς κύκλους, ποὺ ἔχει σὰ στόχο τὴν «πρώτη θέση» στὴν κυβέρνηση καὶ σὲ διάφορους ἐξωελληνικοὺς κύκλους), ποὺ ὀξύνθηκε αὐτὲς τὶς ἡμέρες, ἡ ΕΔΑ ἐξακολουθεῖ τὸ ἴδιο ὀλέθριο παιχνίδι τῆς κάλυψης καὶ ἐνίσχυσης τῆς παπανδρεϊκῆς ἡγεσίας τῆς ΕΚ. Σὲ σχόλιό της ἡ «Δημοκρατικὴ 'Αλλαγὴ» (29.6.65) γράφει: «ἡ ἐπίθεση τῆς «'Ελευθερίας» κατὰ τοῦ κ. Α. Παπανδρέου καὶ ἡ οὐσιαστικὴ υἱοθέτηση τῶν καταγγελιῶν τῆς Δεξιᾶς γιὰ τὴν ἀνάμιξή του στὴν ΑΣΠΙΔΑ, ἀποτέλεσε «μάνα ἐξ οὐρανοῦ» γιὰ τὴν ΕΡΕ». Μπαίνει τὸ ἐρώτημα: δὲν ἀποτελεῖ αὐτὴ ἡ τοποθέτηση τῆς ΕΔΑ «μάνα ἐξ οὐρανοῦ» γιὰ τὴν παπανδρεϊκὴ ἡγεσία τῆς ΕΚ καὶ «οὐσιαστικὴ υἱοθέτηση» τῆς δικῆς της γραμμῆς; Καὶ ἐνισχύει αὐτὸ ἢ ὑπονομεύει τὸν ἀγώνα κατὰ τῆς φασιστικῆς δεξιᾶς;

"Αν ἀφαιρέσουμε τὰ φραστικὰ σχήματα καὶ τοὺς κενοὺς λόγους, βλέπομε ὅτι ὅλη ἡ «πάλη» τῆς ΕΔΑ «ἐναντίον τῶν ταλαντεύσεων κλπ.» τῆς κυβέρνησης συμπυκνώνεται στὴν ἐπιδίωξη νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἀπὸ τὴν κυβέρνηση ὁ Γαρουφαλιᾶς καὶ ἀπὸ τὴν ἀρχηγία τοῦ ΓΕΣ ὁ Γεννηματᾶς. Ἔτσι ἡ πάλη της ἐκφυλίζεται σὲ πάλη ἐναντίον ὁρισμένων προσώπων καὶ ὄχι ἐναντίον τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς (ἔφταιγε ὁ Τούμπας καὶ ὄχι ἡ κυβέρνηση, φταίει ὁ Μπακατσέλος καὶ ὄχι ἡ κυβέρνηση, καὶ τὰ ἴδια καὶ χειρότερα μὲ τὸν Γαρουφαλιᾶ) καὶ δημιουργεῖται ἡ ἐντύπωση πὼς ἀρκεῖ νὰ φύγουν ὁ Γαρουφαλιᾶς καὶ ὁ Γεννηματᾶς καὶ θὰ σημειωθεῖ «στροφὴ» στὴ ζωὴ τοῦ τόπου. Αὐτὴ τὴν ἐντύπωση τὴν καλλιεργεῖ ἔντεχνα καὶ ἡ ἴδια ἡ παπανδρεϊκὴ ἡγεσία, ἔτσι ὥστε μετὰ τὴν ἀντικατάσταση τῶν Γαρουφαλιᾶ—Γεννηματᾶ ποὺ προετοιμάζει, νὰ πετύχει μιὰν ἐξασθένηση(ξεθύμασμα) τῆς λαϊκῆς πίεσης καὶ νὰ κερδίσει τὴ δυνατότητα γιὰ τὴ συνέχιση τῆς ἴδιας πολιτικῆς της. 'Η Δεξιὰ δὲν θέλει φυσικὰ τὴν ἀπομάκρυνσή τους καὶ ἡ παπανδρεϊκὴ ἡγεσία δὲ θέλει νὰ προχωρήσει σὲ εὐρύτερη ἐκκαθάριση. 'Η ΕΔΑ ἐπομένως παίζει ἁπλῶς τὸ παιχνίδι τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΚ καὶ διευκολύνει τὰ εὐρύτερα σχέδια τῆς δεξιᾶς.

'Αλλὰ καὶ στὸ ζήτημα τῆς ΑΣΠΙΔΑ ἡ ΕΔΑ, μὲ τὴ θέση της ὅτι πρόκειται γιὰ «... παραπλανητικὸ θόρυβο τῆς παρακρατικῆς χούντας, προορισμένο νὰ δικαιολογήσει τὸ σφαγιασμὸ τῶν ἀξιωματικῶν ποὺ ἀνθίστανται στὴν ἀντισυνταγματικὴ πίεση τοῦ ΙΔΕΑ καὶ ποὺ ἐννοοῦν νὰ μείνουν νομιμόφρονες» (Η. 'Ηλιοῦ, «Αὐγὴ» 1.6.65), διέπραξε βασικῆς σημασίας λάθος — ἀπόρροια τοῦ γενικώτερου προσανατολισμοῦ της. 'Ανεξάρτητα ἀπὸ τὶς προβοκατόρικες δολοπλοκίες τῆς φασιστικῆς δεξιᾶς, σημασία ἐδῶ ἔχει ἡ πολιτικὴ θέση. Καὶ αὐτὴ ἡ πολιτικὴ θέση δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι μιά: ὁ λαὸς ἀντιτίθεται σὲ κάθε μορφῆς «ΧΟΥΝΤΑ» καὶ ὄχι μόνο στὴν χούντα τοῦ ΙΔΕΑ, καὶ δὲν θὰ ἐπιτρέψει τὸ στραγγαλισμὸ τῶν δικαιωμάτων καὶ κατακτήσεών του ἀπὸ τὴ φασιστικὴ ΧΟΥΝΤΑ τοῦ ΙΔΕΑ, ἀλλὰ καὶ δὲν θὰ ἀνεχθεῖ νὰ παραδοθεῖ χεροπόδαρα δεμένος καὶ σὲ ὁποιαδήποτε ἄλλη στρατοκρατικὴ κλίκα, ποὺ κάτω ἀπὸ τὴ «δημοκρατικὴ» σημαία τῆς πάλης κατὰ τοῦ ΙΔΕΑ θὰ ἤθελε νὰ ἐπιβάλει τοὺς ἴδιους σκοπούς.

'Απὸ ὅλα τὰ παραπάνω βγαίνει πὼς ἡ γενικὴ θέση τῆς ΕΔΑ στὴν ἀντιμετώπιση τῆς φασιστικῆς δεξιᾶς καὶ τῶν πραξικοπηματικῶν της σχεδίων εἶναι ἡ ἀνεπιφύλαχτη ὑποστήριξη τῆς κυβέρνησης τῆς ΕΚ ποὺ ἐκφράζεται μὲ τὴν ἐγκατάλειψη κάθε πάλης ἐναντίον τῆς ἀντιλαϊκῆς καὶ ἀντικομμουνιστικῆς πολιτικῆς της. Γι' αὐτὴν ὅλο τὸ πρόβλημα εἶναι «νὰ σωθεῖ ὁ Παπανδρέου», ὅπως τὸ ἀποκαλύπτει ὁ Η. 'Ηλιοῦ γράφοντας: «"Εχει πρῶτα-πρῶτα μαζί του (δηλαδὴ ὁ Παπανδρέου) αὐτὴ τὴν ἴδια τὴ σφραγίδα τῆς νομιμότητας. "Οποιος σηκώσει κεφάλι ἐναντίον του θὰ εἶναι στασιαστής»! Αὐτὸ ἔδειξε καὶ ἡ τελευταία συζήτηση στὴ Βουλή, ὅπου τὸ μέλος τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ Λ. Κύρκος διακήρυξε: «... δὲν παρασυρόμεθα εἰς τὸ νὰ ἀνοίξωμεν μέτωπα ἐκεῖ ὅπου ταῦτα δὲν χρειάζονται, ἀλλὰ βάλλομεν καὶ ἀγωνιζόμεθα ἐναντίον τῶν στρατοκρατῶν τῆς «χούντας», τῶν ἐχθρῶν τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ξένων ἐπεμβάσεων. Κατ' ἀκολουθίαν, ἡ πολιτική μας συνεισφορὰ εἶναι νὰ ἐνισχύσωμεν τὴν κυβέρνησιν πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτήν...» (6λ. «Αὐγὴ» 25.6.65). Αὐτὴ εἶναι ἡ θέση, ἡ γραμμὴ τῆς ΕΔΑ καὶ τὴν διακήρυξε μὲ τὸν ἴδιο ἐπίσημο τρόπο καὶ ὁ Η. 'Ηλιοῦ: «Γιὰ τὴν προάσπιση τῆς δημοκρατικῆς ὁμαλότητας καὶ τῆς συνταγματικῆς νομιμότητας, ἡ ΕΔΑ θὰ βρεθεῖ στὴν πάλη αὐτὴ ἀνεπιφύλακτα μὲ ὅλες της τὶς δυνάμεις στὸ πλευρὸ τῆς κυβερνήσεως» (6λ. «Αὐγὴ» 1.6.65)! Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν κανένα «μέτωπο» ἐναντίον κυβέρνησης καὶ τῆς παρέχεται ἀνεπιφύλακτα ἡ ὁλόπλευρη ὑποστήριξη τῆς ΕΔΑ! Τί ἀξία ἔχει τότε ἡ «καταδίκη» καὶ «ἀποδοκιμασία» τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς στὴ «Δήλωση» ποὺ κατέθεσε στὴ Βουλὴ ἡ κοινοβουλευτικὴ ὁμάδα τῆς ΕΔΑ; Καὶ πῶς μπορεῖ νὰ «καταδικάζεται» καὶ νὰ «ἀποδοκιμάζεται» μιὰ πολιτικὴ καὶ ταυτόχρονα νὰ μὴ καταψηφίζεται ἡ κυβέρνηση ποὺ τὴν ἀσκεῖ; Πρόκειται ἁπλῶς γιὰ ἀντίφαση; Πρόκειται γιὰ «δημιουργικὴ» ἐφαρμογὴ τῆς «θέσης»; "Η γιὰ σκόπιμη προσπάθεια ἐξαπάτησης τοῦ λαοῦ; Τὰ πράγματα εἶναι καθαρά: Τὸ «παρὼν» τῶν βουλευτῶν τῆς ΕΔΑ χαρακτηρίστηκε σὰν «ψῆφος ἀνοχῆς», ἐμεῖς τὸ ἀποκαλύπτουμε σὰν κάτι παραπάνω, σὰν «ψῆφο ἐμπιστοσύνης», κι' ὅλα τὰ περὶ «καταδίκης» τῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς σὰν μιὰ καθαρὴ μπλόφα! Τὸ ἐπιβεβαιώνει, ἐξάλλου, καὶ ὁ πρόεδρος τῆς ΕΔΑ Ι. Πασσαλίδης, ποὺ «μὲ εἰλικρίνεια» ἀπεκάλυψε στὴ Βουλὴ μπροστὰ στοὺς ἐμβρόντητους συνεργάτες του τὴν μεγάλη ἀπάτη τῶν «ἐκλογικῶν ἐλιγμῶν», λέγοντας: «"Οταν ἐτέθη τὸ ζήτημα, 13 'Ιουνίου, τί θὰ κάμωμεν ἐμεῖς... ἐγὼ μὲ εἰλικρίνειαν εἶπα εἰς τοὺς συναδέλφους... εἶναι ἀνάγκη νὰ εὕρωμεν τοὺς τρόπους καὶ τὰς μεθόδους, διὰ νὰ ἔλθῃ ἡ "Ενωσις Κέντρου αὐτοδύναμος... καὶ ἔτσι, παρ' ὅλον ὅτι ἐπετίθετο ἐναντίον μας ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΚ, οὐδέποτε ἡμεῖς τὸν ἐθίξαμεν, οὐδέποτε τὸν

ἐπολεμήσαμεν...». Κι' ὅμως τότε ἡ ΕΔΑ τὰ ἀρνοῦνταν αὐτὰ κατηγορηματικὰ καὶ ἀργότερα χαρακτήρισε σὰν «συκοφαντίες» τὶς σχετικὲς καταγγελίες τῆς «'Αναγέννησης»! 'Η «μέθοδος» λοιπὸν εἶναι παλιά, ἀλλὰ τὸ «καμουφλὰζ» δὲν μπορεῖ πιὰ τώρα νὰ στηθεῖ.

Τὰ πράγματα εἶναι ξεκάθαρα: 'Η ΕΔΑ στηρίζει ὅλες τὶς ἐλπίδες της στὸν Παπανδρέου καὶ προσπαθεῖ νὰ τὸν «πείσει» νὰ ἐγκαταλείψει τοὺς «δισταγμούς» του! γιὰ τὸ δικό του προσωπικὸ συμφέρον ἀντὶ νὰ διεξάγει ἀγώνα ἐναντίον τῆς ὀλέθριας πολιτικῆς του. Καὶ ἐνῶ στὶς τάξεις τῆς ΕΚ, ἀνάμεσα στοὺς ὀπαδούς της, στὰ κατώτερα καὶ μεσαῖα στελέχη της, ἐπικρατεῖ ἀναβρασμὸς κι' ὅλο καὶ πιὸ ἔντονα ἀκούογνται οἱ φωνὲς διαμαρτυρίας γιὰ τὴν πολιτικὴ τοῦ «ἀρχηγοῦ» ἡ ΕΔΑ νὰ προσπαθεῖ νὰ πνίξει αὐτὲς τὶς φωνὲς διαμαρτυρίας καὶ νὰ τὶς ὑποτάξει στὴν κοίτη ποὺ θέλει ὁ «ἀρχηγός». Τὴν ἴδια στιγμὴ ποὺ καὶ αὐτὸ τὸ «Βῆμα», γιὰ τοὺς δικούς του θέβαια λόγους, καλεῖ τὰ στελέχη-βουλευτὲς καὶ ὑπουργοὺς τῆς ΕΚ - νὰ ἀντιταχθοῦν στὸν Παπανδρέου, ὁ Η. 'Ηλιοῦ ἐξυμνεῖ τὶς «ἀναμφισβήτητες ἀρετὲς» τοῦ Παπανδρέου καὶ δηλώνει: «Γι' αὐτὸ ἡ θέληση τοῦ ἀρχηγοῦ της (δηλ. τῆς ΕΚ) εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐνισχυθεῖ καὶ νὰ στηριχθεῖ πάνω στὴν ἀγωνιστικὴ συμπαράσταση ὅλων τῶν ὀπαδῶν του» (6λ. «Αὐγὴ» 1.6.65). 'Ο Παπανδρέου λοιπὸν εἶναι ἡ προσωποποίηση τῆς νομιμότητας, ἐναντίον τ ο υ στρέφεται ἡ ἀπειλὴ κι' α ὐ τ ὸ ς πρέπει νὰ προφυλαχθεῖ. Αὐτὸ θὰ πεῖ ἀγωνιστικὴ πολιτικὴ ἀριστεροῦ πρωτοπορειακοῦ κόμματος! Καὶ γιὰ νὰ ἐνισχυθεῖ ἀκόμα περισσότερο ὁ Παπανδρέου καὶ νὰ σπάσουν οἱ «δισταγμοὶ» του ἡ ΕΔΑ τοῦ προσφέρει τὴ θέση: «'Η 'Ελλάδα στὸ ΝΑΤΟ, ναί, ὅσο αὐτὸ εἶναι ἡ πολιτικὴ θέληση τῆς πλειοψηφίας» (6λ. Η. 'Ηλιοῦ «Αὐγὴ» 1.6.65). Ἔτσι καὶ οἱ «καλὲς προθέσεις» τῆς ΕΔΑ ἀποδεικνύονται καὶ ὁ Παπανδρέου μπορεῖ νὰ καθησυχάσει τοὺς ἀμερικάνους ἰμπεριαλιστὲς πὼς τὸ ΝΑΤΟ δὲν διατρέχει κανένα κίνδυνο!

'Αλλὰ ἂν μποροῦν νὰ «καθησυχαστοῦν» οἱ ἀμερικάνοι ἰμπεριαλιστὲς δὲν μποροῦν μὲ τίποτα νὰ ἀνακοποῦν τὰ ὁρμητικὰ κύματα τῆς λαϊκῆς ὀργῆς καὶ πάλης, ποὺ σπάζοντας τοὺς φραγμοὺς καὶ τὶς ἀπαγορεύσεις τῆς ΕΔΑ, ἀνέβασαν ψηλὰ καὶ διασάλπισαν τὸ πανεθνικὸ σύνθημα: «Ἔξω ἡ 'Ελλάδα ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ!», στὴ Γ' Μαραθώνεια Πορεία Εἰρήνης. Καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι λίγες μόλις μέρες ὕστερα ἀπὸ τὴν Πορεία οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ ἔρχονται νὰ διακηρύξουν τὴν πλήρη ὑποταγή τους στὸ ἰμπεριαλιστικὸ ΝΑΤΟ, νὰ ποῦν ἀπροκάλυπτα ΝΑΙ ΣΤΟΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟ δείχνει ὅτι κατρακύλησαν βαθειὰ στὸ βοῦρκο τῆς ἀποστασίας καὶ προδοσίας! Κι' αὐτὴ ἡ προδοσία τους ἀποχτάει ἀκόμη μεγαλύτερη σημασία, ὅταν γαρνίρεται μὲ τὴν «πολιτικὴ θέληση τῆς πλειοψηφίας». Ποιὰ πλειοψηφία ὅμως ἐννοεῖτε κύριοι ὀππορτουνιστές; Τὴν «πλειοψηφία» ποὺ διαμορφώνει μὲ ὅλα τὰ γνωστὰ μέσα βίας καὶ ἀπάτης ἡ ἀμερικανοκρατία; Καὶ εἶστε πρόθυμοι, ἐν τοιαύτη περιπτώσει, νὰ πεῖτε τὸ ΝΑΙ σὲ κ ά θ ε θέληση αὐτῆς τῆς «πλειοψηφίας» ἔστω κι' ἂν εἶναι νὰ σταλοῦν τὰ παιδιὰ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ νὰ πολεμήσουν τὸν «πτωχὸν καὶ ἀδύνατον λαὸν» τοῦ Βιετνὰμ (*) γιὰ τὰ μαῦρα συμφέροντα τῆς Γουὼλ Στρήτ; Πετάξτε λοιπὸν τὸν τίτλο τοῦ ἀριστεροῦ καὶ πάρτε τὸ πραγματικό σας ὄνομα, λακέδες τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ!

Τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ, τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ οἱ δυνάμεις τοῦ φασιστικοῦ πραξικοπήματος ἀναπτύσσουν λυσσασμένα τὴν ἐπίθεσή τους μὲ τὴν ἄμεση καθοδήγηση καὶ ἐνίσχυση τῶν ἀμερικάνων ἰμπεριαλιστῶν καὶ τοῦ ΝΑΤΟ, διακηρύσσουν τὴν πλήρη ὑποταγή τους στὸ ΝΑΤΟ, ἀποδείχνει ὅτι ἡ πολιτική τους εἶναι μιὰ πολιτικὴ ἐνίσχυσης τῶν δυνάμεων τοῦ πραξικοπήματος καὶ ὄχι καταπολέμησής τους. Οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ, συνθηκολογώντας μπροστὰ στὴν πίεση τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τῶν πρακτόρων του, ἐγκατέλειψαν οὐσιαστικὰ καὶ ἀπαρνήθηκαν τὸν παράγοντα τῆς λαϊκῆς πάλης στὴν ἀντιμετώπιση τῆς φασιστικῆς ἀπειλῆς, περιόρισαν ὅλη τὴν ἀντίδρασή τους σὲ εὐκαιριακὲς δημοσιογραφικὲς καμπάνιες καὶ στὴν ἔκδοση μερικῶν ψηφισμάτων καὶ ἐμπιστεύθηκαν ὅλες τὶς ἐλπίδες τους στὴν καλὴ θέληση τοῦ Παπανδρέου καὶ τῆς κυβέρνησής του.

Ἑνωμένες σ' ἕνα πανίσχυρο ἀντιἰμπεριαλιστικὸ-δημοκρατικὸ-ἀντιφασιστικὸ μέτωπο οἱ λαϊκὲς δυνάμεις εἶναι σέ θέση νὰ ματαιώσουν τὰ σχέδια τῆς ἀντίδρασης

Δύο βασικὰ στοιχεῖα χαραχτηρίζουν σήμερα τὴν κατάσταση στὴ χώρα μας. Τὸ ἕνα εἶναι ἡ ὄξυνση τῆς ἰμπεριαλιστικῆς ἐπίθεσης, ἡ ἀποχαλινωμένη ἐξόρμηση τῆς φασιστικῆς δεξιᾶς γιὰ τὴν ἐγκαθίδρυση ἀνοιχτῆς στρατιωτικῆς διχτατορίας καὶ ἡ παράλληλη ἔνταση τῆς ἀντιλαϊκῆς καὶ ἀντικομμουνιστικῆς πολιτικῆς τῆς ἡγεσίας καὶ τῆς κυβέρνησης τῆς ΕΚ. Τὸ ἄλλο εἶναι ἡ ἀντίθεση τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ στὴν πολιτικὴ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τῶν πρακτόρων του, οἱ ὁλοένα αὐξανόμενες ἀγωνιστικὲς διαθέσεις τῶν πλατειῶν λαϊκῶν μαζῶν. Τὸ πρῶτο περικλείει καὶ ἐκφράζει τοὺς ἐξαιρετικὰ σοβαροὺς κινδύνους ποὺ διατρέχει αὐτὴ τὴ στιγμὴ ὁ τόπος. Τὸ δεύτερο μαρτυράει καὶ ὑπογραμμίζει τὶς ἐξαιρετικὰ εὐνοϊκὲς συνθῆκες, ποὺ ὑπάρχουν αὐτὴ τὴ στιγμὴ γιὰ τὴν ἀποτροπὴ τῶν κινδύνων καὶ τὴν εὐρύτερη προώθηση τῆς λαϊκῆς ὑπόθεσης. Πραγματικά, ἂν οἱ λαϊκὲς δυνάμεις περάσουν σὲ ἀντεπίθεση, εἶναι δυνατὸ ὄχι μόνο νὰ ματαιώσουν τὰ σχέδια τῆς φασιστικῆς ἀντίδρασης, ἀλλὰ καὶ νὰ κερδίσουν νέες σημαντικὲς θέσεις. 'Αλλὰ αὐτὸ ἀπαιτεῖ, πρὶν ἀπ' ὅλα, ὀρθὸ προσανατολισμό.

Τὸ πρῶτο καὶ κύριο εἶναι νὰ ἐνισχυθεῖ ἡ πίστη τοῦ λαοῦ στὶς δικές του δυνάμεις καὶ νὰ χαλυβδωθεῖ ἡ ἀπόφασή του γιὰ τὸν ὡς τὸ τέλος ἀγώνα ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν του. 'Η τύχη τοῦ τόπου βρίσκεται στὰ χέρια τοῦ λαοῦ, ἐξαρτᾶται ἀποκλειστικὰ ἀπὸ τὸ δικό του ἀγώνα καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν «καλὴ θέληση» τοῦ Παπανδρέου καὶ τοὺς «ἐλιγμοὺς» τῆς ΕΔΑ.

'Εφόσον ὁ κύριος ὑπεύθυνος τῆς κακοδαιμονίας τοῦ τόπου καὶ ὁ ἐμπνευστὴς καὶ καθοδηγητὴς τοῦ φασιστικοῦ πραξικοπήματος εἶναι ὁ ἰμπεριαλισμός, καὶ πρὶν ἀπ' ὅλα ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμός, ἡ κύρια αἰχμὴ τῆς λαϊκῆς πάλης πρέπει νὰ στραφεῖ ἐναντίον τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς πολιτικῆς τῆς ὑποτέλειας ποὺ ἀκολουθοῦν οἱ ντόπιοι συνεργάτες καὶ ὑποταχτικοί του. 'Η λαϊκὴ πάλη ὀφείλει νὰ ἀγκαλιάσει ὅλους τοὺς τομεῖς, ξεκινώντας ἀπὸ τὰ καθημερινὰ οἰκονομικὰ καὶ πολιτικὰ αἰτήματα, νὰ ἀνυψώνεται ὡς τὰ γενικώτερα παλλαϊκὰ καὶ πανεθνικὰ αἰτήματα. Νὰ ξετινάζει καὶ νὰ ματαιώνει ὅλες τὶς μηχανορραφίες καὶ προβοκάτσιες τῆς φασιστικῆς δεξιᾶς. Νὰ ξεσκεπάζει καὶ νὰ χτυπᾶ τὴν ἀντιλαϊκὴ καὶ ἀντικομμουνιστικὴ πολιτικὴ τῆς κυβέρνησης καὶ ἰδιαίτερα τὴ λεγόμενη «ἑλληνικὴ ἐξωτερικὴ πολιτική» της. Νὰ ἀξιοποιεῖ καὶ νὰ διευρύνει τὴν ὁλοένα αὐξανόμενη ἀντίθεση τῶν ὀπαδῶν καὶ στελεχῶν τῆς ΕΚ πρὸς τὴν πολιτικὴ τῆς ἡγεσίας της καὶ νὰ τοὺς προσελκύει σὲ ἕνα κοινὸ μέτωπο πάλης μὲ τὶς δυνάμεις τῆς 'Αριστερᾶς. 'Η δημιουργία ἑνὸς πανίσχυρου μετώπου, ἀπὸ τὰ κάτω κυρίως, στηριγμένου στὴν ὀργάνωση καὶ πάλη τοῦ λαοῦ, στὴ δραστήρια κινητοποίηση ὅλων τῶν μαζικῶν λαϊκῶν ὀργανώσεων, καὶ πρὶν ἀπ' ὅλα τῶν ἐργατικῶν συνδικάτων, ἀποτελεῖ τὴν πιὸ ἀποτελεσματικὴ μορφὴ ἀντιμετώπισης τοῦ κινδύνου πραξικοπήματος καὶ συντριβῆς τοῦ πραξικοπήματος σὲ περίπτωση ἐκδήλωσής του, τὸ καλύτε-

(συνέχεια στὴ σελ. 12)

(*) Ἔτσι χαρακτήρισε ὁ Η. 'Ηλιου στὴ Βουλὴ (βλ. «Αὐγή», 24-6-65), «πτωχὸν καὶ ἀδύνατον», τὸ λαὸ τοῦ Βιετνὰμ. ποὺ παρ' ὅτι «ἀδύνατος» κονιορτοποιεῖ τὰ σχέδια τῶν «παντοδύναμων» ἀμερικάνων ἰμπεριαλιστῶν κι' ὅλες τὶς σάπιες θεωρίες τῶν πρακτόρων τους ρεβιζιονιστῶν, δίνοντας μιὰς κοσμοϊστορικῆς σημασίας συμβολὴ στὴν ὑπόθεση τῆς συντριβῆς τοῦ παγκόσμιου ἰμπεριαλισμοῦ!

ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΗΣ ΑΠΟΣΤΑΣΙΑΣ

Ἀπάντηση στὸ Λ. ΣΤΡΙΓΚΟ

Ἡ «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς ἔκδοσής της, ἄνοιξε ἰδεολογικὸ μέτωπο καὶ πρὸς τὴν πλευρὰ τῶν ρεβιζιονιστῶν-ὀππορτουνιστῶν καθοδηγητῶν τοῦ ΚΚΕ. Τὶς ἀπόψεις τῆς «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ» βγῆκε νὰ ἀντικρούσει, μὲ δυὸ ἄρθρα του, ποὺ μεταδόθηκαν ἀπὸ τὸ ραδιοφωνικὸ σταθμὸ «Φωνὴ τῆς Ἀλήθειας καὶ ἀναδημοσιεύτηκαν στὴν «ΑΥΓΗ», κάποιος Γ. Χαραλαμπίδης. Στὸ τελευταίο του ἄρθρο ὁ Χαραλαμπίδης «ἀπειλοῦσε» πὼς θὰ ἐπανέλθει. Ἡ «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ», ὄχι μόνο δήλωσε πὼς «ἐπιμένει, ἐφ' ὅσον οἱ ρεβιζιονιστὲς θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ διαστρεβλώνουν τὴν ἀλήθεια», ἀλλὰ ἔγραψε καὶ ὁλόκληρο ἄρθρο μ' αὐτὸ τὸν τίτλο. Ὅμως ὁ Χαραλαμπίδης δὲν «ἐπανῆλθε». Ἀντὶ γι' αὐτὸν παρουσιάστηκε ὁ γνωστὸς Λ. Στρίγκος.

Ἔτσι στὸ περιοδικὸ «Νέος Κόσμος», τεῦχος 2ο 1965, δημοσιεύθηκε ἕνα ἄρθρο τοῦ Στρίγκου μὲ τὸν τίτλο: «Μερικὰ ζητήματα τῆς τακτικῆς μας καὶ ἡ πάλη ἐναντίον τοῦ δογματισμοῦ καὶ τοῦ ἀναθεωρητισμοῦ», τὸ ὁποῖο ἀναδημοσιεύτηκε στὸ τεῦχος 21-22 (Ἀπρίλης—Μάης 1965) τοῦ περιοδικοῦ «Ἑλληνικὴ Ἀριστερὰ»μὲ τὸν τίτλο: «Μερικὰ ζητήματα τακτικῆς».

Παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι στὸν τίτλο τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ γίνεται λόγος γιὰ τὴν «πάλη ἐναντίον τοῦ δογματισμοῦ καὶ τοῦ ἀναθεωρητισμοῦ», προφανὴς σκοπὸς τοῦ ἀρθρογράφου εἶναι νὰ χτυπήσει τὴν «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» καὶ τὶς ἀπόψεις ποὺ αὐτὴ ἐκφράζει. Νὰ χτυπήσει τὶς θέσεις τῶν συνεπῶν ἀγωνιστῶν τοῦ κινήματος. Νὰ σπείρει συγχίσεις καὶ νὰ καλλιεργήσει αὐταπάτες μέσα στὴ μεγάλη μάζα τῶν ἀγωνιστῶν, σχετικὰ μὲ τὰ προβλήματα ποὺ ἀντιμετωπίζει τὸ κίνημα. Γιὰ νὰ συγκαλύψει ὅμως αὐτή του τὴν πρόθεση ὁ ἀρθρογράφος, ἐπεχτείνει, τάχα, τὴν «κριτικὴ» του καὶ ἐναντίον τοῦ ἀναθεωρητισμοῦ, τὸν ὁποῖο, τάχα, χτυπάει στὸ πρόσωπο τοῦ ἀποστάτη Ἀποστόλου καὶ τῆς «ἀνανεωτικῆς» του ὁμάδας. Κανέναν ὅμως δὲ θὰ κατορθώσει νὰ ξεγελάσει. Γιατὶ κάθε μέρα καὶ πιὸ πολὺ γίνεται φανερό, πὼς οἱ μεταξύ τους διαφορὲς εἶναι διαφορὲς «οἰκογενειακές», γιὰ τὸ ποιὸς θὰ ἔχει τὰ σκῆπτρα τοῦ «νέου πνεύματος» καὶ τὸ δικαίωμα τῆς «ἡγεσίας». Γιατὶ κάθε μέρα καὶ πιὸ πολὺ γίνεται φανερό, πὼς οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΕ καὶ ὁ Ἀποστόλου συμπλέουν στὰ βαλτονέρια τοῦ ρεβιζιονισμοῦ - ὀππορτουνισμοῦ.

Ὁ ὀππορτουνισμὸς τῶν καθοδηγητῶν τοῦ Κ. Κ.Ε. συνέπεια τῆς ἰδεολογικῆς ἀποστασίας

α.— «Γιὰ τὸ πρόγραμμα ἐκδημοκρατισμοῦ καὶ τὴν Ἐθνικὴ Δημοκρατικὴ Ἀλλαγή».

Στὸ κεφάλαιο μὲ τὸν παραπάνω τίτλο τοῦ ἄρθρου τοῦ Λ. Στρίγκου διατυπώνονται ἀπόψεις, τὶς ὁποῖες ἡ «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» κριτικάρισε καὶ ἀνασκεύασε συγκεκριμένα σὲ προηγούμενα τεύχη της. (Κύτα: τεῦχος 1ο σελ. 20, 21 τεῦχος 3—4 σελ. 33, 34, 35 τεῦχος 6ο σελ. 29, 30 κλπ.). Δὲν πρόκειται συνεπῶς νὰ ξαναγυρίσουμε σ' αὐτές. Τὶ κρύβεται ὅμως κάτω ἀπ' αὐτὲς τὶς θέσεις; Ποιὰ εἶναι ἡ θεωρητικὴ ἰδεολογικὴ ἀφετηρία καὶ τὸ πλαίσιο αὐτῶν τῶν ἀπόψεων; Ἂς δοῦμε συγκεκριμένα τὸ ζήτημα.

Γράφει, λοιπόν, ὁ Στρίγκος (σελ. 38 τῆς «Ἑλληνικῆς Ἀριστερᾶς»): «Αὐτὸ βέβαια δὲν τὴν ἐμποδίζει (τὴν Ἀριστερὰ) νὰ θέτει σὰν αἴτημα ἄμεσης πρακτικῆς δράσης ἕνα πρόγραμμα οὐσιαστικοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ, ποὺ ἀνταποκρίνεται στὸ σημερινὸ συσχετισμὸ τῶν δυνάμεων, καὶ νὰ παλαίβει ἀκόμα καὶ γιὰ τέτοια σημεῖα ἐκδημοκρατισμοῦ, ποὺ βρίσκονται στὸ Πρόγραμμα τῆς Ἐθνικῆς Δημοκρατικῆς Ἀλλαγῆς καὶ ποὺ εἶναι σήμερα πραγματοποιήσιμα (ἡ ὑπογράμμιση δική μας). Τὸ πρόγραμμα οὐσιαστικοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ ποὺ ἐπεξεργάστηκε καὶ γιὰ τὸ ὁποῖο παλαίβει ἡ Ἀριστερὰ εἶναι, πρῶτον, ρεαλιστικὸ καὶ δεύτερο, ἀποτελεῖ συστατικὸ μέρος τῆς πάλης γιὰ τὴν Ἐθνικὴ Δημοκρατικὴ Ἀλλαγή».

Ἡ βασικὴ ἄποψη ὅλης αὐτῆς τῆς διατύπωσης, ποὺ ἀποτελεῖ τὴν πεμπτουσία ὅλου τοῦ σχετικοῦ κεφαλαίου τοῦ ἄρθρου, εἶναι ὅτι σήμερα, δηλαδὴ κάτω ἀπὸ τὶς δοσμένες συνθήκες, μπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθεῖ ἕνα πρόγραμμα οὐσιαστικοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ καὶ ποὺ ἕνα μέρος του βρίσκεται στὸ πρόγραμμα τῆς Ἐθνικῆς Δημοκρατικῆς Ἀλλαγῆς. Τὶ σημαίνει αὐτό;

Ἡ Ἐθνικὴ Δημοκρατικὴ Ἀλλαγὴ θὰ εἶναι μιὰ ριζικὴ ἀλλαγή. Σὰν τέτοια, τὸ πρωταρχικὸ πρόβλημα κάθε ριζικῆς ἀλλαγῆς, δηλαδὴ τὸ πρόβλημα τῆς ἐξουσίας, θὰ τὸ ἀντιμετωπίσει κατὰ τρόπο ριζικὰ διαφορετικὸ ἀπ' ὅ,τι ἀντιμετωπίζεται σήμερα. Στὴν θέση τῆς κυριαρχίας τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης θὰ βάλει τὴν κυριαρχία τοῦ ἐργαζόμενου λαοῦ μὲ ἐπικεφαλῆς τὴν ἐργατικὴ τάξη. Αὐτὸ σημαίνει, πὼς εἶναι καθαρὸς παραλογισμὸς νὰ ὑποστηρίζει κανεὶς τὴς ἄποψη, ὅτι σήμερα, δηλαδὴ κάτω ἀπὸ τὴν κυριαρχία τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης εἶναι δυνατὸ νὰ πραγματοποιηθεῖ ἕνα μέρος ἀπὸ τὸ πρόγραμμα τῆς Ἐθνικῆς Δημοκρατικῆς Ἀλλαγῆς ποὺ ἡ πράγματοποίησή του προϋποθέτει τὴν ἐξουσία τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῶν συμμάχων της. Πῶς μπορεῖ ὅ-

μως κανεὶς νὰ φτάνει σ' αὐτὸ τὸν παραλογισμό, ὅταν δὲν ἔχει ἐξασφαλισμένο ὑπέρ αὐτοῦ τὸ ἀκαταλόγιστο; Μόνο ἂν σοβαρὰ πιστεύει, πὼς ζοὺμε κάτω ἀπὸ ἕνα πολίτευμα «ποὺ χαρακτηριστικὸ ἔχει νὰ εἶναι δυνατὸν μὲ τὴ διακίνηση τῶν ἰδεῶν καὶ τὴν ὁμαλὴ ἐκλογικὴ λειτουργία οἱ σημερινὲς μειοψηφίες νὰ γίνουν αὔριο πλειοψηφίες καὶ νὰ κληθοῦν νὰ μετάσχουν στὴν κυβέρνηση τοῦ τόπου»(1). Καὶ πραγματικὰ γι' αὐτὸ ἀκριβῶς πρόκειται. Τὶ ὅμως ἄλλαξε, ἀπὸ τὴν ἀντικειμενικὴ κοινωνικὴ πραγματικότητα, ποὺ νὰ δικαιολογεῖ τὴν ἐγκατάλειψη τῆς μαρξιστικῆς ἀντίληψης γιὰ τὸ ἀστικὸ κράτος καὶ τὴ φύση τῆς κρατικῆς ἐξουσίας, ὅπως αὐτὴ διατυπώνεται στοὺς κλασικοὺς τοῦ μαρξισμοῦ καὶ τὴν ἀντικατάστασή της μὲ τὴν ἄποψη τῆς δυνατότητας τῆς πραγματοποίησης ἔστω καὶ ἑνὸς μόνο μέρους μιᾶς ριζικῆς ἀλλαγῆς στὶς συνθῆκες καὶ τὰ πλαίσια τῆς κατάστασης ποὺ ἀλλάζει; Καὶ ἂν πραγματικὰ ἄλλαξε κάτι αὐτὸ ἔρχεται νὰ ἀναιρέσει αὐτὴ τὴν ἀντίληψη γιὰ τὸ κράτος καὶ τὴν κρατικὴ ἐξουσία, ἢ, ἀντίθετα, ἔρχεται νὰ τὴ προσεπικυρώσει γιὰ μιὰν ἀκόμα φορά; Ἀλλὰ γι' αὐτὸ θὰ μιλήσουμε παρακάτω.

β.— «Γιὰ τὴ στάση ἀπέναντι στὴν ἀστικὴ δημοκρατία»

«Ὁ γλυκανάλατος κ. Κάουτσκυ εὐχαριστιέται νὰ κλείνει τὰ μάτια μπροστὰ στὰ γεγονότα αὐτὰ τοῦ 20ου αἰώνα, ἀλλὰ σ' ἀντάλλαγμα προσφέρει στοὺς ἐργάτες πράγματα ἐκπληκτικὰ νέα, σπουδαῖα, ἐνδιαφέροντα ἀσυνήθιστα καὶ διδακτικά, ἀπίστευτα σημαντικά, γιὰ τοὺς Οὐΐγους καὶ τοὺς Τόρηδες τοῦ 18ου αἰώνα». Νὰ πὼς χαρακτήριζε ὁ Λένιν(1) τὴν τάση τοῦ Κάουτσκυ νὰ παραγνωρίζει τὴ κοχλάζουσα πραγματικότητα τοῦ καιροῦ του καὶ νὰ γυρίζει τὰ βλέματά του πίσω, στὸ 18ο αἰώνα, προκειμένου νὰ ἐξωραΐσει τὴν ἀστικὴ δημοκρατία καὶ νὰ κριτικάρει τοὺς Μπολσεβίκους.

Αὐτὸς ὁ χαρακτηρισμὸς ταιριάζει σὰ γάντι καὶ σημερινοὺς ἀποστάτες, τοὺς ρεβιζιονιστὲς ἡγέτες τοῦ ΚΚΕ. Τὸ ἴδιο σὰν τὸν Κάουτσκυ κι' αὐτοὶ κλείνουν τὰ μάτια μπροστὰ στὰ σημερινὰ γεγονότα καὶ σὲ ἀντάλλαγμα προσφέρουν στοὺς ἐργάτες καὶ σ' ὅλους τοὺς ἐργαζομένους πράγματα «ἐκπληκτικὰ νέα, σπουδαῖα, ἐνδιαφέροντα ἀσυνήθιστα καὶ διδαχτικά, ἀπίστευτα σημαντικά». Ἔτσι ὁ Λ. Στρίγκος ἀποσπᾶ ἀπὸ τὸ Λένιν τσιτάτα σὰν τὰ παρακάτω καὶ μ' αὐτὰ προσπαθεῖ νὰ κατακεραυνώσει τὴν «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ»: «Ἡ ἀστικὴ δημοκρατία ἀποτελεῖ, ἀπὸ ἱστορικὴ ἄποψη, τεράστια πρόοδο σὲ σύγκριση μὲ τὸν τσαρισμό, τὴν ἀπολυταρχία καὶ τὰ κάθε εἴδους φεουδαρχικὰ κατάλοιπα».

Σᾶς εἴμαστε ὑπόχρεοι κ.κ. ρεβιζιονιστές, γιὰ τὰ μαθήματα ἱστορίας, ποὺ ἀναλάβατε νὰ μᾶς δώσετε. Τὸ προλεταριᾶτο δὲ θὰ ξεχάσει ποτὲ τὶς ἱκανότητές σας αὐτὲς καὶ ὅταν ἔρθει τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου θὰ φροντίσει νὰ σᾶς διορίσει καθηγητὲς τῆς ἱστορίας τῆς ἐποχῆς τῆς ἀπολυταρχίας καὶ τοῦ φεουδαρχισμοῦ ὅπως ἔγραφε καὶ ὁ Λένιν. Ἀλλὰ ἂν αὐτὸ ποὺ κάνετε δὲ λέγεται συνειδητὴ προσπάθεια ἐξωραϊσμοῦ τῆς ἀστικῆς δημοκρατίας γενικὰ καὶ τῆς σημερινῆς πραγματικότητας στὴν πατρίδα μας ἰδιαίτερα, τότε πῶς ἀλλοιῶς θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ τὸ πεῖ; Μήπως ἰδεολογικὴ ἀποστασία, ἀντικατάσταση τοῦ μαρξισμοῦ μὲ τὴν ἀστικὴ ἰδεολογία;

Ὅμως, ὁ ἀρθρογράφος μας δὲ στέκεται μόνο ἐκεῖ. Προχωρεῖ καὶ παραπέρα ρωτῶντας: «Κι' ἂν αὐτοὶ τὴ σημασία εἶχαν τὰ δημοκρατικὰ καθήκοντα στὴν ἐποχὴ τοῦ Λένιν, καταλαβαίνει κανεὶς πόσο μεγαλύτερη σημασία ἀποκτοῦν σήμερα, ποὺ ὁ ζυγὸς τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τῶν μονοπωλίων ἔχει γίνει πιὸ βαρύς, ποὺ τὸ μεγάλο μονοπωλιακὸ κεφάλαιο καταφεύγει σὲ αὐταρχικὲς-δικτατορικὲς μέθοδες διακυβέρνησης γιὰ ν' ἀντιμετωπίσει τὸ ἀνερχόμενο δημοκρατικὸ καὶ ἐργατικὸ κίνημα» («Ἑλληνικὴ Ἀριστερὰ» σελ. 39—40). Ὅλη αὐτὴ ἡ διατύπωση σημαίνει, πὼς σήμερα, πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τοῦ Λένιν εἶναι δυνατὴ κάτω ἀπὸ τὶς δοσμένες συνθῆκες καὶ τὴν ἐξουσία, τῶν μονοπωλίων νὰ ἐφαρμοστεῖ ἕνα πρόγραμμα οὐσιαστικοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ χωρὶς παράλληλα νὰ θιγεῖ καθόλου στὴ βάση της αὐτὴ ἡ ἐξουσία τῶν μονοπωλίων. Καὶ γιὰ νὰ μὴ μείνει σὲ κανένα ἡ παραμικρὴ ἀμφιβολία γι' αὐτὸ τὸ συμπέρασμα, παραθέτουμε καὶ τὴν παρακάτω πρόταση ἀπὸ τὸ ἴδιο τὸ ἄρθρο ποὺ ξεκαθαρίζει τὸ ζήτημα: «Οἱ «ἀναγεννητές» —γράφει ὁ Λ. Στρίγκος— δὲν ἔχουν νὰ παρουσιάσουν στὸ 30 σελίδων ἄρθρο τους ἕνα συγκεκριμμένο πρόγραμμα πάλης γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῶν δημοκρατικῶν κατακτήσεων καὶ τὴ διεύρυνσή τους, ἀλλὰ ἐπιτίθενται μὲ μανία κατὰ τοῦ προγράμματος οὐσιαστικοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ τῆς Ε.Δ.Α.». Τὸ νὰ μιλᾶς ὅμως γιὰ πρόγραμμα οὐσιαστικοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ στὶς συνθῆκες ποὺ τὸ μεγάλο μονοπωλιακὸ κεφάλαιο καταφεύγει σὲ αὐταρχικὲς - δικτατορικὲς μέθοδες διακυβέρνησης χωρὶς συγχρόνως νὰ βάζεις ζήτημα ἀνατροπῆς τῆς ἐξουσίας τοῦ μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου, αὐτὸ σημαίνει, ἢ πὼς δὲν καταλαβαίνεις τίποτα ἀπὸ τὴ σημερινὴ κατάσταση, ἢ πὼς ἔχεις ἀναλάβει τὸ καθῆκον τοῦ ἐξωραϊσμοῦ της.

Γιὰ τὸ χαρακτῆρα τοῦ σύγχρονου ἀστικοῦ κράτους

Τὸ συμπέρασμα ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὴ μέχρι τώρα κριτικὴ τῶν ἀπόψεων τοῦ Στρίγκου εἶναι, ὅτι κατ' αὐτὸν μπορεῖ κάτω ἀπὸ τὶς δοσμένες συνθῆκες, δηλαδὴ κάτω ἀπὸ τὶς συνθῆκες τῆς ἐξουσίας τῶν μονοπωλίων, νὰ διευρυνθοῦν οἱ δημοκρατικὲς καταχτήσεις, μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ τὸ λεγόμενο «πρόγραμμα οὐσιαστικοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ», ποὺ ὁρισμένα σημεῖα του «βρίσκονται στὸ πρόγραμμα τῆς ἐθνικῆς Δημοκρατικῆς Ἀλλαγῆς», δηλαδὴ πὼς μπορεῖ νὰ πραγματοποιηθεῖ, ἔστω καὶ μερικά, αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ

1. Ἄρθρο τοῦ Ἠλ. Ἠλιοῦ στὴν «ΑΥΓΗ» τῆς 1)6)65 μὲ τίτλο «Ὄργανο τοῦ Ἔθνους ναί — τιμάριο ὁποιουδήποτε ὄχι».

1. ΛΕΝΙΝ: «Ἡ προλεταριακὴ ἐπανάσταση καὶ ὁ ἀποστάτης Κάουτσκυ»,, Ἑλλ. μεταφ. 1956, σ. 30.

Ἐθνικὴ Δημοκρατικὴ Ἀλλαγὴ στὶς συνθῆκες τῆς ἐξουσίας τῶν μονοπωλίων. Αὐτὸ ὅμως σημαίνει ἀντικατάσταση τῆς μαρξιστικῆς ἀνάληψης γιὰ τὸ κράτος γενικὰ καὶ τὸ ἀστικὸ κράτος ἰδιαίτερα μὲ τὶς ἀστικὲς ἀντιλήψεις γιὰ τὸ κράτος καὶ τὴν κρατικὴ ἐξουσία. Σημαίνει, σὲ τελευταία ἀνάλυση, ἰδεολογικὴ ἀποστασία.

Τὸ σύγχρονο ἀστικὸ κράτος, ὅπως ἄλλωστε καὶ κάθε κράτος ,εἶναι ἀποτέλεσμα ὁρισμένων ἱστορικῶν συνθηκῶν, μέσα στὶς ὁποῖες διαμορφώνεται. Τὸ σύγχρονο ἀστικὸ κράτος εἶναι γέννημα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ δηλαδὴ τοῦ καπιταλισμοῦ ποὺ ψυχοραγεῖ». Οἱ ἀντιθέσεις τοῦ καπιταλισμοῦ στὴν ἰμπεριαλιστικὴ του περίοδο ισπρώχνονται ὥς τὰ ἔσχατα ὅρια. Ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς ὡς τὰ ἔσχατα ὅρια ἀνάπτυξης τῶν ἀντιθέσεων εἶναι ὅτι τὸ ἀστικὸ κράτος, ἀπὸ κράτος τῆς ἀστικῆς τάξης στὸ σύνολό της ποὺ ἦταν στὴ πρώτη φάση τῆς ἐμφάνισής του, στὴν ἰμπεριαλιστικὴ περίοδο μετατρέπεται σὲ κράτος μιᾶς μερίδας μόνο τῆς ἀστικῆς τάξης, τῆς οἰκονομικῆς ὀλιγαρχίας. "Ο-τι ἀρχίζει ὁ ἐκφασισμός του,, χωρὶς τὸν ὁποῖον ἡ ἀστικὴ «δημοκρατία» δὲ μπορεῖ νὰ ἐπιβιώσει. «Ὁ φασισμὸς, λοιπόν, δὲν εἶναι ἄρνηση τῆς ἀστικῆς «δημοκρατίας». Εἶναι ἁπλῶς «ἡ ἀνοιχτὴ μορφὴ τῆς δικτατορίας τοῦ κεφαλαίου, ποὺ ἡ ἀστικὴ δημοκρατία ἦταν ἡ σκεπασμένη μορφή της», ὅπως πολὺ σωστὰ ἔγραφε ὁ Ροζὲ Γκαροντύ, ὅταν ἦταν ἀκόμα μαρξιστής. («ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» Ἑλλ. μετάφρ. 1960 σελ. 323). Σήμερα ἡ φασιστικοποίηση αὐτὴ τοῦ ἀστικοῦ κράτους, ποὺ ἄρχισε μετὰ τὸν πρῶτο παγκόσμιο πόλεμο εἶναι ἕνα φαινόμενο γενικὸ γιὰ ὅλα τὰ καπιταλιστικὰ κράτη καὶ ἐκεῖνο ποὺ ποικίλει μόνο εἶναι ὁ βαθμὸς καὶ ἡ μορφὴ μὲ τὴν ὁποία παρουσιάζεται σὲ κάθε ξεχωριστὸ κράτος.

Σκοπὸς αὐτὸς τοῦ ἐκφασισμοῦ τοῦ κράτους εἶναι νὰ ἐκμηδενίσει τὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα καὶ τὶς ὀργανώσεις τῆς ἐργατικῆς τάξεις, νὰ κάμει ὅσο γίνεται πιὸ σκληρὴ τὴν ἐκμετάλλευση τῆς μεγάλης μάζας τοῦ λαοῦ ἀπὸ μιὰ χούφτα ἐκμεταλλευτῶν. Ἡ ἐπιτυχία βέβαια αὐτοῦ τοῦ σκοποῦ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ συσχετισμὸ τῶν δυνάμεων σὲ κάθε δοσμένη χώρα καὶ διεθνῶς καὶ σὲ κάθε δοσμένη στιγμὴ, ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξη ἢ μὴ τῶν ἀγώνων τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῶν ἄλλων ἀντιμονοπωλιακῶν κοινωνικῶν δυνάμεων, ἀπὸ τὸ σωστὸ ἢ μὴ προσανατολισμὸ τοῦ λαϊκοῦ κινήματος. "Ομως τάση τοῦ σύγχρονου ἀστικοῦ κράτους, τοῦ ἀστικοῦ κράτους ποὺ φασιστικοποιεῖται ,εἶναι καὶ παραμένει, ὄχι ἡ διεύρυνση ἀλλὰ ἡ περιστολὴ τῶν δημοκρατικῶν καταχτήσεων. "Οσο ἀνέρχεται τὸ Δημοκρατικὸ καὶ ἐργατικὸ κίνημα, τόσο τὸ ἀστικὸ κράτος τείνει πρὸς μεγαλύτερη φασιστικοποίηση, πρὸς ὁλοκλήρωση τῆς ἀντικατάστασης τῆς «δημοκρατικῆς» μορφῆς διακυβέρνησης τῆς δικτατορίας τοῦ κεφαλαίου μὲ τὴν ἀνοιχτὴ μορφὴ αὐτῆς τῆς δικτατορίας, ποὺ εἶναι ὁ φασισμός. Ἀπὸ δῶ βγαίνει τὸ συμπέρασμα, πὼς ὄχι μόνο δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ ἑνὸς προγράμματος ἐκδημοκρατισμοῦ, χωρὶς ταυτόχρονα νὰ θιγοῦν αὐτὲς οἱ ἴδιες οἱ βάσεις τοῦ ἀστικοῦ κράτους, ὅπως ὑποστηρίζει ὁ Στρίγκος, ἀλλὰ ἀντίθετα γίνεται προβληματικὴ καὶ ἡ διατήρηση ἀκόμα τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν τῆς πρὶν ἀπὸ τὸν ἐκφασισμὸ τοῦ ἀστικοῦ κράτους χρονικῆς περιόδου τῆς «δημοκρατικῆς» περιόδου τῆς ἀστικῆς δικτατορίας. Τὸ νὰ ἀρνιέσαι αὐτὴ τὴν πεντακάθαρη ἀλήθεια σημαίνει, ἢ πὼς δὲ μπορεῖς νὰ τὴν καταλάβεις, ὁπότε εἶσαι ἀνίκανος νὰ καθοδηγήσεις ἕνα κίνημα, ἢ ὅτι τὴν καταλαβαίνεις καὶ ὅμως τὴν ἀρνιέσαι, ὁπότε εἶναι φανερό, ὅτι τὸ κάνεις γιὰ νὰ ἐξωραΐσεις τὸ ἀστικὸ κράτος.

Τὰ δημοκρατικὰ καθήκοντα στὴν ἐποχὴ τῆς φασιστικοποίησης τοῦ ἀστικοῦ κράτους

Ἀπὸ ὅσα ἀμέσως παραπάνω γράφουμε γιὰ τὸ χαραχτήρα τοῦ σύγχρονου ἀστικοῦ κράτους βγαίνει μήπως τὸ συμπέρασμα ὅτι ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὰ δημοκρατικὰ καθήκοντα στὴν ἐποχὴ ποὺ συντελεῖται ὁ ἐκφασισμὸς αὐτοῦ τοῦ κράτους, ὅπως μᾶς κατηγορεῖ ὁ Στρίγκος;

Ἐμεῖς ποτὲ δὲν ὑποτιμήσαμε τὸν ἀγώνα γι' αὐτὰ τὰ καθήκοντα καὶ πολὺ περισσότερο εἶναι ἀσύστολο ψέμα νὰ γράφεται ὅτι δὲν παρουσιάζουμε μιὰ ξεκαθαρισμένη γραμμὴ πάλης. Θὰ ἀναγκαστοῦμε νὰ παραπέμψουμε τὸν ἀρθρογράφο σ' ὅσα γράψαμε σχετικὰ μ' αὐτὸ τὸ ζήτημα ἀπὸ τὸ πρῶτο κι' ὅλας τεῦχος τῆς «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ». Ἔτσι στὴ σελ. 22 λέγαμε: «Ἀλλὰ μήπως αὐτὸ σημαίνει, ὅτι πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθεῖ ὁ ἀγώνας γιὰ τὰ καθημερινὰ ζητήματα, ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν ἱκανοποίηση μερικώτερων διεκδικήσεων, ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν αἰτημάτων, ποὺ προβάλλει ἡ κάθε στιγμή; "Οχι βέβαια. Ἡ παραμέληση, ἡ ἐγκατάλειψη αὐτῶν τῶν ἀγώνων θὰ ἀποτελοῦσε καθαρὸ σεχταρισμό. Θὰ μετέτρεπε τὸν προσανατολισμὸ γιὰ τὴν ἄνοδο τῶν λαϊκῶν δυνάμεων στὴν ἐξουσία σὲ ἕνα καθαρὰ προπαγανδιστικὸ σύνθημα, θὰ τοῦ ἀφαιροῦσε ἀκριβῶς τὴ βάση τῆς πραγματοποίησης του». (Ἡ ὑπογράμμιση σημερινὴ).

Τὸ 1952, στὸ 19ο Συνέδριο τοῦ ΚΚΣΕ, ὁ Στάλιν διατύπωσε τὴν περίφημη θέση ὅτι οἱ κομμουνιστὲς ὀφείλουν νὰ σηκώσουν ψηλὰ τὴ σημαία τῆς πάλης γιὰ τὶς ἀστικοδημοκρατικὲς ἐλευθερίες, ποὺ τὴν πέταξε στὴ λάσπη ἡ ἀστικὴ τάξη. Ἡ θέση αὐτὴ διατηρεῖ ὅλη τὴ σημασία της καὶ πρέπει νὰ κατευθύνει τὴ δράση ὅλων τῶν ἀγωνιστῶν τοῦ προοδευτικοῦ κινήματος.

Ἡ διαφωνία μας μὲ τὴ ρεβιζιονιστικὴ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ, βρίσκεται ἀλλοῦ. Ἐνῶ δηλαδὴ αὐτὴ πιστεύει, πὼς εἶναι δυνατό, κάτω ἀπὸ τὶς συνθῆκες τῆς ἰμπεριαλιστικῆς κυριαρχίας στὴ χώρα μας, νὰ πραγματοποιηθεῖ ἕνα πρόγραμμα οὐσιαστικοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ καὶ ἕνα μέρος τῆς Ἐθνικῆς Δημοκρατικῆς Ἀλλαγῆς, ἐμεῖς ὑποστηρίζουμε καὶ τὸ ἀποδείχνουμε ἐπιστημονικά, πὼς κάτι τέτοιο δέ μπορεῖ νὰ γίνει.

"Οτι ἡ «ἀποκαταστημένη» καὶ «διευρυμένη» δημοκρατία, ποὺ ἔχει γίνει ὁ κύριος καὶ ἀποκλειστικὸς στόχος τῆς ἡγεσίας τῆς Ἀριστερᾶς, θὰ εἶναι πάντα μιὰ δημοκρατία στὴν ὑπηρεσία τῶν κυρίαρχων τάξεων, μιὰ δικτατορία τῶν καταπιεστῶν καὶ ἐκμεταλλευτῶν σὲ βάρος τῶν καταπιεζομένων καὶ ἐκμεταλλευομένων». "Οτι «μόνο ἡ ἄνοδος τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῶν συμμάχων της στὴν ἐξουσία μπορεῖ νὰ δώσει μιὰ ἀληθινὴ δημοκρατία, μιὰ νέα δημοκρατία, τὴ δημοκρατία, τῶν πλατειῶν λαϊκῶν μαζῶν». («ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» ὅπου παραπάνω).

Αὐτὸ ἀποτελεῖ, μήπως ἕνα αὐθαίρετο δικό μας συμπέρασμα, ἢ βγαίνει ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴ ἀνάλυση τῶν συνθηκῶν τῆς ἐποχῆς μας καὶ τῆς χώρας μας;

Ὁ Μάο-Τσὲ-Τούνγκ στὸ κλασικὸ ἔργο «Ἡ νέα Δημοκρατία» γράφει: «Τὸ συμπέρασμα στὸ ὁποῖο μποροῦμε νὰ καταλήξουμε εἶναι, ὅτι ὑπάρχουν δύο τύποι παγκόσμιων ἐπαναστάσεων, ἡ πρώτη ἀνήκει στὴν κατηγορία τῆς ἀστικῆς καὶ καπιταλιστικῆς. Ἡ ἐποχὴ τῆς παγκόσμιας ἐπανάστασης τοῦ τύπου αὐτοῦ ἀνήκει στὸ παρελθὸν ἔκλεισε ἤδη τὸ 1914, ὅταν ξέσπασε ὁ πρῶτος Παγκόσμιος Πόλεμος καὶ ἰδιαίτερα μὲ τὴν Ὀκτωβριανὴ Ἐπανάσταση στὴ Ρωσία τὸ 1917». ("Εκδοση «ΙΣΤ. ΕΚΔ.» σελ. 22). Αὐτὸ σημαίνει πὼς ὁποιαδήποτε ἐπανάσταση μετὰ τὸ 1917, ἀκόμα καὶ σὲ μιὰ ἀποικιακὴ καὶ μισοαποικιακὴ χώρα, καὶ ὅταν εἶναι ἀκόμα βασικὰ ἀστικοδημοκρατικὴ, ὅπως εἶναι γιὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ Ἐθνικὴ Δημοκρατικὴ Ἀλλαγή, δὲν μπορεῖ πιὰ νὰ εἶναι ἐπανάσταση τοῦ παλαιοῦ τύπου. Εἶναι μιὰ ἀστικοδημοκρατικὴ ἐπανάσταση νέου τύπου, στὴν ὁποία ἀντιστοιχεῖ μιὰ νεοδημοκρατικὴ πολιτικὴ ἐξουσία. Πιὸ καθαρὰ αὐτὸ σημαίνει πὼς τὰ δημοκρατικὰ καθήκοντα στὴν ἐποχὴ τῆς κυριαρχίας τῶν μονοπωλίων καὶ τοῦ ἐκφασισμοῦ τοῦ κράτους, δὲ μποροῦν νὰ ἐκπληρωθοῦν χωρὶς νὰ θιγεῖ αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ βάση τοῦ ἀστικοῦ κράτους, δηλαδὴ ἡ ἐξουσία τῶν μονοπωλίων. Δὲ μπορεῖ πραγματικὰ νὰ ἀποκατασταθοῦν νὰ διευρυνθοῦν τὰ δημοκρατικὰ δικαιώματα καὶ νὰ ὁλοκληρωθοῦν οἱ δημοκρατικὲς κατακτήσεις χωρὶς ταυτόχρονα ἡ ἐξουσία τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης νὰ ἀντικατασταθεῖ ἀπὸ τὴν ἐξουσία τῆς ἐργατικῆς τάξης καὶ τῶν συμμάχων της.

«Γιὰ τὴ στάση ἀπέναντι στὴν "Ενωση Κέντρου»

Ὁ Λεωνίδας Στρίγκος μᾶς κατηγορεῖ, πὼς ταυτίζουμε τὴν «"Ενωση Κέντρου» μὲ τὴν ΕΡΕ, ἐπαναλαμβάνοντας, τάχα, ἔτσι τὸ λάθος «τὶ Πλαστήρας, τὶ Παπάγος». Νὰ ἕνα τυπικὸ ψέμα.

Ἐμεῖς ποτὲ δὲν κάναμε μιὰ τ έ τ ι α ταύτιση. Ἀπὸ τὰ πρῶτα κι' ὅλας τεύχη τῆς «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ» φροντίσαμε μὲ σχολαστικότητα νὰ τονίσουμε τὶς διαφορὲς ποὺ ὑπάρχουν ἀνάμεσα στὰ δυὸ αὐτὰ κόμματα, γιὰ νὰ μὴν ἀφήσουμε ἐλεύθερο πεδίο γιὰ διαστρεβλώσεις καὶ ἐκμετάλλευση. Ταυτόχρονα ὅμως τονίσαμε καὶ τὰ κοινὰ στοιχεῖα τους, γιὰ νὰ μὴν ὑπάρξουν συγχίσεις καὶ αὐταπάτες. Θεωροῦμε περιττὸν νὰ ἐπαναλάβουμε τὶς ἤδη γνωστὲς θέσεις, πάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα καὶ ἀρκούμαστε νὰ παραπέμψουμε τὸν ἀρθρογράφο στὸ 5ο τεῦχος τῆς «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ» στὴ σελ. 40—41, ὅπου μὲ τὸν τίτλο «ὁμοιότητες καὶ διαφορὲς μεταξὺ ΕΚ καὶ ΕΡΕ» ἐκθέτονται αὐτὲς οἱ θέσεις.

Ἰσχυρίζεται ὅμως παραπέρα, στὸ ἄρθρο του ὁ Στρίγκος, ὅτι ναὶ μὲν «ἡ "Ενωση Κέντρου εἶναι ἕνα κόμμα τῆς ἀστικῆς τάξης, ὅμως τῆς φ ι λ ε λ ε ύ θ ε ρ η ς ἀστικῆς τάξης». Τὶ νὰ πεῖ κανεὶς γιὰ τὶς ἀπεγνωσμένες προσπάθειες τῶν ρεβιζιονιστῶν μας νὰ ἐξωραΐσουν τὴν πραγματικότητα, νὰ παρουσιάσουν τὴν "Ενωση Κέντρου σὰν ἕνα δημοκρατικὸ κόμμα καὶ ἔτσι νὰ «δικαιολογίσουν» τὴ στάση τους ἀπέναντί της. Νὰ «δικαιολογήσουν», ἂν μπορεῖ βέβαια αὐτὸ ποτὲ νὰ δικαιολογηθεῖ, τὴ μετατροπὴ τῆς ΕΔΑ καὶ τοῦ ΚΚΕ σὲ οὐρὰ τῆς "Ενωσης Κέντρου. Ἐμεῖς ἀποδείξαμε πὼς ἡ "Ενωση Κέντρου εἶναι ἕνα κόμμα τῆς μεγαλοαστικῆς τάξης. "Οτι παρὰ τὴν ἀνομοιογένειά της καὶ τὴν ὕπαρξη στὶς τάξεις της ἐκπροσώπων καὶ τῆς μεσαίας ἀστικῆς τάξης καὶ τῆς μικροαστικῆς, ἡ "Ενωση Κέντρου, ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι στὴν ὅλη ζωὴ καὶ δράση της κυριαρχικὸ ρόλο διαδραματίζουν οἱ ἐκπρόσωποι τοῦ μεγάλου κεφαλαίου καὶ αὐτοὶ καθορίζουν τὴ βασικὴ κατεύθυνση τῆς πολιτικῆς της, εἶναι ἕνα κόμμα ποὺ ἐξυπηρετεῖ καὶ ἐκφράζει τὰ συμφέροντα τῶν μονοπωλίων. Αὐτὸ δὲν εἶναι μιὰ αὐθαίρετη δική μας κατασκευή, ὅπως θὰ μᾶς κατηγορήσουν οἱ ὀππορτουνιστές. Εἶναι τὸ συμπέρασμα στὸ ὁποῖο καταλήγει κανείς, ὅταν μελετάει ψύχραιμα καὶ ἀπροκατάληπτα τὴν ἑλληνικὴ πραγματικότητα. "Αν ὁ Ἀνδρεάδης, ὁ Τὸμ Πάπας, ὁ Πεσσινὲ κλπ., τῶν ὁποίων τὰ συμφέροντα ἐξυπηρετεῖ ἡ πολιτικὴ τῆς "Ενωσης Κέντρου, ἀνῆκαν στὴ Φιλελεύθερη ἀστικὴ τάξη, τότε καὶ ἡ "Ενωση Κέντρου καὶ ἡ Κυβέρνησή της εἶναι κόμμα καὶ κυβέρνηση αὐτοῦ τοῦ κομματιοῦ τῆς ἀστικῆς τάξης. Δυστυχῶς γιὰ τοὺς ὀππορτουνιστές μας, δὲν βλέπουν ἢ δὲν θέλουν νὰ δοῦν αὐτὴ τὴ φανερὴ ἀλήθεια, ποὺ τὴν βλέπουν καὶ τὴν συνειδητοποιοῦν μέρα μὲ τὴ μέρα ὁλοένα καὶ πιὸ πλατιὲς μάζες λαοῦ. Ποιοί λοιπὸν κρίνουν ἀπὸ τὴν ἄποψη, ὄχι τοῦ «καθαροῦ» κομμουνισμοῦ, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ἄποψη τοῦ πεντακάθαρου ὀππορτουνισμοῦ, καὶ ποιοί δὲν εἶναι σὲ θέση, στηριγμένοι στὴ μεθοδολογία τοῦ μαρξισμοῦ, νὰ ἀναλύουν κάθε φορὰ τὴ συγκεκριμένη πραγματικότητα καὶ νὰ καθορίζουν ἀνάλογα τὴν ταχτική τους;

«Γιὰ μερικὰ ἀκόμα ζητήματα»

α.— Γιὰ τὶς ἀπόψεις τοῦ Κ.Κ. Κίνας καὶ τὴ δημοσίευση τῶν κινέζικων ντοκουμέντων.

Ἡ «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τῆς ἔκδοσής της δὲν ἔκρυψε τὴ συμφωνία της μὲ τὶς

ἀπόψεις τοῦ Κ.Κ. Κίνας, σχετικὰ μὲ τὰ βασικὰ προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας καὶ τοῦ προοδευτικοῦ κινήματος (Βλ. «Μιὰ μεγάλη πολεμικὴ στοὺς κόλπους τοῦ παγκόσμιου προοδευτικοῦ κινήματος» «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ», τεῦχος 1ο, σελ. 8 ἕως 18). Ἔχει ὅμως αὐτὸ τίποτα τὸ κοινὸ μὲ τὴ συκοφαντία, ὅτι «κάτω ἀπὸ τὴν ταμπέλα τῆς δημιουργίας ἑνὸς «νέου πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ» τῆς ἐργατικῆς τάξης, ἡ «Ἀναγέννηση» ἐνεργεῖ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Κ. Κ. Κίνας», ποὺ ἐκτοξεύει ἐναντίον μας ὁ Λ. Στρίγκος («Ἑλληνικὴ Ἀριστερὰ» σελ. 43) καὶ αὐτὸ δὲν ἐξυπηρετεῖ, στὴν καλλίτερη περίπτωση, τὴν ἀντίδραση στὴν ἐκστρατεία της γιὰ τὸν τάχα πραχτορειακὸ χαραχτήρα τοῦ προοδευτικοῦ κινήματος τῆς πατρίδας μας;

Ἡ δημοσίευση ἐξ ἄλλου τῶν ντοκουμέντων τοῦ Κ.Κ.Κίνας καὶ τῶν ἄλλων συνεπῶν προοδευτικῶν κομμάτων ἀποτελεῖ πραγματικὴ συνεισφορὰ τῆς «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ», τὴ στιγμὴ ποὺ τὰ δημοσιογραφικὰ καὶ θεωρητικὰ πολιτικὰ ὄργανα τῆς Ε.Δ.Α. καὶ τοῦ Κ.Κ.Ε. ἔχουν ἀποκλείσει ἀπὸ τὶς στῆλες τους παρόμοια κείμενα. Ἢ μήπως ἀποτελεῖ ἔγκλημα καθοσίωσης ἡ διευκόλυνση τῶν μελῶν, στελεχῶν καὶ ὀπαδῶν τῆς Ἀριστερᾶς στὴν Ἑλλάδα νὰ πληροφοροῦνται ποιές εἶναι οἱ ἀπόψεις ὅλων ἐκείνων, ποὺ ἀντιτίθενται στὸ σύγχρονο ρεβιζιονισμὸ - ὀππορτουνισμό; Γνωρίζουμε πολὺ καλά, κι' ὄχι ἄλλωστε μόνο ἐμεῖς, πὼς οἱ ρεβιζιονιστές μας κόπτονται ὑπὲρ τοῦ «διαλόγου», ὅταν ἔτσι πρόκειται νὰ διευκολύνουν τὴ νόθευση τῆς προοδευτικῆς ἰδεολογίας μὲ τὶς διάφορες παραφυάδες τοῦ ἰδεαλισμοῦ. Ὅταν ὅμως πρόκειται νὰ ἀντιπαρατεθοῦν οἱ σωστὲς στὶς λαθεμένες ἀπόψεις, ὅταν πρόκειται νὰ δοθεῖ ἡ δυνατότητα στὰ μέλη, τὰ στελέχη καὶ τοὺς ὀπαδοὺς τῆς ἀριστερᾶς γιὰ μιὰ πραγματικὰ δημιουργικὴ συζήτηση, τότε οἱ ρεβιζιονιστὲς καταλαμβάνονται ἀπὸ ἱερὴ ἀγανάχτηση καὶ διαρρηγνύουν τὰ ἱμάτιά τους, γιατὶ μὲ τὴ δημοσίευση τῶν κινέζικων ντοκουμέντων δημιουργεῖται αὐτὴ ἡ δυνατότητα.

Τί νὰ πεῖ τώρα κανείς, γιὰ τὶς σκόπιμες διαστρεβλώσεις τῶν ἀπόψεων τοῦ Κ.Κ.Κίνας καὶ τῶν ἄλλων συνεπῶν προδευτικῶν κομμάτων, γιὰ τὴ διαστρέβλωση τῶν ἀπόψεων τῆς «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ» σχετικὰ μὲ τὸ πρόβλημα τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης, σχετικὰ μὲ τὸ ρόλο τοῦ ἐργατικοῦ καὶ ἐθνικοαπελευθερωτικοῦ κινήματος, γιὰ τὶς συκοφαντίες τοῦ ἀρθρογράφου, γιὰ τὸν ἀντισοβιετισμὸ κ.λ.π.; Χρειάζεται νὰ ἔχει κανεὶς τὴν γνώμη, ὅτι ἀπευθύνεται σὲ κοινὸ τῆς δικῆς του νοημοσύνης, γιὰ νὰ ἐπιχειρεῖ κάτι τέτοιο.

β.— Γιὰ τὸ καθεστὼς τῆς ἐσωκομματικῆς δημοκρατίας

Οἱ ρεβιζιονιστὲς καθοδηγητὲς τοῦ Κ.Κ.Ε. φαίνεται νὰ διεκδικοῦν γιὰ τὸν ἑαυτό τους τὴν τιμὴ τῆς ἀποκατάστασης τῆς ἐσωκομματικῆς δημοκρατίας. Τὸ πρᾶγμα θὰ καταντοῦσε κωμικό, ἂν δὲν ἦταν τραγικό, ὅταν σκεφτεῖ κανείς, πὼς αὐτὴ ἡ ἴδια ἡ ἀναρίχησή τους στὴν καθοδήγηση ἀποτελεῖ ἀπὸ μόνη της τὴν πιὸ βάναυση παραβίαση τῶν κανόνων τῆς ἐσωκομματικῆς δημοκρατίας. Πέρα ὅμως ἀπ' αὐτό, γιὰ ποιά δημοκρατία ἔχουν τὸ θράσος καὶ μιλοῦν; Γιὰ τὴ δημοκρατία ποὺ καθιστᾶ δυνατὴ τὴ δημιουργικὴ συζήτηση μέσα στὰ γνωστὰ καὶ παραδεδεγμένα πλαίσια, ὅλων τῶν ζητημάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ κίνημα, ἔτσι ὥστε οἱ ἀποφάσεις ποὺ κάθε φορὰ θὰ παίρνονται — καρπὸς μιᾶς συλλογικῆς προσπάθειας — νὰ εἶναι οἱ κατὰ τὸ μέτρο τοῦ δυνατοῦ σωστότερες.; Ἢ μήπως πρόκειται γιὰ τὴ δημοκρατία τῶν ρεβιζιονιστικῶν, ὀππορτουνιστικῶν καὶ ὅλων τῶν δεξιῶν παρεκκλίσεων, ποὺ ἀποβλέπει στὴν ἀνατροπὴ τῶν βάσεων τοῦ κινήματος καὶ στὸν ἀποπροσανατολισμό του;

Εἶναι γνωστὸ σ' ὅλους ὅτι πρόκειται γιὰ τὴν τελευταία. Στὸ καθεστὼς ποὺ ἔχει ἐπιβληθεῖ στὸ κίνημα γιὰ τοὺς συνεπεῖς ἀγωνιστὲς δὲν ὑπάρχει θέση. Ἡ κριτικὴ τῶν λαθεμένων ἀπόψεων τῆς καθοδήγησης, ἡ προβολὴ καὶ ὑπεράσπιση τῶν ὀρθῶν ἀπόψεων, ἡ ὑπεράσπιση τῶν ἀγωνιστικῶν παραδόσεων καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ κινήματος, χτυπιέται καὶ διώκεται σὰν «δογματισμός», «σεχταρισμός» κλπ. κλπ. Ἀντίθετα ἀποκαταστάθηκε πλήρης «ἐσωκομματικὴ δημοκρατία» γιὰ τοὺς ὀππορτουνιστές, τοὺς συνθηκολόγους, τοὺς ὑπονομευτὲς τῶν λαϊκῶν ἀγώνων. Γιὰ αὐτοὺς ὄχι μόνο τὰ κομματικὰ πλαίσια εἶναι τόσο πλατειά, ὥστε νὰ χωρᾶνε τὴν ὁποιαδήποτε δραστηριότητά τους, ἀλλὰ τοὺς ἔχει ἀναγνωρισθεῖ καὶ ἡ ἀσυδοσία τῆς προβολῆς τῶν ἀπόψεών τους στὰ κομματικὰ δημοσιογραφικὰ καὶ ἰδεολογικοπολιτικὰ ὄργανα. Γιὰ τοὺς συνεπεῖς ἀγωνιστὲς τοῦ κινήματος ἔχει ἐπιφυλαχτεῖ ὁ διωγμός, οἱ διαγραφές, ἡ σπίλωση, ἡ ἀντιμετώπισή τους μὲ τραμπούκικη μεθοδολογία. Μιὰ τέτοια «δημοκρατία» καὶ τὴν τιμὴ γιὰ τὴν ἀποκατάστασή της τοὺς τὴν χαρίζουμε.

γ.— Διὰ τὴν στάση ἀπέναντι στὸ δεξιὸ ὀππορτουνισμὸ καὶ τὸν «ἀριστερὸ» ὀππορτουνισμό.

Ἡ τελευταία χάντρα στὸ κομπολόϊ τῶν συκοφαντιῶν καὶ τῶν διαστρεβλώσεων, μὲ τὶς ὁποῖες ὁ Στρίγκος προσπαθεῖ νὰ ἀντικρούσει τὴν «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ» εἶναι καὶ τὸ ὅτι αὐτὴ δὲν ξεκαθαρίζει τὴ θέση της ἀπέναντι στὴν παλιὰ ἡγεσία τοῦ κινήματος. Ἡ θέση μας πάνω στὸ ζήτημα αὐτὸ διατυπώθηκε ἤδη ξεκάθαρα ἀπὸ τὸ πρῶτο κιόλας τεῦχος τῆς «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ»· Δὲν πρόκειται νὰ κάνουμε τὴ χάρη τοῦ ἀρθρογράφου καὶ νὰ πέσουμε στὴ λακούβα ποὺ προσπαθεῖ νὰ μᾶς τραβήξει. Δὲν πρόκειται νὰ χάσουμε τὸ στόχο μας καὶ τὸν προσανατολισμό μας.

Ἡ στάση μας ἀπέναντι στὸ ζήτημα αὐτὸ καθορίζεται ἀπὸ τὴ σωστὴ ἄποψη, ὅτι «τὸ ζήτημα τῆς

πάλης ἐνάντια στοὺς δεξιοὺς καὶ τοὺς «ὑπεραριστεροὺς» δὲν πρέπει νὰ τὸ ἐξετάζουμε μὲ τὸ πρίσμα τῆς δικαιοσύνης, ἀλλὰ μὲ τὸ πρίσμα τῶν ἀπαιτήσεων τῆς πολιτικῆ στιγμῆς, μὲ τὸ πρίσμα τῶν πολιτικῶν ἀναγκῶν τοῦ κινήματος σὲ κάθε δοσμένη στιγμή». (Στάλιν: Ἅπαντα, ἑλλ. μετάφρασις τόμ. 8 σελ. 3). Ἐφόσον ὁ κίνδυνος ἀπὸ τὸ δεξιὸ ὀππορτουνισμὸ εἶναι αὐτὴ τὴ στιγμὴ ὁ κύριος κίνδυνος γιὰ τὸ παγκόσμιο προοδευτικὸ κίνημα καὶ τὸ δικό μας, εἶναι πολὺ φυσικὸ νὰ συγκεντρώνουμε ἐναντίον αὐτοῦ τοῦ κινδύνου τὰ κύρια πυρὰ τῆς κριτικῆς μας, χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνει ὅτι παραγνωρίζουμε καὶ τὸν κίνδυνο ἀπὸ τὸν «ἀριστερὸ» ὀππορτουνισμό.

Σ' ἕνα σημεῖο τοῦ ἄρθρου του («Ἑλληνικὴ Ἀριστερὰ» σελ. 40) ὁ Στρίγκος γράφει: «Κάποτε, στὸ 19ο αἰώνα, οἱ ἀναθεωρητὲς μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Μπερνστάϊν διακήρυτταν: «ὁ τελικὸς σκοπὸς δὲν εἶναι τίποτε, ἡ κίνηση εἶναι τὸ πᾶν». Οἱ σημερινοὶ δογματιστὲς τῆς «Ἀναγέννησης» τὸ ἀντιστρέφουν: «ὁ τελικὸς σκοπὸς εἶναι τὸ πᾶν, ἡ κίνηση δὲν εἶναι τίποτε». «Ὀππορτουνισμὸς καθαρὸς ἀπὸ τὴν ἀνάποδη».

Ἀπὸ τὴ μέχρι σήμερα ἔκθεση τῶν ἀπόψεών μας φάνηκε, πὼς ἐμεῖς δίνουμε τὴ σημασία ποὺ ἔχει, τόσο ὁ τελικὸς σκοπὸς τοῦ κινήματος, ὅσο καὶ ἡ κίνηση ποὺ τείνει στὴν ἐπιτυχία του. Ἀντίθετα, οἱ ἡγέτες τοῦ Κ.Κ.Ε. εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ ἔχουν ἀπὸ καιρὸ ἐγκαταλείψει τὸν τελικὸ σκοπὸ καὶ ἔχουν μεταβληθεῖ σὲ ἀναθεωρητὲς καὶ ἀποστάτες τύπου Μπερνστάϊν, Κάουτσκυ καὶ συντροφίας. Οἱ ὀππορτουνιστὲς ἡγέτες τοῦ Κ.Κ.Ε. εἶναι ἐκεῖνοι, ποὺ ἐννοοῦν νὰ παραμένουν προσκολλημμένοι στὴν ἄποψη τῆς ἀλλαγῆς τῆς φύσης τοῦ ἀστικοῦ κράτους καὶ τῆς κρατικῆς ἐξουσίας. Αὐτοὶ εἶναι ποὺ προσπαθοῦν νὰ ἐξωραΐσουν τὴ σημερινὴ πραγματικότητα, γιὰ νὰ δικαιολογήσουν τὴν ἀποστασία τους. Ποὺ ἰσχυρίζονται, ὅπως ὁ Μπερνστάϊν καὶ ὅλοι οἱ ρεβιζιονιστὲς καὶ ἀποστάτες, ὅτι εἶναι δυνατὸ μὲ «ἐνδιάμεσες φάσεις» καὶ «στάδια» νὰ πραγματοποιηθεῖ βαθμιαία ἡ ἐθνικοδημοκρατικὴ ἀλλαγὴ καί, σὲ συνέχεια, ἡ σοσιαλιστικὴ ἀλλαγή.

Ἂν αὐτὸς δὲν εἶναι καθαρὸς ρεβιζιονισμός, ἂν αὐτὸ δὲν εἶναι σύγχρονος μπερνσταϊνισμός, τότε τί εἶναι; Δημιουργικὸς μαρξισμός!!! θὰ μᾶς ἀπαντήσουν.

Ἐμεῖς ἀποδεχόμαστε μὲ εὐχαρίστηση τὴν κατηγορία τῶν ὀππορτουνιστῶν ἀπὸ τὴν ἀνάποδη, ἂν αὐτὸ σημαίνει τὴν ἀντίθεση τῆς γραμμῆς μας πρὸς τὴν γραμμὴ τῶν Μπερνστάϊν, Κάουτσκυ, Χρουστσώφ, Τίτο καὶ συντροφίας, πρὸς τὴ γραμμὴ τῶν παλιῶν καὶ τῶν νέων ἀναθεωρητῶν. Ἀλλὰ τότε τί μένει, γιὰ νὰ χαραχτηρίσει κανεὶς τοὺς καθοδηγητὲς τοῦ Κ.Κ.Ε.; Μένει μόνο ὁ τίτλος τῶν ὀππορτουνιστῶν ἀπὸ τὴν καλὴ καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν ἀνάποδη. Τοὺς τὸν χαρίζουμε. Μὲ γειά τους καὶ χαρά τους.

Οἱ ἀγωνιστὲς καταγγέλλουν

τὴν ὀππορτουνιστικὴ πολιτικὴ τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Δ.Α.

καὶ
διαχωρίζουν τὴ θέση τους

Πήραμε καὶ δημοσιεύουμε παρακάτω, μιὰ ἀνοιχτὴ ἐπιστολὴ στελεχῶν καὶ μελῶν τῆς σπουδαστικῆς ὀργάνωσης τῆς ΔΝΛ 'Αθήνας, ὅπως καὶ μιὰ διακήρυξη στελεχῶν καὶ μελῶν τῆς σπουδαστικῆς ὀργάνωσης ΔΝΛ Θεσσαλονίκης ποὺ τὴν κυκλοφόρησαν στὰ μέλη τῆς ὀργάνωσης Σπουδαστῶν τῆς πόλης αὐτῆς. 'Επίσης πήραμε καὶ δημοσιεύουμε σὲ συνέχεια μιὰ ἐπιστολὴ δύο στελεχῶν τῆς ΔΝΛ 'Αθήνας ποὺ «διαγράφηκαν» ἀπὸ τὴν ἡγεσία τῆς ΔΝΛ καθὼς καὶ δύο ἀποφάσεις τῶν ὀργάνων ποὺ ἀνῆκαν, τὰ στελέχη αὐτὰ δηλ. τῆς Τομεακῆς 'Επιτροπῆς 'Ανώτερων τεχνικῶν Σχολῶν καὶ τοῦ Γραφείου τῆς Ραδιοτεχνικῆς Σχολῆς, μὲ τὶς ὁποίες τὰ μέλη τῶν τελευταίων τίθενται ἀλληλέγγυα μὲ τὰ «διαγραμμένα» στελέχη καὶ καταγγέλλουν τὴν ὀππορτουνιστικὴ πολιτικὴ τῆς ΔΝΛ.

● 'Ανοιχτὴ ἐπιστολὴ

Οἱ σπουδαστὲς ποὺ ὑπογράφουμε τὴν ἐπιστολὴ αὐτή, μέλη καὶ στελέχη τῆς σπουδαστικῆς ὀργάνωσης 'Αθήνας τῆς ΔΝΛ, ἔχοντας πλήρη τὴ συναίσθηση τῆς εὐθύνης γιὰ τὴν πράξη μας αὐτὴ καθὼς καὶ τοῦ βάρους τῶν καθηκόντων ποὺ ἐπωμιζόμαστε, δηλώνουμε ὅτι ἀποχωροῦμε ἀπὸ τὴ ΔΝΛ καὶ ὅτι συμπαρατασσόμαστε μὲ τοὺς ἀγωνιστὲς τῆς 'Αριστερᾶς ποὺ προσπαθοῦν νὰ φέρουν τὸ λαϊκὸ κίνημα τῆς χώρας μας στὸν τίμιο δρόμο τῆς πάλης γιὰ μιὰ ἀνεξάρτητη, δημοκρατικὴ καὶ φιλειρηνικὴ 'Ελλάδα.

Οἱ λόγοι ποὺ μᾶς ὁδήγησαν σ' αὐτὴ τὴν πράξη ποὺ γιὰ κάθε πρωτοπόρο νεολαῖο εἶναι καθοριστικῆς σημασίας εἶναι ὅτι πιστεύουμε πὼς ἡ σημερινὴ ἡγεσία τοῦ ἀριστεροῦ κινήματος στὴν 'Ελλάδα ἔχει μετατρέψει τοὺς φορεῖς τοῦ προοδευτικοῦ κινήματος σὲ ρεβιζιονιστικοὺς ὀργανισμοὺς ποὺ οἱ προοπτικὲς τους, ἡ ἰδεολογική τους πλατφόρμα καὶ ἡ ὀργανωτική τους λειτουργία δὲν ἔχουν καμιὰ σχέση μὲ τὶς ἀρχὲς τῆς 'Αριστερᾶς.

'Η ξεκάθαρη αὐτὴ ρήξη μὲ τὶς ἀρχὲς τοῦ κινήματος ἐκφράζεται μὲ τὸ πρόγραμμα «οὐσιαστικοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ» ὅπου διατυπώνεται ἡ ἄποψη ὅτι εἶναι δυνατὸ νὰ γίνει ριζικὴ ἀλλαγὴ στὴν 'Ελλάδα, χωρὶς νὰ θιγοῦν οἱ θέσεις τοῦ ξένου κεφαλαίου καὶ τῶν ντόπιων συνεργατῶν τους, καὶ μάλιστα κάτω ἀπὸ τὴν ἡγεσία τῆς ἀστικῆς τάξης. Ἔτσι λοιπὸν τὸ «πρόγραμμα οὐσιαστικοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ» δὲν εἶναι παρὰ ἕνα πρόγραμμα οὐσιαστικοῦ εὐνουχισμοῦ τῶν ἀγωνιστικῶν διαθέσεων τῶν λαϊκῶν μαζῶν καὶ ἐξαπάτησή τους.

Τὰ παραπάνω σὲ συνδυασμὸ μὲ τὴν τοποθέτηση ἀπέναντι στὴν ΕΚ σὰν κόμματος «ποὺ ἐκπροσωπεῖ τὴν ἐθνικὴ ἀστικὴ τάξη» εἶχαν σὰν ἀποτέλεσμα νὰ ὁδηγήσουν τὸ προοδευτικὸ κίνημα στὴν 'Ελλάδα στὴν οὐρὰ τῆς ἀστικῆς τάξης.

Σὲ πλήρη συμφωνία μὲ τοὺς προσανατολισμοὺς τῆς ΕΔΑ βρίσκεται καὶ ἡ καθοδήγηση τῆς ΔΝΛ ἡ ὁποία μετέτρεψε τὴν ὀργάνωση τῆς ἀριστερῆς νεολαίας σὲ μιὰ «ὀργάνωση

Μὲ τὴν ἑνότητα καὶ πάλη

(Συνέχεια ἀπὸ τὴ σελίδα 5)

ρο μέσο γιὰ νὰ ἐξαναγκασθεῖ ἡ κυβέρνηση νὰ ἱκανοποιήσει μιὰ σειρὰ δημοκρατικὰ αἰτήματα τοῦ λαοῦ. Καὶ νὰ προχωρήσει ἐμπρὸς ὁ τόπος. "Ολοι οἱ πατριῶτες καὶ δημοκράτες πρέπει νὰ ἑνωθοῦν στὸν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ φασισμοῦ, γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία, τὴ δημοκρατία, τὴν εἰρήνη! Γιὰ τὸ τσάκισμα τῶν συνομωτικῶν πραξικοπηματικῶν σχεδίων τῆς φασιστικῆς δεξιᾶς, τὴν ἐκκαθάριση τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ καὶ πρῶτα - πρῶτα τοῦ στρατοῦ, ἀπὸ ὅλους τοὺς συνομότες πράκτορές της - ὑπονομευτὲς τῆς ὁμαλότητας τοῦ τόπου, καὶ τὴ διάλυση ὅλων τῶν παρακρατικῶν ὀργανώσεων τῆς Δεξιᾶς! Γιὰ τὰ δημοκρατικὰ δικαιώματα καὶ ἐλευθερίες τοῦ λαοῦ - τὴν ἄμεση καὶ πλήρη κατάργηση τῶν ἔκτακτων μέτρων καὶ ὅλων τῶν ἀντισυνταγματικῶν νόμων καὶ διαταγμάτων, τὴ νομιμοποίηση τοῦ Κ.Κ.Ε., τὸ γενικὸ καὶ χωρὶς ὅρους ἐπαναπατρισμὸ τῶν πολιτικῶν προσφύγων, τὴ ΓΕΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΜΝΗΣΤΙΑ ! 'Ο λαὸς μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ νικήσει. Καὶ θὰ νικήσει! "Ολοι οἱ συνεπεῖς ἀγωνιστὲς τῆς 'Αριστερᾶς, ἔξω ἀπὸ τὴν ΕΔΑ καὶ μέσα ἀπὸ τὴν ΕΔΑ, θὰ ἀπορρίψουν τὰ συνθηκολόγα κηρύγματα καὶ θὰ ἐκπληρώσουν μὲ τιμὴ τὸ χρέος τους: Πάντα ἐπικεφαλῆς τοῦ λαοῦ, καθοδηγητὲς καὶ ὀργανωτὲς τῆς πάλης του, πρῶτοι στὸν ἀγώνα καὶ στὶς θυσίες!

για ὅλους τοὺς νέους» ποὺ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸν ἀμορφισμὸ καὶ τὴν ἔλλειψη ἐσωτερικῆς ζωῆς τῶν ὀργανώσεων βάσης, ἀπὸ τὴν ἀνυπαρξία ἀγωνιστικῆς διαπαιδαγώγησης τῶν μελῶν ἐνῶ παράλληλα καλλιεργεῖται κλῖμα ἀνευθυνότητας καὶ ἀμοραλισμοῦ μὲ «φαεινὰ» παραδείγματα τὰ κορυφαῖα στελέχη τῆς ὀργάνωσης. Σὲ ὅτι ἀφορᾶ τὶς δραστηριότητες τῆς τελευταίας αὐτὲς περιορίζονται βασικὰ στὸν ἐκπολιτισμὸ μὲ συνέπεια τὸν ἀποπροσανατολισμὸ τῶν νέων ἀπὸ τὰ σημερινὰ ὀξύτατα προβλήματά τους.

Φαίνεται ὅτι ἡ Ἑλλάδα σύμφωνα μὲ τὶς θεωρίες καὶ τὴν πρακτικὴ τῶν καθοδηγητῶν τῆς ΔΝΛ εἶναι μιὰ εἰδυλλιακὴ χώρα, ὅπου δὲν ὑπάρχει ἰμπεριαλισμός, οὔτε προβλήματα νεολαίας ὑπάρχουν. Αὐτὸ τοὺς ὁδήγησε στὸ νὰ προσανατολίσουν γιὰ ἕνα μεγάλο χρονικὸ διάστημα τὴν ὀργάνωση στὶς γνωστὲς «ἐκστρατεῖες» κατὰ τοῦ «ἀναλφαβητισμοῦ» καὶ γιὰ τὴν «ἀναδάσωση» κλπ..

Ἡ γενικὴ αὐτὴ κατεύθυνση τῆς ΔΝΛ εἶχε ὅπως ἦταν φυσικὸ τὴν ἀντανάκλασή της καὶ στὴ σπουδαστικὴ ὀργάνωση, ἡ ἐσωτερικὴ λειτουργία τῆς ὁποίας χαρακτηρίζονταν 1) ἀπὸ τὴ διαστρέβλωση τῶν ἀρχῶν τοῦ δημοκρατικοῦ συγκεντρωτισμοῦ μὲ τὴν ἀποκλειστικὴ ἐφαρμογὴ τοῦ δεύτερου σκέλους του γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τῆς ὀππορτουνιστικῆς διασπαστικῆς πολιτικῆς τῆς καθοδήγησης τῆς ἡγεσίας τῆς ΝΕΔΑ καὶ τῆς ΔΝΛ. Μία χτυπητὴ ἐκδήλωση αὐτῆς τῆς ταχτικῆς ἀποτελεῖ ἡ ἑνοποίηση τῶν δύο νεολαιῶν ΝΕΔΑ καὶ Κίνησης Λαμπράκη ποὺ πέρα ἀπὸ τὸν ἀντικαταστατικὸ της χαρακτήρα, δὲν θεωρήθηκε ἀναγκαῖο καὶ σκόπιμο γιὰ μιὰ τέτοια ἀπόφαση καθοριστικῆς σημασίας γιὰ τὸ μέλλον τοῦ νεολαιΐστικου κινήματος νὰ συζητηθεῖ ἀπὸ τὶς ὀργανώσεις καὶ νὰ διοχετευθεῖ ὁ προβληματισμός τους.

Ἐξάλλου ἡ πρακτικὴ τῆς ὑποκατάστασης καὶ τοῦ παραμερισμοῦ τῶν ἁρμοδίων σπουδαστικῶν ὀργάνων ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τῆς ΝΕΔΑ ἀρχικὰ καὶ τῆς ΔΝΛ μετέπειτα ἦταν συνεχῶς στὴν ἡμερήσια διαταγὴ μὲ ἐκδηλώσεις ποὺ ὁ ἐπιεικέστερος χαρακτηρισμὸς ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ τοὺς δοθεῖ εἶναι ὁ τυχοδιωκτισμὸς (Καταστατικὸ ΕΦΕΕ, «Πανσπουδαστικὴ») ποὺ προκάλεσαν τεράστια ζημιὰ στὸ δημοκρατικὸ σπουδαστικὸ κίνημα.

2ο Ἀπουσία κάθε ἰδεολογικῆς-μορφωτικῆς δουλειᾶς ποὺ θἄπρεπε νὰ ἀποτελεῖ μιὰ ἀπὸ τὶς βασικὲς δραστηριότητες τῆς ὀργάνωσης, παρὰ τὶς ἐπανειλημμένες «αὐτοκριτικὲς» τῆς καθοδήγησης καὶ τὶς αἰτήσεις τῆς σπουδάζουσας. Αὐτὴ δὲ ἡ ἔλλειψη δὲν μπορεῖ νὰ χαρακτηρισθεῖ σὰν «λάθος ἢ «ἀδυναμία» ἀλλὰ σὰ κύριο συστατικὸ τοῦ προσανατολισμοῦ τῆς ὀργάνωσης ποὺ διακρίνεται ἀπὸ τὸ φόβο τοῦ διαλόγου καὶ τοῦ γόνιμου προβληματισμοῦ.

Ἐκεῖ ὅμως ποὺ ἔλαμψε τὸ «δημοκρατικὸ πνεῦμα» τῶν ἡγετῶν τῆς ΝΕΔΑ καὶ τῆς ΔΝΛ ἦταν στὴν ἀντιμετώπιση τῶν προβλημάτων ποὺ σχετίζονται μὲ τὴ μαζικὴ δραστηριότητα τῆς ὀργάνωσης. Ἀντιμετωπίζοντας τὴν ἑνότητα τοῦ φοιτητικοῦ κινήματος σὰν αὐτοσκοπὸ κι' ὄχι σὰ μέσο γιὰ τὴν προώθηση καὶ λύση τῶν προβλημάτων ποὺ ἀπασχολοῦν τὴ φοιτητικὴ μᾶζα, καὶ τὴν πιὸ πέρα ἀνάπτυξη τῶν ἀγώνων τῆς φοιτητικῆς νεολαίας ἐναντίον τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, γιὰ τὴ δημοκρατία καὶ τὴν εἰρήνη, τὴν «ἐξασφάλιζε» στὴ βάση συμφωνιῶν «κορυφῆς» ἐρήμην τῶν σπουδαστῶν καὶ τὴ «διασφάλιζε» στὴ βάση παραχωρήσεων χωρὶς ἀρχές. Παράλληλα δὲν πρόβαλε τὴ φυσιογνωμία τῆς ἀριστερῆς ὀργάνωσης καὶ τὸ πρόγραμμά της, ξεκαθαρίζοντας στοὺς σπουδαστὲς ὅτι ἡ ριζικὴ λύση τῶν προβλημάτων, «ἡ ἀναγέννηση τῆς παιδείας» εἶναι πρόβλημα ποὺ συνδέεται ἄμεσα μὲ τὴν ἀπαλλαγὴ τῆς χώρας μας ἀπὸ τὴν ἰμπεριαλιστικὴ ἐξάρτηση καὶ μὲ τὴν ἀνεξάρτητη οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη τῆς Ἑλλάδας. Πρακτικὸ ἀποτέλεσμα αὐτῆς τῆς θέσης ἦταν ἡ παραίτηση ἀπὸ ἀγῶνες καὶ ἡ ἔλλειψη κάθε κριτικῆς τῶν «ἐκπαιδευτικῶν μέτρων» τῆς κυβέρνησης Παπανδρέου ἀλλὰ ἀντίθετα ἡ δὲ ὑμνολογία καὶ ἡ ὑπερέξαρσή τους. Ὅλα αὐτὰ ὁδήγησαν ἐπιπλέον καὶ στὴν οὐσιαστικὴ παράλυση τοῦ ἀνώτατου φοιτητικοῦ συνδικαλιστικοῦ ὀργάνου τῆς ΕΦΕΕ, καὶ στὴν διευκόλυνση τῆς κεντρώας ἡγεσίας γιὰ τὴν «κατάκτηση» του.

Ἡ πεῖρα ποὺ ἀποχτήθηκε ἀπὸ τοὺς ἀριστεροὺς σπουδαστὲς στὰ τελευταία χρόνια καὶ ἰδιαίτερα πρὶν καὶ μετὰ τὴ διεξαγωγὴ τοῦ Συνεδρίου τῆς ΔΝΛ κατέδειξε πὼς ἡ «γραμμὴ» καὶ ἡ πρακτικὴ αὐτὴ «συστηματοποιήθηκε» ἀκόμα περισσότερο κατὰ τρόπο ποὺ καθιστᾶ ἀδύνατη τὴν παραμονὴ τῶν συνεπῶν ἀριστερῶν σπουδαστῶν στὴν ὀργάνωση αὐτή.

Γι' αὐτό, ἀπευθυνόμαστε σὲ ὅλους τοὺς πρωτοπόρους νέους, σὲ ὅλους τοὺς πρωτοπόρους σπουδαστὲς καὶ τοὺς καλοῦμε νὰ ἑνωθοῦν μαζί μας στὸν ἀγώνα γιὰ τὴ δημιουργία μιᾶς πραγματικὰ πρωτοπόρας ὀργάνωσης τῆς νεολαίας, καὶ ἑνὸς συνεποῦς πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ γιὰ τὴν πραγματικὴ ἑνότητα καὶ πρόοδο τοῦ λαϊκοῦ κινήματος τῆς χώρας μας.

Ἀθήνα 28 Ἰουνίου 1965

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΒΙΤΣΑΝΟΣ, μέλος τῆς ὀργάνωσης τῆς Ἰατρικῆς
ΑΡΗΣ ΖΕΠΑΤΟΣ, μέλος τοῦ Γραφείου τῆς Σπουδάζουσας
ΦΩΤΗΣ ΚΑΡΔΑΡΑΣ, μέλος τῆς ὀργάνωσης τῆς Ἰατρικῆς
ΜΑΝΩΛΗΣ ΜΑΡΑΘΑΚΗΣ, μέλος τῆς ὀργάνωσης τῆς Ἰατρικῆς
ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΜΙΧΑΣ, μέλος τῆς ὀργάνωσης τῆς Φυσικομαθηματικῆς
ΣΩΤΗΡΗΣ ΜΠΑΡΑΤΣΗΣ, μέλος τῆς ὀργάνωσης τῆς Ἰατρικῆς
ΚΩΣΤΗΣ ΠΑΠΑ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ, μέλος τῆς ὀργάνωσης τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς
ΑΝΝΑ ΠΕΡΚΑ, μέλος τοῦ Γραφείου τῆς ὀργάνωσης τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς, πρόεδρος τοῦ Συλλόγου τῶν Σπουδαστῶν τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς, μέλος τοῦ Κεντρικοῦ Συμβουλίου τῆς ΕΦΕΕ
ΣΤΡΑΤΟΣ ΤΖΑΤΖΙΜΑΚΗΣ, μέλος τοῦ Γραφείου τῆς ὀργάνωσης τῆς Παντείου.
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΤΡΟΥΦΑΚΟΣ, μέλος τῆς ὀργάνωσης τῆς Φυσικ)κῆς Ἀθηνῶν, τ. Γενικὸς Γραμματέας τοῦ Συλλόγου Σπουδαστῶν τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς Θεσ)κης.

Φίλοι,

Ὕστερα ἀπὸ πολύμηνη σκέψη εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ δηλώσουμε σ' ὅλους τοὺς φίλους, ποὺ μαζὶ ἀγωνιστήκαμε καὶ σὰν μέλη τοῦ κόμματος τῆς ΕΔΑ καὶ σὰν στελέχη καὶ μέλη τῆς Δ.Ν.Λ. ὅτι διαχωρίζουμε τὴ θέση μας ἀπὸ τοὺς «φορεῖς» αὐτοὺς τοῦ ἀριστεροῦ κινήματος.

Διακηρύσσουμε ὅτι δὲν μᾶς ἐκφράζει καὶ δὲν εἶναι δυνατὸ νὰ ἐκφράζει κανέναν πραγματικὰ ἀριστερὸ ἡ Δ.Ν.Λ., «πλατειά, μαζικὴ ὀργάνωση γιὰ ὅλους τοὺς νέους». Ἡ νεολαία τοῦ χώρου τῆς ἀριστερᾶς πιστεύουμε πὼς πρέπει νὰ εἶναι πρωτοπόρα ἀριστερὴ ὀργάνωση. Ξέρουμε καλὰ ὅλοι πὼς τὰ προβλήματα τῆς νεολαίας εἶναι κοινωνικὰ-ταξικά. Ὅπως ἐπίσης ξέρουμε πὼς ὁ ἀγώνας γιὰ τὴ λύση τους καὶ τὴν ἀναγνώριση τῶν δικαιωμάτων τῶν νέων στὴ ζωὴ εἶναι ἀγώνας κοινωνικός, ἀγώνας ταξικός, ἀγώνας πολιτικός. Ἑπομένως ἡ πρωτοπόρα νεολαιΐστικη ὀργάνωση ποὺ ὀφείλει νὰ καθοδηγήσει αὐτὸ τὸν ἀγώνα δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ὀργάνωση γιὰ ὅλους τοὺς νέους. Ὅπως ἐπίσης δὲν

μπορεῖ νὰ εἶναι στὸ καλούπι τῆς κομματικῆς ὀργάνωσης γιατί ἡ νεολαία δὲν ἔχει τὴν ταξικὴ συνείδηση καὶ τὴν ἰδεολογικὴ συνέπεια τῶν μελῶν τοῦ κόμματος.

Δὲν μᾶς ἐκφράζει ἡ νεολαία Λαμπράκη, προσαρμοσμένη ὅπως εἶναι ἀπόλυτα στὴν ὀππορτουνιστικὴ πολιτικὴ τῆς ἡγεσίας τοῦ κόμματος τῆς Ε.Δ.Α. Τῆς Ε.Δ.Α. ποὺ μὲ τὴ λαθεμένη ἡγεσία της χαντάκωσε λαμπροὺς ἀγῶνες τοῦ λαοῦ. Ποὺ οὐσιαστικὰ παραιτήθηκε ἀπὸ τὴν ἐπιδίωξη ριζικῶν ἀλλαγῶν στὴ ζωὴ τοῦ τόπου. Ποὺ προσπάθησε νὰ περιορίσει τὶς προοπτικὲς τοῦ κινήματος. Ποὺ ἐξαπάτησε τὶς μάζες μὲ τὸ «πρόγραμμα οὐσιαστικοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ» καὶ μὲ τὴν καλλιέργεια τῆς ἰδέας τῆς ἀλλαγῆς τοῦ ταξικοῦ χαρακτήρα τοῦ κράτους καὶ τῆς συνεργασίας τῶν τάξεων. (Στὸ σημεῖο αὐτὸ πιστεύουμε ἀπόλυτα ὅτι ὅσο ἡ κρατικὴ ἐξουσία στὴν Ἑλλάδα θὰ βρίσκεται στὰ χέρια τῶν ξένων ἰμπεριαλιστῶν καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀντίδρασης, θεμελιώδεις ριζικὲς ἀλλαγὲς στὴ ζωὴ τοῦ τόπου εἶναι ἀδύνατο νὰ πραγματοποιηθοῦν). Τῆς ΕΔΑ ποὺ οὐσιαστικὰ παραδέχτηκε τὰ πλαίσια τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ ΝΑΤΟ. Ποὺ ἔχει σὰν πραγματική της θέση τὴν «πολιτικὴ ἐνεργοῦ οὐδετερότητας», θέση ποὺ μόνο τὸν ἰμπεριαλισμὸ ἐξυπηρετεῖ, θέση ποὺ ὑποστήριξε μόνο ὁ ρεβιζιονιστὴς Τίτο καὶ ποὺ καταδικάστηκε στὴ δήλωση τῆς διάσκεψης τῆς Μόσχας τοῦ 1960. Ποὺ παρέδωσε τὴν ἀγωνιστικὴ πρωτοπορία τῶν ἀγώνων γιὰ τὴν πτώση τῆς ΕΡΕ στὸ κόμμα τῆς ΕΚ. Ποὺ ρήμαξε τὴν ἀριστερὰ μέ τοὺς ἀλλοπρόσαλλους ἐκλογικούς ἐλιγμούς της. Ποὺ ἀνάστειλε μεγαλειώδεις ἐργατικοὺς ἀγώνες γιὰ νὰ μὴν κλονίσει τὴ «δημοκρατικὴ κυβέρνηση»!! τῆς ΕΔΑ, τέλος, ποὺ ἀποπροσανατόλισε τὶς μάζες σχετικὰ μὲ τὸ ρόλο τῆς ΕΚ δηλώνοντας μετὰ τὶς ἐκλογὲς τοῦ Νοέμβρη ὅτι «σαρώθηκε ἡ δεξιὰ καὶ ὕστερα ἀπὸ ἔντεκα χρόνια ἦρθε στὴν ἐξουσία δημοκρατικὴ κυβέρνηση» καὶ μὲ τὰ συνθήματα περὶ «δημοκρατικῶν Χριστουγέννων» καὶ «δημοκρατικῆς Ἀνάστασης» καὶ μὲ τόσα ἄλλα.

Δηλώνουμε πὼς δὲ θὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ μᾶς ἐκφράσει μιὰ ὀργάνωση ποὺ θ' ἀντιμετώπιζε τὸ φοιτητικὸ κίνημα σὰ στάδιο «κομπινῶν» καὶ ὑστεροβουλίας. Κι' ἔ«σι τὸ ἀντιμετώπισε ἡ ΔΝΑ. Μετάτρεψε τὴν ἑνότητα τῶν φοιτητῶν στὴ βάση, σὲ συναλλαγὲς «ἀρχόντων» στὰ καφενεῖα. Ὑπόκυψε σ' ὅλες τὶς πιέσεις τῆς ἀντιδραστικῆς φοιτητικῆς ἡγεσίας τῆς ΕΚ. Ἄφησε σὲ πολλὲς περιπτώσεις ἔκθετο τὸ κεντρικὸ συμβούλιο τῆς ΕΦΕΕ καὶ ἰδιαίτερα μὲ τὶς ἀπαράδεκτες ἐνέργειες τῶν σατραπίσκων της στὸ θέμα τῆς κατάθεσης τοῦ καταστατικοῦ. (Πιστεύουμε ἀκράδαντα πὼς ἡ αὐτοκριτικὴ καὶ οἱ ποινὲς ποὺ ἀκολούθησαν εἶχαν σχεδιαστεῖ ἀπὸ πρίν, γιὰ νὰ ἀπαλύνουν τὴν ἐντύπωση). Ἀκόμα ἔκανε «χάριν τῆς εὐρύτητας» τοῦ κεντρικοῦ συμβουλίου τῆς ΕΦΕΕ ἑ-νότητα μὲ πρόσωπα ἀπαράδεκτα γιὰ τὸ ἑλληνικὸ δημοκρατικὸ φοιτητικὸ κίνημα (περιπτώσεις Μπέση, Πανούση). Ἐπίσης ἀπ' τὴ μέρα ποὺ ἔγινε κυβέρνηση ἡ ΕΚ ἡ ἡγεσία τῆς ΔΝΑ ἀνέστειλε κάθε ἀγωνιστικὴ δραστηριότητα τῶν φοιτητῶν τῆς ἀριστερᾶς. Δὲν ἀντιπαράθεσε ἕνα ὁλοκληρωμένο πρόγραμμα στὰ ἀτελέστατα ἐκπαιδευτικὰ μέτρα τῆς ΕΚ. Τὴ χαφιεδοκρατία τῶν φοιτητικῶν χώρων τὴν κατάγγειλε ὄχι σὰν αἰσχρὴ ἐνέργεια τῆς κυβέρνησης ἀλλὰ σὰν ἐνέργειες τῆς ἀστυνομίας. Καὶ τέλος ἡ ἡγεσία τῆς ΔΝΑ ἔκανε τὴν ἀπαράδεκτη ἐνέργεια νὰ ρίξει τὶς εὐθύνες γιὰ ὅλα τὰ θέματα στὰ στελέχη τῶν σπουδαστικῶν ὀργανώσεων, στὰ μόνα δηλαδὴ στελέχη τῆς ΔΝΑ ποὺ στάθηκαν, στὸ μεγαλύτερο μέρος τους, στὸ ὕψος τοῦ ἀριστεροῦ πρωτοπόρου νέου.

Δηλώνουμε ὅτι θεωροῦμε ἀδύνατο νὰ διορθωθεῖ ἐσωτερικὰ αὐτὴ ἡ κατάσταση. Δηλώνουμε ὅτι πειστήκαμε ἀπόλυτα γιὰ τὴν ὁριστική, κατάφορη καὶ ἀπαράδεκτη κατάλυση τῶν ἀρχῶν τῆς ἐσωτερικῆς δημοκρατικῆς λειτουργίας. Θεωροῦμε ὅτι ἡ ἀρχὴ τοῦ δημοκρατικοῦ συγκεντρωτισμοῦ μπορεῖ νὰ ἰσχύσει μόνο σὲ συνεπεῖς ἀριστερὲς ὀργανώσεις καὶ ὄχι σὲ ἀστικές.

Καὶ συνεπεῖς ἀριστερὲς ὀργανώσεις δὲν εἶναι οὔτε ἡ ΕΔΑ οὔτε ἡ ΔΝΑ ποὺ ἀσπάζονται ὁλοκληρωτικὰ τὴν πολιτικὴ τῆς ἐγκατάλειψης τῆς τύχης τοῦ ἀριστεροῦ κινήματος στὴν καλὴ διάθεση τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ!!! Πολιτικὴ ποὺ ἐφάρμοσαν πρῶτοι οἱ Ρῶσοι ρεβιζιονιστὲς ἡγέτες καὶ συνεχίζουν οἱ Ἰταλοὶ «κομμουνιστές» (;), καθοδηγητὲς ὡς γνωστὸ τῆς ΕΔΑ καὶ τῆς ΔΝΑ.

Γιὰ ὅλ' αὐτὰ δηλώνουμε ὅτι ἀποχωροῦμε ὁριστικὰ ἀπὸ τὴ ΔΝΑ. Παράλληλα διακηρύσσουμε ὅτι ἀσπάζόμαστε τὶς ἀπόψεις τῆς «Ἀναγέννησης» καὶ θ' ἀγωνισθοῦμε γιὰ τὴ δημιουργία μιᾶς πρωτοπόρας ὀργάνωσης νεολαίας.

Καλοῦμε ὅλους τοὺς φίλους ποὺ σέβονται τὸ ἀριστερὸ κίνημα ν' ἀκολουθήσουν τὸ παράδειγμά μας.

Θεσσαλονίκη 9 Ἰουνίου 1965

ΓΙΑΝΝΑ ΑΛΗΧΑΝΙΔΟΥ μέλος τοῦ γραφείου σπουδάζουσας
ΣΠΥΡΟΣ ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ » » » »
ΜΑΡΙΚΑ ΓΕΩΡΓΑΚΑΚΗ » τῆς ὀργάνωσης πολυτεχνικῆς
ΤΑΣΟΣ ΔΑΡΒΕΡΗΣ μέλος τῆς ὀργάνωσης φυσικομαθηματικῆς
ΚΩΣΤΑΣ ΙΟΡΔΑΝΙΔΗΣ μέλος τῆς ὀργάνωσης φιλοσοφικῆς
ΝΙΚΟΣ ΚΑΛΟΔΙΚΗΣ μέλος τοῦ γραφείου πολυτεχνικῆς
ΤΑΚΗΣ ΚΟΤΛΑΝΔΡΟΥ μέλος τοῦ γραφείου σπουδάζουσας
τ. ἀντιπρόεδρος ΦΕΑΠΘ.
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΟΤΛΟΥΡΙΔΗΣ μέλος τοῦ γραφείου πολυτεχνικῆς
ΛΑΚΗΣ ΜΑΚΡΗΣ μέλος τοῦ ὀργάνου διαφώτισης τῆς ὀργάνωσις Θεσ)κης ΔΝΑ, μέλος τοῦ προηγούμενου ΔΣ τοῦ Συλλόγου Φοιτητῶν τῆς Ἰατρικῆς.
ΚΩΣΤΑΣ ΜΑΛΑΦΕΚΑΣ μέλος τῆς ὀργάνωσης πολυτεχνικῆς
ΚΩΣΤΑΣ ΜΠΑΚΙΡΤΖΗΣ μέλος τοῦ γραφείου σπουδάζουσας
τ. Γενικὸς Γραμματέας Συλλόγου Πολυτεχνικῆς.
ΜΑΝΩΛΗΣ ΠΙΜΠΑΗΣ μέλος τῆς ὀργάνωσης πολυτεχνικῆς
ΚΩΣΤΑΣ ΡΟΚΚΟΣ » » » »
ΑΓΙΣ ΤΣΑΡΑΣ » » » »

Ἀγαπητὴ «Ἀναγέννηση»,

Εἴμαστε δυὸ νεολαῖοι ἀγωνιστὲς τῆς Ἀριστερᾶς, στελέχη μέχρι πρὶν λίγες μέρες τῆς Δ.Ν.Α. Κι' ἐπειδὴ ἀκριβῶς πάψαμε ν' ἀνήκουμε στὴν «πλατειὰ καὶ πρωτοπόρα», «μαζικὴ» κλπ ὀργάνωση, θὰ παρακαλέσουμε νὰ δημοσιεύσεις τὴν ἐπιστολή μας, γιὰ νὰ δοῦν οἱ χιλιάδες ἀγωνιστὲς τῆς Ἀριστερᾶς ποὺ σὲ διαβάζουν, ποιὰ εἶναι τὰ πλαίσια τῆς ὀργάνωσης καὶ πῶς κινεῖται ὁ μηχανισμὸς γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῶν συνεπῶν ἀγωνιστῶν.

Ἂς πάρουμε λοιπὸν τὰ πράγματα μὲ τὴ σειρά:

Κατ' ἀρχήν, οἱ διαφωνίες μας —διαφωνίες πάνω σὲ θέματα ἀρχῶν καὶ προσανατολισμοῦ τοῦ κινήματος— εἶχαν ἐκδηλωθεῖ πολὺ πρὶν ἀπὸ τὴν ἔκδοσή σου κι' εἶχαν ἐπισύρει τὶς ἐπιθέσεις τῆς καθοδήγησης ἐναντίον μας· ἐπιθέσεις ποὺ

γνώρισαν ἐναλλασσόμενες φάσεις· ἀπὸ τὶς θωπεῖες μέχρι τὶς ἀνοιχτὲς ἀπειλὲς —«τὸ κίνημα θὰ σὲ συντρίψει»— Διεκδικοῦσαν θλέπεται καὶ μάλιστα κατ' ἀποκλειστικότητα γιὰ τὸν ἑαυτό τους τὸν τίτλο τοῦ ἐκπροσώπου τοῦ κινήματος.

Ἡ ἔκδοση τῆς «Ἀναγέννησης» ἀποτέλεσε ἀναμφισβήτητα σταθμὸ στὴν πορεία τοῦ προοδευτικοῦ κινήματος τῆς χώρας μας. Ἐμεῖς τὴ χαιρετήσαμε μὲ ἰδιαίτερο ἐνθουσιασμὸ γιατὶ εἴδαμε νὰ προβάλλονται συστηματικὰ καὶ ντοκουμενταρισμένα οἱ ὑγιεῖς, συνεπεῖς καὶ ἀγωνιστικὲς ἀπόψεις, νὰ ὑπερασπίζονται οἱ δοκιμασμένες ἀλλὰ καὶ τόσο καταπατημένες τὰ τελευταῖα χρόνια ἀρχὲς τοῦ κινήματος. Καὶ διαδόσαμε μὲ τὸν ἴδιο ἐνθουσιασμὸ τὸ περιοδικό. Ἡ ἀπήχησή του ἦταν τέτοια ποὺ καταθορύβησε τὴν ἀδιόρθωτη ὀππορτουνιστικὴ ἡγεσία. Ἄρχισε μιὰ πρωτοφανὴς συκοφαντικὴ ἐκστρατεία· ἐναντίον τοῦ περιοδικοῦ καὶ ἐναντίον μας. Ἐκστρατεία ἀχαλίνωτη ποὺ ἐπεκτάθηκε σ' ὅλους τοὺς τομεῖς καὶ ἰδιαίτερα στὸ συνδικαλιστικό, ὅπου εἴχαμε ὑπεύθυνες θέσεις καὶ καθοδηγούσαμε τὸν ἀγώνα τῶν σπουδαστῶν γιὰ τὴν ἀναγέννηση τῆς Τεχνικῆς Παιδείας. Ὄχι μόνο δὲν βοήθησαν καθόλου αὐτὸν τὸν μεγάλο ἀγώνα —προφανῶς γιὰ νὰ μὴν ἔρθει σὲ δύσκολη θέση ἡ «δημοκρατικὴ» κυβέρνηση— ἀλλὰ ἔκαναν κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ τὸν ὑπονομεύσουν σαμποτάροντας τὴν ἑνότητα τῶν σπουδαστῶν τῶν Τεχνικῶν Σχολῶν, ποὺ ὅπως εἶναι εὐνόητο ἦταν βασικὴ προϋπόθεση γιὰ τὴν ἐπιτυχημένη διεξαγωγή του. Ἡ πράξη βέβαια ἔδειξε πόσο λαθεμένες καὶ ἐπιζήμιες ἦταν οἱ ἀπόψεις τους σχετικὰ μὲ τοὺς λαϊκοὺς ἀγῶνες γενικὰ καὶ μὲ τὴν συγκεκριμένη περίπτωση εἰδικώτερα. Συσπειρωμένοι ὅλοι οἱ σπουδαστές, μὲ ἐπικεφαλῆς προοδευτικὰ συνδικαλιστικὰ στελέχη προχώρησαν στὴ διεκδίκηση δικαιωμάτων καὶ στὴν ἀνάπτυξη ἀγώνων. Πρέπει νὰ σημειώσουμε πὼς ἡ ταχτικὴ αὐτὴ τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ καὶ τῆς ΔΝΑ τὴν ἔφερε ἀντιμέτωπη ὄχι μόνο μὲ τοὺς πρωτοπόρους σπουδαστές, ἀλλὰ μὲ ὁλόκληρη τὴ μᾶζα τῶν δημοκρατικῶν σπουδαστῶν πού, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὴν εἰδικώτερη πολιτικὴ τους τοποθέτηση, καταλάβαιναν πὼς μόνο ἕνας ἔντονος καὶ καθολικὸς ἀγώνας θὰ μποροῦσε ν' ἀποδώσει καρπούς. Καὶ ξεσκέπασε τὸ πραγματικὸ της πρόσωπο ἀνάμεσα στὰ μέλη καὶ στελέχη ποὺ κινήθηκαν σ' αὐτὸ τὸ χῶρο καὶ ἔζησαν ἀπὸ κοντὰ τὰ γεγονότα.

Καὶ φτάνουμε στὴν προσυνεδριακὴ περίοδο, ποὺ ἀποτέλεσε καὶ τὴν πιὸ κραυγαλέα ἀπόδειξη τόσο γιὰ τὸ χαρακτήρα τῆς καινούριας ὀργάνωσης ὅσο καὶ γιὰ τὶς ἀπαράδεκτες μέθοδες ποὺ μεταχειρίζεται ἡ ἡγεσία της γιὰ νὰ ἐπιβάλει τὶς λαθεμένες ἀπόψεις της καὶ τὴν ὀππορτουνιστικὴ γραμμή της.

Λίγο πρὶν πραγματοποιηθεῖ ἡ συνέλευση βάσης μᾶς κάλεσε ἀρχικὰ ἕνα ἀνώτερο στέλεχος καὶ σὲ συνέχεια ἕνα «κλιμάκιο» τοῦ γραφείου Ἀθήνας γιὰ νὰ «τοποθετηθοῦμε». Ἀπαντήσαμε πὼς ὅτι ἔχουμε νὰ ποῦμε θὰ τὸ ποῦμε στὴ συνέλευση καὶ καταγγείλαμε τὶς μέθοδες αὐτὲς σὰν καθαρὰ φραξιονιστικές. Ἡ συνέλευση ἀπόδειξε τὴ φαυλότητα τῆς ἡγεσίας ποὺ κουβάλησε δυὸ καθοδηγητὲς γιὰ νὰ μᾶς «κατατροπώσει» καὶ ποὺ τελικὰ διαλύθηκε ἐξ αἰτίας τῶν αὐθαιρεσιῶν της. Σὲ λίγες μέρες κάλεσαν πάλι συνέλευση γιὰ τὴν ἐκλογὴ ἀντιπροσώπων γιὰ τὸ γραφεῖο βάσης καὶ γιὰ τὴν Τομεακή. Καὶ δέχτηκαν ἕνα γερὸ κόλαφο. Ψηφίστηκαν οἱ ἀντιπρόσωποι ποὺ προτείναμε μεῖς οἱ «ὑπὸ διαγραφὴν» καὶ ὄχι ἐκεῖνοι ποὺ πρότεινε ἡ καθοδήγηση. Ἀκολούθησε ἡ συνέλευση τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Τομέα ὅπου ἐπαναλήφθηκαν σχεδὸν τὰ ἴδια πράγματα. Μόνο ποὺ αὐτὴ τὴ φορὰ ὑπῆρχαν τρεῖς καθοδηγητὲς καὶ προχώρησαν σὲ ἀπειλὲς τοῦ εἴδους, «θὰ σᾶς πετάξουμε ἀπὸ τὸ παράθυρο» καὶ ἐκκλήσεις νὰ μὴ ψηφιστοῦμε γιατὶ εἴμαστε ὑπὸ διαγραφή. Παρ' ὅλ' αὐτὰ καὶ οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Τομεακῆς κρίνοντας διαφορετικὰ ἀπὸ τὶς ὑποδείξεις καὶ τὶς συστάσεις τῶν «σοφῶν» καθοδηγητῶν καὶ τὴν ἀντίθεσή τους ἐκφοάσανε καὶ σὰν μέλος γιὰ τὸ Τομεακὸ γραφεῖο ἐκλέξαμε τὸ Θ. Ρόρρη καὶ γιὰ τὴν Παναθηναϊκὴ Συνδιάσκεψη μᾶς ἐκλέξανε καὶ τοὺς δύο.

Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἐκεῖ ἐπικράτησε ἕνα ἀπαίσιο κλῖμα μὲ τὴν παρουσία κλακαδόρων ποὺ κατευθύνονταν ἀπὸ ἀνώτερα στελέχη. Ὡστόσο κάναμε τις καθῆκον μας ἐκθέτοντας μέσα στὸ δεκάλεπτο τὶς θέσεις καὶ τὶς ἀπόψεις μας. Οἱ ποικιλώνυμοι «ἡγέτες» παραβιάζοντας κατάφωρα τὶς ἀρχὲς τῆς ἴσης μεταχείρισης καὶ ἐπικαλούμενοι τὸν... δημοκρατικὸ συγκεντρωτισμό, φλυάρησαν ἐπὶ ὧρες πάνω στὶς θέσεις μας ἐνῶ μᾶς ἀρνήθηκαν τὸ δικαίωμα ν' ἀπαντήσουμε σ' αὐτὰ ποὺ εἶπαν. Ἔτσι σ' αὐτὴ τὴ φάση «τὰ κατάφεραν».

Ὅμως ἡ ὑπόθεση δὲν ἔκλεισε ἐδῶ. Γιατὶ εἴχαμε ἐκλεγεῖ σὰν καθοδηγητὲς τόσο στὸ γραφεῖο βάσης ὅσο καὶ στὸ Τομεακὸ γραφεῖο τῶν ἀνωτέρων Σχολῶν. Μᾶς κάλεσε λοιπὸν τὸ «κλιμάκιο» πάλι γιὰ ἀνάκριση. Ἀπαντήσαμε πὼς ὑπερασπιζόμαστε ἀρχὲς καὶ πὼς μὲ τὶς ἀρχὲς δὲν γίνονται παζαρέματα καὶ συναλλαγές. Ἔπειτα ἀπὸ ἀρκετὲς μέρες καὶ ἐνῶ συγκλήθηκε τὸ Τομεακὸ γραφεῖο γιὰ τὴν ἐκλογὴ γραμματέα ἀνακοινώθηκε ἡ ἀπόφαση διαγραφῆς μας. Τὰ τρία ἀπὸ τὰ τέσσερα μέλη τοῦ Τομ. γραφείου ἐκδήλωσαν τὴν ἀντίθεσή τους στὴν στὴν ἀπόφαση, δήλωσαν πὼς ἐκτιμοῦν καὶ συμμερίζονται τὶς ἀπόψεις μας, πὼς θὰ συνεργασθοῦν μαζί μας καὶ ζήτησαν νὰ ἔρθει τὸ θέμα στὸ γραφεῖο βάσης ποὺ ἀνήκουμε.

Στὸ γραφεῖο βάσης τὰ ἕξη ἀπὸ τὰ ἑφτὰ μέλη δήλωσαν πὼς δὲν ἐγκρίνουν τὴν ἀπόφαση καὶ ἀποχώρησαν ἀπὸ τὴν ὀργάνωση, ἐπισημαίνοντας τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἀντιμετώπιση αὐτὴ δείχνει ἀκριβῶς πόσο ἔχουν στενέψει ὄχι μόνο τὰ ἰδεολογικὰ ἀλλὰ καὶ ὀργανωτικὰ πλαίσια τῆς ΔΝΑ κι' ὅτι αὐτὸ ἐπιβάλλει τὴν δημιουργία μιᾶς πραγματικὰ πρωτοπόρας νεολαιίστικης ὀργάνωσης μὲ ξεκάθαρο προσανατολισμό.

Εἶναι φανερὸ πὼς κάθε τίμιος καὶ συνεπὴς νεολαῖος ἀγωνιστὴς θὰ συμφωνήσει πάνω σ' αὐτὴ τὴ θέση. Ἐμεῖς ,μὲ τοὺς φίλους ποὺ ἀποχώρησαν μαζί μας ,ὅπως καὶ μὲ κάθε νεολαῖο ποὺ συμφωνεῖ μὲ τὶς ὑγιεῖς καὶ ἀγωνιστικὲς ἀπόψεις, θὰ κάνουμε ὅτι μποροῦμε καὶ θὰ δώσουμε ὅτι χρειαστεῖ γιὰ τὴ δημιουργία ἑνὸς καινούργιου πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ, γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὴν προκοπὴ τοῦ κινήματος, γιὰ τὴν πρόοδο καὶ τὴν προκοπὴ τῆς χώρας μας.

Μὲ ἀγωνιστικοὺς χαιρετισμοὺς
ΘΑΝ. ΡΟΡΡΗΣ

Μέλος τοῦ γραφείου τῆς ὀργάνωσης τῆς ΔΝΑ τῆς Ραδιοτεχνικῆς Σχολῆς. Μέλος τοῦ Τομεακοῦ γραφείου τῶν Ἀνώτερων Σχολῶν τῆς ΔΝΑ. Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου Σπουδαστῶν τῆς Ραδιοτεχνικῆς Σχολῆς, Γενικὸς Γραμματέας τῆς ΔΕΣΑΣ (Διοικοῦσα Ἐπιτροπὴ Ἀνωτέρων Τεχνικῶν Σχολῶν)

ΚΩΣΤ. ΜΠΑΚΛΑΒΑΣ

Μέλος τοῦ γραφείου τῆς ὀργάνωσης τῆς Ραδιοτεχνικῆς Σχολῆς τῆς ΔΝΑ. Μέλος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου Σπουδαστῶν τῆς Ραδιοτεχνικῆς Σχολῆς καὶ τῆς ΔΕΣΑΣ (Διοικούσας Ἐπιτροπῆς Ἀνωτέρων Τεχνικῶν Σχολῶν).

Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Πιστεύοντας ὅτι κάνουμε τὸ χρέος μας ἀπέναντι στὸ προοδευτικὸ κίνημα τῆς χώρας μας, ἔχουμε διαχωρίσει τὴ θέση μας ἀπὸ τὴ θέση τῆς ἡγεσίας τῆς ΔΝΑ ἐπειδὴ διαφωνοῦμε καὶ μὲ τὶς ἀρχὲς τῆς ὀργάνωσης καὶ μὲ τὴν πορεία ποὺ ἀκολουθεῖ. Ἀφορμὴ βέβαια ἔδωσε ἡ πρόσφατη διαγραφὴ τῶν δύο φίλων Θαν. Ρόρρη καὶ Κ. Μπακλαβᾶ. Τὰ αἴτια εἶναι βαθύτερα. Δὲν συμφωνοῦμε καὶ δὲν πρόκειται νὰ συμφωνήσουμε ποτὲ ὅτι ἡ ὀργάνωση μπορεῖ νὰ εἶναι ταυτόχρονα πρωτοπόρα καὶ πλατειὰ «ὅλους τοὺς νέους» καὶ μάλιστα ἀπὸ τὴν ἵδρυσή της. Δέν παραδεχόμαστε καὶ δὲν πρόκειται νὰ παραδεχτοῦμε ποτὲ τὸ καθεστὼς τῆς κατάλυσης τῆς ἐσωτερικῆς δημοκρατίας. Σὰν νεολαῖοι ἰδιαίτερα, ἀνοὐμαστε νὰ πουλήσουμε τὸν ἀγωνιστικὸ ἐνθουσιασμό μας, ἐναποθέτοντας τὶς ἐλπίδες γιὰ τὴ λύση τῶν προβλημάτων μας στὶς ἀστικὲς κυβερνήσεις (στὸ σημεῖο αὐτὸ καταγγέλουμε τὴν ἡγεσία τῆς ΔΝΑ ὅτι σαμποτάρησε τὸν ἀγῶνα τῶν σπουδαστῶν γιὰ τὴν Τεχν. Παιδεία γιὰ νὰ διευκολύνει τὴν Ε.Κ.). Μ' ἕνα λόγο ἀνοὐμαστε ν' ἀκολουθήσουμε τὴν ὀππουρτουνιστικὴ γραμμὴ τῆς ΕΔΑ καὶ τῆς ΔΝΑ ποὺ ἀποπροσανατολίζουν τὶς μᾶζες, εὐνουχίζουν τὴν ἀγωνιστική τους διάθεση καὶ ἰδιαίτερα στὸ χῶρο τῆς νεολαίας, στὸ ὄνομα τῆς εὐρύτητας, εἰσάγουν τὴν «ἀπολιτικοποίηση».

Ὅμως, δὲν εἶναι μόνο τὰ ἰδεολογικὰ πλαίσια τῆς ΔΝΑ νοσηρὰ κι' ἐπικίνδυνα. Τὰ ὀργανωτικὰ της πλαίσια εἶναι ἀπαράδεκτα. Ἡ πρόσφατη διαγραφὴ τῶν δυὸ φίλων ἦρθε ν'

(συνέχεια στὴ σ. 19)

★ Η Γ΄ ΜΑΡΑΘΩΝΙΑ ΠΟΡΕΙΑ

Η ΟΡΘΗ ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗ ΓΡΑΜΜΗ ΘΑ ΘΡΙΑΜΒΕΥΣΕΙ

ΜΙΑ ΑΚΟΜΑ ΗΤΤΑ ΤΩΝ ΟΠΠΟΡΤΟΥΝΙΣΤΩΝ

Ἡ Γ. Μαραθώνεια Πορεία πραγματοποιήθηκε σὲ στιγμὲς ἐξαιρετικὰ σοβαρὲς γιὰ τὴν εἰρήνη στὸν κόσμο σὲ στιγμὲς ποὺ ἐντείνονταν καὶ ἐπεκτείνονταν ἡ ἀμερικάνικη ληστρικὴ ἐπιδρομὴ στὸ Βιετνὰμ καὶ σὲ περίοδο ἔντασης τῶν μηχανορραφιῶν τῶν ἀμερικανῶν καὶ τῶν νατοϊκῶν ἰμπεριαλιστῶν στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Κύπρο.

Φυσικά, ὅπως καὶ προηγούμενα ἡ ἐπιδίωξη τῶν ντόπιων ὀππορτουνιστῶν ἦταν καὶ ἡ φετεινὴ Μαραθώνια Πορεία νὰ σταθεῖ στὸ γνωστὸ ἐπίπεδο τῆς εἰρηνικῆς ἀοριστολογίας, νὰ πάρει τὸν ἐπίσης γνωστὸ τόνο τῆς «πορείας-προσευχῆς», πρᾶγμα ποὺ προκαθορίστηκε παρ' ὅλους τοὺς «σκληροὺς» ἐλιγμοὺς τους καὶ μὲ τὸν τόνο ποὺ ἐπιδιώχθηκε νὰ δοθεῖ στὸ Ἐθνικὸ Συνέδριο τῆς Εἰρήνης. Ὁ γνωστὸς «Δωδεκάλογος» κομμένος καὶ ραμένος στὰ περισυνὰ !πρότυπα ἐπανελάμβανε τὶς ἴδιες «πανανθρώπινες» ἀνοησίες μὲ «ὀλίγον» μαϊντανὸ περὶ Βιετνὰμ γιὰ τὴν ἱκανοποίηση τῶν ἀναγκῶν ἐπίδειξης «σκληρῆς» πολιτικῆς. Καί, γιὰ νὰ μὴ μείνει καμιὰ ἀμφιβολία γιὰ τὶς προθέσεις τους, ἔκαναν «εἰδικὴ» «ἰδεολογικὴ» δουλειὰ γιὰ τὸν ἐξοστρακισμὸ κάθε «ἀνατρεπτικοῦ» συνθήματος μὲ κύριο στόχο τὸν ἐξοστρακισμὸ τοῦ μόνιμου στόχου τῶν ὀππορτουνιστῶν μας τοῦ συνθήματος «Ἔξω ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ». Προηγούμενα στὸ Ἐθνικὸ Συνέδριο τῆς Εἰρήνης ἐπιχειρήθηκε προφανῶς γιὰ δοθεῖ μιὰ ἀκόμα ἐκδήλωση συμπαράστασης(!!!) πρὸς τοὺς λαοὺς ποὺ ὑφίστανται τὴν ἐπίθεση καὶ τὸν πολεμικὸ ἐκβιασμὸ τῶν ἀμερικάνων ἰμπεριαλιστῶν, νὰ «ἀποφασισθεῖ» ἡ καταδίκη τῆς Λ. Κίνας γιὰ τὴν δεύτερη ἀτομικὴ ἔκρηξη, ἀλλὰ αὐτὴ ἡ «ἀντιμπεριαλιστικὴ» τους χειρονομία σημείωσε οἰκτρὴ ἀποτυχία... Ἐπιπλέον, ἐπανελήφθηκαν οἱ προσπάθειες γιὰ τὴν «τήρησι τῆς τάξεως» καὶ τὴν «ὁμαλὴ διεξαγωγὴ τῆς κυκλοφορίας» μὲ τὴν τοποθέτηση στελεχῶν γιὰ νὰ ρυθμίσουν ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὶς Ἀρχὲς τὴν κατὰ τμήματα εἴσοδο τῶν ὁδοιπόρων στὴ Λεωφόρο Ἀλεξάνδρας...

Ὅλα αὐτὰ ὅμως τὰ σύντονα «ἰδεολογικά», «πολιτικὰ» καὶ «ὀργανωτικὰ» μέτρα δὲν στάθηκαν ἱκανὰ νὰ σπάσουν τὴν ἀγωνιστικὴ ἔξαρση καὶ τὴν ἀποφασιστικότητα τοῦ λαοῦ μας. Ὅλα αὐτὰ τὰ μέτρα ἀποδείχθηκαν ἀνίσχυρα νὰ ἀποτρέψουν τὴν ἀπόφαση τῶν πρωτοπόρων συνεπῶν ἀγωνιστῶν, νὰ βάλουν τὴ σφραγίδα τους στὴν πορεία, νὰ συσπειρώσουν γύρω τους τὶς μᾶζες καὶ νὰ ἐπιβάλουν ὀρθὰ συνθήματα. Ἡ κραυγὴ «Ἔξω ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ» κυριάρχησε στὶς περισσότερες περιπτώσεις, παρὰ τὶς ἀπεγνωσμένες προσπάθειες τῶν «συνεργείων» γιὰ τὸ πνίξιμό της, παρὰ τὶς προκλήσεις καὶ τὴν αὐτοπρόσωπη παρέμβαση μελῶν τῆς Ε.Ε. τῆς ΕΔΑ σὲ ἀποφασιστικὸ σημεῖο τῆς Πορείας νὰ ἀντικατασταθεῖ μὲ τὸ «Γενικὸς Ἀφοπλισμὸς» Τὸ χάσιμο τῆς ψυχραιμίας, ἡ νευρικότητα καὶ ἡ σπασμωδικότητα ποὺ χαρακτήρισαν τὶς ἐνέργειες τῶν παραπάνω τοὺς ὁδήγησε νὰ «κραυγάζουν» σὲ ἐπίκαιρο σημεῖο, ἐντελῶς μόνοι, προκαλώντας τὴ θυμηδία τῶν ὁδοιπόρων.

Ἔτσι, γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμα οἱ ὀππορτουνιστὲς δέχθηκαν ἕνα σκληρὸ μάθημα. Ἡ πολιτικὴ τους καὶ οἱ «ἀπαγορεύσεις» τους στάθηκαν ἀνίσχυρες νὰ ἀποτρέψουν τὶς λαϊκὲς μάζες νὰ ἐκφράσουν τὴν ἀγωνιστική τους παρουσία.

Γι' αὐτὸ καὶ μετὰ τὴν Πορεία κατέφυγαν σὲ βρωμερὲς ἐπινοήσεις διαδίδοντας ὅτι οἱ συνεπεῖς ἀγωνιστὲς ἔριξαν προκηρύξεις... τροτσκιστικές, παρουσιάζοντας τὴν «Ἐργατικὴ Δημοκρατία», σὰν ταυτόσημη μὲ τὴν... «Ἀναγέννηση» κι' ἄλλες παρόμοιες ἀθλιότητες. Ὅμως οἱ ἀγωνιστὲς ἀπορρίπτουν αὐτὲς τὶς συκοφαντίες καὶ τὶς ἀθλιότητες καὶ συνειδητοποιοῦν ὅλο καὶ πιὸ περισσότερο τὸν ἰδεολογικὸ καὶ πολιτικὸ ἐκφυλισμὸ τῶν ὀππορτουνιστῶν ἡγετῶν.

Στὴν Γ΄ Μαραθώνεια Πορεία προβλήθηκε μὲ ἔνταση ἡ ἀσυμφιλίωτη ἀντίθεση ποὺ ἀντιπαραθέτει δυὸ πολιτικὲς. Τὴν πολιτικὴ τῆς ἐξαπάτησης τῶν μαζῶν μὲ τὴν διάδοση αὐταπατῶν γιὰ τὸ χαρακτήρα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τὸν εὐνουχισμὸ τῆς διάθεσης τοῦ λαοῦ νὰ παλέψει ἐνεργητικὰ ἐναντίον τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ γιὰ τὴν προάσπιση τῆς εἰρήνης καὶ τὴν πολιτικὴ ποὺ διευκολύνει τὴ συσπείρωση τῶν πιὸ πλατιῶν μαζῶν στὴ βάση τῆς καταπολέμησης τῆς ἰμπεριαλιστικῆς πολιτικῆς, τῆς ἐπίθεσης, τῆς ἐπέμβασης καὶ τοῦ ἐλέγχου, τῆς προώθησης συγκεκριμένων συνθημάτων γιὰ τὴν ἔνταση τῆς πάλης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ γιὰ τὴν ἀπαλλαγή του ἀπὸ τὰ δεσμὰ τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τῶν Νατοϊκῶν ὑποτακτικῶν του.

Ἡ Γ΄ Μαραθώνεια Πορεία ἀπέδειξε ὅτι παρὰ τὶς προσπάθειες τῶν ὀππορτουνιστῶν οἱ μᾶζες κατανοοῦν καὶ κηρύσσονται ὑπὲρ τῆς δεύτερης πολιτικῆς καὶ ἀντιτίθενται στὴν πρώτη. Ἀπὸ τὴν ἄποψη αὐτὴ ἡ Γ΄ Μαραθώνεια Πορεία ἀποτελεῖ ἕνα ὀρόσημο στὴν ἀνάπτυξη τῆς πάλης τῶν συνεπῶν δυνάμεων γιὰ τὴν ἐπιβολὴ μιᾶς ὀρθῆς πολιτικῆς στὸ φιλειρηνικὸ Κίνημα τῆς χώρας μας καὶ ἀποτελεῖ ἀναμφισβήτητα μιὰ νίκη τοῦ λαοῦ μας, μιὰ νίκη τῶν συνεπῶν δυνάμεων μιὰ νίκη ποὺ σημειώθηκε πρὸς ὄφελος τῆς ὑπόθεσης τῆς εἰρήνης στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸν κόσμο.

Σκληροὶ ἀγῶνες περιμένουν τοὺς ἀγωνιστές, τοὺς ἐργάτες, τοὺς ἀγρότες ὅλο τὸν ἐργαζόμενο λαό μας. Μὲ πιὸ ἀνεβασμένη τὴν ἀγωνιστικὴ αἰσιοδοξία καὶ μὲ ἐμπιστοσύνη στὴ νίκη ἂς ριχθοῦν στὸν ἀγώνα ὅλοι οἱ τίμιοι ἀγωνιστὲς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ. Ὁ ἑλληνικὸς λαός, εἶναι ἕνας λαὸς ἡρώων. Ὅπως δὲν τὸν λύγισε ὥς τὰ τώρα καμιὰ βία, δὲν θὰ σπάσει τὴν ἀγωνιστικότητά του καμιὰ ὀππορτουνιστικὴ πανουργία, καμιὰ γλυκερὴ ρεβιζιονιστικὴ αὐταπάτη. Μέσα ἀπὸ μιὰ σκληρή, βασανιστικὴ διαδικασία θὰ προωθεῖ καθημερινὰ τὶς θέσεις του καὶ θὰ δίνει καὶ θὰ κερδίζει τὴ μιὰ μάχη μετὰ τὴν ἄλλη, ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμό, στὴν ἀντίδραση καὶ στὸ ρεβιζιονισμό...

γοντα. Ὅλοι οἱ τίμιοι ἀγωνιστὲς τῶν λαϊκῶν συμφερόντων, στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Κύπρο πρέπει νὰ ἐργασθοῦν ἀκούρασα γιὰ τὴ συσπείρωση ὅλων τῶν πατριωτῶν σ' ἕνα ἀκατανίκητο μέτωπο πάλης γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τῶν ἰμπεριαλιστικῶν σχεδίων, γιὰ τὴ νίκη τῆς ὑπόθεσης τοῦ λαοῦ τῆς Κύπρου καὶ τῆς Ἑλλάδας.

Σχόλια

«Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΠΡΟΩΘΕΙΤΑΙ»

Παρ' ὅλα τὰ ἐμπόδια, ὁ ἑλληνοτουρκικὸς «διάλογος» συνεχίζεται, ἐνῶ ἀνάλογες προσπάθειες γίνονται γιὰ τὴν ἄμεση ἔναρξη «ἑλληνοκυπριακῶν συνομιλιῶν». Ταυτόχρονα οἱ διαξιφισμοὶ μεταξὺ Ἀθηνῶν. Λευκωσίας ἐντείνονται σὲ σημεῖο ποὺ νὰ γίνονται ἀνοιχτὲς ἐπιθέσεις ἀπὸ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τοῦ Κέντρου ἐναντίον τοῦ Μακαρίου καὶ ἀντίστροφα. Τελευταῖα διατυπώνονται «ὑπαινιγμοὶ» καὶ ἀπὸ μέλη τῆς Κυβέρνησης γιὰ τὸ ὅτι «ἡ ἕνωσις» «ἐματαιώθη» «λόγω παρεμβάσεως ἐωσφορικῶν δυνάμεων». Στὰ πλαίσια αὐτὰ ἐντάσσονται καὶ οἱ μηχανορραφίες ποὺ ἀναπτύσσονται στὴν Κύπρο, ὅπως καὶ ἡ σχετικὴ δραστηριότητα τρατοκρατικῶν κύκλων γιὰ τὴν κυριάρχηση στὶς ἔνοπλες δυνάμεις τῆς Κύπρου, ποὺ ἐπιπλέον ἡ δραστηριότητα αὐτὴ σχετίζεται ἄμεσα μὲ ἀνάλογη κίνηση στὴν Ἑλλάδα.

Οὐσιαστικά, οἱ κυβερνητικοὶ κύκλοι τῆς Ἀθήνας, καὶ οἱ διάφορες ὁμάδες καὶ παρατάξεις ἀνταγωνίζονται γιὰ τὸ ποιὸς θὰ ἀποκαλυφθεῖ πρῶτος ὅτι εὐνοεῖ τὴ «συμπεφωνημένη». Οἱ κύκλοι ἐξάλλου τῆς Δεξιᾶς προσπαθοῦν νὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπὸ τὶς ἀντιθέσεις αὐτὲς γιὰ νὰ ἔχουν τὴν εὐχέρεια καὶ τῆς κριτικῆς καὶ τῆς ἀποκόμισης ὠφελημάτων τόσο στὴν Κύπρο ὅσο καὶ στὴν Ἑλλάδα.

Οἱ ἰμπεριαλιστὲς καὶ στὴν πρώτη γραμμὴ οἱ ἀμερικανοάγγλοι ἰμπεριαλιστὲς κάνουν ὅτι μποροῦν γιὰ νὰ προωθηθοῦν ἐκεῖνοι οἱ χειρισμοὶ ἀπὸ μέρους τῶν ἀφοσιωμένων πρακτόρων τους στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Κύπρο ποὺ νὰ διασφαλίζει τὴ γρήγορη καὶ συμφέρουσα γι' αὐτοὺς «συμπεφωνημένη λύση» Ἡ δραστηριότητα ἐξάλλου ποὺ ἐπιδείχνεται ἀπὸ τὸν ΟΗΕ εἶναι ἀρκετὰ ἐνδεικτική...

Δὲν ὑπάρχει καμιὰ ἀμφιβολία ὅτι πολλὰ θὰ μηχανευθοῦν καὶ θὰ θέσουν σὲ ἐφαρμογὴ οἱ ἰμπεριαλιστὲς καὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς ὑποτέλειας γιὰ νὰ δημιουργήσουν καὶ τετελεσμένα γεγονότα —στὸ ὄνομα τοῦ συμφέροντος τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς εἰρήνης!!!— ὅσο καὶ γιὰ νὰ ἐμφανίσουν σὰν «ἀναπότρεπτη» τὴ «λύση» ποὺ προπαρασκευάζουν...

Σοβαρὸς παράγοντας ποὺ διευκολύνει τοὺς ἰμπεριαλιστὲς καὶ τὴν ἀντίδραση στὴν προώθηση τῶν ἐπιδιώξεών τους εἶναι ἡ ἐγκατάλειψη τῆς γραμμῆς τοῦ ἀγώνα τῶν «ἡγεσιῶν» τῆς Ἀριστερᾶς καὶ ἡ προσαρμογή τους στὶς ἀπαιτήσεις τῆς γραμμῆς τῆς κυβέρνησης τῆς Ε.Κ.

Εἶναι ἀναγκαῖο ὅσοποτὲ ἄλλοτε νὰ καταπολεμηθεῖ ἡ ἐφησύχαση καὶ ἡ μακαριότητα ποὺ καλλιεργεῖται ἀπὸ τοὺς κύκλους αὐτοὺς καὶ νὰ ἀντιπαραταχθῇ στὶς μανοῦβρες καὶ στὶς πανουργίες ἀπὸ ὁπουδήποτε κι' ἂν προέρχονται μιὰ ὀρθὴ καὶ σταθερὴ ἀγωνιστικὴ στάση. Προϋπόθεση γι' αὐτὸ εἶναι ἡ ἀποκάλυψη τῶν σχεδίων τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς ἀντίδρασης σὲ κάθε στιγμὴ καὶ ἡ ἀξιοποίηση τοῦ λαϊκοῦ παρά-

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΟΥ ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΥ

> Ἂς γίνει λοιπὸν ἡ δίκη τῆς Λαμίας δίδαγμα γιὰ τὴν κυβέρνηση καὶ ἂς προχωρήσει θαρρετὰ στὴν ἱκανοποίηση τῆς παλλαϊκῆς ἀξίωσης: τιμὲς καὶ ὄχι διώξεις στὴν Ἐθνικὴ Ἀντίσταση καὶ στοὺς ἀγωνιστές της».
>
> «ΑΥΓΗ», 19 Ἰουνίου

Ἡ δίκη γιὰ «τὰ ἔκτροπα τοῦ Γοργοποτάμου» προσείλκυσε τὸ ἐνδιαφέρον τῶν εὐρύτατων λαϊκῶν μαζῶν, καὶ τοῦ τύπου καὶ τῶν πολιτικῶν δυνάμεων τῆς χώρας μας.
Φυσικὰ εἶναι ἔξω ἀπὸ κάθε συζήτηση ὅτι ἡ δημοκρατικὴ κοινὴ γνώμη τῆς χώρας μας εἶδε τόσο στὴ διαδικασία ὅλης αὐτῆς τῆς ὑπόθεσης ὅσο καὶ στὴν «κατάληξή» της, τὴν συνεχὴ προσπάθεια τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Κ. νὰ χτυπήσει τὸ πνεῦμα τῆς Ἀντίστασης, νὰ ἐκφοβίσει τὶς εὐρύτατες λαϊκὲς μᾶζες καὶ νὰ καταπνίξει τὴν παλλαϊκὴ ἀπαίτηση γιὰ τὴν ἀνακάλυψη καὶ τιμωρία τῶν ὑπεύθυνων τοῦ ἐγκλήματος τοῦ Γοργοποτάμου.

Ἔχουμε γράψει κι' ἄλλοτε πῶς ἡ «γραμμὴ» αὐτὴ ἐκφράστηκε καθαρὰ ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἀρχηγὸ τῆς Ε.Κ. καὶ πρωθυπουργὸ τὴν ἑπομένη κιόλας τοῦ ἐγκλήματος τοῦ Γοργοποτάμου τόσο μὲ τὶς δηλώσεις του στὸν τύπο ὅσο καὶ μὲ τὴν ἀγόρευσή του στὴ Βουλὴ κατὰ τὴ «συζήτηση» τοῦ ζητήματος αὐτοῦ.

Αὐτὸ τὸ ἀναμφισβήτητο γεγονὸς ἐπιμένει νὰ θέλει νὰ τὸ ἀγνοεῖ ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ καὶ μετὰ ἀπὸ τὴν καταδίκη σειρᾶς ἀντιστασιακῶν παραγόντων καὶ ὅταν ἀκόμα ὁ ἴδιος ὁ κοινοβουλευτικὸς της ἐκπρόσωπος ἐπεσήμανε στὴ Βουλὴ τὴ σύμπτωση τοῦ γεγονότος αὐτοῦ μὲ τὸ γεγονὸς τῆς «παραγραφῆς» τῶν ἐγκλημάτων τῶν ἡγετῶν τῆς ΕΡΕ...

Ζητάει λοιπὸν ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ νὰ «γίνει δίδαγμα» ἡ δίκη τῆς Λαμίας γιὰ τὴν κυβέρνηση ἐνῶ αὐτὸ ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ πεῖ ἂν ἦταν ἄλλη ἀπ' αὐτὴ ποὺ εἶναι, εἶναι ὅτι ἔπρεπε «νὰ γίνει δίδαγμα» γιὰ τὴν ἴδια τὴν ἡγεσία τῆς ΕΔΑ. Ἀλλὰ ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἡ συγκάλυψη τῆς πραγματικότητας καὶ ὁ ἐξωραϊσμὸς τοῦ ἀντιδραστικοῦ χαρακτήρα τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΚ εἶναι γιὰ τὴν ἡγεσία τῆς ΕΔΑ μιὰ ἀμετάβλητη πολιτικὴ παρὰ τοὺς «σκληροὺς ἐλιγμοὺς» της, στὸ ἴδιο ἀκριβῶς κείμενο ποὺ παραθέσαμε ἀρχικὰ προχωρεῖ καὶ σέ... ψυχαναλυτικὲς ἑρμηνεῖες καθορίζοντας ὅτι τὸ «ἀντικομουνιστικὸ «πλέγμα» εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ὁδηγεῖ τὸν κ. Παπανδρέου στὴν «ἄρνηση τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης» καὶ πῶς αὐτὸς συμβαίνει «ἐπειδὴ σ' αὐτὴν (στὴν Ἀντίσταση) πρωτοστάτησαν οἱ κομμουνιστὲς...»!!! Ἔτσι ἡ ταξικὴ ἀνάλυση ὑποκαθίσταται —ἐκ τοῦ πονηροῦ— μὲ τὴν «ψυχανάλυση» καὶ τὴν ἀτομικὴ ψυχολογία... Ὁ κ. Παπανδρέου δὲν εἶναι ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ ταξικὴ τοποθέτηση, τῶν δυνάμεων ποὺ ὑπηρετεῖ, ἀντικομμουνιστὴς ἀλλὰ «κατέχεται ἀπὸ ἀντικομμουνιστικὸ πλέγμα» καὶ ἡ ἄρνηση ἀπὸ μέρους του τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης ὀφείλεται ἀκριβῶς στὸ «πλέγμα» αὐτὸ ἐπειδὴ πρωτοστάτησαν «οἱ κομμουνιστὲς»!!! σ' αὐτὴν... Ἐφόσον ἀπαλλαγεῖ ὁ κ. Παπανδρέου ἀπὸ τὸ «πλέγμα» αὐτὸ καὶ μὲ τὴν βοήθεια τοῦ διδάγματος τῆς δίκης τῆς Λαμίας τότε ἀνοίγει ὁ δρόμος γιὰ νὰ «προχωρήσει θαρρετὰ στὴν ἱκανοποίηση τῆς παλλαϊκῆς ἀξίωσης».

Αὐτὰ γράφονται ἐπιπλέον σὲ στιγμὲς ποὺ ἡ κυβέρνηση τῆς ΕΚ εἶχε προχωρήσει ἀργετὰ στὸ δρόμο τοῦ ἀντικομμουνιστι-

κοῦ καὶ ἀντιδημοκρατικοῦ της ἐκτραχηλισμοῦ μὲ τὶς γνωστὲς νυχτερινὲς ἐφόδους τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων της στὶς συνοικίες τῆς Ἀθήνας καὶ μὲ τὶς γνωστὲς δηλώσεις τοῦ ἀρχηγοῦ της τοῦ εἴδους «οὐδέποτε θὰ ἐπιτρέψωμεν τὴν νομιμοποίησιν τοῦ ΚΚΕ».

Οἱ συνεπεῖς ἀγωνιστὲς τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, βγάζουν ἀπ' ὅλη αὐτὴ τὴν ὑπόθεση τὰ ἀναγκαῖα διδάγματα. Κατανοοῦν πιὸ βαθειὰ τὸν ὁππορτουνιστικὸ κατήφορο τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ ποὺ καὶ γύρω ἀπὸ τὴν ὑπόθεση τῆς τῆς δίκης τοῦ Γοργοποτάμου ἔδωσε ὁρισμένα ἐπαίσχυντα δείγματα ὁππορτουνιστικοῦ της ἐκτραχηλισμοῦ. Ἐκφράζουν τὴ συμπαράστασή τους στοὺς ἀγωνιστὲς ποὺ καταδικάστηκαν ὑπὸ τοὺς καγχασμοὺς τῶν αὐτουργῶν τοῦ ἐγκλήματος τοῦ Γοργοποτάμου καὶ εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ ἀγωνισθοῦν πιὸ δραστήρια καὶ πιὸ ἀποφασιστικὰ γιὰ τὴν δίωξη τῶν πραγματικῶν ἐνόχων, γιὰ νὰ σηκωθεῖ πιὸ ψηλὰ ἡ ἀθάνατη σημαία τῆς Ἐθνικῆς μας Ἀντίστασης.

Η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» ΚΑΙ Η ΑΦΡΟΑΣΙΑΤΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗ

«...Ἀνεξαρτήτως τοῦ ἐὰν ἡ Ρωσία γίνῃ ἢ ὄχι δεκτὴ εἰς τὴν Διάσκεψιν, οἱ Κινέζοι θὰ ἔχουν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν Ἰνδίαν, ἡ ὁποία θὰ ὑποστηρίξῃ τὸ νόμιμον τῆς σοβιετικῆς συμμετοχῆς θὰ καταπολεμήσῃ τὴν προσπάθειαν δημιουργίας νέου ΟΗΕ, θὰ ἀντιταχθῇ εἰς τὴν σύστασιν ὀργανισμοῦ βοηθείας τῶν ἐν λόγω χωρῶν, ὥστε νὰ μὴ προσφεύγουν εἰς τοὺς ἰμπεριαλιστὰς» καὶ τέλος θὰ ἀντιδράσῃ εἰς τὴν προσπάθειαν διαιρέσεως τοῦ κόσμου εἰς δύο νέας παρατάξεις πλουσίων καὶ πτωχῶν κρατῶν ἕνα εἶδος πάλης τάξεων εἰς παγκόσμιον κλίμακα».

«ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», «Τὸ Β' Μπαντούνγκ», 12 Ἰουνίου 1965

Ὅπως εἶναι γνωστό, στὶς 29 Ἰουνίου θὰ συνέλθει στὸ Ἀλγέρι ἡ Β' Διάσκεψη τῶν Ἀφρικανοασιατικῶν χωρῶν. Πρόκειται γιὰ τὴ μεγαλύτερη στὸ χρονικὸ διάστημα ποὺ μεσολάβησε ἀπὸ τὸ 1955 μέχρι τώρα σύνοδο τῶν ἀφρικανοασιατικῶν χωρῶν καὶ φυσικὰ ἀποτελεῖ ἕνα σπουδαιότατο γεγονὸς ὄχι μόνο γιὰ τὶς χῶρες αὐτὲς ἀλλὰ γιὰ ὅλες τὶς χῶρες τοῦ κόσμου. Οἱ συνθῆκες ἐξάλλου μέσα στὶς ὁποῖες συνέρχεται, τόσο ἀπὸ τὴν ἄποψη τῆς ἔντασης τοῦ ἀγώνα τῶν καταπιεζομένων ἐθνῶν ὅσο καὶ τὴν ἄποψη τῆς φιλοπόλεμης καὶ ἐπιθετικῆς δραστηριότητας ποὺ ἀναπτύσσουν οἱ ἰμπεριαλιστὲς μὲ ἐπικεφαλῆς τὶς ΗΠΑ καθορίζουν ἀκόμα περισσότερο τὴ σοβαρότητα καὶ τὴ σημασία της. Σημαντικὴ παρασκηνιακὴ δραστηριότητα ἀναπτύσσουν οἱ τελευταῖοι καὶ ἄμεσα μέσο τῶν πρακτόρων καὶ τῶν συμμάχων τους στὴν πρώτη γραμμὴ τῶν σύγχρονων ρεβιζιονιστῶν γιὰ τὴ διάσπαση τῶν ἀφρικανοασιατικῶν χωρῶν, γιὰ τὴ δημιουργία κλίματος ἄμβλυνσης καὶ εὐνουχισμοῦ τοῦ ἀγωνιστικοῦ πνεύματος καὶ γιὰ τὴ διεύρυνση τῶν στηριγμάτων τους. Πρὸς τὸ σκοπὸ αὐτὸ ἔχει πραγματοποιηθεῖ μιὰ «ἱερὴ συμμαχία» ἀνάμεσα στὶς πιὸ «ἑτερόκλιτες» δυνάμεις, ποὺ κατέχονται ὡστόσο ἀπὸ τὸν ἴδιο πόθο: Νὰ ἐκτρέψουν τὴ Διάσκεψη ἀπὸ τὸν πραγματικὸ της προορισμὸ ποὺ εἶναι ἡ ἔνταση τῆς πάλης ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμό, στὸν ἀποικισμὸ καὶ στὸν νεοαποικισμὸ καὶ νὰ τὴ μεταβάλλουν σὲ μιὰ ἀκίνδυνη γι' αὐτοὺς σύνοδο ποὺ θὰ ἀκούγονταν τὰ κηρύγματα τῆς «συνύπαρξης» ἰμπεριαλιστῶν καὶ ὑποδουλωμένων λαῶν καὶ σὲ βῆμα καταδίκης τῆς πάλης τῶν συνεπῶν ἀντιιμπεριαλιστικῶν δυνάμεων ποὺ ἔχουν ἐπικεφαλῆς τους τὴ Λαϊκὴ Κίνα. Ὅπως ἐπίσης καὶ σὲ ἕνα βῆμα ἐξωραϊσμοῦ τῆς ἀμερικάνικης ληστρικῆς ἐπιδρομῆς στὸ Βιετνάμ.

Στὴν «ἱερὴ συμμαχία» αὐτὴ δὲν μποροῦσε νὰ σημειώσει ἀπουσία ἡ ἀντιδραστικὴ Δεξιὰ τῆς χώρας μας. Ὅπως καὶ ὁ Κεντρικὸς Ραδιοφωνικὸς Σταθμὸς τῶν Ἑνόπλων. Ἔτσι τὸ «ἐγκυρότερο» ὀργανὸ της σὲ εἰδικὸ σχόλιό του ποὺ ἀπόσπασμα παραθέτουμε στὴν ἀρχὴ τοῦ σημειώματος αὐτοῦ καὶ σὲ ἀνάλογο σχόλιό του ὁ Σταθμὸς τῶν Ἑνόπλων στὶς 23)6 ἦλθαν νὰ διαδηλώσουν τὴν πλήρη συμπαράταξή τους στὴν «ἱερὴ συμμαχία» τῶν ἀμερικάνων ἰμπεριαλιστῶν —ἐνδῶν ἀντιδραστικῶν καὶ σύγχρονων ρεβιζιονιστῶν. Στενοχωρημένη προφανῶς ἡ «Καθημερινὴ» ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι οἱ μανοῦβρες τῶν Χρουστσοφικῶν ρεβιζιονιστῶν γιὰ τὴν ἄμεση διείσδυσή τους στὴ σύνοδο αὐτὴ δὲν θὰ ἐπιτύχουν, ἐκφράζει κυνικὰ καὶ ξεδιάντροπα τὴν ἱκανοποίησή της γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι «οἱ Κινέζοι θὰ ἔχουν νὰ ἀντιμετωπίσουν τὴν Ἰνδία», ἡ ὁποία ὅπως λέγει «θὰ ὑποστηρίξει τὸ νόμιμο τῆς σοβιετικῆς συμμετοχῆς», «θὰ καταπολεμήσῃ» τὴν προσπάθειαν δημιουργίας νέου ΟΗΕ, (προπαντὸς γιατὶ καήκαμε!) κλπ. κλπ.

Οἱ ἀνησυχίες τῆς «Καθημερινῆς» συμπυκνώνονται στὸ «ἐνδεχόμενο» τῆς «διαιρέσεως τοῦ κόσμου εἰς δύο νέας παρατάξεις» τῆς «πάλης τῶν τάξεων εἰς παγκόσμιον κλίμακα»

Εἶναι γιὰ νὰ «θαυμάσει» κανεὶς αὐτὴ τὴν «ὡραία» σύμπτωση σκοπῶν καὶ ἐπιδιώξεων ποὺ πραγματοποιεῖται ἀνάμεσα στοὺς ἀντιδραστικοὺς καὶ στοὺς ρεβιζιονιστὲς μπροστὰ σ' ἕνα γεγονὸς μεγάλης σημαίας γιὰ τὴν πορεία τῶν λαῶν πρὸς τὴν πρόοδο. Δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ ὑπερασπίσουν τὴν ὑπόθεση τῶν χρουστσοφικῶν ρεβιζιονιστῶν οἱ ντόπιοι ὀπαδοί τους καλλίτερα ἀπ' ὅτι τὴν ὑπερασπίζεται ἡ «Καθημερινὴ» καὶ ἡ Δεξιὰ τῆς χώρας μας. Οἱ ἀγωνιστὲς τῆς χώρας μας, οἱ ἕλληνες ἐργαζόμενοι βγάζουν χρήσιμα διδάγματα ἀπ' αὐτὴ τὴν ὑπεράσπιση. Τοὺς βοηθάει νὰ συνειδητοποιήσουν τὴ μεγάλη ἀλήθεια ποὺ κλείνεται σ' αὐτὴ τὴ φράση: «ὁ ἀγώνας ἐναντίον τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ ἂν δέν συνδέεται ἀδιάρρηκτα μὲ τὸν ἀγώνα ἐναντίον τοῦ ρεβιζιονισμοῦ ἀποτελεῖ μιὰ κούφια φράση ἢ μιὰ ἀπάτη».

Φυσικὰ οἱ ἀφρικανοασιατικοὶ λαοὶ θὰ δώσουν τὴν ἐπιβαλλομένη ἀπάντηση στὰ σχέδια τῶν ἰμπεριαλιστῶν, στὶς μανοῦβρες τῶν ρεβιζιονιστῶν καὶ στοὺς εὐσεβεῖς πόθους τῶν δεξιῶν ἀντιδραστικῶν, τοῦ εἴδους τῆς «Καθημερινῆς»...

Η ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΤΟΥ ΤΙΤΟ ΣΤΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΚΑΙ Η «ΕΝΟΤΗΤΑ ΔΡΑΣΗΣ» ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΤΩΝ

Μετὰ τὸν γνωστὸ ἰνδὸ ἀντιδραστικὸ πρωθυπουργὸ Σάστρι κατέφθασε στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση ὁ Τίτο σὲ στιγμὲς ἔντασης τῆς ἀμερικάνικης ἐπίθεσης στὸ Βιετνὰμ καὶ στὶς παραμονὲς τῆς ΙΙ Διάσκεψης τῶν Ἀφρικανοασιατικῶν χωρῶν. Ἡ θερμότητα τῆς ὑποδοχῆς, οἱ «ὅρκοι ἀφοσίωσης» κι' ἀπὸ τὶς δυὸ μεριὲς ξεπερνοῦν τὴν ἀτμόσφαιρα τῆς «ἐγκάρδιας συνενόησης» ποὺ ἐπικρατοῦσε ὅταν ἦταν ἐπικεφαλῆς τῆς σοβιετικῆς ἡγεσίας ὁ Ν. Χρουστσώφ. Ταυτόχρονα ἐντάθηκε ἡ ἀντικινεζικὴ ἐπίθεση μὲ ἀπανωτὰ ἄρθρα καὶ συκοφαντικὲς ἐπινοήσεις ἐνῶ ἡ γνωστὴ ρεβιζιονιστικὴ πανουργία τῆς «ἑνότητας δράσης» ἐπαναλαμβάνεται μὲ τὰ ἴδια λόγια κι' ἀπὸ τὶς στῆλες τοῦ σοβιετικοῦ τύπου κι' ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Τίτο.

Προσπαθοῦν σὲ πλήρη συμφωνία οἱ σοβιετικοὶ καὶ οἱ γιουγκοσλάβοι ρεβιζιονιστὲς —οἱ γιουγκοσλάβοι ρεβιζιονιστὲς ποὺ ἡ Δήλωση τοῦ 1960 τοὺς χαρακτήριζε, πὼς ἐκφράζουν τὴν γιουγκοσλαβικὴ παραλλαγὴ τοῦ διεθνοῦς ρεβιζιονισμοῦ καὶ χαλοῦσε τὸ διεθνὲς κίνημα σὲ ἀποφασιστικὸ ἀγώνα ἐναντίον τους— νὰ ἐξαπατήσουν τοὺς ἀγωνιστὲς καὶ τὶς λαϊκὲς μάζες μὲ τὴν «ἑνότητα δράσης» ἐνῶ φυσικὰ δὲν παραλείπουν καμιὰ ἐνεργεια γιὰ νὰ ὑπονομεύσουν τὴν πραγματικὴ ἑνότητα δράσης ὅπου ἔχει ἀποκατασταθεῖ ἀνάμεσα στὴν Ἀριστερὰ καὶ σὲ ἄλλες πατριωτικὲς ἀντιιμπεριαλιστικὲς δυνάμεις. Μιλάνε γιὰ «ἑνότητα δράσης» ὅταν σὲ ὅλες τὶς χῶρες ἡ ρεβιζιονιστικὴ διασπαστικὴ τους πολιτικὴ βρίσκεται σὲ πλήρη ἔξαρση. Ὅταν κάνουν

ὅ,τι περνάει ἀπὸ τὸ χέρι τους γιὰ νὰ ὑπονομεύσουν τὴν ἀγωνιστικότητα καὶ τὸ πνεῦμα τῆς θυσίας τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ. "Οταν ἡ ἀντικινεζικη τους ἐκστρατεία εὐρύνεται συνεχῶς καὶ μὲ ἀνοιχτὸ καὶ μὲ «προσαρμοσμένο» τρόπο καὶ μόνο τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Τίτο παρουσιάζεται σὰν «πρωτομάστορας» καὶ «ὑπέρμαχος» αὐτῆς τῆς «ἑνότητας» εἶναι ἀρκετὸ γιὰ νὰ κάνει τοὺς ἀγωνιστὲς καὶ τοὺς λαοὺς νὰ ἀποστρέψουν τὸ πρόσωπό τους μὲ περιφρόνηση μπροστὰ στοὺς «ἐλιγμοὺς» τῶν ρεβιζιονιστῶν»

Οἱ ἀγωνιστὲς γνωρίζουν ἀπὸ τὴν ἴδια τους τὴν πεῖρα πὼς μετὰ ἀπὸ κάθε ἐπίσκεψη τοῦ Τίτο ὀφείλουν νὰ εἶναι ἕτοιμοι νὰ ἀντιμετωπίσουν νέες μηχανορραφίες, νέες προκλήσεις ἐναντίον τοῦ ἀγώνα τῶν καταπιεζομένων λαῶν καὶ ἐθνῶν, ἐναντίον τοῦ ἀγώνα τῆς ἐργατικῆς τάξης στὸν κόσμο, ἐναντίον τῆς ἰδεολογικῆς καὶ πολιτικῆς ἑνότητας τῶν γραμμῶν τους. Οἱ προκλήσεις καὶ μηχανορραφίες στὶς ὁποῖες πρωτοστατεῖ ὁ ἀρχηγὸς τοῦ «εἰδικοῦ ἀποσπάσματος τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ» Γιόζεφ Μπρὸς Τίτο ἀποσκοποῦν στὸ νὰ δώσουν «χείρα βοηθείας» στὸν τελευταῖο, νὰ σκεπάσουν καὶ νὰ «ἀποκαταστήσουν» τὶς ὀξύτατες ἀντιθέσεις στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ ρεβιζιονιστικοῦ στρατοπέδου καὶ κατὰ συνέπεια μέσα τοῦ ἀδυνατίσματος τῆς πάλης τῶν λαῶν, στὴν ἐνίσχυση τῆς φιλοπόλεμης καὶ ἐπιθετικῆς πολιτικῆς τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ μὲ ἐπικεφαλῆς τὶς ΗΠΑ.

Ἐπιπλέον, τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐπίσκεψη Τίτο «συνέπεσε» μὲ τὴν ἀνοιχτὴ ἀποδοχὴ ἀπὸ τὰ ἐπίσημα ὄργανα τῶν σοβιετικῶν καθοδηγητῶν τοῦ «σχεδίου Λίμπερμαν» ποὺ κατευθύνεται στὴν προώθηση τοῦ καπιταλισμοῦ στὴν οἰκονομία τῆς ΕΣΣΔ, εἶναι πολὺ χαρακτηριστικό... Δὲν ἔχει περάσει ἄλλωστε πολὺς καιρὸς ποὺ ὁ «μέγας δάσκαλος» Ν. Χρουστσώφ δήλωνε πὼς «παραδειγματιζόμαστε ἀπὸ τὸ νέο εὔρωστο οἰκονομικὸ σύστημα τῆς ἀδελφῆς Γιουγκοσλαβίας», συνδέοντας τὴ δήλωσή του αὐτὴ μὲ τὴ διαπίστωση ὅτι τὸ «οἰκονομικό μας σύστημα παρουσιάζει ἐκδηλώσεις γήρατος»...

Ὡστόσο, τὸ ἀνερχόμενο κῦμα τῶν ἀγώνων τῶν λαῶν ὅλου τοῦ κόσμου θὰ καταποντίσει ὁποιανδήποτε μηχανορραφία, πρόκληση ἡ ρεβιζιονιστικὴ πανουργία. Καὶ ἐκεῖνοι ποὺ ἀκολουθοῦν τὸ Χρουστσώφ καὶ συνδέουν τὴν τύχη τους μὲ τὸν ἀποστάτη Τίτο θὰ ἔχουν τὴν ἴδια κατάληξη. Θὰ ὑποστοῦν τὶς συνέπειες τῆς ἐπενέργειας ἑνὸς ἀμείλικτου νόμου. Θὰ πεταχθοῦν στὰ σκουπίδια τῆς ἱστορίας.

ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΟΒΙΕΤΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ»

Στὴν «Αὐγὴ» τῆς 23 Ἰουνίου δημοσιεύθηκε ἀνταπόκριση ἀπὸ τὴ Σόφια ποὺ ἀναφέρεται στὴν πρὲς κόνφερανς τῶν δυὸ σοβιετικῶν κοσμοναυτῶν. Τὸ θέμα ὅμως τῆς ἀνταπόκρισης εἶναι οἱ δηλώσεις τοῦ ἀντιστράτηγου Κομάνιν ποὺ πραγματικὰ ἔκανε μιὰ «ἐνδιαφέρουσα» ἀποκάλυψη... Εἶπε ὁ σοβιετικὸς ἀντιστράτηγος: «Μερικὲς ἡμέρες μετὰ τὸ κατόρθωμα τῶν δυὸ σοβιετικῶν κοσμοναυτῶν, οἱ ἀμερικανοὶ μᾶς παρακάλεσαν νὰ δεχθοῦμε μιὰ ὁμάδα ἀμερικανῶν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν ΕΣΣΔ καὶ νὰ μιλήσουν μὲ τοὺς δυὸ κοσμοναῦτες. Ἡ κυβέρνησή μας ἐνέκρινε καὶ ἡ συνάντηση πραγματοποιήθηκε. Στὴν ἀντιπροσωπεία τῶν ἀμερικανῶν εἰπώθηκαν ἀρκετὰ πράγματα. Τοὺς δείξαμε σήματα, μηχανήματα, τὸν τρόπο τῆς ἐξόδου στὸ Διάστημα κλπ. Νομίζω πὼς αὐτὸ ἦταν σημαντικὴ βοήθεια στὴν προετοιμασία τῶν ἀμερικανῶν κοσμοναυτῶν...»

Ὁποσδήποτε ἦταν σημαντικὴ «βοήθεια» ὄχι μόνο γιὰ τὴν ἔξοδο τῶν ἀμερικανῶν κοσμοναυτῶν στὸ Διάστημα, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν εἴσοδο τῶν ἀμερικανῶν ἰμπεριαλιστῶν στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ΕΣΣΔ, ἦταν σημαντικὴ ἐνέργεια —πόσες ἄλλες εἶναι ἄγνωστες— γιὰ τὴν παράδοση ἀπορρήτων ἀπὸ τοὺς ρεβιζιονιστὲς στοὺς ἀμερικάνους ἰμπεριαλιστὲς προκειμένου —αὐτὰ πάνω ἀπ' ὅλα— νὰ ἀνοίξει ὁ δρόμος γιὰ τὴ «σοβιετοαμερικάνικη συνεργασία» καὶ ἐπιπλέον ἀποτελεῖ μιὰ ξεδιάντροπη πρόκληση στὰ αἰσθήματα, καὶ στὴν τιμὴ τοῦ σοβιετικοῦ λαοῦ ὅταν γίνεται μάλιστα αὐτὸ τὴ στιγμὴ ποὺ οἱ ἀμερικάνοι ἰμπεριαλιστὲς ποὺ «βοηθοῦνται» τόσο στοργικά, σφάζουν, γκρεμίζουν σκοτώνουν, καίνε, ρημάζουν τὸ λαὸ τοῦ Βιετνάμ...

Ἔτσι, ἡ χρουστσεφικὴ καθοδήγηση τῆς ΕΣΣΔ ποὺ στριμωγμένη ἀπὸ παντοῦ παριστάνει τὴ «σκληρὴ» καὶ τὴν «ἀδιάλλακτη», ἐνῶ ἀρνεῖται στὴν Κίνα τὴν παραμικρότερη ἐπιστημονικὴ βοήθεια, ξεσχίζοντας συμφωνίες καὶ τσαλαπατώντας ἀνειλημμένες ὑποχρεώσεις της, καὶ «ξοφλάει» μὲ ψυχία βοήθειας πρὸς τὸ λαὸ τοῦ Βιετνὰμ σκοτώνεται νὰ παραδώσει τὴν ἴδια στιγμὴ τὰ πάντα στοὺς ἀμερικάνους ἰμπεριαλιστὲς γιὰ νὰ τοὺς ἀποσπάσει ἔστω καὶ ἕνα χαμόγελο... καὶ μιὰ ὑπόσχεση...

★ ΟΙ ΣΥΝΕΠΕΙΣ ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΝ

(Συνέχεια ἀπ' τὴ σελίδα 15)

ἀποδείξει πὼς δὲν ὑπάρχει πιὰ κανένα περιθώριο πάλης ἐκεῖ μέσα.

Γι' αὐτὸ ἀκριβῶς κι' ἀποχωρήσαμε τὰ τρία ἀπὸ τὰ 4 μέλη δηλώνοντας πὼς συμφωνοῦμε μὲ τὶς σωστὲς κι' ἀγωνιστικὲς θέσεις ποὺ ἐκφράζει ἡ «Ἀναγέννηση» κι' εἴμαστε ἀποφασισμένοι νὰ δουλέψουμε γιὰ τὴ δημιουργία μιᾶς πραγματικὰ πρωτοπόρας νεολαιίστικης ὀργάνωσης. Καὶ καλοῦμε ὅλους τοὺς φίλους καὶ ἰδιαίτερα ἐκείνους ποὺ μᾶς ἐκλέξανε σὰν καθοδηγητές τους νὰ ἑνωθοῦν μαζί μας σ' αὐτὴ τὴ βάση. Κι' ἂς μὴ τρομάζουν κανέναν οἱ δυσκολίες. Ἡ ἀλήθεια δὲν θ' ἀργήσει νὰ λάμψει. Οἱ ἀγωνιστὲς θὰ δικαιωθοῦν.

Μὲ ἀγωνιστικοὺς χαιρετισμοὺς
τὸ Τομεακὸ Γραφεῖο
τῶν Ἀνωτέρων Τεχνικῶν Σχολῶν τῆς ΔΝΛ.

Ἀγαπητοὶ φίλοι,

Χαιρετίζουμε τὴν προσπάθεια τῆς «Ἀναγέννησης» γιὰ τὴ διαφώτιση τῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ἀριστερᾶς σχετικὰ μὲ τὸ χαρακτήρα καὶ τὸ ρόλο τῆς ἡγεσίας τῆς Ε.Δ.Α. καὶ τῆς Δ.Ν.Λ. καὶ δηλώνουμε ὅτι θὰ δουλέψουμε μὲ ὅλες μας τὶς δυνάμεις γιὰ τὴ δημιουργία ἑνὸς πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ ποὺ θ' ἀναγεννήσει τὸ ἀριστερὸ κίνημα καὶ τὴν Ἑλλάδα.

Πραγματικὰ ὅπως διαπιστῶσαμε κι' οἱ ἴδιοι, μέσα σ' αὐτὲς τὶς ὀργανώσεις δὲν ὑπάρχουν περιθώρια πάλης γιὰ τὴ διόρθωση τῆς βαθειὰ λαθεμένης πολιτικῆς γραμμῆς, ποὺ στάθηκε ἡ κυριώτερη αἰτία γιὰ τὴ σημερινὴ κρίση ποὺ περνάει τὸ κίνημα, ποὺ παράδωσε τὸν Ἑλληνικὸ λαὸ δέσμιο στὰ ἀστικὰ κόμματα, ποὺ συνεχίζει νὰ ἐπιβάλλεται ἀπὸ τὰ πάνω, παρὰ τὴν ἐξώφθαλμη ἀντίδραση τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, ἐξωραΐζοντας τὴν ΕΚ καὶ ἀποπροσανατολίζοντας τὶς μᾶζες· ποὺ στὸ χῶρο τῆς νεολαίας ἰδιαίτερα παίζει καταστρεπτικὸ ρόλο, γιατὶ προσπαθεῖ νὰ καταλύσει τὴν ἰδεολογικὴ βάση καὶ ἱδρύει ὀργάνωση «γιὰ ὅ λ ο υ ς τοὺς νέους». Τὴν ἄποψή μας αὐτὴ ἤρθε νὰ μεταβάλει σὲ πεποίθηση ἡ ἀπόφαση γιὰ τὴ διαγραφὴ τῶν φίλων καὶ συναγωνιστῶν μας Θαν. Ρόρρη καὶ Κ. Μπακλαβᾶ. Ἡ ἡγεσία παρὰ τὴν ἀντίδραση ὅλων τῶν μελῶν τῆς ὀργάνωσης προχώρησε στὴ διαγραφὴ τους δείχνοντας ἔτσι σ' ὅλους μας ποιὰ εἶναι ἡ ἀντιμετώπιση τῶν συνεπῶν ἀγωνιστῶν. Ἐπειδὴ καὶ ἡ ἰδεολογική μας βάση δὲν συμβιβάζεται μὲ κανένα τρόπο μὲ τὸν ὀπορτουνισμὸ ποὺ χαρακτηρίζει σήμερα τὴν ἡγεσία τῆς ΕΔΑ καὶ τῆς ΔΝΛ ἀποχωρήσαμε ἀπὸ τὴν ὀργάνωση, ὑπακούοντες στὸ ἀγωνιστικὸ σάλπισμα τῆς «Ἀναγέννησης» γιὰ τὴν δημιουργία ἑνὸς πολιτικοῦ ὀργανισμοῦ μὲ συνέπεια ἀπέναντι στὶς ἀρχὲς τοῦ προοδευτικοῦ κινήματος. Καὶ καλοῦμε ὅλους τοὺς φίλους νὰ πυκνώσουν τὶς τάξεις τῶν συνεπῶν ἀγωνιστῶν τῆς Ἀριστερᾶς γιὰ μιὰ πραγματικὴ ἐθνικὴ ἀνάσταση.

Μὲ ἀγωνιστικοὺς χαιρετισμοὺς
τὸ γραφεῖο τῆς Ραδιοτεχνικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν τῆς Δ.Ν.Λ.

● Ἡ „ἑβδομάδα σύγχρονης σκέψης“

Μὲ τυμπανοκρουσίες ἄρχισε καὶ μὲ πανηγυρισμοὺς τελείωσε ἡ «Ἑβδομάδα τῆς Σύγχρονης Σκέψης». Ὁ τύπος ὄχι μόνο τῆς ΕΔΑ ἀλλὰ καὶ τῆς ΕΚ ἀσχολήθηκε πλατειὰ μὲ τὶς διαλέξεις καὶ μὲ τὴ σχετικὴ δραστηριότητα ποὺ ἀναπτύχθηκε στὸ κοσμικὸ πεδίο, ἔτσι ποὺ οἱ ὀργανωτὲς τῆς «Ἑβδομάδας» ἔχουν στὰ σίγουρα ἐξασφαλίσει τὰ συγχαρητήρια...

Φυσικὰ δὲν ἦταν δυνατὸ νὰ γίνει κι' ἀλλιῶς ὅταν ὁ «μαρξισμὸς» ποὺ σερβιρίστηκε σὰν τὸ «βασικὸ νόημα» τῆς ἐποχῆς, ἦταν τέτιος ποὺ ἀνταποκρίνεται στὶς ἀπαιτήσεις τῆς ἀστικῆς τάξης. Οἱ καθηγητικὲς τήβεννοι ποὺ τὸν σκέπαζαν ἔχουν πάρει τὸ ξεθωριασμένο χρῶμα τοῦ καθηγητικοῦ Φιλισταϊσμοῦ ποὺ στὴν ἐποχὴ τῆς παρακμῆς τῆς ΙΙ Διεθνοῦς καταδυνάστευε τὸ ἐργατικὸ κίνημα, ἐκχυδάϊζε καὶ «νομιμοποιοῦσε» τὸ μαρξισμό...

Ὁ γνωστὸς ἄλλοτε μαρξιστὴς καὶ τώρα «μαρξιστὴς» φιλόσοφος Ρ. Γκαρωντὺ καθόρισε μὲ ὅλη τὴν φραστικὴ ἐπιδεξιότητα «τρία βασικὰ προβλήματα» ποὺ «ἀπὸ τὴ λύση τους ἐξαρτᾶται ἡ ἀνάπτυξη τῆς μαρξιστικῆς φιλοσοφίας». «1) Ἀπόσπαση ἀπὸ τὸ δογματισμό, ποὺ γιὰ μισὸ αἰώνα στάθηκε τροχοπέδη στὴν ἀνάπτυξη τῆς μαρξιστικῆς φιλοσοφίας». 2) Βαθύτερη ἐπεξεργασία τῆς μαρξιστικῆς θεωρίας γιὰ τὴν ὑποκειμενικότητα 3) Ἐπεξαργασία τῆς θεωρίας γιὰ τὴν ὑπερβατικότητα ποὺ θὰ ἐπιτρέψει τὴ διερεύνηση ὅλων τῶν διαστάσεων τοῦ ἀνθρώπου».(1)

Διαπιστώνει λοιπὸν ὁ κ. καθηγητής, ὅτι ὁ «δογματισμὸς» στάθηκε τροχοπέδη γιὰ πενήντα χρόνια ἢ μισὸ αἰώνα. Σύμφωνα μὲ τὸν κ. καθηγητὴ ἡ ἀρχὴ τῆς πεντηκονταετίας αὐτῆς βρίσκεται στὸ χρονικὸ διάστημα 1915-1920, δηλαδὴ στὴν περίοδο τῆς ὀκτωβριανῆς Ἐπανάστασης. Κατὰ τὸν κ. Γκαρωντὺ λοιπὸν ἡ κυριαρχία τοῦ δογματισμοῦ συνδέεται μὲ τὴν ἄνοδο τῆς ἐργατικῆς τάξης τῆς Ρωσίας, στὴν ἐξουσία. Τότε ἀρχίζει νὰ γίνεται τροχοπέδη ὁ δογματισμός. Ἀκριβῶς ὅταν γιὰ πρώτη φορὰ μεταβάλλεται ὁ μαρξισμὸς ἀπὸ θεωρία σὲ πράξη. Ε! ἀσφαλῶς τὸ πράγμα ἂν δὲν ἦταν πολὺ τραγικό, θὰ ἦταν ἀφάνταστα διασκεδαστικό...

Ἀλλὰ ἀξίζει τὸν κόπο νὰ πᾶμε καὶ παρακάτω. Δὲν « ἔ - π ρ ε π ε » νὰ πεῖ καθαρὰ ὁ κ. καθηγητὴς ἐδῶ στὴν «ἐπαρχιακὴ» περιοχὴ τῆς Εὐρώπης ὅτι εἶναι ἐναντίον τοῦ δρόμου τῆς ὀκτωβριανῆς Ἐπανάστασης καὶ γι' αὐτὸ κατέφυγε σὲ τέτια ξεσκολισμένα τερτίπια ποὺ ὡστόσο τὰ ἔχουν ἐπαναλάβει στὸν τόπο μας «κατὰ κόρον» πολλοὶ ὁμοϊδεάτες του πολὺ καλλίτερα ἀπ' αὐτὸν χωρὶς νὰ εἶναι καὶ καθηγητές. Τὸ «νέο» ποὺ εἰσάγει αὐτός, εἶναι ὅτι καθορίζει «θαρραλέα» τὴν «ἐπανατοποθέτησή» του κατὰ τρόπο (μιὰ πεντηκονταετία) ποὺ παίρνει «σβάρνα» ὄχι μόνο τὸ Στάλιν ἐναντίον τοῦ ὁποίου συγκέντρωναν μέχρι σήμερα τὰ πυρά τους ἀνοιχτά, ἀλλὰ καὶ τὸν Λένιν. Ἔτσι ἀποκαλύπτουν ἀκόμα πιὸ καθαρὰ πὼς ὁ σκοπός τους ἦταν καὶ εἶναι τὸ χτύπημα τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ.

Ἑπομένως, ἡ Ὀκτωβριανὴ Ἐπανάσταση, ἡ δικτατορία τοῦ προλεταριάτου, στὴ Ρωσία, ἡ οἰκοδόμηση τοῦ σοσιαλισμοῦ σὲ μιὰ μόνο χώρα, ἡ σοσιαλιστικὴ ἐκβιομηχάνιση καὶ ἡ ἀγροτικὴ κολλεκτιβοποίηση ὅλα αὐτὰ συνθέτουν τὴν «τροχοπέδη τοῦ δογματισμοῦ». Νὰ ξανάρθετε κ. καθηγητά... Θὰ μᾶς πεῖτε κι' ἄλλα «ὠφέλιμα» καὶ «χρήσιμα» πράγματα...

«2) Βαθύτερη ἐπεξεργασία τῆς μαρξιστικῆς θεωρίας γιὰ τὴν ὑποκειμενικότητα». Θαῦμα διατύπωσης! Στὴν ἐποχὴ ποὺ οἱ θύελλες τῶν ἐθνικοαπελευθερωτικῶν καὶ δημοκρατικῶν κινημάτων μαίνονται στὸν κόσμο, ποὺ ἀσφαλῶς πλῆθες ἀπὸ καθήκοντα τίθενται στὸ θεωρητικὸ τομέα στοὺς πραγματικοὺς μαρξιστὲς ἐρευνητές, ὁ κ. καθηγητὴς θέλει παραπέρα «βαθύτερη» ἐπεξεργασία γιὰ τὴν «ὑποκειμενικότητα». «Βαδίζουμε πρὸς τὸν Κομμουνισμὸ» ἔλεγε ὁ νεώτερος πνευματικὸς του πατέρας ὁ Ν. Χρουστσώφ. Ἑπομένως νὰ «βαθύνουμε» περισσότερο στὰ προβλήματα τοῦ «ἀνθρώπου» ἢ τοῦ «Ἀνθρώπου». Καὶ ἀσφαλῶς ἐδῶ πρόκειται γιὰ τὸ παραπέρα «βάθαιμα» τοῦ μαρξισμοῦ μὲ βάση τὴν ἐπιστροφὴ στὸ Φίχτε καὶ στὸν Κάντ ποὺ κήρυξε στοὺς λόγους του ὁ Ρ. Γκαρωντύ. Πόσο ὡραῖα τοῦ πηγαίνει ἐδῶ ἡ φράση ποὺ εἶχε πεῖ ὁ Μάρξ γιὰ τὸ Φόϋερμπαχ: «Ἐνδιαφερόμενος, ὄχι πιὰ γιὰ τὸν πραγματικὸ ἄνθρωπο, ἀλλὰ γιὰ τὸν «Ἄνθρωπο» ἔχασε κάθε ἐπαναστατικὸ πάθος καὶ ἀντὶ γι' αὐτό, ἐξυμνεῖ τὴν καθολικὴ ἀγάπη γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα»!!

Αὐτὴ ἡ «καθολικὴ του ἀγάπη» τὸν ἔκανε ἴσως νὰ ζητάει νὰ «ἐνσωματώσει» τὸν καθολικισμὸ στὸ μαρξισμὸ.... καὶ νὰ θέλει τὴν

3) Ἐπεξεργασία τῆς θεωρίας γιὰ τὴν ὑπερβατικότητα, ποὺ θὰ ἐπιτρέψει τὴν ἐξερεύνηση ὅλων τῶν διαστάσεων τοῦ ἀνθρώπου»!!!

Σαφέστατα ὁ Ρ. Γκαρωντὺ καὶ μαζί του ὅλοι οἱ ἀρχιερεῖς τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ ἔχουν νὰ μᾶς προσφέρουν πολλὰ ἀπίθανα κατασκευάσματα τῆς «βαθειᾶς» καὶ νέας τους «καθολικῆς» πίστης....

Μιὰ παραπέρα «ἐμβάθυνση» τοῦ «ζητήματος», μᾶς προσφέρει ἐπίσης καὶ ὁ γνωστὸς ἄγγλος πάλαιποτὲ μαρξιστὴς καὶ τώρα «μαρξιστὴς» φιλόσοφος Κόρνφορδ ποὺ σὲ δήλωσή του στὴν «Αὐγὴ» τῆς 27 Ἰουνίου μίλησε γιὰ «διαφορετικὲς τάσεις» ποὺ «ὑπάρχουν» «στὸν κομμουνισμὸ» καὶ πὼς αὐτὸ ἀποτελεῖ «δεῖγμα τοῦ μαζικοῦ δημοκρατικοῦ χαρακτήρα τοῦ κινήματος»!!

Στὸ πλαίσιο ἀκριβῶς αὐτῶν τῶν «θέσεων» ὀργανώθηκε καὶ διεξήχθηκε ἡ «Ἑβδομάδα τῆς Σύγχρονης Σκέψης». Ἀποσκοποῦσε στὸ νὰ φαντάξει τοὺς ἁπλοὺς ἀνθρώπους μὲ τοὺς τίτλους καὶ τὶς περγαμηνὲς τῶν «ἐξ Ἑσπερίας» «θεωρητικῶν» γιὰ νὰ τοὺς κάνει νὰ ἐξοικειωθοῦν μὲ τὸ «νέο πνεῦμα» στὶς πιὸ «νέες» του κατακτήσεις. Νὰ ρίξει τὸν ἀραβῶνα γιὰ τὴ γέφυρα ποὺ στήθηκε ἀνάμεσα στοὺς Ἕλληνες καὶ στοὺς Ἰταλοὺς «παλαίμαχους» ρεβιζιονιστὲς ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ καὶ στοὺς «νεοφώτιστους» γάλλους ὁμοϊδεάτες τους ἀπὸ τὴν ἄλλη. Νὰ ριχθοῦν «ἰδέες» γιὰ ἕνα «γόνιμο διάλογο» μὲ «τὶς δυνάμεις» ἐκεῖνες ποὺ μαζί τους ὅπως καθώρισε ἡ 8η Σύνοδος τῆς Δ.Ε. τῆς Ε.Δ.Α., ἀλλὰ καὶ μὲ περισσὴ «καθαρότητα» ἔθεσε ὁ κ. Ἡλιοῦ στὴν ὁμιλία του στὴν «Ἑβδομάδα» θὰ δημιουργηθοῦν οἱ «νησίδες» ἐκεῖνες ποὺ θὰ μετεξελιχθοῦν σὲ ἕνα «ἑλληνικὸ σοσιαλισμὸ» μακρυὰ φυσικὰ ἀπὸ τὰ «δογματικὰ» πρότυπα....

Νὰ καταδειχθεῖ σ' αὐτοὺς πὼς δίπλα στὸ «δογματικό», «σκληρὸ» καὶ «σκυθρωπὸ» μαρξισμὸ ὑπάρχει ἕνας «καθαρούλης» ,«νοικοκυρεμένος», «βολικὸς» καὶ «χαλοβαλμένος» γιὰ ὅλα τὰ γοῦστα καὶ τὶς πεποιθήσεις «μαρξισμὸς» ποὺ εἶναι τόσο «βολικὸς» ποὺ δὲν τρομάζει καὶ δὲν ἀνησυχεῖ κανένα. Ἑπομένως ὑπάρχει δυνατότητα μ' αὐτὸ τὸ «μαρξισμὸ» νὰ γίνουν πολλὰ ὄνειρα καὶ νὰ χτιστοῦνε πολλὲς «νησίδες» γιὰ ἕνα «σοσιαλισμὸ» ἑλληνικὸ ποὺ ἡ «οἰκοδόμησή» του θὰ γίνει μακρυὰ «ἀπὸ τὰς διασπάσεις καὶ τὰ σχήματα τοῦ παρελθόντος»....

Ἔτσι, ἡ «Ἑβδομάδα τῆς Σύγχρονης Σκέψης», προσδιόρισε πολὺ καθαρὰ καὶ ἀκόμα ἂν θέλετε μὲ ἀκρίβεια τὸ περιεχόμενο τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ, τόσο τοὺς ἄμεσους ὅσο καὶ τοὺς «μακροπρόθεσμους» στόχους του. Ἐπιπλέον σ' αὐτὴ ἐκφράστηκε ἡ ἀντίστοιχη «πρόοδος» τῶν ἑλλήνων ρεβιζιονιστῶν καὶ οὐ προοπτικὲς τους. Ἂς μὴν αὐταπατῶνται ὅμως! Ὅσες «Ἑβδομάδες» κι' ἂν ὀργανώσουν ὅση ἐνίσχυση κι' ἂν πάρουν «ἐξ Ἑσπερίας»κι' ὅσα «λιλιὰ» κι' ἂν κρεμάσουν στὰ σκουριασμένα «θεωρητικὰ» τους ὅπλα δὲν πρόκειται νὰ θαμπώσουν τοὺς ἀγωνιστές...

(1) «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΛΛΑΓΗ», 24 Μαΐου 1965, σ. 2.

Η ΣΥΝΕΧΗΣ ΑΝΟΔΟΣ ΤΩΝ ΤΙΜΩΝ

Η ΕΠΙΔΕΙΝΩΣΗ ΤΟΥ ΒΙΟΤΙΚΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

Στὰ λόγου τοῦ θρόνου κατὰ τὴν πανηγυρικὴ συνεδρίαση τῆς Βουλῆς τῆς 23)3)64 διαβάζει κανεὶς ἀνάμεσα στ' ἄλλα:

«Ἡ ταχεῖα αὔξησις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ ταὐτοχρόνως ἡ δικαία κατανομή του πρὸς ἐξύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ πάσχοντος λαοῦ μας ἀποτελεῖ τὴν ἀποστολήν σας».

Παρόμοιο εἶναι καὶ τὸ πνεῦμα τῶν προγραμματικῶν δηλώσεων τῆς Ἕνωσης Κέντρου ποὺ ἀνέλαβε τὴ διακυβέρνηση τῆς Χώρας μετὰ τὶς ἐκλογὲς τῆς 16 τοῦ Φλεβάρη. Σὲ κάθε εὐκαιρία τόσο ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Παπανδρέου ὅσο καὶ ἁρμόδιοι ὑπουργοὶ δὲν ἔπαυσαν νὰ τονίζουν πὼς τὸ κύριο μέλημα τῆς Κυβέρνησης θὰ εἶναι ἡ ἄνοδος τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ.

Πραγματοποιήθησαν οἱ τέτιες ἐπαγγελίες στὸ πολύμηνο διάστημα ποὺ βρίσκεται στὴν ἐξουσία ἡ Ἕνωση Κέντρου;

Τὰ γεγονότα δείχνουν πὼς ὄχι μόνο δὲν ἐπῆλθε βελτίωση τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου ἀλλὰ πώς, ἀντίθετα στὸ διάστημα αὐτὸ ἐπιδεινώθηκε ἀκόμη περισσότερο ἡ κατάσταση τῶν ἐργαζομένων, πὼς τὸ βιοτικὸ ἐπίπεδο χειροτέρεψε καὶ πὼς γενικὰ ἡ «ἀντιμετώπιση» τοῦ προβλήματος αὐτοῦ δὲν ὑπῆρξε διαφορετικὴ ἀπ' ὅτι καὶ στὴ διακυβέρνηση τῆς ΕΡΕ.

Καὶ δὲ θὰ μποροῦσε νὰ συμβεῖ διαφορετικὰ ἀφοῦ ἡ πολιτικὴ ποὺ ἀκολουθήθηκε δὲν ὑπῆρξε παρὰ σχεδὸν ταὐτόσημη.

Ἡ μείωση τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν ποὺ εἶχεν ὑποσχεθεῖ ἐπίμονα τὸ Κέντρο καὶ ποὺ θὰ ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς προϋποθέσεις σύμφωνα μὲ τὰ ὅσα διεκήρυσσε, πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης, συνεπῶς καὶ τῆς βελτίωσης τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου, δὲν πραγματοποιήθηκε. Ἀντίθετα ἡ κυβέρνηση, πιστὴ στὶς ἐντολὲς τοῦ ΝΑΤΟ, ὑποχρεώθηκε ν' αὐξήσει τὶς δαπάνες αὐτὲς ἀκόμη περισσότερο, μὲ ὅλες τὶς ὀδυνηρὲς συνέπειες.

Ἐξ ἄλλου, παρ' ὅτι στὸ διάστημα αὐτὸ εἴχαμε αὔξηση τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος σύμφωνα μὲ στοιχεῖα κρατικῶν ὑπηρεσιῶν, ἡ ἀνακατανομή του δὲν εὐνόησε τὶς πλατειὲς μάζες.

Συνέπεια τῆς πολιτικῆς ποὺ ἀκολουθήθηκε ἀπὸ τὴν κυβέρνηση στὸ 16μηνο χρονικὸ διάστημα —γιὰ νὰ περιοριστοῦμε στὸ μετὰ τὶς τελευταῖες ἐκλογές— ὑπῆρξε ἡ ἐπιδείνωση τῆς θέσης τῶν ἐργαζομένων καὶ τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου εἰδικώτερα. Ἡ αὔξηση περιορίσθηκε στὰ κατώτατα ὅρια μισθῶν καὶ ἡμερομισθίων καὶ σὲ ποσοστὸ μόνο 12%, ποσοστὸ ποὺ ἀποτελεῖ τὸ 50% τῆς αὔξησης τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος.. Καὶ βέβαια, καὶ μόνο ἀπ' αὐτό, ἀντιλαμβάνεται κανεὶς πὼς διαπράττεται καθαρὴ ἀπάτη ὅταν ἡ κυβέρνηση ὁμιλεῖ πὼς πραγματοποιεῖ δίκαιη κατανομὴ τοῦ εἰσοδήματος. Ἡ ἀλήθεια βρίσκεται στὸ ὅτι ἡ κυβέρνηση μὲ τὴν πολιτική της αὐτὴ καὶ στὸν τομέα αὐτὸ εὐνοεῖ τοὺς οἰκονομικοὺς μεγιστάνες, ντόπιους καὶ ξένους, σὲ βάρος τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν ἐργαζομένων.

Ἀλλὰ ἡ οἰκονομικὴ κατάσταση τῶν λαϊκῶν μαζῶν μαζῶν ἐπιδεινώθηκε ἀκόμη περισσότερο, γιατὶ τὶς ἀσήμαντες αὐτὲς αὐξήσεις, ποὺ ὑποχρεώθηκε νὰ δώσει ἡ κυβέρνηση κάτω ἀπ' τὴν πίεση καὶ τοὺς ἀγῶνες τῶν ἐργαζομένων —καὶ ποὺ δὲν ἐκάλυπταν παρὰ μικρὸ ποσοστὸ τῶν ἀπαιτήσεων καὶ ἀναγκῶν τους— ἐπακολούθησε ἡ αὔξηση τῶν τιμῶν τῶν εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης καὶ γενικὰ τῶν εἰδῶν λαϊκῆς κατανάλωσης, σὲ ποσοστὸ κατὰ πολὺ ἀνώτερο ἀπὸ ἐκεῖνο τῶν αὐξήσεων ποὺ δόθηκαν. Ἔτσι, ἀντὶ βελτίωσης, ἔχουμε πιὸ μεγάλη ἐπιδείνωση. Καὶ στὸ σημεῖο αὐτὸ ἡ κυβέρνηση τῆς Ε.Κ. ἀκολουθεῖ —καὶ δικαιώνει— τὴν πολιτικὴ τῆς προκατόχου της κυβέρνησης τῆς ΕΡΕ ὅταν, πέρα ἀπὸ διακηρύξεις δὲν ἱκανοποιεῖ τὰ αἰτήματα τῶν ἐργαζομένων καὶ τῶν συνταξιούχων «γιὰ νὰ μὴν παρεμποδίζεται ἡ συσώρευση καὶ συνεπῶς ἡ οἰκονομικὴ ἀνάπτυξη, ἔτσι ποὺ ν' ἀποφεύγεται ὁ «κίνδυνος τοῦ πληθωρισμοῦ», κατὰ τὸ πάγιον «ἐπιχείρημά» της.

Ἔτσι, ἡ μικρὴ αὔξηση μεροκομάτων, μισθῶν καὶ συντάξεων ποὺ ὅταν δόθηκαν δὲν ἀνταποκρίνονταν κἂν στὶς αὐξήσεις ποὺ ἔπρεπε νὰ δοθοῦν, ἀκολουθήθηκε ἀπὸ ὑπέρογκη ὕψωση τῶν τιμῶν λαϊκῆς κατανάλωσης. Τὸ ὕψος τῆς αὔξησης τῶν τιμῶν στὰ εἴδη πρώτης ἀνάγκης, χάρις στὴν ἀσκούμενη ἀντιλαϊκὴ πολιτική, ἔφθασε μέχρι καὶ σὲ ποσοστὸ 50%, σὲ πόλλὲς δὲ περιπτώσεις καὶ τὸ ξεπέρασε. Ἰδιαίτερα ἡ αὔξηση στὴν τιμὴ τοῦ ψωμιοῦ μὲ τὸν ἐμπαινιγμὸ γιὰ βελτίωση, τῆς ποιότητάς του, καὶ οἱ αὐξήσεις στὰ κρέατα καὶ πουλερικά, γαλακτοκομικὰ προϊόντα, λάδι, ψάρια, ὄσπρια κλπ. ἔφθασαν στὸ μεγαλύτερο ποσοστό, μὲ συνέπεια οἱ αὐξήσεις στὰ εἴδη αὐτά, ὅπως εἶναι γνωστό, νὰ προκαλοῦν αὐξήσεις καὶ στὰ περισσότερα ἀπ' τὰ ὑπόλοιπα εἴδη τροφίμων καὶ εἰδῶν λαϊκῆς κατανάλωσης.

Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰ στοιχεῖα τῶν τιμαρίθμων λιανικῆς καὶ χονδρικῆς πωλήσεως παρμένα ἀπ' τὸ δελτίο τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος (καὶ ποὺ εἶναι γνω-

στὸ πῶς καταρτίζονται γιὰ ἐξωραϊσμὸ τῆς πραγματικότητας) οἱ διαπιστώσεις αὐτὲς γιὰ τὴ χειροτέρευση τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου ἐπιβεβαιοῦται κατὰ τρόπο ἀδιαμφισβήτητο. Χωρὶς νὰ παραθέσουμε λεπτομερῆ καὶ ἀναλυτικὰ στοιχεῖα, προκύπτει κατὰ τρόπο σαφῆ πὼς τὸ χρονικὸ διάστημα Ἰανουάριος. Μάϊος 1965 ἡ ἄνοδος τοῦ τιμαρίθμου κόστους ζωῆς ξεπέρασε τὸ 200% σὲ σχέση μὲ τὴν ἄνοδο ποὺ εἶχε σημειωθεῖ σὲ ὅλη μὲ διάρκεια τοῦ 1964. Κι' αὐτό, σύμφωνα μὲ τὸν τιμάριθμο λιανικῆς πώλησης ποὺ ὁ ρυθμός του εἶναι πιὸ ἀργὸς ἀπὸ τὸν περισσότερο εὐαίσθητο τιμάριθμο χονδρικῆς (εἰκόνα τῆς σχέσεως μεταξὺ τῶν δύο αὐτῶν τιμαρίθμων μᾶς δίδει τὸ 1964 ποὺ κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸ ἡ αὔξηση τοῦ τιμαρίθμου λιανικῆς ε'ναι 4,5% ἐνῶ τῆς χονδρικῆς εἶναι 10,1%, δηλαδὴ τὸ διπλάσιο καὶ πλέον τοῦ τιμαρίθμου λιανικῆς).

Μὰ καὶ οἱ κυβερνητικὲς διαθέσεις γιὰ τὴν μελλοντικὴ κατάσταση τῶν ἐργαζομένων εἶναι ξεκάθαρες:

Ὁ Διοικητὴς τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. Ζολώτας στὴν ἔκθεσή του γιὰ τὸ 1964, διατυπώνει τὴν ἀντίληψη πὼς «συνεχεῖς διεκδικήσεις ἐκ μέρους διαφόρων κατηγοριῶν πληθυσμοῦ δι' ἀλλεπαλλήλους αὐξήσεις τῶν χρηματικῶν των εἰσοδημάτων, καθ' ὃ μέτρον αὗται δὲν ἀνταποκρίνονται πρὸς τὰς ἐξελίξεις τῶν πραγματικῶν μεγεθῶν τῆς οἰκονομίας» δημιουργοῦν κινδύνους γιὰ τὴν νομισματικὴ σταθερότητα.

Ἀλλὰ καὶ ὁ Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ. Μαῦρος, στὸν ἀπολογισμὸ τοῦ ἴδιου χρόνου γιὰ διατήρηση τῆς νομισματικῆς σταθερότητας ἀντιτίθεται στὴν αὔξηση τῶν χρηματικῶν εἰσοδημάτων, μὲ τὸν ἰσχυρισμὸ πὼς οἱ αὐξήσεις ποὺ ζητοῦνται εἶναι ταχύτερου ρυθμοῦ ἐκείνου τῆς αὐξήσεως τῆς παραγωγῆς. Σὲ συνέχεια γιὰ ἀποφυγὴ τῶν «κινδύνων» ποὺ μπορεῖ νὰ προκύψουν πρότεινε «ν' ἀναληφθεῖ εὐρύτατη προσπάθεια διαφωτίσεως τοῦ κοινοῦ, ἰδιαιτέρως δὲ τῶν τάξεων ἐκείνων αἱ ὁποῖαι ζητοῦν ἀπὸ τὸ Κράτος αὔξησι τῶν χρηματικῶν εἰσοδημάτων ταχυτέραν τῆς ἐπιτρεπομένης ἀπὸ τὴν αὔξησιν τῆς παραγωγῆς».

Οἱ διαθέσεις τῆς κυβέρνησης ἔναντι τῶν διεκδικήσεων τῶν ἐργαζομένων εἶναι ἔτσι ἔκδηλες καὶ ἐπίσημα διακηρυγμένες καὶ ἀπὸ αὐτή, μὲ δηλώσεις τοῦ Πρωθυπουργοῦ («τέρμα εἰς τὰς παροχὰς») καὶ ἁρμοδίων ὑπουργῶν της, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὶς Διοικήσεις τῶν ἁρμοδιότερων τραπεζικῶν ἱδρυμάτων τῆς Χώρας. Ἀλλὰ καὶ ἡ σύνθεση τῆς κυβέρνησης ἰδιαίτερα μὲ τὴ συμμετοχὴ σ' αὐτὴ τῶν Γαρουφαλιᾶ, Κωστοπούλου εἶναι σαφὴς ἔνδειξη γιὰ τὴν οἰκονομική της πολιτική. Ἡ πολιτική της δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλη παρὰ ὅλο καὶ μεγαλύτερη ποσοστιαία αὔξηση τῶν κερδῶν τῆς ὀλιγαρχίας καὶ τῶν ξένων μονοπωλίων καὶ ὅλο καὶ μεγαλύτερη συμπίεση τοῦ ἐργατικοῦ εἰσοδήματος. Μετὰ μάλιστα τὴν ἀνάληψη πρόσθετων ὑποχρεώσεων ἀπὸ τὴν κυβέρνηση πρὸς τὸ ΝΑΤΟ μὲ τὴν «ἄμυνα πρὸς τὰ πρόσω» ποὺ θὰ συνεπιφέρει πρόσθετη αὔξηση τῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν —ἤδη ὁ κ. Γαρουφαλιᾶς ζήτησε τὴν αὔξησή τους, κατὰ 120 ἑκατομ.— εὔκολα μπορεῖ κανεὶς νὰ βγάλει τὰ συμπεράσματά του γιὰ τὴν πολιτικὴ ποὺ θ' ἀκολουθήσει σὲ συνέχεια ἡ κυβέρνηση.

Ἀλλὰ καὶ ἄλλοι παράγοντες ποὺ ἐπηρεάζουν ἄμεσα ἢ ἔμμεσα τὴ διαμόρφωση τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου ὅπως ὁ βαθμὸς ἐπιτάχυνσης τῆς οἰκονομικῆς ἀνάπτυξης καὶ ἰδιαίτερα τῶν ἐπενδύσεων στὴ βιομηχανία, ἡ θέση τοῦ ἰσοζυγίου πληρωμῶν, καταθέσεις ἰδιωτῶν, καταβολὴ ναύλων, ἐπίναυλον, ἀγροτικὴ πολιτικὴ κλπ. διαγράφουν προοπτικὲς κυβερνητικῶν προθέσεων γιὰ μεγαλύτερη ἀκόμη ἐπιδείνωση τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν μαζῶν πρὸς ὄφελος τῆς πλουτοκρατικῆς ὀλιγαρχίας καὶ τῶν ξένων μονοπωλίων.

Ἔτσι στὴ βάση της ἡ πολιτικὴ τῆς Ε.Κ. εἶναι ἐξ ἴσου ἀντιλαϊκὴ ὅπως ἦταν καὶ ἐπὶ ΕΡΕ. Ἡ τελευταία ξεσήκωσε καμπάνια γιὰ τὴν αὔξηση τῶν τιμῶν καὶ ἐμφανίζεται ὑπέρμαχος τῶν λαϊκῶν οἰκονομικῶν συμφερόντων ἐνῶ ὄχι μόνον δὲν σταμάτησε ἀλλὰ καὶ ἐνέτεινε τὴν ἐπίθεσή της κατὰ τῶν ἐργαζομένων, μιὰ καί, ἄλλως τε συναντᾶται καὶ συναγωνίζεται τὴν Ε.Κ. στὴν ἀντεργατικὴ πολιτική, πιστὴ (ἡ ΕΡΕ) στὴν ἐκπλήρωση τῶν ὑποχρεώσεων της στὰ συμφέροντα τῶν μεγάλων οἰκονομικῶν συγκροτημάτων καὶ τῶν πιὸ ἀντιδραστικῶν κύκλων, ποὺ ἐκφράζει.

Τὰ μέχρι τώρα ἀποτελέσματα ἀπὸ τὴν ὅλη οἰκονομικὴ πολιτικὴ τῆς κυβέρνησης θὰ μποροῦσε νὰ νὰ ἦταν λιγότερο ὀδυνηρὰ καὶ σὲ πολλὲς περιπτώσεις θὰ μποροῦσε νὰ ματαιωθοῦν οἱ ἀντιλαϊκὲς ἐπιδιώξεις τους καὶ νὰ ἐπιβληθοῦν σὲ σημαντικὸ ποσοστὸ τὰ δίκαια αἰτήματα τῶν ἐργαζομένων, ἂν ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ, μὲ τὴν πολιτική της δὲν εἶχε οὐσιαστικὰ ἐγκαταλείψει τὴν ταξικὴ πάλη καὶ τὸν ταξικὸ ἀγῶνα, ἂν «προωθῶντας συνεχῶς τὴν πολιτική της τοῦ εὐνουχισμοῦ τῶν ἀγωνιστικῶν διαθέσεων τῶν ἐργαζομένων, δὲν εἶχε μετατραπεῖ σὲ σύμμαχο τῆς Παπανδρεϊκῆς πολιτικῆς γιὰ τὴ μετατροπὴ τοῦ συνδικαλιστικοῦ κινήματος σὲ ἐξάρτημά της μέσο τῆς καλλιέργειας αὐταπατῶν καὶ τῆς ἀποδοχῆς τῶν πλαισίων ποὺ αὐτὴ καθορίζει καὶ ἐπιτρέπει (ἡ κυβέρνηση)» («Ἀναγέννηση, φύλ. 6 σελ. 14).

Οἱ συνεπεῖς ἀγωνιστὲς ὀφείλουν, στὴν κυβερνητικὴ πολιτικὴ καταστολῆς, αἱματηρῆς πολλὲς φορές, τῶν ἀγώνων πού, συνεπικουρεῖται ἀπὸ τὴν ΕΔΑ, ν' ἀντιτάξουν τὴ δική τους ἀγωνιστικὴ δράση. Μὲ δραστήριο καὶ ἐνεργητικὸ ἀγῶνα, νὰ διεκδικήσουν ἀπὸ τὴν κυβέρνηση τὰ δίκαιά τους αἰτήματα, τῆς βελτίωσης τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τῶν μαζῶν (ἐργατιᾶς, ἀγροτιᾶς, μικρομεσαίων καὶ ἄλλων δοκιμαζόμενων στρωμάτων τοῦ λαοῦ), ἀξιοποιῶντας τὴν ἔκδηλη ἀγωνιστικὴ τους διάθεση γιὰ πάλη, πρὸς βελτίωση τῆς τραγικῆς κατάστασής τους. Ε'ναι ὁ μόνος σίγουρος δρόμος γιὰ τὴν αὔξηση καὶ τιμαριθμικὴ προσαρμογὴ μεροκάματων μισθῶν καὶ συντάξεων, γιὰ τὴ δικαίωση τῶν ἀγώνων τους, γιὰ τὴ νίκη.

Ο ΑΝΤΙΚΙΝΕΖΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΡΕΒΙΖΙΟΝΙΣΤΩΝ ΚΑΙ Ο ΕΞΩΡΑΪΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΩΝ

Στὶς καπιταλιστικὲς χῶρες λειτουργοῦν διάφορα ἱνστιτοῦτα «σφυγμομέτρησης» τῆς κοινῆς γνώμης, τὰ λεγόμενα ἱνστιτοῦτα Γκάλλοπ. Οἱ ὑπηρεσίες αὐτές, ὄργανα τῶν μεγάλων μονοπωλίων καὶ τῶν ἀντιδραστικῶν τῆς κάθε Δυτικῆς χώρας, δὲν εἶναι στὴν πραγματικότητα, παρὰ χαλκεῖα τέτοιων συμπερασμάτων, ὅπως τὰ ἐπιζητοῦν τ' ἀφεντικά τους, γιὰ νὰ ἐξυπηρετήσουν τὰ συμφέροντά τους καὶ τὴν πολιτική τους.

Ἡ Διεύθυνση τῶν Γκάλλοπ φτιάχνει διάφορα συνεργεῖα, τὰ ὁποῖα γυρίζουν στὰ καταστήματα, γραφεῖα ἢ στοὺς δρόμους μιᾶς πόλης, ὑποβάλλουν τὰ ἐρωτήματα καὶ πέρνουν τὶς ἀπαντήσεις. Κατ' ἀρχὴν ρωτιέται ἕνας περιορισμένος ἀριθμὸς πολιτῶν, ἀπὸ τὰ πρὶν διαλεγμένων στὴ ταξική, πολιτικὴ ἢ ἄλλη τοποθέτησή τους. Τὶς ἑκατοντάδες, ἢ ἔστω λίγες χιλιάδες ἀπαντήσεις, τὶς συγκεντρώνουν στὰ γραφεῖα τῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ἱνστιτούτου, ὅπου γίνεται ἡ διαλογὴ κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχο τῶν διευθυνόντων τὴν ἐπιχείρηση. Καὶ ἂν ὑποτεθεῖ πὼς παρὰ τὴν προετοιμασία πού ἔγινε συμβεῖ καμιὰ φορὰ τὰ ἀποτελέσματα νὰ φαίνεται ὅτι διαψεύδουν τοὺς κατασκευαστές τους, ἁπλούστατα τὰ νοθεύουν. Ἀφοῦ, ὅπως εἶναι γνωστό, νοθεύονται τὰ ἀποτελέσματα ἐκλογῶν, πού διεξάγουν Δημόσιες Ἀρχές, μὲ κάποιες ἔστω ἐγγυήσεις καὶ ὀγαίνουν οἱ ἀντιδραστικὲς μειοψηφίες πλειοψηφίες, αὐτὸ εἶναι εὐκολώτατο νὰ γίνει ἀπὸ τὰ ἱνστιτοῦτα αὐτὰ ἀπὸ τὰ ὁποῖα λείπουν ὁλωσδιόλου οἱ ἐγγυήσεις.

Μιὰ τέτοια λοιπὸν «σφυγμομέτρηση» τῆς κοινῆς γνώμης ἔγινε στὶς ἀρχὲς Μαΐου, στὴ Γαλλία, ἀπὸ τὸ Γαλλικὸ Ἱνστιτοῦτο Γκάλλοπ μὲ τὸ ἐρώτημα: «Κατὰ τὴ γνώμη σας, ποῖοι εἶναι οἱ δύο ἡγέτες κρατῶν πού ἀποτελοῦν τὸν μεγαλύτερον κίνδυνον διὰ τὴν εἰρήνην;» «Ἐκ τῶν ἀπαντήσεων ὁ Μάο Τσὲ Τούνγκ ἔλαβε 32% καὶ ὁ Πρόεδρος Τζόνσον 30%». (1)

Τί «δῶρο» ἐξ οὐρανοῦ γιὰ τοὺς ἀπανταχοῦ ἀντιδραστικούς, πολεμοκάπηλους, φασίστες καὶ καπιταλιστές! «Δῶρο», βέβαια, πού οἱ ἴδιοι τὸ εἶχαν προαγοράσει ἀπὸ τὸ Γαλλικὸ Ἱνστιτοῦτο Γκάλλοπ. Ἐπόμενο, συνεπῶς, ὅλες οἱ ἑλληνικὲς ἀστικὲς ἐφημερίδες νὰ σπεύσουν ν' ἀναγράψουν τὴν «σοβαρὴ» εἴδηση, γιὰ ν' ἀποδειχτεῖ τάχα πὼς ὁ Μάο Τσὲ Τούνγκ εἶναι ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐχθρὸς τῆς εἰρήνης, ἐνῶ ὁ Τζόνσον ἔρχεται δεύτερος!! Θὰ περίμενε κανένας ὅτι μὲ τὴν ἀναγγελία αὐτῆς τῆς εἴδησης τῆς κατασκευασμένης σφυγμομέτρησης, τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τῆς Ε.Δ.Α. θ' ἀντιδροῦσαν, θ' ἀποκάλυπταν τὴν πλεκτάνη καὶ τοὺς σκοποὺς πού αὐτὴ ἐξυπηρετοῦσε. Τίποτα ἀπ' ὅλα αὐτά. Ἀντίθετα: Ἡ μὲν «Αὐγὴ» «ἐτήρησε σιγὴν ἰχθύος». Εἶναι κι' αὐτὸ μιὰ — πολὺ γνωστὴ ἄλλωστε — ρεβιζιονιστικὴ τακτική. Ἔκανε τὴν «πάπια», ὥστε νὰ μείνει ἡ ἐντύπωση στὴν ἑλληνικὴ κοινὴ γνώμη πὼς ὁ μεγάλος κίνδυνος γιὰ τὴν εἰρήνη προέρχεται ἀπὸ τὴ Λαϊκὴ Κίνα. Ἡ δὲ «Δημοκρατικὴ Ἀλλαγὴ» ξεπέρασε οὐσιαστικὰ τὶς ἀστικὲς ἐφημερίδες στὴν καπηλεία τῆς «εἴδησης», μὲ κάποιο, βέβαια, ἄτεχνο τρόπο μιᾶς κάποιας ἀδέξιας «πισινῆς». Συγκεκριμένα: Στὴ μέση τῆς πρώτης σελίδας, δηλ. στὴν πιὸ περίοπτη θέση, βάζει τὴ φωτογραφία τοῦ ἀρχιεγκληματία τῶν λαῶν Τζόνσον καὶ μὲ κεφαλαῖα μεγάλα τὸν τίτλο: «Ὁ ὑπ' ἀριθ. 2 ἐχθρὸς τῆς εἰρήνης» (2). Κάτω μάλιστα ἀπὸ τὴ φωτογραφία τοῦ Τζόνσον ἐσημείωνε: «Πρόσφατη σφυγμομέτρηση τῆς γαλλικῆς κοινῆς γνώμης ἀπὸ τὸ «Γκάλλοπ» ἀπέδειξε ὅτι γιὰ τοὺς Γάλλους ὁ Τζόνσον ἀποτελεῖ τὸν ὑπ' ἀριθ. 2 κίνδυνο τῆς εἰρήνης» (2).

Μάλιστα, κύριοι ρεβιζιονιστές! Διατυμπανίζετε ὅτι ὁ Τζόνσον εἶναι ὁ ὑπ' ἀρ. 2 ἐχθρὸς τῆς εἰρήνης, γιὰ νὰ δείξετε καὶ σεῖς ὅτι ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐχθρὸς τῆς εἰρήνης εἶναι ὁ Μάο. Ὅμως τὴ φράση «γιὰ τοὺς Γάλλους» γιατί τὴ βάλατε; Γιὰ τὸ «ἄλλοθι»; Μάταιη προσπάθεια. Γιατὶ ἐκεῖνο πού θέλετε, τὸ λέτε πολὺ καθαρά. Τὸ ξέρετε πολὺ καλὰ ὅτι, καὶ γιὰ τοὺς Γάλλους καὶ γιὰ ὅλους τοὺς ἄλλους λαούς, ὁ Ἀρχιϊμπεριαλιστὴς Τζόνσον εἶναι ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ ὄχι ὁ ὑπ' ἀριθ. 2 ἐχθρὸς τῆς εἰρήνης καὶ ὁ Μάο Τσὲ Τούνγκ ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐχθρὸς τοῦ πολέμου. Ἀλλὰ σὰν ρεβιζιονιστὲς ἐξωραΐζετε τὸν ἱμπεριαλισμό, τὸν βλέπετε σὰν φίλο, γιατί, ὅπως διακηρύσσει ἡ προδευτικὴ θεωρία, ὁ ρεβιζιονισμός, ὁπορτουνισμὸς εἶναι σύμμαχος τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ (3). Μπορεῖ νὰ ἰσχυριστεῖ κανεὶς ὅτι μπορεῖ νὰ εἶναι «λάθος» τῆς σύνταξης... Τότε γιατί τὶς ἑπόμενες μέρες δὲν γράφτηκε κάτι γιὰ ἐπανόρθωση τοῦ «λάθους»;

Δὲν πρόκειται, ἑπομένως, γιὰ λάθος, ἀλλὰ γιὰ γραμμὴ τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ. Καὶ στὶς ἴδιες τὶς Ε.Π.Α. αὐξάνουν καθημερινὰ οἱ φωνὲς πού λένε ὅτι «ὁ Τζόνσον εἶναι ἡ ὑπ' ἀριθ. 1 ἀπειλὴ τῆς εἰρήνης» καὶ σεῖς,

---

(1) «Μεσημβρινή», 26-5-65

(1) Ὑπογραμμίσεις δικές μας

(2) Ὑπογραμμίσεις δικές μας

(3) Ὁ Λένιν ἔχει πεῖ: «Εἶναι ἀδύνατο νὰ διεξάγουμε ἀγώνα κατὰ τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ ἂν δὲν διεξάγωμε ταυτόχρονα ἀγώνα κατὰ τοῦ ρεβιζιονισμοῦ».

κύριοι ρεβιζιονιστὲς ἀναλάβατε τὸν ἐπαίσχυντο ρόλο νὰ ἐμφανίσετε τὸν Τζόνσον σὰν τὸν ὑπ' ἀριθ. 2 ἐχθρὸ τῆς εἰρήνης. Ποιὸ μεγάλη ὑπηρεσία ἀπ' αὐτὴ ποὺ ἐσεῖς προσφέρετε στὸν ἰμπεριαλισμὸ στὴ δοσμένη σήμερα στιγμὴ δὲν ὑπάρχει. Συνεχίζετε νὰ παίζετε τὸ ρόλο τοῦ ἀπρόσκλητου ψευδομάρτυρα ὑπὲρ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ ποὺ τόσα ἐγκλήματα διαπράττει σὲ βάρος τῶν λαῶν, ὅπως ἀπρόσκλητοι ψευδομάρτυρες παρουσιαστήκατε καὶ στὸ ἔγκλημα τοῦ Γοργοποτάμου, μιλώντας γιὰ ἐρωτηματικὰ καὶ ἀτύχημα. Δὲν εἶναι, ἐξάλλου, ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἡ καθοδήγηση τῆς ΕΔΑ καὶ τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανά της ἐκφράζουν τὸ μῖσος τους ἐναντίον τῆς Λαϊκῆς Κίνας.

Καὶ ρωτᾶμε τὴν ἀστοποιημένη ἡγεσία τῆς ΕΔΑ: Μήπως ἡ Κίνα ἔχει ἀποκλείσει ἀπὸ τὸν ΟΗΕ τὴν Ἀμερική; Ἢ ἡ Ἀμερικὴ μέσο τῆς τεχνητῆς πλειοψηφίας ἔχει ἀποκλείσει ἀπὸ τὸν ΟΗΕ τὴν Λαϊκὴ Κίνα, μιὰ χώρα ποὺ ἔχει τὸ ¼ τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς;

Λέτε ὅτι ὁ Τζόνσον δὲν εἶναι ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐχθρὸς τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ εἶναι ὁ Μάο Τσὲ Τούγκ. Μήπως ἡ Φορμόζα εἶναι νησὶ τῆς Β. Ἀμερικῆς καὶ ὁ 7ος στόλος ποὺ τὴν «ὑπερασπίζεται» εἶναι κινέζικος στόλος;

Ποιὸς ἐπέμβηκε καὶ ἐπεμβαίνει ἐπανειλημμένα στὸ Κογκό, αἱματοκυλάει τὸ λαό του καὶ διορίζει πρωθυπουργὸ τὸ δολοφόνο τοῦ Λουμούμπα, τὸν αἱμοσταγῆ Τσόμπε; Ὁ Μάο;

Ποιὸς παραβιάζει κατάφωρα τὴ συμφωνία τῶν 14 Κρατῶν τῆς Γενεύης τοῦ 1954 καὶ περνάει ἀπὸ τὴ φωτιὰ καὶ τὸ σίδερο μὲ τὶς βόμβες ναπάλμ, φωσφόρου καὶ τὰ δηλητηριώδη ἀέρια τὸ Ν. Βιετνάμ; Ποιὸς στέλνει στρατεύματα ἐκεῖ καὶ ἐξοντώνει τὸν ἄμαχο πληθυσμό του; Ποιὸς νύχτα καὶ μέρα βομβαρδίζει μὲ τὴν ἀεροπορία του γκαγκστερικὰ μιὰ ἀνεξάρτητη χώρα, ὅπως τὸ Β. Βιετνάμ, καὶ ποιὸς βομβαρδίζει τὸ Λάος καὶ τὴ Καμπότζη καὶ ἐπεκτείνει κλιμακωτὰ τὸν πόλεμο στὴν Ἰνδοκίνα; Οἱ Κινέζοι;

Ποιός, κατὰ παράβαση τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν, ἐπεμβαίνει ἀδιάντροπα μὲ 30 χιλ. στρατὸ στὸν Ἅγιο Δομίνικο καὶ ποιὸς δολοφονεῖ ἄνανδρα τὸν ἄμαχο πληθυσμό; Ἡ Κίνα;

Ποιοὶ ἐπεμβαίνουν στὴν Κύπρο, ὑποστηρίζουν τοὺς Τούρκους σωβινιστές, ἐπιδιώκουν ν' ἀποσπάσουν ἐδάφη γιὰ βάσεις τοῦ ΝΑΤΟ ποὺ νὰ τὶς στρέψουν κατὰ τῶν Ἀραβικῶν χωρῶν καὶ ποιοὶ σκευωροῦν νὰ τὴν διχοτομήσουν; Καὶ ποιοί, τέλος, ἔχουν μετατρέψει τὴν χώρα μας σὲ «ἀθλιέστατο προτεκτοράτο»;

Ποιὸς ἐπέμβηκε καὶ ποιὸς ἐπεμβαίνει στὴ Κούβα; Ἡ βάση Γκουαντανάμο, μέσα στὸ ἔδαφος τῆς Κούβας, στὴν ὁποία εἶναι προσκολλημένοι σὰν ὄστρακο οἱ ἀμερικάνοι ἰμπεριαλιστές, μήπως εἶναι βάση κινέζικη; Ποιὸς ἔστειλε τὰ φασιστικὰ καθάρματα τοῦ Μπατίστα στὴν ἀκτὴ τῶν Χοίρων καὶ γιὰ ποιὸ σκοπό; Ποιὸς τοὺς ἐξόπλισε, ποιὸς τοὺς διέθεσε τὰ καράβια καὶ τὰ ἄλλα μέσα; Ποιὸς ἀπέκλεισε μὲ τὸ στόλο του τὸ 1962 τὴν Κούβα, παραβίασε τὸ διεθνῆ νόμο καὶ ἀπείλησε τὴν παγκόσμια εἰρήνη; Ποιὸς στέλνει γιὰ κατοπτεύσεις τὰ ἀεροπλάνα του πάνω ἀπὸ τὴν Κούβα, ποιὸς ἐξαπολύει τοὺς σαμποτέρ, κατασκόπους καὶ ἄλλα ἀποβράσματα στὸ ἔδαφός της γιὰ νὰ καταστρέψουν τὴν παραγωγὴ καὶ νὰ δολοφονοῦν ἀθώους πολίτες; Καὶ ποιὸς ἀπειλεῖ νέα ἐπίθεση κατὰ τῆς Κούβας;

Εἶναι γνωστὸ ὅτι οἱ ἀμερικάνοι ἰμπεριαλιστὲς μέσα σ' ἕνα χρόνο ἔχουν παραβιάσει πάνω ἀπὸ 350 φορὲς τὸν ἐναέριο χῶρο καὶ τὰ χωρικὰ ὕδατα τῆς Λαϊκῆς Κίνας. Ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς ἔχει κατασκευάσει «ὑγειονομικὴ ζώνη» ἀπὸ ἑκατοντάδες πυρηνικὲς καὶ ἄλλες βάσεις σὲ ξένα ἐδάφη καὶ ἀπειλεῖ τὴ Σοβ. Ἕνωση, τὴ Λαϊκὴ Κίνα καὶ τὶς ἄλλες σοσιαλιστ. χῶρες. Ἡ Λαϊκὴ Κίνα ἔχει ἔστω καὶ μιὰ βάση σὲ ξένο ἔδαφος;

Ὅλος ὁ κόσμος ξέρει ὅτι δὲν ὑπάρχει κανένα δόγμα Μάο Τσὲ Τούγκ. Ὅπως ξέρει ὅτι, μὲ τὴν ἐπέμβαση στὸν Ἅγιο Δομίνικο, ὁ «εἰρηνόφιλος» Τζόνσον διακήρυξε τὸ ἐπώνυμο δόγμα του, μὲ τὸ ὁποῖο πέρνει τὸ δικαίωμα νὰ ἐπεμβαίνει στὰ ἐσωτερικὰ τῶν χωρῶν τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς καὶ ἄλλων χωρῶν. Ποιὸς ἔδωσε τὸ δικαίωμα αὐτὸ στὸν Τζόνσον γιὰ νὰ παίζει τὸ ρόλο τοῦ παγκόσμιου χωροφύλακα; Ποιός, λοιπόν, ἀπειλεῖ τὴν εἰρήνη, ποιὸς θέλει καὶ ποιὸς ἑτοιμάζει τὸν πόλεμο; Εἶναι μάλιστα πολὺ γνωστὸ ὅτι ἡ Λαϊκὴ Κίνα ἔλυσε εἰρηνικὰ ὅλες τὶς διαφορές της μὲ τὶς γειτονικὲς χῶρες. Καὶ γιὰ τὶς συνοριακές της διαφορὲς μὲ τὶς Ἰνδίες ἔκαμε συχνὲς προτάσεις ποὺ τὶς ἐπαναλαμβάνει καὶ σήμερα γιὰ εἰρηνικὴ διευθέτηση μὲ διαπραγματεύσεις τοῦ προβλήματος αὐτοῦ. Οἱ ἀντιδραστικοί, ὡστόσο, τῶν Ἰνδιῶν, ὑποκινούμενοι ἀπὸ τοὺς ἀμερικάνους ἰμπεριαλιστὲς καὶ ἐνθαρρυνόμενοι ἀπὸ τοὺς χρυσταστσωφικοὺς ρεβιζιονιστὲς ἀρνήθηκαν καὶ ἀρνοῦνται τὶς διαπραγματεύσεις καὶ τὴν εἰρηνικὴ τακτοποίηση τῆς διαφορᾶς.

Καὶ ἀφοῦ οἱ Κινέζοι, κατὰ πῶς τὰ λένε οἱ τιτοχρουστσωφικοὶ ρεβιζιονιστές, θέλουν τὸν πόλεμο, γιατὶ δὲν τὸν κηρύχνουν εἴτε μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν ἐπεμβάσεων καὶ ἐπιθέσεων τῶν ἀμερικάνων στὴν Ἰνδοκίνα εἴτε μὲ τὴν εὐκαιρία τῶν παραβιάσεων τοῦ ἐναέριου χώρου τους ἐκ μέρους τῶν ἀμερικάνων;

Μπροστὰ στὰ τόσα γεγονότα ὅλοι οἱ λαοὶ ἔχουν πειστεῖ ὅτι οἱ ἀμερικάνοι ἰμπεριαλιστὲς ἀπειλοῦν κάθε τόσο τὴν διεθνῆ εἰρήνη καὶ ὅτι ὁ Τζόνσον — καὶ ὄχι ὁ Μάο Τσὲ Τούγκ — εἶναι, σὰν γνήσιος ἐκφραστὴς τῶν ἀμερικάνικων μονοπωλίων, ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐχθρὸς τῆς εἰρήνης, γι' αὐτὸ καὶ οἱ λαοὶ ξεσηκώνονται παντοῦ κατὰ τῶν ἀμερικάνων. Θὰ εἴχαν δὲ κόψει τὴ φόρα τῶν ἐπιθετιστῶν ἰμπεριαλιστῶν καὶ τοῦ Τζόνσον, ἂν ὁ σύγχρονος ρεβιζιονισμὸς δὲν εὐνούχιζε, σ' ἕνα βαθμό, τοὺς ἀγῶνες τῶν λάων καὶ ἂν δὲν συμπαραστεκότανε στὸν ἰμπεριαλισμό. Ἡ Λαϊκὴ Κίνα ὑποστηρίζει καὶ βοηθάει τὰ ἐθνικοαπελευθερωτικὰ κινήματα σὲ ὅλες τὶς χῶρες ποὺ στρέφονται ἐναντίον τῶν ἰμπεριαλιστῶν, τῶν ἀποικιστῶν καὶ νεοαποικιστῶν. Ἡ Λαϊκὴ Κίνα εἶναι ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐχθρὸς τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ σὰν τέτοιον τὸν θεωρεῖ καὶ τὸν ἀντιμετωπίζει ὁ ἰμπεριαλισμός. Ἄρα εἶναι ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐχθρὸς τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ σὰν τέτοιον τὸν θεωρεῖ καὶ τὸν ἀντιμετωπίζει ὁ ἰμπεριαλισμός. Ἄρα εἶναι ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 ὑπερασπιστὴς τῆς εἰρήνης.

Ὅπως ὁ διεθνὴς ὀππορτουνισμὸς καὶ ρεβιζιονισμὸς ἐξωραΐζει, καλοπιάνει καὶ ὑποκλίνεται μπροστὰ στὸν

διεθνῆ ἰμπεριαλισμό, τὸ ἴδιο κάνει καὶ ὁ ἑλληνικὸς ρεβιζιονισμός.

Ἡ ἡγεσία τοῦ ντόπιου ρεβιζιονισμοῦ διαχωρίζει τοὺς ἰμπεριαλιστὲς τῆς Ἀμερικῆς σὲ δυὸ κατηγορίες. Ἐκείνους ποὺ εἶναι «λογικοὶ» καὶ «ἀγαποῦν τὴν εἰρήνη», καὶ στὴ «μιλιταριστικὴ κλίκα» ἢ τοὺς πολεμοκάπηλους τοῦ Γκολντγουῶτερ. Γι' αὐτὸ ὅταν ὁ Ἄϊζενχάουερ ἐπισκέφθηκε τὴν Ἑλλάδα, ἴδρωσαν γιὰ νὰ κινητοποιήσουν τὸ λαὸ νὰ ὑποδεχτεῖ τὸν «ἄγγελο τῆς εἰρήνης» Ἄϊκ. Γι' αὐτὸ ἐξύμνησαν τὸν Κέννεντυ σὰν «συνετό», «φρόνιμο», «ρεαλιστή», «θῦμα τοῦ ἀγώνα ποὺ ἔκανε γιὰ τὴν εἰρήνη». Γι' αὐτὸ ἔχουν ἀναρτήσει τὴν εἰκόνα τοῦ Κέννεντυ στὰ γραφεῖα τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς Εἰρήνης καὶ τὴν περιέφεραν σὲ πλακὰτ στὴν περσινὴ Πορεία Εἰρήνης τοῦ Μαραθώνα. Στοὺς συνετοὺς καὶ εἰρηνόφιλους περιλαμβάνουν, φυσικά, καὶ τὸν σημερινὸ Πρόεδρο τῶν Η.Π.Α. Τζόνσον. Μὲ τὴ νίκη τοῦ Τζόνσον στὶς προεδρικὲς ἐκλογὲς τοῦ 1964 πανηγύρισαν μὲ ὅλη τους τὴν καρδιά. Ἡ «Αὐγὴ» καὶ ἡ «Δημοκρατικὴ Ἀλλαγὴ» μὲ πηχυαίους τίτλους τῆς πρώτης σελίδας ἔγραφαν τότε: «Νίκησαν οἱ φιλειρηνικὲς δυνάμεις στὴν Ἀμερική», «συντριβὴ τοῦ πολεμοκάπηλου Γκωλντγουῶτερ». Ἔτσι ὁ Τζόνσον δὲν εἶναι πολεμοκάπηλος. Ἀλλὰ μήπως ἄλλαξαν βιολὶ τελευταῖα, ἔπειτα ἀπὸ τὸ πέσιμο τῆς λεοντῆς τοῦ Τζόνσον; Κάθε ἄλλο. Συνεχίζουν νὰ τὸν κατατάσσουν στὴν ὁμάδα τῶν «ρεαλιστῶν», ποὺ κάποτε - κάποτε ὑποχωρεῖ κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῶν μιλιταριστῶν καὶ ἀντιδραστικῶν. Τὰ βάζουν μὲ τὸν Μακναμάρα, ὅπως στὴν Ἑλλάδα μὲ τὸν Γαρουφαλιᾶ καὶ τὸν Γεννηματᾶ, ἀλλὰ ποτὲ δὲν τὸν λένε τὸν ὑπ' ἀριθ. 1 ἐχθρὸ τῆς εἰρήνης. Γι' αὐτὸ στὴ «Δ. Λ.» τὸν παρουσιάζουν σὰν τὸν ὑπ' ἀριθ. 2 ἐχθρὸ τῆς εἰρήνης.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη, ἡ ὀππορτουνιστικὴ, ρεβιζιονιστικὴ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ καλλιεργεῖ μὲ ὅλα τὰ μέσα τὴν ἰδέα ὅτι ἡ Λαϊκὴ Κίνα εἶναι ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ ὁ Μάο Τσὲ Τούγκ ὁ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐχθός της. Ὁ ἀντικινεζισμός της βέβαια δὲν εἶναι τωρινός. Χρονολογεῖται ἀπὸ καιρό. Ὑπακούοντας στὴν μπαγκέττα τοῦ Δαλαΐλάμα, τοῦ σύγχρονου διεθνοῦς ρεβιζιονιστοῦ Χρουστσώφ, ὑποστήριξαν ἀνοιχτὰ στὸ ζήτημα τῆς κινεζοϊνδικῆς μεθοριακῆς διένεξης τοὺς ἰνδοὺς ἀντιδραστικούς, ποὺ ὑποκινημένοι ἀπὸ τοὺς ἰμπεριαλιστές, προκαλοῦσαν κάθε τόσο αἱματηρὰ γεγονότα, ὥσπου οἱ Κινέζοι τοὺς ἔδωσαν ἕνα γερὸ μάθημα καὶ «ἡσύχασαν». Αὐτοὶ οἱ «Ἀριστεροὶ» δὲν ὑποστήριξαν τοὺς Κινέζους, ἂν καὶ τὸ ἤξεραν ὅτι εἶχαν δίκιο καὶ παρὰ τὴν κατακραυγὴ τῶν μελῶν καὶ στελεχῶν τῆς ΕΔΑ.

Κατεβάζουν ἀντικινέζικα ἐσωκομματικὰ μαθήματα μὲ τὰ ὁποῖα συκοφαντεῖται ἡ Λαϊκὴ Κίνα καὶ παρουσιάζεται ὅτι ἐπιδιώκει τὸν πυρηνικὸ πόλεμο!

Ἀποσιώπησαν καὶ ἀποσιωποῦν τὰ ντοκουμέντα τοῦ Κ.Κ.Κ., τὶς δηλώσεις τῶν ἡγετῶν της μέχρι καὶ τὶς εἰδήσεις, ποὺ ἔρχονται ἀπὸ τὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία τῶν 650 ἑκατ. ἀνθρώπων.

Πρὶν λίγες ἑβδομάδες ὁ πρωθυπουργὸς τῆς Λαϊκῆς Κίνας Τσοὺ Ἐν Λάϊ ἔκανε θαυμάσιες δηλώσεις ὑπὲρ τῆς Κύπρου, ποὺ τὶς δημοσίευσαν ἐντυπωσιακὰ ὅλες οἱ ἑλληνικὲς ἐφημερίδες γιατὶ ἦτανε εὐνοϊκὲς γιὰ τὴν κυπριακὴ ὑπόθεση, μ' ἐξαίρεση τὶς ἐφημερίδες τῆς ΕΔΑ, ποὺ τὴν ἔπνιξαν στὰ «ψιλά». Ἔτσι, ἐνῶ κάθε φωνὴ ὑπὲρ τῆς Κύπρου πρέπει νὰ προβάλλεται καὶ νὰ ἀξιοποιεῖται, τὸ ἀντικινέζικο ρεβιζιονιστικό τους μῖσος τοὺς ὁδηγεῖ μέχρι τὴν ἐθνικὴ ζημιά.

Καὶ ἐνῶ τέτοιο πάθος τοὺς διακρίνει στὸν ἀντικινεζισμό τους, δὲν ἀφίνουν εὐκαιρία ποὺ νὰ μὴν καῖνε λιβανωτοὺς στὴ κλίκα τοῦ ἀποστάτη Τίτο. Μὲ μεγάλους τίτλους προβάλλουν στὸν τύπο τὶς δηλώσεις τοῦ Τίτο καὶ τῶν ἄλλων ἡγετῶν τοῦ γιουγκοσλάβικου ἀναθεωρητισμοῦ, ἀνταποκρίσεις ἀπὸ τὴ Γιουγκοσλαβία, τὰ «ἐπιτεύγματα» τοῦ γιουγκοσλάβικου καθεστῶτος κλπ.

Ἐξυμνοῦν τὸν Τίτο ποὺ «χτίζει τὸ σοσιαλισμὸ» μὲ ἀμερικάνικα δολλάρια (ἂν εἶναι ποτὲ δυνατὸ ὁ ἰμπεριαλισμὸς νὰ δίνει δισεκατομμύρια δολλάρια γιὰ νὰ χτίζεται σοσιαλισμός, τὰ δίνει ὅμως γιὰ ν' ἀναβιώσει στὴ Γιουγκοσλαβία ὁ καπιταλισμός, ὅπως καὶ ἀναβίωσε κιόλας) καὶ κάθε λόγο τοῦ Τίτο, τοῦ θανάσιμου αὐτοῦ ἐχθροῦ τῶν πραγματικῶν μαρξιστῶν-λενινιστῶν, ποὺ στρέφεται κατὰ τῆς Λαϊκῆς Κίνας, τὸν προβάλστὸν τύπο τους εὐχάριστα. «Ὅμοιος ὁμοίῳ πελάζει», ὁ ὅμοιος μὲ τὸν ὅμοιο. Ἔτσι λ.χ. ἡ «Αὐγὴ» τῆς 16 Ἰουνίου δημοσιεύει γεμάτη χαρὰ τὶς δηλώσεις τοῦ προδότη Τίτο ποὺ ἔκανε στὴν Ἀνατολικὴ Γερμανία καὶ σύμφωνα μὲ τὶς ὁποῖες «οἱ Κινέζοι ὑποστηρίζουν τὴν ἀνάγκη ἑνὸς πυρηνικοῦ πολέμου γιὰ νὰ κτίσουν μετὰ ἕνα ἀνώτερο σοσιαλισμό»! Τί ντροπή! Ἀλλὰ ποῦ νὰ βρεθεῖ ἡ ντροπὴ στοὺς ὀππορτουνιστές!

Εἶναι φανερὸ συνεπῶς, γιατὶ οἱ Ἕλληνες ρεβιζιονιστὲς συκοφαντοῦν τὴ Λαϊκὴ Κίνα. Μπλεγμένοι στὰ πλοκάμια τοῦ διεθνοῦς ρεβιζιονισμοῦ, τὶς ἐντολὲς αὐτουνοῦ ἐκτελοῦν. Καὶ ὅπως ὁ διεθνὴς ρεβιζιονισμὸς διασπάει τὸ προοδευτικὸ κίνημα, ἐγκαταλείπει τὸν μαρξισμὸ-λενινισμὸ καὶ στὸ ὄνομα, τάχα, τοῦ δημιουργικοῦ μαρξισμοῦ καὶ τῆς καταπολέμησης τῆς προσωπολατρείας, ἀναθεωρεῖ καὶ καταργεῖ τὴν μαρξιστικολενινιστικὴ θεωρία καὶ πραχτική, συκοφαντεῖ τὰ πραγματικὰ μαρξιστικὰ-λενινιστικὰ κόμματα καὶ κυρίως τὸ Κ.Κ.Κ. ποὺ βρίσκεται ἐπικεφαλῆς τοῦ ἀγώνα κατὰ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ, ἔτσι καὶ ἡ ρεβιζιονιστικὴ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ, βαδίζοντας στ' ἀχνάρια τοῦ χρουστσωφικοῦ ρεβιζιονισμοῦ, ἐξωραΐζει τὴν ἀστικὴ τάξη καὶ τὸν ἰμπεριαλισμό, ἐκθειάζει τὸν τιτοϊσμὸ καὶ κατασυκοφαντεῖ τὴ Λαϊκὴ Κίνα καὶ τοὺς συνεπεῖς ἀγωνιστὲς τοῦ προοδευτικοῦ κινήματος τῆς χώρας μας. Καὶ ὅσο ὁ ὀππορτουνισμὸς ρεβιζιονισμὸς θὰ δέχεται χτυπήματα ἀπὸ τὶς συνεπεῖς ἀριστερὲς δυνάμεις, θὰ ξεσκεπάζεται καὶ θὰ προχωρεῖ πρὸς τὴν μὲ ἱστορικὴ ἀναγκαιότητα ἐπερχόμενη ἀποσύνθεσή του, τόσο θὰ λυσσομανᾶ, θὰ διαστρεβλώνει, θὰ σκευωρεῖ καὶ θὰ συκοφαντεῖ.

Γι' αὐτὸ οἱ συνεπεῖς δυνάμεις τῆς Ἀριστερᾶς θὰ ἐντείνουν τὴ πάλη τους γιὰ νὰ ἐξοντωθεῖ ἰδεολογικὰπολιτικὰ ἐντελῶς ὁ ρεβιζιονισμός, ὁ πράχτορας αὐτὸς τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ μέσα στὶς γραμμὲς τοῦ ἀριστεροῦ μας κινήματος.

Οἱ «πολιτιμὲς πρωτοβουλίες» τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ στὴ Βουλὴ

«Δουλεύουμε, μέρα μὲ τὴν ἡμέρα, ὅμως ἀκολουθοῦμε τὶς πρωτοβουλίες καὶ τὰ νομοσχέδια τῆς κυβέρνησης τὶς πιὸ πολλὲς φορὲς» (Η. Ἠλιοῦ «Ἑλληνικὴ Ἀριστερὰ» τεῦχ. 20 σ. 31).

«Γίνονταν ἕνας διάλογος μέσα στὴ Βουλή, στὸ ἐπίπεδο τῆς ἡγεσίας τῶν κομμάτων. Δὲν παρέμβηκαν οἱ μάζες, δὲν ὑπῆρξαν κινητοποιήσεις, διαμαρτυρίες, ἐνῶ ὑπῆρχε μεγάλη διάθεση. Τί κάναμε ὅμως ἐμεῖς; Δὲν κάναμε τίποτα» (Λ. Κύρκου, Κλείσιμο τῶν συζητήσεων τῆς 8ης Συνόδου, («Ἑλληνικὴ Ἀριστερὰ», τεῦχ. 20 σ. 20).

Οἱ παραπάνω διατυπώσεις ἀποτελοῦν παραστατικὴ εἰκόνα τῆς κοινοβουλευτικῆς δράσης τῆς ΕΔΑ καὶ τῆς σύνδεσης αὐτῆς τῆς δράσης μὲ τὸν ἐξωκοινοβουλευτικὸ ἀγώνα τῶν μαζῶν.

Κύριο γνώρισμα τοῦ κοινοβουλευτικοῦ ἀγώνα τῆς ΕΔΑ ἦταν: α) ὅτι ἀκολουθοῦσε τὶς πρωτοβουλίες καὶ τὰ νομοσχέδια τῆς ΕΚ καὶ β) ὅτι ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ εἶχε ὑποτάξει στὴν κοινοβουλευτικὴ δουλειά, τὴν ἐξωκοινοβουλευτικὴ δραστηριότητα τῶν μαζῶν καὶ ἀκριβέστερα ἐγκατέλειψε οὐσιαστικὰ τοὺς ἐξωκοινοβουλευτικοὺς ἀγῶνες γιὰ νὰ ὑπηρετήσει τοὺς κοινοβουλευτικοὺς «ἐλιγμούς» της. Ἔτσι ἀντέστρεψε τὰ πράγματα. Ἐνῶ θὰ ἔπρεπε τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς, ὁ κοινοβουλευτικὸς ἀγώνας, οἱ «πολιτικὲς πρωτοβουλίες» νὰ συνδέονται μὲ τὸν ἐξωκοινοβουλευτικὸ ἀγώνα τῶν μαζῶν, νὰ τὸν ὑπηρετοῦν καὶ νὰ τὸν προωθοῦν.

Πολλὰ εἶναι τὰ ὥριμα ζητήματα σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς: οἰκονομικό, πολιτικό, ἰδεολογικό, ἐσωτερικὰ καὶ ἐξωτερικὰ ποὺ ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ ἔπρεπε μὲ πολιτικὲς πρωτοβουλίες νὰ φέρει μέσα στὴ Βουλὴ καὶ ταυτόχρονα νὰ κινητοποιήσει τὶς μάζες γιὰ τὴ λύση τους. Ἐνδεικτικὰ ἀναφέρουμε: Τὸ θέμα τοῦ «ἐκδημοκρατισμοῦ» ποὺ ἀρχή του θᾶταν ἡ κατάργηση τῶν ἔκτακτων μέτρων. Ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ ὄχι μόνο δὲν χρησιμοποίησε τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς γιὰ νὰ ξεσκεπάζει καὶ νὰ καταγγέλλει τὶς μανοῦβρες τῆς κυβέρνησης, νὰ ξεσχίζει τὸν ψευτοδημοκρατικό της πέπλο μὲ τὸν ὁποῖο καλύπτει τὴν πολιτική της, ἀλλὰ ἀσχολοῦνταν μ' αὐτὸ τὸ θέμα πρόχειρα καὶ εὐκαιριακά, τοποθετώντας το μόνο πάνω σὲ ἀνθρωπιστικὴ βάση.

Ὅταν ὁ πρωθυπουργὸς κ. Γ. Παπανδρέου ἐπαναλαμβάνει μὲ τὶς κατὰ καιροὺς δηλώσεις του τὸ κήρυγμα τοῦ ἔξαλλου καὶ βελτιωμένου ἀντικομμουνισμοῦ, ἡ κοινοβουλευτικὴ ὁμάδα τῆς ΕΔΑ δὲν χρησιμοποιεῖ τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς γιὰ νὰ στιγματίσει καὶ καταδικάσει τὴν ἀντιδραστική, ἀντιδημοκρατικὴ καὶ ἀντεθνικὴ αὐτὴ γραμμὴ τοῦ κ. Παπανδρέου, οὔτε πρὸ παντὸς διαφωτίζει καὶ κινητοποιεῖ τὸ λαὸ σὲ δραστήρια πάλη, γιὰ νὰ φράξει τὸν ἀντικομμουνιστικὸ καλπασμὸ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

Ἡ 1010 ἐγκύκλιος τοῦ πρωθυπουργοῦ ποὺ ἐξέδωκε σὰν ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, μὲ τὶς τρομακτικές της συνέπειες, ἦταν μιὰ ἄλλη εὐκαιρία γιὰ νὰ φέρει ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ κι' αὐτὸ τὸ τόσο σοβαρὸ θέμα στὴ Βουλή.

Τὸ ἴδιο συμβαίνει καὶ μὲ τὸ ἐθνικὸ θέμα τῆς Κύπρου καὶ μὲ τὴν πολιτικὴ τῆς ὑποτέλειας ποὺ ἐφαρμόζει ἡ κυβέρνηση τῆς ΕΚ στὸν τομέα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ στὰ ἐπείγοντα καὶ ὀξυμένα διεθνῆ προβλήματα.

Ὁ ἀρχιχωροφύλακας καὶ δολοφόνος Τζόνσον ποὺ μὲ τὸν ἐπιθετικὸ πόλεμο ποὺ διεξάγει στὸ Βιετνὰμ καὶ τὴν ὠμὴ ἐπέμβασή του στὸν Ἅγιο Δομίνικο, παραβίασε ὅλες τὶς διεθνεῖς συμφωνίες καὶ κάθε ἀνθρώπινη ἠθικὴ ἀρχή, τὸ δόγμα Τζόνσον καὶ γενικὰ οἱ μηχανορραφίες τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ σὲ βάρος τῶν λαῶν καὶ τῆς εἰρήνης, δὲν ἀποτέλεσαν γιὰ τοὺς ὀππορτουνιστὲς τῆς ΕΔΑ θέματα «πολιτικῶν πρωτοβουλιῶν». Καὶ τὸ σοβαρώτερο, ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ δὲν ἀναπτύσσει τὴν λαϊκὴ πάλη, ἀξιοποιώντας τὸ κλίμα καὶ τὶς δυνατότητες γιὰ νὰ ξεσηκώσει ἕνα πανεθνικὸ ἀντιϊμπεριαλιστικὸ πλατὺ κίνημα. Καὶ πιὸ καθαρά, δὲν πῆρε ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ τὴν πολιτικὴ πρωτοβουλία νὰ θέσει τὴν κυβέρνηση τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου μπροστὰ στὸ πρόβλημα τῆς καταδίκης τῆς πολιτικῆς ἐπιδρομῆς τοῦ Τζόνσον. Εἶναι ἐνδεικτικὸ ὅτι ἡ «Αὐγή», ἀναφερομένη στὴν πολιτικὴ τῆς ἐπιδρομῆς τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ ἀναφέρει σὰν ὑπεύθυνους ἀόριστα τοὺς «στρατοκράτες τοῦ πενταγώνου», τοὺς «ἐξτρεμιστὲς τοῦ Λευκοῦ Οἴκου», τοὺς «μιλιταριστὲς» κλπ. καὶ ἀποφεύγει νὰ παρουσιάσει τὸν Τζόνσον σὰν ἀρχιχωροφύλακα, δολοφόνο καὶ ὑπ' ἀριθ. 1 ἐχθρὸ τῆς

εἰρήνης, ποὺ πραγματικὰ εἶναι. Ἴσως γιατὶ ἡ «Αὐγὴ» χαιρέτησε καὶ γιόρτασε τὴ «δημοκρατικὴ» νίκη τοῦ Τζόνσον στὶς τελευταῖες προεδρικὲς ἐκλογές.

Τὸ θέμα τῆς Κύπρου περνάει μιὰ κρίσιμη φάση καὶ ἔχουμε ἀνάγκη τῆς συμπαράστασης ὅλων τῶν λαῶν, ὅλων τῶν κρατῶν καὶ κυβερνήσεων. Γιατί ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ, ἐνῶ εἶναι παγκοσμίως ἀναγνωρισμένο ὅτι τὸ κῦρος τῆς Λαϊκῆς Κίνας εἶναι ἀμέτρητο, ὅτι κανένα ἀπὸ τὰ παγκόσμια προβλήματα δὲν μπορεῖ νὰ λυθεῖ χωρὶς τὴ Λαϊκὴ Κίνα, ὅτι ἰδιαίτερα τὸ κῦρος καὶ ἡ ἐπιρροὴ τῆς Λαϊκῆς Κίνας στὰ ἀπελευθερωτικὰ κινήματα καὶ τὶς ἀφρικανοασιατικὲς χῶρες ποὺ ἀποτελοῦν ἰσχυρὸ στήριγμα τοῦ ἀγώνα τῶν Κυπρίων ἀδελφῶν εἶναι τεράστιο, γιατὶ δὲν πῆρε καὶ δὲν παίρνει τὴν πρωτοβουλία, σὰν «ἀριστερὸ» καὶ «προοδευτικὸ» κόμμα νὰ θέσει καὶ μέσα καὶ ἔξω ἀπὸ τὴ Βουλὴ τὸ ζήτημα τῆς ἀναγνώρισης τῆς Λαϊκῆς Κίνας ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴ κυβέρνηση;

Ὅμως, τόσο ὁ κ. Παπανδρέου ποὺ ἐφαρμόζει «ἑλληνικὴ» ἐξωτερικὴ πολιτική, ὅσο καὶ ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ δὲν θέτουν τὸ ζήτημα τῆς ἀναγνώρισης τῆς Λαϊκῆς Κίνας. Κι' ἀκόμα γιατί ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ δὲν πῆρε τὴν πρωτοβουλία νὰ φέρει στὴ Βουλὴ τὴν ἔκκληση τῆς Ἐθνοσυνέλευσης τῆς Λ.Δ. Βιετνὰμ, ποὺ ἀπηύθυνε στὶς 10.4.65 σὲ ὅλα τὰ κοινοβούλια ὅλων τῶν χωρῶν τοῦ κόσμου καὶ ποὺ ἐπισύρει τὴν προσοχὴ γιὰ τὴν ἐξαιρετικὰ σοβαρὴ κατάσταση ποὺ ἐπικρατεῖ στὸ Βιετνὰμ, σὰ συνέπεια τῆς ἐπιδρομῆς τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ; Οἱ κίνδυνοι γιὰ τὴν παγκόσμια εἰρήνη ἐξαιτίας τῆς ἰμπεριαλιστικῆς ἐπίθεσης στὸ Βιετνὰμ κάθε μέρα μεγαλώνουν, ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ ποὺ «ὑπερασπίζεται» τὴν εἰρήνη γιατὶ δὲν ἔφερε στὸ κοινοβούλιο τὸ θέμα τῆς ἀλληλεγγύης πρὸς τὸν ἡρωϊκὸ βιετναμέζικο λαὸ καὶ τῆς καταδίκης τῆς ἰμπεριαλιστικῆς ἐπιδρομῆς ἔτσι ποὺ καὶ τὸ διεθνιστικό της καθῆκον νὰ πράξει ἔναντι στὸ Βιετνάμ, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρο τὸ κοινοβούλιο νὰ τὸ φέρει μπροστὰ στὶς εὐθύνες του; Τὴν ἰμπεριαλιστικὴ ἐπιδρομὴ τὴν ἔζησε ὁ κυπριακὸς λαὸς καὶ ἡ ἴδια ἀπειλὴ ἐπικρέμεται τόσο πάνω ἀπὸ τὴν Κύπρο ὅσο καὶ πάνω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα, κατὰ συνέπεια ἔχουμε ἀνάγκη τῆς διεθνοῦς ἀλληλεγγύης, γιατὶ λοιπὸν νὰ μὴν ἀνταποκριθοῦμε στὴν ἔκκληση τοῦ Βιετνάμ;

Πάρα πολλὲς «πολιτικὲς πρωτοβουλίες» θὰ ἔπρεπε νὰ πάρει ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ, ἔτσι ποὺ νὰ ἀξιοποιήσει τὸ βῆμα τῆς Βουλῆς καὶ νὰ θέσει αὐτή της τὴ δράση στὴν ὑπηρεσία τοῦ ἐξωκοινοβουλευτικοῦ ἀγώνα.

Ὅμως αὐτὸ δὲ γίνεται, γιατὶ οἱ ὀππορτουνιστὲς ἡγέτες τῆς ΕΔΑ δὲν ἔχουν καμμιὰ διάθεση νὰ ἀντιπαρατεθοῦν στὴν ὑποτέλεια καὶ στὸν ἰμπεριαλισμό, δὲν θέλουν νὰ «δυσχεράνουν» τὸ «δημοκρατικὸ ἔργο», τῆς κυβέρνησης τῆς ΕΚ.

Θὰ εἴμασταν ὅμως ἄδικοι ἂν δὲν ἀναφέραμε τὶς 3 «πολιτικὲς πρωτοβουλίες» τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ. Ἡ πρώτη ἦταν ἡ πρόταση παραπομπῆς τῶν Καραμανλῆ, Παπαληγούρα κλπ. γιὰ τὶς «ἀνωμαλίες» τῆς ΔΕΗ. «Τὸ θέμα αὐτὸ ἀποτέλεσε ἕνα γεγονὸς στὴν πολιτικὴ ζωὴ τῆς χώρας τὸ τελευταῖο διάστημα, ἀπασχόλησε ἀρκετὰ τὸν τύπο, τὴ Βουλὴ καὶ ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ προβληθοῦν οἱ σχέσεις τῶν διαφόρων πολιτικῶν δυνάμεων τόσο τῆς ΕΡΕ, ὅσο καὶ τῆς ΕΚ κι' ἀκόμα ἀποτέλεσε εὐκαιρία γιὰ τὴν ἡγεσία τῆς ΕΔΑ, ποὺ εἶχε τὴν πρωτοβουλία νὰ καθορίσει τὴ θέση της καὶ τὶς ἐπιδιώξεις της στὸ σύνολο ὅλων αὐτῶν τῶν σχέσεων.

Ἡ πρόταση αὐτὴ ἔγινε σὲ μιὰ στιγμὴ ἔντασης τῆς ἀντικομμουνιστικῆς ἐκστρατείας τῆς ΕΡΕ καὶ τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΚ καὶ ἔπρεπε ἡ αἰχμὴ καὶ τὸ περιεχόμενό της νὰ διαποτίζεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς αὐτό. Ἐπίσης ἔπρεπε νὰ συνδέεται μὲ τὴν ἐπιτακτικὴ ἀξίωση τῶν λαϊκῶν μαζῶν γιὰ τὴν καταδίκη τῶν προσπαθειῶν ποὺ καταβάλλονται ἀπὸ μέρους τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΚ γιὰ τὴ συγκάλυψη «τῆς ἁμαρτωλῆς ὀκταετίας» καὶ νὰ στηρίζεται σαφῶς στὴν παλλαϊκὴ αὐτὴ ἀπαίτηση. Ὁ τρόπος ἐξάλλου ποὺ ἀντιμετωπίσθηκε ἡ πρόταση ἀπὸ τὴν ἡγεσία τῆς ΕΚ ἔδινε τὴ δυνατότητα νὰ στραφεῖ ἡ αἰχμὴ τῆς κριτικῆς τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ πρὸς τὴν πλευρὰ τοῦ κ. Παπανδρέου, ποὺ μὲ τὴν ἄποψη τῆς «δικαστικῆς συνείδησης» τῶν βουλευτῶν, ἀπέφυγε νὰ πάρει καὶ σὰν ἡγεσία τῆς ΕΚ καὶ π ρ ο σ ω π ι κ ὰ ὁ ἴδιος μιὰ σαφῆ θέση. Καὶ στὴ βάση αὐτὴ νὰ ὑποδειχθεῖ στὸν ἑλληνικὸ λαὸ ποιὸς εἶναι ὁ ὑπεύθυνος γιὰ τὴ συγκάλυψη τῆς «ἁμαρτωλῆς ὀκταετίας», νὰ ἀναλυθοῦν καὶ νὰ ξεσκεπασθοῦν τὰ παρασκηνιακὰ παζαρέματα, νὰ χτυπηθοῦν καίρια ἡ οὐσία καὶ οἱ σκοποὶ τῆς ἀντικομμουνιστικῆς ἐκστρατείας κλπ.

Στὴν πράξη ἡ πρόταση ποὺ ἔγινε ἦταν μιὰ ξεκομμένη, ἄχρονη καὶ ἄοσμη, αὐστηρὰ νομικιστικὴ κοινοβουλευτικὴ ἐνέργεια, ποὺ τελικὰ κατὰ τὸν τρόπο ποὺ ἔγινε, πῆρε ὑπόψη της ὅπως πάντα τὴν ἀπαίτηση νὰ «ὑπάρξει μιὰ κάποια πρωτοβουλία» ἀπὸ μέρους τῆς ΕΔΑ καὶ ἐξυπηρέτησε τὴν ἡγεσία τῆς ΕΚ νὰ ξεπεράσει ὁρισμένους γνωστοὺς ἐσωκομματικούς της σκοπέλους καὶ στὴ διάδοση αὐταπατῶν σχετικὰ μὲ τὸ ρόλο καὶ τὶς δυνατότητες τῆς λεγόμενης «κεντροαριστερᾶς» καὶ ὄχι τὴν ἀπαίτηση γιὰ τὴν ἔνταση τῆς πάλης, γιὰ τὴν πιὸ πέρα ἀπομόνωση τῆς Δεξιᾶς, γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς λαϊκῆς πάλης πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς ἀπομόνωσης τῆς ἀντιδραστικῆς ἡγεσίας τῆς ΕΚ καὶ γιὰ τὴν ἀπόκρουση τῆς διπλῆς ἐπίθεσης τῆς ἀντίδρασης καὶ τὴν προώθηση τῶν λαϊκῶν θέσεων. Καὶ τὸ κυριώτερο, ἔλειψε παντελῶς ἡ ἐξωκοινοβουλευτικὴ ἀξιοποίηση τῆς πρότασης καὶ τῆς ἀπόφασης παραπομπῆς.

Ἀλλὰ κάτι τέτοιο εἶναι ἔξω ἀπὸ τὴ γραμμὴ πορείας τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ. Αὐτὴ τὴν ἐνδιέφερε νὰ διευκολύνει τὴν ἡγεσία τῆς ΕΚ ποὺ «ὑπονομεύεται ἀπὸ τὶς δυνάμεις τῆς κεντροδεξιᾶς» καὶ ποὺ γι' αὐτὸ ἐμποδίζεται νὰ προχωρήσει στὸν ἐκδημοκρατισμὸ κλπ. κλπ. καὶ νὰ παίζει τὸ ρόλο συμπαραστάτη καὶ βοηθοῦ τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΚ.(1)»

Δεύτερη πολιτικὴ πρωτοβουλία τῆς ΕΔΑ ἦταν ἡ ἐ-

(1) «ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗ», τεῦχος 5ο.

περώτηση πρὸς τὸν πρωθυπουργὸ γιὰ τὸ βασιλικὸ λόγο πρὸς τοὺς ἱεράρχες. Τὴν ἐπερώτηση αὐτὴ τὴν ὑπέγραψαν οἱ βουλευτὲς τῆς ΕΔΑ Ἠλιοῦ, Μπριλλάκης, Ἠλιόπουλος, Κύρκος, Ἐφραιμίδης. Ἡ περικοπὴ τοῦ βασιλικοῦ λόγου πρὸς τοὺς ἱεράρχες ποὺ εἶχαν κληθεῖ σὲ γεῦμα στὰ ἀνάκτορα τὴν Κυριακὴ (14.3.65) τὸ μεσημέρι, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς «Ἡμέρας τῆς Ὀρθοδοξίας» καὶ ποὺ προκάλεσε τὴν ἐπερώτηση τῆς ΕΔΑ, εἶναι ἡ ἑξῆς: «Σήμερον ἔχομεν τὸ ἐπαχθὲς προνόμιον νὰ ζῶμεν εἰς ἐξόχως κρισίμους καιρούς. Ὁ ἄθρησκος ὑλισμός, ἡ ἀπιστία, τὸ ἔγκλημα καὶ ἡ ὠμὴ βία περισφίγγουν ὁλόκληρον τὸν κόσμον, τὸν ὁποῖον προσπαθοῦν νὰ ὑποδουλώσουν. Ἐνῶ δὲ οἱ ἐκπρόσωποί των κινοῦνται δραστηρίως, ὅσοι ἀποδεχόμεθα τὸ μήνυμα τοῦ Ἰησοῦ τῆς εἰρήνης ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τῆς εὐδοκίας μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων παραμένομεν κατὰ κανόνα ἀδρανεῖς καὶ ἀποχωρισμένοι ἀπ᾽ ἀλλήλων».

«Ἂν στρέψωμεν τὸ βλέμμα μας πέραν τῶν συνόρων μας, διὰ νὰ ἴδωμεν πῶς τόσοι λαοὶ ἐξηναγκάσθησαν νὰ δεχθοῦν τὸν ἀθεϊσμὸν καὶ τὸν ὑλισμὸν ἀφ᾽ ἑνὸς μὲν ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς τυραννίδος, ἀφ᾽ ἑτέρου δὲ διὰ τῆς τυφλῆς λατρείας πρὸς τὰς δυνατότητας μιᾶς παρεξηγημένης καὶ τάχα παντοδυνάμου ἐπιστήμης· ὄχι δὲ μόνον ἃς διδαχθῶμεν ἀπὸ τὸν ζῆλον τῶν πρωτεργατῶν τῆς πνευματικῆς ταύτης ἀνατροπῆς, ἀλλὰ καὶ ἃς αἰσθανθῶμεν τὸ βάρος τῆς ἐπικρεμαμένης ἀπειλῆς. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἡ εἰρήνη ὅλου τοῦ κόσμου, συνεπῶς δὲ καὶ τῆς χώρας μας, εὑρίσκεται ὑπὸ δεινὴν ἀπειλὴν κλπ. κλπ.».

Ὁ βασιλικὸς λόγος χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν «Αὐγὴ» τῆς 16.3.65 μέχρι καὶ τῆς 19.3.65 σὰν ψυχροπολεμικός, σκοταδιστικός, μισαλλόδοξος. «Ὅτι ἐντάσσεται στὴ γενικὴ ἐκστρατεία τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τῶν γνωστῶν κύκλων τῆς ἀνωμαλίας καὶ τῆς Δεξιᾶς γιὰ νὰ ματαιώσουν τὴν ἐπίσκεψη τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ στὴ Σοβ. Ἕνωση... Νὰ ἐνισχύσουν τὴν ἐκστρατεία περὶ «κομμουνιστικοῦ κινδύνου» καὶ νὰ παρεμποδίσουν τὸν ἐκδημοκρατισμὸ τῆς χώρας, ἀκόμα καὶ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν κυβερνητικῶν ἐπαγγελιῶν» («Αὐγὴ» 16.3.65). Καὶ ἡ κοινοβουλευτικὴ ὁμάδα τῆς ΕΔΑ ἐπερωτᾶ: «Ἐπερωτᾶται ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὸ ἀπίστευτον περιεχόμενον τοῦ λόγου τοῦ βασιλέως τῆς 14 Μαρτίου, ἐκφωνηθέντος ἐπὶ παρουσίᾳ του κατὰ τὸ γεῦμα πρὸς τιμὴν τῆς ἱεραρχίας. Ἀποτελεῖ ὁ λόγος οὗτος κείμενον ψυχροπολεμικόν, πολιτικῶς ἐμπαθές, μισαλλόδοξον καὶ σκοταδιστικὸν μὲ ἔντονον τὴν ἐπίδρασιν μεσαιωνικῶν ἀντιλήψεων περὶ ἐλέῳ Θεοῦ μοναρχίας, εὑρισκόμενον εἰς ἀντίθεσιν πρὸς τὴν διεθνῆ καὶ τὴν ἑλληνικὴν πραγματικότητα, τὴν ὁποίαν παραμορφώνει ἐπὶ τῇ βάσει συνθημάτων ἀγοραίας προπαγάνδας κλπ.».

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ΕΡΕ μὲ δηλώσεις του καλεῖ τὸν κ. πρωθυπουργὸ νὰ ζητήσει νὰ προταχθεῖ ἡ ἐπερώτηση. Ὅμως ὁ κ. πρωθυπουργὸς στὶς 17.3.65 δηλώνει: «Ἡ κυβέρνησις ὑπέχει ὁλόκληρον τὴν εὐθύνην καὶ διὰ τοὺς λόγους καὶ διὰ τὰς πράξεις τοῦ βασιλέως. Ἀλλὰ δὲν ὑπάρχει εὐθύνη. Ὅσα ἀναγράφονται εἰς τὴν ἐπερώτησιν τῆς ΕΔΑ δὲν εἶναι ἀληθῆ. Ὁ βασιλεὺς ὑπῆρξεν ἀνέκαθεν πιστὸς τηρητὴς καὶ τοῦ γράμματος καὶ τοῦ πνεύματος τοῦ πολιτεύματος. Προτοῦ ἀπαγγείλῃ εἰς τὴν Μητρόπολιν τὸ «Πιστεύω» τῆς Ὀρθοδοξίας, εἶχεν ἀπαγγείλει εἰς τὴν Βουλὴν τὸ «Πιστεύω» τῆς Δημοκρατίας. Οὐδέποτε ἔχει ὑπάρξει ἐπέμβασις. Ἔχει ὑπάρξει μόνον ἐνημέρωσις, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ καὶ δικαίωμα καὶ χρέος.

Ὁ λόγος τοῦ βασιλέως ἐνώπιον τῆς ἱεραρχίας δὲν εἶναι κείμενον πολιτικόν. Εἶναι κείμενον πνευματικόν, ἐμπνεόμενον ἀπὸ τὴν πίστιν τῆς ὀρθοδοξίας. Ἡ κυβέρνησις ἀποδοκιμάζει μὲ ἀγανάκτησιν τὴν ἐπερώτησιν τῆς ΕΔΑ, ἡ ὁποία εἶναι ἀνευλαβὴς καὶ ἀσύστατος».

Σὲ συνέχεια ὁ κ. πρωθυπουργὸς ποὺ ρωτήθηκε, δήλωσε ὅτι δὲν εἶναι σύμφωνος νὰ προταχθεῖ ἡ ἐπερώτηση τῆς ΕΔΑ.

Ἡ ΕΡΕ θεωρεῖ ἀνεπαρκέστατη τὴν ἀπάντηση τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ καὶ τὸν καλεῖ νὰ φέρει πάραυτα τὸ ζήτημα στὴ Βουλή. Ὁ κ. πρωθυπουργὸς ἀπαντᾶ ὅτι «Καθόσον ἀφορᾷ τὴν πρόταξιν τῆς ἐπερωτήσεως, ἡ κυβέρνησις δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ ἀποδώσῃ τόσην σημασίαν καὶ τόσην τιμὴν εἰς τὸν λίβελλον τῆς ΕΔΑ, ὥστε νὰ προτάξῃ τὴν συζήτησιν».

Ὁ κ. Κανελλόπουλος ἀνταπαντᾶ στὸν κ. πρωθυπουργό, ὁ ὁποῖος κλίνει τὸ θέμα δηλώνοντας: «Ἐπάλαισα πάντοτε τιμίως καὶ ἀνδρικῶς μὲ ἀναπεπταμένην τὴν σημαίαν τῆς ἀληθοῦς δημοκρατίας ἐναντίον καὶ τῶν δύο ἄκρων, καὶ τοῦ φασισμοῦ τῆς Δεξιᾶς καὶ τοῦ κομμουνισμοῦ τῆς Ἀριστερᾶς».

Στὶς 19.3.65 ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ ξεθυμαίνει μὲ ἕνα ἄστοχο, κουτοπόνηρο πολιτικὸ σημείωμα πάνω στὸ θέμα καὶ περιορίζεται στὴ διατύπωση ὅτι «Οἱ ὑποχωρήσεις τοῦ κ. Παπανδρέου στὶς πιέσεις τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τῆς Αὐλῆς ἔχουν ἀποθρασύνει καὶ τὴ Δεξιὰ καὶ τοὺς διαφόρους παράγοντες τῆς ἀνωμαλίας» («Αὐγὴ» 19.3.65).

Καὶ πληροφορεῖ τοὺς ἀναγνῶστες της ἡ «Αὐγὴ» ὅτι ὁ Ἠλιοῦ δὲν διαφωνοῦσε, ὅπως ἀνεγράφη εἰς τὸν τύπον, ὡς πρὸς τὴν κατάθεση τῆς ἐπερώτησης, ὁ δὲ βουλευτὴς τῆς ΕΔΑ Ἠλιόπουλος ἀπέσυρε τὴν ὑπογραφή του ἀπὸ τὴν ἐπερώτηση, γιατὶ δὲν τὴν εἶχε θέσει καὶ ὅτι «δὲν εἶναι κάτι τὸ ἀσύνηθες, μέχρις ὅτου καταχωρηθοῦν στὸ βιβλίο οἱ κατατιθέμενες ἐπερωτήσεις νὰ γίνονται προσθῆκες, διαγραφὲς ἢ ἀντικαταστάσεις ὑπογραφῶν...» («Αὐγὴ» 19.3.65)!!!

Οἱ δηλώσεις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ εἶχαν καταλυτικὴ ἐπίδραση πάνω στοὺς ὀππορτουνιστὲς ἡγέτες τῆς ΕΔΑ. Κάνουν ἀμέσως στροφὴ 180 μοιρῶν καὶ ἀπὸ τῆς 20.3.65 οὔτε κὰν ξαναεπανέρχονται στὴν «πολιτικὴ πρωτοβουλία» ποὺ τόσο θορυβώδικα πρόβαλαν ἀπὸ τὴν «Αὐγή».

Ὁ καιροσκοπισμὸς τῶν ὀππορτουνιστῶν μας τοὺς ὡδήγησε στὸ νὰ πάρουν μιὰ «πολιτικὴ πρωτοβουλία» καὶ νὰ καταθέσουν τὴν ἐπερώτηση γιὰ τὸ βασιλικὸ λόγο. Ὅμως μόλις εἶδαν ποιὲς θὰ ἦταν οἱ συνέπειες τῆς συζήτησης τῆς ἐπερώτησής τους στὴ Βουλὴ ἀμέσως κατάπιαν τὴ γλώσσα τους, ἐνεργοῦν ἕναν ἀπότο-

μο «ἐλιγμὸ» καὶ μὲ τὴ σιωπή τους ἐγκαταλείπουν τὸ θέμα.

Ἡ ἐπερώτηση αὐτὴ ἔθιγε πραγματικὰ ἕνα ἀπὸ τὰ γερὰ βάθρα τῆς ὑποτέλειας, τὰ ἀνάκτορα. Ἡ συζήτησή της στὴ Βουλὴ θὰ ὁδηγοῦσε πολὺ μακριὰ καὶ οἱ ὀππορτουνιστὲς ἡγέτες τῆς ΕΔΑ, κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τῶν πραγμάτων θὰ ἦταν ὑποχρεωμένοι νὰ ξεσκεπάσουν στὴ Βουλὴ ὄχι μόνο τὸ ρόλο τῶν ἀνακτόρων, τῆς ΕΡΕ, τῶν λοιπῶν βάθρων τῆς ὑποτέλειας, ἀλλὰ νὰ στραφοῦν καὶ ἐναντίον τοῦ ἀρχιϊμπεριαλιστὴ Τζόνσον, τῶν μηχανορραφιῶν καὶ ἐπιβουλῶν του κι' ἀκόμα ἐναντίον τῆς «δημοκρατικῆς» ἡγεσίας τῆς ΕΚ καὶ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ποὺ διατηρεῖ, ὑπερασπίζεται καὶ ἐνισχύει τὰ στηρίγματα τῆς ὑποτέλειας, θἄπρεπε νὰ ξεσκεπάσουν τὸ ρόλο τοῦ κ. Παπανδρέου κι' ἀκόμα νὰ συνδέσουν αὐτή τους τὴ δράση στὴ Βουλὴ μὲ ἀνάλογη κινητοποίηση τῶν μαζῶν καὶ νὰ ὀξύνουν τὴν ἀντιϊμπεριαλιστικὴ διάθεση, νὰ τὴ στρέψουν κατ' εὐθεῖαν στὸ στόχο καὶ νὰ διευρύνουν καὶ συσπειρώσουν ἔτσι τὸ ἀντιϊμπεριαλιστικὸ μέτωπο. Ὅμως οἱ ὀππορτουνιστὲς ἡγέτες τῆς ΕΔΑ δὲν ἔχουν καμμιὰ διάθεση γιὰ ὅλ' αὐτά. Πῆραν φόρα καὶ φούσκωσαν ὁρμητικά, ὅμως ξεφούσκωσαν ἄδοξα καὶ προτίμησαν νὰ δεχθοῦν τοὺς στιγματισμοὺς ποὺ τοὺς ἔδωσε ὁ κ. Παπανδρέου σὰν ψεῦτες, ἀνευλαβεῖς καὶ ἀσύστατους, νὰ παραμένουν μέσα στὸ ἴδιο τσουβάλι ὅπου ἔβαλε τὸ φασισμὸ τῆς Δεξιᾶς καὶ τὸν κομμουνισμὸ τῆς Ἀριστερᾶς ὁ κ. Παπανδρέου, παρὰ νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τῶν βάθρων τῆς ὑποτέλειας.

Ὁ κ. πρωθυπουργὸς τῆς «δημοκρατικῆς κυβέρνησης» ἀνέλαβε ὅλη τὴν εὐθύνη τοῦ βασιλικοῦ λόγου ποὺ σημαίνει ὅτι δὲν ἔχασε τὴν εὐκαιρία νὰ ἐκδηλώσει τὸν ἀντικομμουνισμό του καὶ τὴν ἀφοσίωσή του στὴν ὑποτέλεια.

Ἔτσι, μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ βασιλικοῦ λόγου ἐκδηλώνεται σ' αὐτὸ του τὸ ρόλο ἀπροκάλυπτος, ὠμός, ἐπιθετικός. Καὶ οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ; Ὕστερα ἀπὸ τὸ θόρυβο δύο ἡμερῶν γιὰ τὸ βασιλικὸ λόγο, τὴ συνεπῆ ὑπεράσπιση ποὺ προσφέρει ἡ ΕΡΕ στὰ ἀνάκτορα καὶ τὴν ὠμὴ καὶ ἀλληλέγγυα στάση τῆς ὑπεύθυνης κυβέρνησης, οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ λάβουν τὴν «πολιτική τους ἐνέργεια» καὶ κλίνουν τὸ σοβαρότατο θέμα, ποὺ δημιούργησε ὁ βασιλικὸς λόγος, δηλώνοντας ὅτι «Οἱ ὑποχωρήσεις τοῦ κ. Παπανδρέου στὶς πιέσεις τῶν Ἀμερικανῶν καὶ τῆς Αὐλῆς ἔχουν ἀποθρασύνει καὶ τὴ Δεξιὰ καὶ τοὺς διαφόρους παράγοντες τῆς ἀνωμαλίας» (ΑΥΓΗ 19.3.65). Ὅμως οἱ ἴδιοι θεωροῦν περιττὸ νὰ ἐξηγήσουν γιατί ὑποχώρησαν. Δεῖγμα τοῦ «σεβασμοῦ» ποὺ νοιώθουν πρὸς τὰ μέλη, τὰ στελέχη τῆς ΕΔΑ καὶ πρὸς τὸν ἑλληνικὸ λαό.

Ἡ περίπτωση τῆς παραπάνω θορυβώδικης «πολιτικῆς πρωτοβουλίας» ἀποτελεῖ κλασικὸ παράδειγμα χρουστσωφικοῦ ἀλλοπροσαλλισμοῦ καὶ συμβιβασμοῦ, ὑποχώρησης μπροστὰ στὴν πίεση τῆς ὑποτέλειας καὶ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ.

Πρέπει νὰ παίρνουμε καὶ καμμιὰ «πολιτικὴ πρωτοβουλία», ἀλλὰ ὅλα κι' ὅλα, ὅταν αὐτὴ μᾶς φέρνει ἀντιμέτωπους μὲ τὴν ὑποτέλεια καὶ τὸν ἰμπεριαλισμό, τότε μπαίνει σ' ἐφαρμογὴ ἡ ἀποτελεσματικὴ μέθοδος τοῦ «ἐλιγμοῦ».

Μιὰ τρίτη «πολιτικὴ πρωτοβουλία» ἦταν ἡ πρόταση τῆς ΕΔΑ γιὰ τὴ σύσταση ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς πρὸς ἔρευναν τῶν ὑπερβάσεων γιὰ τὰ δημόσια ἔργα ποὺ ἐξετέλεσαν οἱ κυβερνήσεις τῆς ΕΡΕ καὶ ποὺ στὶς 4 Μαΐου ἄρχισε ἡ συζήτησή της στὴ Βουλὴ καὶ συνεχίστηκε καὶ στὶς συνεδριάσεις τῶν ἑπόμενων ἡμερῶν.

Ὅμως ἡ κυβερνητικὴ πολιτικὴ ἐπιτροπὴ ποὺ συνῆλθε τὴν 11 Μαΐου, ἀποφάσισε καὶ κατατέθηκε τὸ ἴδιο βράδυ ἀπὸ 30 βουλευτὲς τῆς ΕΚ πρόταση γιὰ τὴ σύσταση ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς γιὰ τὶς ὑπερβάσεις ποὺ ἔγιναν ἀπὸ τὴν ΕΡΕ μόνο σὲ 6 ἔργα (Πάρνηθα, Ὁμόνοια, προμήθεια τουριστικῶν πλοίων, ἔργα Ὑλίκης, «Χίλτον», ἐργοστάσιο Πτολεμαΐδος).

Μιλώντας ὁ κ. Στεφανόπουλος ἐδήλωσε ὅτι ἡ κυβέρνηση ἐγκρίνει καὶ υἱοθετεῖ τὴ νέα πρόταση καὶ ἀποκρούει τὴ πρόταση τῆς ΕΔΑ σὰν γενικὴ καὶ ἀόριστη. Ὁ ἐκπρόσωπος τῆς ΕΔΑ κ. Ἰωσὴφ ζήτησε νὰ καθοριστεῖ ἡ διαδικασία τῆς ψηφοφορίας ἐπὶ τῶν δύο πλέον προτάσεων, ὅμως ὁ κ. Στεφανόπουλος τοῦ ἀπάντησε ὅτι θὰ προταχθεῖ ὡς ἀπωτέρα ἡ πρόταση τῆς ΕΚ κι' ἂν ψηφισθεῖ δὲν θὰ χρειασθεῖ νὰ μπεῖ σὲ ψηφοφορία ἡ πρόταση τῆς ΕΔΑ.

Μὲ τὴ ψηφοφορία ποὺ ἔγινε στὶς 7 τὸ πρωῒ τῆς 12 Μαΐου ἐπὶ τῆς πρότασης τῆς ΕΚ, ἡ Βουλὴ ἀπεφάνθη ὑπὲρ τῆς συστάσεως ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς μόνο γιὰ 6 ἔργα τῆς ΕΡΕ. Ἔτσι αὐτὴ ἡ πολιτικὴ πρωτοβουλία τῆς ΕΔΑ ὑπερφαλαγγίσθηκε ἀπὸ τὴν κυβέρνηση καὶ ἡ ΕΔΑ σὲ συνέχεια ἀκολουθεῖ φυσικὰ τὴν πρωτοβουλία τῆς κυβέρνησης, ἐγκαταλείποντας τὴ δική της πρόταση. Εἶναι γνωστὸ ὅτι στὸ χρονικὸ διάστημα ποὺ ἡ ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ χρειάστηκε νὰ ὑποβάλει τὸ πόρισμα τῆς παραπομπῆς γιὰ τὸν πρώην ἀρχηγὸ τῆς ΕΡΕ καὶ δυὸ ἄλλα στελέχη της, καὶ μετὰ τὴ δημοσίευση τοῦ πορίσματος, ἡ ΕΡΕ πέρασε σὲ ἀντεπίθεση δημιουργώντας τὴν ὑπόθεση τοῦ στρατεύματος. Ἐντάθηκε ἡ δράση τοῦ ΙΔΕΑ. Κι' ἐνῶ ἡ κατάσταση ἦταν εὐνοϊκὴ γιὰ νὰ συνδεθεῖ ἡ κοινοβουλευτικὴ δράση μὲ τὸν ἐξωκοινοβουλευτικὸ ἀγώνα κινητοποιώντας τὶς μάζες ἐνάντια στὰ σχέδια καὶ στὴν ἐξόρμηση τοῦ ΙΔΕΑ, ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ περιορίστηκε σὲ μιὰ δημοσιογραφικὴ καμπανιακὴ ἀντιμετώπιση τοῦ ζητήματος ἀπὸ τὰ δημοσιογραφικά της ὄργανα. Στὶς ἡμέρες ποὺ συζητοῦνταν στὴ Βουλὴ τὸ θέμα τῶν ὑπερβάσεων καὶ ἰδιαίτερα πρὶν καὶ μετὰ τὴν ἀπόφαση τῆς Βουλῆς γιὰ τὴν παραγραφή, εἶχε ξεσκεπαστεῖ σὲ τέτοιο βαθμὸ ἡ συναλλαγὴ στὰ παρασκήνια ἀνάμεσα στὴν ἡγεσία τῆς ΕΚ καὶ τὴν ΕΡΕ στὸ νὰ κουκουλωθοῦν τόσο ἡ ἐπίθεση τοῦ ΙΔΕΑ στὸ στράτευμα ὅσο καὶ τὸ θέμα τῶν ὑπερβάσεων, ὥστε ἡ λαϊκὴ ἀγανάχτηση ἔφθασε στὸ κατακόρυφο. Τὰ πράγματα ἔδειξαν ὅτι ἡ ἡγεσία τῆς ΕΚ πρόταξε τὴν πρόταση γιὰ τὰ 6 μόνο ἔργα, γιατὶ τυχὸν συζήτηση γενικὰ γιὰ τὰ ἔργα τῆς ἀμαρτωλῆς ὀκταετίας ἀναγκαστικὰ θὰ ἔθιγε καὶ τὰ βάθρα τῆς ὑποτέλειας, τὰ ἀνάκτορα κλπ. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ περιορισθεῖ ἡ ἔρευνα καὶ ἡ ἔκταση τῆς παραπομπῆς ποὺ

μὲ τὴν ἀπόφαση τῆς παραγραφῆς δόθηκε ὁριστικὸ συγχωροχάρτι στὴν ΕΡΕ. Προβάλλει τὸ εὔλογο ἐρώτημα: γιατὶ οἱ «πρωτοβουλίες» αὐτὲς δὲν πάρθηκαν ἔγκαιρα, ὥστε νὰ μὴ δοθεῖ καμιὰ δυνατότητα προβολῆς θέματος ὅθεν παραγραφῆς; Εἶναι γνωστὸ ἄλλωστε ὅτι ἡ κοινοβουλευτικὴ ὁμάδα τῆς ΕΔΑ διαθέτει τὴν ἀπαιτούμενη κοινοβουλευτικὴ, ἀλλὰ καὶ νομικὴ πεῖρα, ὥστε νὰ εἶχε πάρει ἔγκαιρα τὶς «πρωτοβουλίες» της. Ἂν ὅμως οἱ «πρωτοβουλίες» αὐτὲς ἐκδηλώνονταν ἔγκαιρα αὐτὸ θὰ δυσκόλευε τὴ «δημοκρατικὴ κυβέρνηση, πρᾶγμα ποὺ δὲν τὸ θέλουν οἱ ἡγέτες τῆς ΕΔΑ. Ἀντίθετα, μάλιστα, σταθερὴ ἐπιδίωξή τους εἶναι ἡ ὑποβοήθηση τοῦ «δημοκρατικοῦ» ἔργου τῆς κυβέρνησης. Τὸ ὅτι οἱ «πρωτοβουλίες» αὐτὲς ἔγιναν ὅπως ἔγιναν γιὰ νὰ μὴν ἔχουν κανένα ἀποτέλεσμα, τὸ ὁμολογοῦν καὶ οἱ ἴδιοι. Ὅταν εἶχε γίνει ἡ πρώτη πρόταση παραπομπῆς διαπιστώνουν, ὅπως δείχνει τὸ σχετικὸ ἀπόσπασμα ποὺ ἀναφέρεται στὴν ἀρχὴ τοῦ ἄρθρου αὐτοῦ, ὅτι δὲν ἔκαναν τίποτε πρὸς τὴν πλευρὰ τῆς κινητοποίησης καὶ τῆς παρέμβασης τῶν μαζῶν, γιατὶ λοιπὸν ὅταν οἱ προτάσεις συζητιόνταν στὴ Βουλὴ καὶ ἦταν ἔκδηλη ἡ λαϊκὴ ἀγανάκτηση, ἰδιαίτερα τὶς παραμονὲς τῆς ὑἱοθέτησης τῆς παραγραφῆς, δὲν κινητοποίησαν τὸν λαϊκὸ παράγοντα; Ἡ παρέμβαση τῶν μαζῶν θὰ ἀνάγκαζε τὴν ἡγεσία τῆς ΕΚ νὰ μὴ ψηφίσει τὴν παραγραφὴ καὶ τότε οἱ «πολιτικὲς πρωτοβουλίες» θὰ πετύχαιναν τὸ σκοπό τους, δηλ. τὴν καταδίκη τῶν ὑπεύθυνων τῆς ἁμαρτωλῆς ὀκταετίας. Εἶναι φανερὸ λοιπὸν γιατὶ δὲν κινητοποίησαν τὸ λαϊκὸ παράγοντα. Ἔτσι, ὁ «δημοκράτης» κ. Παπανδρέου ποὺ εἶχε διακηρύξει τὸ σύνθημα τοῦ «ἠθικοῦ καθαρμοῦ» δηλώνει: «ἐγὼ θὰ ψηφίσω ὑπὲρ τῆς παραγραφῆς».

Ὅμως πρέπει νὰ ξέρει πολὺ καλὰ ὅτι τὰ ἀδικήματα τῆς ΕΡΕ εἶναι πολιτικῶς καὶ ἠθικῶς ἀπαράγραπτα, ὅτι ὁ ἑλληνικὸς λαὸς δὲν παραγράφει τὴν ἁμαρτωλὴ ὀκταετία τῆς ΕΡΕ, ὅπως δὲν θὰ παραγράψει καὶ τὴ δική του στάση ἔναντι τῆς ΕΡΕ. Ἡ παραγραφὴ αὐτὴ δὲν εἶναι «νόμιμος καὶ τιμία πράξη».

Ἀναφέρουμε μιὰ ἄλλη δήλωσή του γιὰ ἕνα ἄλλο θέμα: «Διὰ τὰ γεγονότα τοῦ Γοργοποτάμου ἡ δικαιοσύνη θὰ εἶναι ἀμείλικτος». Στὶς δυὸ παραπάνω δηλώσεις του ὁ κ. Παπανδρέου ἐκδηλώνει τὴν οὐσία τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας τῆς ΕΚ: Στήριξη τῆς ὑποτέλειας καὶ ἐνίσχυσή της ἀπὸ τὴ μιὰ πλευρὰ καὶ μῖσος καὶ χτύπημα τῆς ἀντίστασης καὶ τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὴν ἄλλη.

Τὶς μέρες αὐτὲς ξεσκεπάσθηκε ἀρκετὰ ὁ ρόλος τοῦ «δημοκράτη» καὶ «ἀνένδοτου» κ. Παπανδρέου, σὰν ρόλος ἀντιδημοκράτη καὶ ὑποταχτικοῦ. Τίποτε δὲν μπορεῖ νὰ τὸν καλύψει μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ λαοῦ. Ξεσκεπάστηκε καὶ σὲ κείνους ποὺ ἐξακολουθοῦσαν νὰ πιστεύουν ὅτι μπορεῖ νὰ ἀκολουθήσει πολιτικὴ ἔξω ἀπὸ τὰ πλαίσια τῆς ὑποτέλειας, πολιτικὴ ἑλληνική, ἐθνικὴ καὶ δημοκρατική. Δίνει συγχωροχάρτι σὲ ἕνα κόμμα ποὺ ὁ ἴδιος εἶχε χαρακτηρίσει φασιστικὸ καὶ προδίνει τὴν ἐντολὴ τοῦ λαοῦ. Ἔτσι δείχνει γιὰ ἄλλη μιὰ φορὰ ὅτι ἡ ἡγεσία τῆς ΕΚ συμπλέει μὲ τὴν ΕΡΕ καὶ ὑπακούει καὶ ὑπηρετεῖ τὰ ἴδια ἀφεντικά, τοὺς ξένους. Ἔτσι δείχνει ὅτι ἡ ἡγεσία τῆς ΕΚ ὡς πρὸς τὴ φύση της δὲν διαφέρει ἀπὸ τὴν ΕΡΕ, παρὰ μόνο κατὰ τὸ ὅτι μὲ ἄλλες μέθοδες καὶ μὲ δημαγωγικοὺς τρόπους ἐφαρμόζει τὴν πολιτικὴ τῆς ὑποτέλειας, ποὺ θὰ πεῖ ἀντικομμουνισμὸς στὸ ἐσωτερικὸ καὶ ὑποταγὴ στὸ ΝΑΤΟ καὶ στὶς δυτικὲς συμμαχίες ἐξωτερικά.

Τὸ νομοσχέδιο περὶ ἐκτάκτων μέτρων δὲν περιλαμβάνεται στὰ νομοσχέδια ποὺ κατατέθηκαν γιὰ συζήτηση στὴν Ἐπιτροπὴ Ἐξουσιοδοτήσεως, παράδειγμα ποὺ ἀποδείχνει γιὰ πολλοστὴ φορὰ πόσο οἱ ἐπαγγελίες καὶ ὑποσχέσεις τοῦ κ. Παπανδρέου ἦταν δημοκοπικές.

Ἡ ἡγεσία τῆς ΕΚ ἔπαιξε καὶ παίζει τὸ ρόλο τοῦ κυματοθραύστη σὲ μιὰ περίοδο ποὺ ἡ ἀγανάκτηση καὶ ἡ πάλη τοῦ λαοῦ ἔφθασε σὲ ὑψηλὸ ἐπίπεδο μὲ ἀποτέλεσμα τὸ γκρέμισμα τῆς ΕΡΕ καὶ ποὺ τὸ αἴτημα τῆς ἀλλαγῆς ἔχει κατακτήσει εὐρύτατες μάζες.

Καὶ ἀκριβῶς αὐτὴ τὴ στιγμὴ οἱ ὀππορτουνιστὲς ἡγέτες τῆς ΕΔΑ προσπαθοῦν ἀπεγνωσμένα νὰ σώσουν τὸν κ. Παπανδρέου ἀπὸ τὴ χρεωκοπία. «Ὁ πρωθυπουργὸς ἱκανοποίησε τὴν ἰταμὴ ἀξίωση τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ΕΡΕ». «Ἡ κυβερνητικὴ πλειοψηφία ἱκανοποίησε τὶς ἀξιώσεις τῆς Αὐλῆς καὶ ἔδωσε χθὲς συγχωροχάρτι στοὺς Καραμανλῆ, Παπαληγούρα καὶ Μάρτη». «Ἡ κυβέρνηση προβαίνει «εἰς ὑπαγορευομένας ὑποχωρήσεις» εἰς πλείονας κρισίμους τομεῖς τῆς δημοσίας ζωῆς». «Ἡ ἀξιοθρήνητη ὑποχώρηση τῆς κυβέρνησης στοὺς ἐκβιασμοὺς τῆς Αὐλῆς». Ὁ κ. Παπανδρέου «ὑποχωρεῖ», «ὑποκύπτει», «ὀλισθαίνει», «συμβιβάζεται». Μ' αὐτὲς τὶς διατυπώσεις τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ προβάλλουν τὴν εὐθύνη τοῦ κ. Παπανδρέου καὶ τῆς κυβέρνησής του. Καλλιεργοῦν αὐταπάτες ὅσον ἀφορᾶ τὸ ρόλο τοῦ κ. Παπανδρέου καὶ τοῦ παρέχουν ἕνα ἄλλοθι γιὰ τὴν ἀντιλαϊκὴ πολιτική του μὲ σκοπὸ νὰ τὸν σώσουν ἀπὸ τὴ χρεωκοπία. Δὲν εἶναι αὐτὸς ποὺ φέρει τὴν εὐθύνη τῆς ἀντιδημοκρατικῆς, ἀντιλαϊκῆς καὶ ξενόδουλης πολιτικῆς ποὺ ἐφαρμόζει, ἀλλὰ ἄλλος. Καὶ δὲν μποροῦν νὰ κάνουν διαφορετικὰ γιατὶ τότε τὶ θὰ γίνει μὲ τὸ «ἡ δημοκρατία ἐνίκησε» καὶ τὶς γιορτές τους γιὰ τὴ «νίκη τῆς δημοκρατίας».

Θὰ ἦταν παράλειψη ἂν δὲν ἀναφέραμε καὶ μιὰ ἄλλη «πολιτικὴ πρωτοβουλία» τῆς ΕΔΑ. Τὴν πρότασή της γιὰ τὰ μυστικὰ κονδύλια. Ἡ πρόταση αὐτὴ ἔγινε τὴ στιγμὴ ποὺ ἦταν πιὰ φανερὸ ὅτι ἡ Βουλὴ θὰ ψήφιζε τὴν παραγραφὴ τῶν «ἀνωμαλιῶν» τῆς ΔΕΗ. Καὶ ὅτι αὐτή της ἡ ἀπόφαση θὰ ἦταν «πρόκριμα» καὶ γιὰ τὴν καινούργια πρόταση τῆς ΕΔΑ, ἡ ὁποία ὕστερα ἀπ' αὐτὸ μὲ συνοπτικὴ διαδικασία παρεγράφη. Εἶναι φανερὸ ὅτι ἡ πρόταση αὐτὴ τὴ στιγμὴ ποὺ ἔγινε ἦταν καθαρὰ δημοκοπική, γι' αὐτὸ καὶ τὰ δημοσιογραφικὰ ὄργανα τῆς ΕΔΑ ἔκλεισαν ἀμέσως τὸ θέμα.

Κι' ἐνῷ στὸ ζήτημα τῶν παραπάνω προτάσεων, ἡ διαδικασία τῶν συζητήσεων τῆς Βουλῆς καὶ ἡ στάση τῆς κυβέρνησης τοῦ κ. Παπανδρέου ἔναντι στὴν ἐπίθεση τοῦ ΙΔΕΑ ἦταν στάση συγκάλυψης, ἐκδήλωσης

ὑποταγῆς στοὺς ξένους, ὁλοφάνερη ἐγκατάλειψη τῶν ἐπαγγελιῶν καὶ ὑποσχέσεων τοῦ κ. Παπανδρέου, παρ' ὅλ' αὐτὰ νά ποιὲς ἦταν οἱ προοπτικὲς καὶ οἱ ἐκτιμήσεις τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ σχετικὰ μὲ τὶς «πολιτικὲς πρωτοβουλίες» της καὶ τὴ στάση τῆς κυβέρνησης. «Οἱ πρωτοβουλίες αὐτὲς, καρπὸς τῶν ὁποίων ὑπῆρξαν οἱ δυὸ ἀποφάσεις τῆς Βουλῆς γιὰ συγκρότηση ἐπιτροπῶν, ἱκανοποίησαν βαθύτατα τὴ δημοκρατικὴ κοινὴ γνώμη, τῆς χώρας, γιατὶ ἐπιτέλους ἄρχισαν νὰ μπαίνουν σὲ κάποιο δρόμο οἱ ὑποσχέσεις τῆς ΕΚ γιὰ τὴν ἐκκαθάριση τῶν σκανδάλων καὶ τὸν κολασμὸ τῶν ὑπευθύνων τῆς ἁμαρτωλῆς ὀκταετίας» (Β. Σακελλάρη, Οἱ πρωτοβουλίες τῆς ΕΔΑ, «Ἑλληνικὴ Ἀριστερὰ» τεῦχ. 23 σελ. 7). Ἡ δημοκρατικὴ κοινὴ γνώμη τῆς χώρας ἱκανοποιήθηκε γιατὶ ἄρχισαν νὰ μπαίνουν σὲ κάποιο δρόμο οἱ ὑποσχέσεις τῆς ΕΚ... Αὐτὸ θὰ πεῖ ἀγιάτρευτος ὀππορτουνισμός. Τὴν ἀπογοήτευση, τὴν ὀργὴ καὶ τὴν ἀγανάκτηση τῆς δημοκρατικῆς κοινῆς γνώμης τῆς χώρας, ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ τὴν παρουσιάζει σὰν ἱκανοποίηση καὶ τὸ κλείσιμο τοῦ θέματος τῆς ἁμαρτωλῆς ὀκταετίας ἀπὸ τὴν κυβέρνηση τὸ παρουσιάζει ὅτι ἀρχίζουν νὰ μπαίνουν στὸ δρόμο τῆς ἐκπλήρωσης οἱ ὑποσχέσεις τῆς ΕΚ. Αὐτὸ ποὺ δὲν τολμᾶ νὰ τὸ ἰσχυρισθεῖ οὔτε ἡ ἡγεσία τῆς ΕΚ, τὸ κάνει ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ. Ὁ φιλοκυβερνητικὸς τύπος ἐκφράζει τὴν ἀπογοήτευση τοῦ δημοκρατικοῦ λαοῦ γιὰ τὴ στάση τοῦ κ. Παπανδρέου στὰ τελευταῖα γεγονότα, ὅμως ἡ «Ἑλληνικὴ Ἀριστερὰ» αὐτὴ τὴν ἀπογοήτευση τὴν παρουσιάζει σὰν ἱκανοποίηση!

Ἔτσι οἱ «πολιτικὲς πρωτοβουλίες» τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ ἐπαληθεύουν τὴ διαπίστωση τοῦ Λ. Κύρκου, ποὺ ἀναφέρουμε στὴν ἀρχὴ αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου μας «Γίνονταν ἕνας διάλογος μέσα στὴ Βουλή, στὸ ἐπίπεδο τῆς ἡγεσίας τῶν κομμάτων. Δὲν παρέμβηκαν οἱ μάζες, δὲν ὑπῆρξαν κινητοποιήσεις, διαμαρτυρίες, ἐνῶ ὑπῆρχε μεγάλη διάθεση. Τί κάναμε ὅμως ἐμεῖς; Δὲν κάναμε τίποτα». Ἀκριβῶς σ' ὅλο τὸ χρονικὸ διάστημα τῶν συζητήσεων στὴ Βουλὴ καὶ τῆς δημιουργίας τῶν προκλήσεων τοῦ ΙΔΕΑ ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ ἀγνόησε τὶς μάζες, τὸ ρόλο τους, δὲν τὶς κινητοποίησε, δὲν τὶς χρησιμοποίησε, δὲν τὶς διαφώτισε καὶ δὲν τὶς κάλεσε σὲ δράση γιὰ νὰ ἐμποδίσουν τὴν ἡγεσία τῆς ΕΚ νὰ δώσει συγχωροχάρτι στὴν ΕΡΕ καὶ νὰ φράξουν τὸ δρόμο στὸν ΙΔΕΑ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν σχεδίων του.

Ὅμως ὅλος ὁ λαός, ἰδιαίτερα αὐτὲς τὶς μέρες, βλέπει ὁλοκάθαρα ὅτι ἡ ἡγεσία τῆς ΕΚ ἐ π ρ ό δ ω σ ε τὶς ἐπαγγελίες καὶ ὑποσχέσεις της, ἀλλὰ καὶ τοὺς ψηφοφόρους της καὶ ὅτι ὁ ρόλος τῶν ὀππορτουνιστῶν ἡγετῶν τῆς ΕΔΑ εἶναι ρόλος οὐραγοῦ τῶν ἀστικῶν κομμάτων καὶ στὴν προκειμένη περίπτωση τῆς ΕΚ καὶ γι' αὐτὸ βγάζει τὰ συμπεράσματά του.

☆ Η ΟΠΠΟΡΤΟΥΝΙΣΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΗΓΕΣΙΑΣ ΤΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ ΚΑΙ Η ΣΩΣΤΗ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ ΤΗΣ ΠΑΛΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥΣ

Εἶναι γνωστὸ ὅτι μετὰ τὴν ἀπελευθέρωση τῆς χώρας, ποὺ πέτυχε ὁ λαός μας μὲ τοὺς μεγαλειώδεις ἀλλὰ καὶ αἱματηροὺς λαϊκοὺς ἀγῶνες, χάρη στὴν ξενικὴ ἐπέμβαση ἐπιβλήθηκαν στὴν ἐξουσία οἱ ἀπόντες ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες αὐτοὺς καὶ οἱ συνεργάτες τῶν κατακτητῶν. Προωθήθηκαν οἱ ἀντιδραστικὲς ἐκεῖνες δυνάμεις ποὺ εἶναι στενὰ δεμένες μὲ τὴ ντόπια καὶ τὴν ξένη οἰκονομικὴ ὀλιγαρχία μὲ σκοπὸ τὴ συνέχιση τῆς πολιτικῆς τῆς ἐκμετάλλευσης καὶ καταπίεσης τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Χάρη σ᾽ αὐτὴν τὴν πολιτικὴ ἄρχισε ὁ διωγμὸς τῶν ἀγωνιστῶν τῆς ἐθνικῆς ἀντίστασης, τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς προόδου. Ἐπακολούθησε ἕνα ἐγκληματικὸ ὄργιο ἑνὸς μονόπλευρου ἐμφυλίου πολέμου καὶ ἡ χώρα σύρθηκε σὲ ἐσωτερικὴ σύγκρουση.

Μέσα σ᾽ αὐτὲς τὶς συνθῆκες ἐπιβλήθηκε τὸ καθεστὼς τῶν ἐκτάκτων μέτρων, μὲ τὰ στρατόπεδα συγκέντρωσης καὶ τὶς φυλακές, τοὺς διωγμοὺς καὶ τὶς ἐκτελέσεις καὶ καλλιεργήθηκε ἕνα κλῖμα τρόμου ποὺ ἀποσκοποῦσε στὴν κάμψη καὶ στὴν ὑποταγὴ κάθε Ἕλληνα πατριώτη.

Βέβαια αὐτὴ τὴν πολιτικὴ προσπάθησαν νὰ τὴν ντύσουν μὲ τὴν καπηλεία ὅτι «κίνδυνοι ἀπὸ δορρᾶ ζώνουν τὴ χώρα», «κινδυνεύει ἡ πατρίδα ἀπὸ τὸν ἐσωτερικὸ ἐχθρό», μὲ τὸν μπαμπούλα τοῦ κομμουνισμοῦ.

Τὰ ἔκτακτα μέτρα ποὺ θεσπίστηκαν γιὰ τὴ διάρκεια τοῦ ἐμφυλίου πολέμου συνεχίστηκαν καὶ μετὰ τὸ 1949 ποὺ ἔληξε ὁ ἐμφύλιος πόλεμος καὶ μάλιστα διευρύνθηκαν, ἀνασύρθηκε ἀπὸ τὸ ψυγεῖο ὁ Μεταξικὸς νόμος 375 καὶ μπῆκε σ᾽ ἐνέργεια ἡ μηχανὴ τῆς κατασκοπολογίας.

Μιὰ ἐγκύκλιος τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν ΗΠΑ ποὺ δημοσιεύτηκε στὴν ἐφημ. «Νιοὺ Γιὸρκ Τάϊμς» 7.1.51 εἶναι ἀρκετὰ ἀποκαλυπτικὴ τῶν σκοπῶν καὶ τῶν μέσων τῆς ἀμερικάνικης δραστηριότητας στὶς χῶρες ποὺ κρατοῦσαν ἢ προσπαθοῦσαν νὰ θέσουν κάτω ἀπὸ τὸν ἔλεγχό τους.

«Πρέπει νὰ ἐξαπολύσουμε τὴν ἐπίθεση τῆς ἀντικομμουνιστικῆς προπαγάνδας ὅσο γίνεται πιὸ γρήγορα, γιὰ νὰδιευκολύνουμε τὴν προσπάθεια τοῦ στρατηγοῦ Ἂϊζενχάουερ ποὺ δὲν θὰ μποροῦσε νὰ πείσει τὴν κοινὴ γνώμη γιὰ τὴν ἀνάγκη τοῦ ἐπανεξοπλισμοῦ παρὰ μόνον ἂν αὐτὴ φοβηθεῖ πραγματικά. Συμφέρει ἐπομένως νὰ τὴν τρομάξουμε καὶ μάλιστα ὅσο μποροῦμε περισσότερο».

Καὶ μὲ τὴ διεύρυνση καὶ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ 375, πολὺ ἀποκαλυπτικὸ τῶν ἰμπεριαλιστικῶν ἐπεμβάσεων εἶναι καὶ τὸ παρακάτω ἄρθρο ποὺ δημοσιεύτηκε στὴν «Ἑστία» στὶς 12.12.51 καὶ ποὺ προσαρμόζει τὴν ἐγκύκλιο στὶς συνθῆκες τῆς χώρας μας.

«Ἀπὸ ἐτῶν ἤδη αἱ κυβερνήσεις τῶν φαυλοκρατῶν καὶ συνοδοιπόρων εἶχαν κατ᾽ ἐπανάληψιν εἰδοποιηθεῖ ἀφ᾽ ἑνὸς μὲν νὰ δικάζουν τοὺς πράχτορες τοῦ ἐχθροῦ κατὰ τοὺς 10 μῆνες, καθ᾽ οὓς δὲν συνεδριάζει ἡ Γεν. Συνέλευσις τοῦ ΟΗΕ (σ. σ. γιὰ νὰ μὴν ἀκούγονται φωνὲς ἐκεῖ μέσα ὕστερα ἀπὸ τὸ θόρυβο ποὺ ξεσηκώθηκε μὲ τὸ κῦμα τῶν καταδικῶν σὲ θάνατο), ἀφ᾽ ἑτέρου δὲ νὰ φροντίζουν ὥστε ἡ παραπομπή των νὰ γίνεται ἐπὶ κατασκοπείᾳ, δεδομένου ὅτι καὶ εἰς αὐτὴν ἀκόμα τὴν Ἀμερικὴν οἱ ἐρυθροὶ ποὺ δικάζονται καὶ καταδικάζονται ὡς κατάσκοποι ὑφίστανται ἀσυζητητὶ τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν, χωρὶς οὐδεμία διαμαρτυρία νὰ ἐγερθῇ».

Ἔτσι γίνεται φανερὸ ὅτι ἀποσκοποῦσαν στὴν καλλιέργεια μιᾶς φοβίας γιὰ νὰ ἀποσπάσουν τὴν προσοχὴ τοῦ λαοῦ ἀπὸ τὰ φλέγοντα ἐθνικὰ καὶ λαϊκὰ προβλήματα, νὰ ἀναχαιτήσουν τὴν πάλη γιὰ τὴ λύση τους καὶ νὰ τροφοδοτοῦν ταυτόχρονα τὸν ψυχρὸ πόλεμο τῶν ἰμπεριαλιστῶν.

Ὁ λαὸς ἀντιδρᾶ, παλεύει καὶ ἀναγκάζει σ᾽ ἀναπροσαρμογὲς τὶς κυβρνήσεις τῆς ὑποτέλειας

Ὕστερα ἀπὸ τὸν τερματισμὸ τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ὁ λαὸς ὅλο καὶ ἐνώνεται ὅλο καὶ καταλαβαίνει περισσότερο ποιὸν συμφέρει ὁ διχασμὸς καὶ ἡ ἀνωμαλία. Ἀγωνίζεται καὶ ἀπαιτεῖ τὴν κατάργηση τῶν ἐκτάκτων μέτρων καὶ τὴν ἀποκατάσταση τῆς Δημοκρατίας.

Κάτω ἀπὸ τὴν πίεση αὐτὴ τῆς λαϊκῆς πάλης καὶ τὴ

διεθνῆ συμπαράσταση, ἀναγκάστηκε ἡ τότε κυβέρνηση νὰ προβεῖ στὴν ἀπόλυση ἑνὸς ἀριθμοῦ ἐξόριστων καὶ φυλακισμένων μὲ τὰ λεγόμενα «μέτρα εἰρήνευσης». Ὅλα δὲ τὰ κόμματα διακηρύσσουν τὴν ἀνάγκη τῆς εἰρήνευσης.

Ἀλλὰ καὶ στὴν κατοπινὴ περίοδο. Στὴν περίοδο τῆς διακυβέρνησης τῆς χώρας ἀπὸ τὴ δεξιά, ὁ λαὸς μὲ τὴν πάλη του ἀπέσπασε μιὰ σειρὰ καταχτήσεις. Ὑποχρέωσε τὴν κυβέρνηση σὲ ἀπόλυση χιλιάδων πολιτικῶν κρατουμένων καὶ στὴ διάλυση τοῦ στρατοπέδου πολιτικῶν ἐξορίστων.

Οἱ κυβερνήσεις ὅμως τῆς ἐθνικῆς ὑποτέλειας, παρὰ τὶς ὑποχωρήσεις αὐτὲς στὶς ὁποῖες ἐξαναγκάσθηκαν, ὄχι μόνο δὲν κατάργησαν τὰ ἔκτακτα μέτρα, ἀλλὰ μ' ἐναλλασσόμενη ταχτικὴ, ὅπου ὑποχωροῦσαν προσπαθοῦσαν νὰ ἐφαρμόσουν ἄλλα μέτρα εἴτε νὰ διευρύνουν τὰ ὑπάρχοντα.

Τὸ γκρέμισμα τῆς Ε.Ρ.Ε

Τὸ ἀντιλαϊκὸ καθεστὼς τῆς ΕΡΕ ξεσήκωσε τὴν ἀγανάκτηση τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τοῦ λαοῦ καὶ μὲ τὴν προδοσία τοῦ Κυπριακοῦ καὶ τὸ ἐκλογικὸ πραξικόπημα τοῦ 1961 ἡ σύγκρουση ἐκφράστηκε πιὸ ἀνοιχτά. Ἡ κυβέρνηση τῆς ΕΡΕ, προϊὸν βίας καὶ νοθείας, δὲν μποροῦσε νὰ κρατηθεῖ καὶ ὅταν ἡ ἀντιδραστικὴ δεξιὰ κατέφυγε καὶ στὸ ἀνοιχτὸ πολιτικὸ ἔγκλημα μὲ τὴ δολοφονία τοῦ ἀγωνιστοῦ τῆς εἰρήνης καὶ τῆς δημοκρατίας Γρηγόρη Λαμπράκη, ἡ ΕΡΕ γκρεμίστηκε κάτω ἀπὸ τὴ γενικὴ κατακραυγή.

Ἔτσι ὁ λαὸς ἐπέβαλε τὸ δρόμο πρὸς τὶς ἐκλογές. Ἔγιναν δὲ τέτοιες διαφοροποιήσεις σὲ πλατύτατα στρώματα τοῦ λαοῦ καὶ ἦταν τέτοιο τὸ κλῖμα ποὺ δημιουργήθηκε, ὥστε ἀνάγκασε καὶ τὰ κόμματα τοῦ Κέντρου νὰ διακηρύξουν σ' ὅλους τοὺς τόνους ὅτι θὰ ἐκπληρώσουν τοὺς πόθους τοῦ λαοῦ γιὰ τὰ ἐθνικὰ καὶ λαϊκὰ προβλήματα. Γιὰ τὴ Δημοκρατία.

Ἡ Ἕνωση Κέντρου. Ποιά ἡ προεκλογικὴ στάση της σὰν ἀντιπολίτευσης καὶ ποιά ἡ πολιτική της σὰν κυβέρνησης. Ὑποσχέσεις καί πραγματοποιήσεις.

Κατὰ τὴν προεκλογικὴ περίοδο ἡ Ε. Κ. μὲ σκοπὸ ν' ἀποσπάσει τὶς ψῆφους τοῦ λαοῦ, διακήρυσσε ὅτι θὰ ἀποκαταστήσει «κράτος δικαίου», «ἰσοπολιτείαν», «κοινωνικὴν δικαιοσύνην», «πλήρη ἀποκατάστασιν τῆς δημοκρατίας καὶ τῶν ἀδικιῶν τοῦ παρελθόντος». Τὸ πρῶτο νομοσχέδιο ποὺ θὰ ψηφίσει, ἔλεγε, εἶναι τὸ νομοσχέδιο γιὰ τὴν κατάργηση τῶν ἐκτάκτων μέτρων. Τὴν οἰκονομικὴ ἀνακούφιση τοῦ λαοῦ καὶ τὸ γκρέμισμα τῆς καραμανλοκρατίας ὑπόσχονταν.

Ἡ Ε. Κ. σὰν κυβέρνηση, παρὰ τὰ ὁρισμένα μέτρα ποὺ ἀναγκάστηκε νὰ πάρει κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τοῦ κλίματος τῆς νίκης τῶν δημοκρατικῶν δυνάμεων, ὅλο καὶ πιὸ καθαρὰ γίνεται πιὸ κατανοητὸ ὅτι γενικὴ της κατεύθυνση ἔχει ὄχι μόνο νὰ μὴν προχωρήσει σὲ λαϊκὰ μέτρα, ἀλλὰ προσπαθεῖ νὰ ἐξουδετερώσει καὶ ὅσα μέτρα ἀναγκάστηκε νὰ πάρει. Τὰ μέτρα δὲ ποὺ ἐξαγγέλλει κάθε φορὰ ὅτι παίρνει μόνο δημοκοπικὸ χαρακτήρα ἔχουν, γιατὶ στὴν οὐσία ὅλο καὶ ἀντιλαϊκότερη πολιτικὴ ἐφαρμόζει καὶ ἤρθε σὲ ριζικὴ ἀντίθεση μὲ τὴν ἐκφρασμένη θέληση τοῦ λαοῦ. Προσπάθησε ἀκόμα μὲ δημοκοπικὲς διακηρύξεις νὰ ματαιώσει τὶς λαϊκὲς ἀπαιτήσεις καὶ νὰ προσανατολίσει ὅτι ἡ πανάκεια γιὰ τὴ λύση ὅλων τῶν προβλημάτων θὰ εἶναι τὸ νομοσχέδιο γιὰ τὴν κατάργηση τῶν ἐκτάκτων μέτρων.

Τί εἶναι τὸ Νομοσχέδιο ;

Στὴν εἰσηγητική του ἔκθεση ἀναφέρει ὅτι «... Ἐπιθυμοῦσα ἡ κυβέρνησις ὅπως ἀποκαταστήσῃ εἰς τὸ ἀκέραιον τοὺς συνταγματικοὺς θεσμοὺς τοῦ Δημοσίου ἠμῶν Πολιτεύματος καὶ καταστήσῃ σεβαστὰ τὰ ἀτομικὰ δικαιώματα τῶν Ἑλλήνων καὶ ἰδίᾳ τῶν προσωπικῶν αὐτοῦ ἐλευθεριῶν καὶ τὸ πρὸς ἐργασίαν δικαίωμά των...». Αὐτὰ ὅμως ποὺ γράφει στὴν εἰσηγητικὴ ἔκθεση ἔρχονται σὲ ριζικὴ ἀντίθεση μὲ τὸ περιεχόμενο τοῦ νομοσχεδίου. Δὲν καταργεῖ τὸ ἀστυνομικὸ κράτος ποὺ κατήγγειλε σὰν ἀντιπολίτευση, γιὰ τὴν ἀποκατάσταση τοῦ «κράτους δικαίου». Μερικὰ δὲ ἐκ τῶν ἐκτάκτων μέτρων τὰ νομιμοποιεῖ ἢ τὰ διευρύνει.

Ἡ κατάργηση τοῦ Γ' Ψηφίσματος, ποὺ ἀπὸ πολλὰ χρόνια ἔπαψε νὰ ἰσχύει μόνο ἐντυπωσιακὸ χαρακτήρα ἔχει. Προβλέπεται ὅμως ὅτι οἱ ὑποθέσεις ποὺ ἐκκρεμοῦν θὰ κρίνονται «ἁρμοδίως».

Ὁ 375 ὕστερα ἀπὸ τὴ λαϊκὴ πάλη καὶ τὴν παγκόσμια κατακραυγὴ εἶχε αὐτοκαταργηθεῖ. Τὸ νομοσχέδιο καταργεῖ καὶ τυπικὰ χωρὶς ὅμως νὰ καταργεῖ καὶ τὶς ἀποφάσεις του. Μετριάζει τὶς ποινὲς τῆς ἰσόβιας κάθειρξης σὲ 20 χρόνια, τὰ 20 χρόνια σὲ 10 καὶ τὰ τελευταῖα δὲν τὰ θίγει, κατὰ τρόπο ὥστε νὰ μὴν ἀπολυθεῖ κανεὶς γιατὶ οἱ περισσότεροι ἔχουν καταδικαστεῖ σὲ ἰσόβια κάθειρξη.

Τὰ ἀστυνομικὰ πιστοποιητικὰ κοινωνικῶν φρονημάτων διατηροῦνται καὶ διευρύνονται μάλιστα. Στὴν τελευταία ἀνατύπωση τοῦ νομοσχεδίου (ὑπουργεία κ. Μπακοπούλου) ἐπεκτείνονται καὶ στοὺς «μαθητὰς τῶν Ναυτικῶν Σχολῶν καὶ τοὺς ναυτεργάτες γενικά».

Διατηρεῖται ἡ διοικητ. ἐκτόπιση, ντυμένη μὲ «διαδικαστικὲς βελτιώσεις», ἐνῶ στὴν οὐσία εἶναι διοικητική. Τὴν ἐκτόπιση δὲν τὴν ἐπιβάλλει δικαστήριο ποὺ νὰ συνεδριάζει δημοσία, ἀλλὰ τὸ συμβούλιο Πλημμελειοδικῶν «κεκλεισμένων τῶν θυρῶν». «Ἡ ἐκτόπισις προσώπων ὡς ὑπόπτων τελέσεως ἀξιοποίνων πράξεων ἢ διαταράξεως τῆς δημοσίας τάξεως ἢ δι' ἄλλον τινὰ λόγον, διατάσσεται ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν τῆς κατοικίας ἢ διαμονῆς τοῦ ἐκτοπιστέου μετὰ γνώμην τῆς

ἐπιτοπίας ἀστυνομικῆς ἀρχῆς» (1). Δηλ. τὰ «στοιχεῖα» καὶ ἡ γνώμη τῆς ἀστυνομίας θὰ ἀποτελοῦν τὸ ὑλικὸ τοῦ δικαστή.

Διατηρεῖται ἡ ἀντισυνταγματικὴ διάταξη τῆς κυβέρνησης Καραμανλῆ, ποὺ στερεῖ τὴν ἰθαγένεια σὲ χιλιάδες ἐκπατρισμένους καὶ ποὺ ἀποτελεῖ ἀπειλὴ καὶ γι' ἄλλους, γιατὶ ἐνῶ τὸ ΛΨ Ψήφισμα ἔλεγε ὅτι «ἰσχύς του εἶναι ἡ διάρκεια τῆς ἀνταρσίας», ἡ ἀντισυνταγματικὴ διάταξη τοῦ 1962 εὐρύνει τὸν κύκλο ὄχι μόνο τῶν «δρασάντων», ἀλλὰ καὶ τῶν «δρώντων» δηλ. κάθε πολιτικὴ ἐνέργεια. Ἔτσι μπορεῖ κανεὶς νὰ ταξιδέψει στὸ ἐξωτερικὸ καὶ νὰ τοῦ στερηθεῖ ἡ ἰθαγένεια γιατὶ δρᾶ καὶ νὰ μὴ μπορεῖ νὰ ἐπιστρέψει.

Διατηρεῖται ἐκτὸς Νόμου τὸ ΚΚΕ, ποὺ ἐκπροσωπεῖ τὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ γενικὰ τὸν ἐργαζόμενο λαό. Τὸ κόμμα ποὺ πρωτοστάτησε στοὺς ἀγῶνες τῆς ἐθνικῆς ἀντίστασης καὶ ἦταν πρῶτο στὶς θυσίες. Τὸ κόμμα ποὺ ὑπεράσπισε πάντοτε τὰ συμφέροντα τῶν ἐργαζομένων καὶ οἱ κατακτήσεις τους εἶναι συνυφασμένες μὲ τὴν ἱστορία τοῦ ΚΚΕ.

Συνεχίζεται ὁ ἀναγκαστικὸς ἐκπατρισμὸς 10 δων χιλιάδων προσφύγων. Ἐφαρμόζει ἡ ΕΚ τὴν ἴδια πολιτικὴ τῆς ΕΡΕ τοῦ ἐλέγχου τῶν πολιτικῶν φρονημάτων σὰν πρωταρχικοῦ ὅρου γιὰ τὴν ἐπιστροφή τους στὴν Ἑλλάδα μὲ τὸν «ἀτομικὸ ἐπαναπατρισμό».

Δὲν ἐπαναφέρει τοὺς ἀπολυθέντες γιὰ πολιτικοὺς λόγους ὑπαλλήλους, παρὰ τὴ ρητὴ ὑπόσχεσή ὅτι θὰ καταθέσει μεταξὺ τῶν πρώτων τὸ σχετικὸ νομοσχέδιο στὴ Βουλή. Μὲ μιὰ μελετημένη καὶ σκόπιμη πολιτικὴ ἀντιφατικῶν δηλώσεων τῶν ὑπουργῶν της πάει νὰ ἐξοστρακίσει καὶ ἀποπροσανατολίσει τοὺς ἀγῶνες τῶν ὑπαλλήλων ἔναντι τῆς οὐσιαστικῆς ἐγκατάλειψης καὶ αὐτοῦ τοῦ προβλήματος.

Ἔτσι μὲ τὶς νομοτυπικὲς κατοχυρώσεις ἐκφράζεται στὴν πράξη σὰ ρυθμιστὴς τῆς δημόσιας ζωῆς τὸ ἀστυνομικὸ κράτος.

Αὐτὸ θὰ κατατάξει τοὺς πολίτες σὲ κατηγορίες: «νομιμόφρονες» ἢ «μὴ νομιμόφρονες». Θὰ δώσει τὰ «στοιχεῖα», τὴ «βαρύνουσα γνώμη» τῶν «ὕποπτων» ὥστε νὰ ἐκτοπισθοῦν, νὰ ἐργασθοῦν ἢ ὄχι, νὰ ἐπιτρέψει τὴ δημόσια συγκέντρωση τῶν πολιτῶν ἢ κατὰ τὴν κρίση του νὰ τὴ διαλύσει μὲ ἀστυνομικὲς διατάξεις. Αὐτὸ θὰ κρίνει ἂν οἱ ἐκλεγμένοι στὰ Συμβούλια τῶν Συνεταρισμῶν θὰ ἐκπροσωποῦν τοὺς ἐκλογεῖς των ἢ θὰ καθαιροῦνται.

Μὲ τὸ νομοσχέδιο-πανάκεια, ἡ κυβέρνηση τῆς ΕΚ ἐπεδίωξε ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ νὰ ρίξει στάχτη στὰ μάτια τοῦ λαοῦ ὅτι κάτι κάνει, καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη μὲ πιὸ ἐκλεπτισμένο τρόπο νὰ συνεχίσει καὶ διευρύνει μὲ νομικὸ κάλυμμα τὶς ἀντισυνταγματικὲς διατάξεις τῆς Καραμανλοκρατίας.

Ἡ μὴ κατάθεση τοῦ νομοσχεδίου παρ' ὅτι πέρασε 1½ χρόνος, ἐκφράζει τὴν προσπάθειά της νὰ ματαιώσει τὴν ἱκανοποίηση τῆς λαϊκῆς ἀπαίτησης καὶ νὰ ἀποπροσανατολίσει παρεμβάλλοντας συνεχῶς «ζητήματα» καὶ «δυσκολίες» ποὺ συναντᾶ, ὥστε νὰ παρατείνει τὴν ἀποκάλυψη τοῦ φιάσκου τοῦ νομοσχεδίου-πανάκειας.

Ἡ κυβέρνηση τῆς ΕΚ μὲ δημοκοπικὲς ἐκφράσεις καὶ μὲ μιὰ προσπάθεια ὥστε νὰ φαίνεται ὅτι ἐμποδίζεται στὸ ἔργο της, ἐμφανίζει τὸν «διμέτωπο» ἀγώνα καὶ προβάλλει μὲ «δημοκρατικὸ» τρόπο τὴ σημαία τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ καὶ τῆς «ἀληθοῦς δημοκρατίας». Εἶναι ἐλεύθερη ἡ ἀπεργία, ἀλλὰ αἱματοκυλίονται οἱ ἀπεργοὶ γιατὶ παρεμποδίζουν τὸ «δημοκρατικὸ» δικαίωμα τῶν ἀπεργοσπαστῶν (ποὺ βάζει ἡ ἴδια) νὰ δουλέψουν, ἢ ἐφαρμόζει τὴν πολιτικὴ ἐπιστράτευση. Ἐκφράζει τὴν «ἀμέριστη στοργή της πρὸς τὴν ἑλληνικὴ νεότητα», ἀλλὰ ἀποβάλλει τοὺς μαθητὲς ὅταν ἀσχολοῦνται μὲ τὴ δημοκρατία ἢ δείχνουν ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν Κύπρο καὶ καταδικάζουν τὰ ἐγκλήματα τῶν Τούρκων. Μὲ τὴν ἐγκύκλιο 1010 ἡ «ἀληθὴς δημοκρατία» διαπαιδαγωγεῖ τὴ νεολαία στὴν ἄρνηση τῶν ἰδανικῶν τῆς δημοκρατίας καὶ τοῦ ὑψηλοῦ πατριωτικοῦ φρονήματος. Καὶ βεβαίως ἀνοίγει καὶ αὐτὴν τὴν πόρτα στὴν κρίση τῆς ἀστυνομίας γιὰ τὶς «πληροφορίες» καὶ τὰ «στοιχεῖα». Κατὰ τὰ ἄλλα «τὸ φρόνημα εἶναι ἐλεύθερον», πλὴν τῶν μαθητῶν καὶ διδασκάλων «χάριν τῆς ἰσοπολιτείας». Θὰ ἀποκαταστήσει τὶς συνδικαλιστικὲς ἐλευθερίες μὲ τὶς παρεμβάσεις καὶ τὶς συλλήψεις τῶν συνδικαλιστῶν, μὲ τοὺς ὅρκους πίστης κλπ. κλπ.

Νὰ μερικὲς πλευρὲς ποὺ δίνουν μιὰ εἰκόνα τῆς «ἀληθοῦς δημοκρατίας» τοῦ κ. Παπανδρέου.

Ἡ διακυβέρνηση τῆς χώρας ἐπὶ 1½ χρόνο ἀπὸ τὴν Ἕνωση Κέντρου ἔδωσε τὴ δυνατότητα στὸ λαὸ νὰ κάνει σύγκριση τῶν ὅσων διακηρύσσει καὶ τῶν ὅσων στὴν πράξη ἐφαρμόζει. Καὶ ἀποκαλύπτεται ἡ ἀπάτη τῶν διακηρύξεών της. Τὰ εὐρύτατα λαϊκὰ στρώματα ποὺ παρασύρθηκαν πρὸς τὴν κατεύθυνση τῶν προεκλογικῶν διακηρύξεών της καὶ τῆς κατοπινῆς δημοκοπικῆς ἀλλ' ἀντιλαϊκῆς πολιτικῆς της βγάζουν τὰ συμπεράσματά τους. Δηλ. ὅτι ἡ ΕΚ μὲ τὴν πολιτική της ἐκφράζει στὴν πράξη τὰ συμφέροντα τῶν οἰκονομικῶν συγκροτημάτων, ριζικὰ ἀντίθετα ἀπὸ τὰ λαϊκὰ συμφέροντα, ὅτι εἶναι στενὰ δεμένη στὸ ἰμπεριαλιστικὸ ἅρμα καὶ συνεχίζει, νομιμοποιεῖ ἢ μεταμφιέζει τὰ ἔκτακτα μέτρα γιὰ τὸ πέρασμα αὐτῆς τῆς πολιτικῆς. Ὅσο δὲ θὰ στριμώχνεται γιὰ τὴ λύση τῶν λαϊκῶν προβλημάτων ποὺ ὅλο καὶ θὰ συσσωρεύονται, τόσο θὰ ξεσκεπάζεται τὸ πραγματικό της πρόσωπο μὲ τὰ μέτρα ποὺ θὰ παίρνει καὶ θὰ συναγωνίζεται τὴν ΕΡΕ, ποὺ γκρέμισε ἡ λαϊκὴ πάλη. Εἶναι δὲ φανερὸ ὅτι καὶ πάλι ὁ λαὸς μὲ τὴν πάλη θὰ δώσει τελικὰ τὴ λύση του.

(1) Ὑπογράμμιση δική μας.

Ποιά εἶναι ἡ πραγματικὴ σκοπιμότητα τῆς ἐπιβολῆς καὶ τῆς διατήρησης τῶν ἔκτακτων μέτρων καὶ τοῦ ἀστυνομικοῦ κράτους

Ὅπως ἀναφέραμε, τὰ ἔκτακτα μέτρα ἦταν καὶ εἶναι μιὰ συνέπεια τοῦ ἐμφυλίου πολέμου ποὺ τὸν ἐπέβαλαν οἱ Ἀγγλοαμερικάνοι γιὰ τὰ δικά τους συμφέροντα καὶ γιατὶ βρῆκαν πρόθυμους ὑπηρέτες τῶν συμφερόντων τους.

Μαζὶ μὲ τὰ Μακρονήσια, τὰ στρατοδικεῖα, τὶς χιλιάδες ἐκτελέσεις, τὶς φυλακὲς καὶ τὶς ἐξορίες, ἐπιβλήθηκε ἀπὸ τοὺς ἀμερικάνους καὶ τὴ ντόπια ὀλιγαρχία καὶ ὁ ἀναγκαστικὸς ἐπαναπατρισμὸς δεκάδων χιλιάδων Ἑλλήνων. Συχνὰ ἀναφέρεται ὅτι θὰ περίμενε κανεὶς μετὰ τὴ λήξη τοῦ ἐμφυλίου πολέμου νὰ καταργηθοῦν τὰ στρατόπεδα καὶ οἱ φυλακές, νὰ γίνει ὁ ἐπαναπατρισμός, ἡ νομιμοποίηση τοῦ ΚΚΕ καὶ νὰ χορηγηθεῖ γενικὴ ἀμνηστία, ὅπως σὲ παρόμοια ζητήματα συνέβαινε καὶ σ' ἄλλες χῶρες, ἀλλὰ καὶ ἐδῶ παληότερα.

Γιατὶ ὅμως δὲν ἔγιναν;

Οἱ κυβερνήσεις τῆς ὑποτέλειας ἐμφάνισαν τὰ μέτρα σὰν «μέτρα ἀσφαλείας», «ἀποφυγῆς κινδύνων ἀπὸ βορρᾶ», «κυρώσεις κατὰ τῆς ἀνταρσίας», μέτρα κατὰ τοῦ «ἐσωτερικοῦ ἐχθροῦ», σὰν προβλήματα, ποὺ ἀφοροῦν ἄτομα καὶ ὄχι γενικὰ προβλήματα ποὺ ἀφοροῦν ὁλόκληρο τὸ λαό.

Ἡ πραγματικὴ ὅμως σκοπιμότητα τῶν ἐκτάκτων μέτρων εἶναι ὅτι οἱ κυβερνήσεις τῆς ὑποτέλειας ἐπεδίωξαν καὶ ἐπιδιώκουν νὰ τρομοκρατήσουν τὸ λαὸ μὲ σκοπὸ ν' ἀναστείλουν τοὺς ἀγῶνες του, ν' ἀμβλύνουν τὴν ἀγωνιστικὴ διάθεση τῶν ἐργαζομένων! Ἦταν καὶ εἶναι, μέτρα, τὶς ἐξοντωτικὲς συνέπειες τῶν ὁποίων μπορεῖ νὰ ὑφίστανται μερικοί, ἀλλὰ ἀποτέλεσαν καὶ ἀποτελοῦν μέτρα, δαμόκλειο σπάθη, γιὰ λογαριασμὸ ὁλόκληρου τοῦ λαοῦ. Εἶναι μέτρα καὶ μέθοδες ἐν ψυχρῷ μελετημένα καὶ καταστρωμένα γιὰ τὸ πέρασμα μιᾶς ἀντιλαϊκῆς καὶ ἀντεθνικῆς πολιτικῆς.

Βεβαίως ἡ ἀντίσταση τῶν λαϊκῶν ἀγωνιστῶν καὶ ἡ λαϊκὴ πάλη μὲ τὴ διεθνῆ συμπαράσταση ὑποχρέωσε τὴν κυβέρνηση τῆς ΕΡΕ νὰ καταργήσει τὸ στρατόπεδο πολιτικῶν ἐξορίστων καὶ ν' ἀπολύσει μεγάλο ἀριθμὸ φυλακισμένων. Ἀλλὰ καὶ οἱ ἑκατοντάδες ποὺ ἀπολύθηκαν ἀπὸ τὴν κυβέρνηση Παπανδρέου δὲν ἀποθύθηκαν χάρη στὴν καλὴ θέληση τοῦ κ. Παπανδρέου, οὔτε γιατὶ ἤθελε νὰ τηρήσει τὴν ὑπόσχεσή του, ἀλλὰ ὑποχρεώθηκε κάτω ἀπὸ τὴν πίεση τοῦ κλίματος τῆς ἐκλογικῆς νίκης τοῦ λαοῦ καὶ γιατὶ καὶ ἡ πίεση τῶν ἴδιων τῶν ὀπαδῶν καὶ στελεχῶν του τὸν ὑποχρέωσε νὰ τοὺς ἀπολύσει.

Καὶ πάλι ὅμως κράτησε μερικὲς δεκάδες μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι ἔχουν δικασθεῖ ὡς κατάσκοποι. Ἀσφαλῶς ὅλοι ὁμολογοῦν ὅτι ὁ 375 εἶναι ἀντισυνταγματικός. Δὲν ὁμολογοῦν ὅμως ποιὰ ἦταν ἡ σκοπιμότητα γιὰ τὴν ὁποία κρατοῦνταν καὶ ποιὰ σχέδια ἐξυπηρετεῖ καὶ ἡ κράτηση μερικῶν δεκάδων ἀγωνιστῶν στὴ φυλακή.

Ἡ μὴ νομιμοποίηση τοῦ ΚΚΕ καὶ ἡ συνέχιση τοῦ ἀναγκαστικοῦ ἐκπατρισμοῦ δεκάδων χιλιάδων πολιτῶν ποιὰ σκοπιμότητα ἐξυπηρετεῖ;

Βεβαίως ὑπολογίζουν οἱ ἀμερικανοὶ καὶ οἱ ἐδῶ ὑπηρέτες τους ὅτι θὰ προστεθοῦν οἱ δυνάμεις αὐτὲς στὴν ἀριστερὰ καὶ θὰ συμβάλουν στοὺς λαϊκοὺς ἀγῶνες. Ὑπολογίζουν τὴν προπαγάνδα καὶ ἰδιαίτερα τὶς συγκρίσεις ποὺ θὰ γίνουν μὲ τὶς γειτονικὲς Λαϊκὲς Δημοκρατίες. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ πάνω ἀπ' ὅλα ὑπολογίζουν εἶναι ὅτι ἡ νομιμοποίηση τοῦ ΚΚΕ καὶ ὁ ἐπαναπατρισμός, ὁ ἄνευ ὅρων γενικὸς ἐπαναπατρισμὸς καὶ ἡ γενικὴ ἀμνηστία θὰ ἀποτελέσουν ἕνα σοβαρὸ πλῆγμα γιὰ τὸ τεχνητὸ κλῖμα ποὺ δημιούργησαν, γιὰ τὴ μέθοδο τῆς βίας καὶ τρομοκρατίας, γιὰ τὴ μέθοδο τῆς σκοπιμότητας καὶ τῆς διαστρέβλωσης καὶ τῆς καπηλείας. Θὰ κλονίσει τὸ καθεστὼς τῆς ἀνωμαλίας καὶ θὰ δημιουργήσει προϋποθέσεις γιὰ τὴ λαϊκὴ ἑνότητα, γιὰ τὴν κατοχύρωση τῶν λαϊκῶν ἐλευθεριῶν καὶ σὲ συνέχεια γιὰ τὴν προώθηση τῶν λαϊκῶν προβλημάτων.

Ὑπολογίζουν τὴ δύναμη καὶ τὴν ἱκανοποίηση ποὺ θὰ νοιώσει ὁ λαὸς ὅτι κάτω ἀπὸ τὴν πάλη του καὶ ὕστερα ἀπὸ τόσες καὶ τόσες θυσίες πέτυχε τὴ νομιμοποίηση τοῦ ΚΚΕ, τοῦ κόμματος στὴ δράση τοῦ ὁποίου πρῶτα καὶ κύρια στηρίζει τὶς ἐλπίδες του γιὰ μιὰ καλύτερη αὔριο.

Ἐπειδὴ ὅμως τὸ πρόβλημα τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ εἶναι πρόβλημα ποὺ καίει καὶ οἱ μάζες ἄρχισαν νὰ τὸ κατανοοῦν ὅλο καὶ περισσότερο, ἡ κυβέρνηση Παπανδρέου ἐκμεταλλευομένη καὶ τὴν ὀππορτουνιστικὴ πολιτικὴ τῆς ἡγεσίας τοῦ ΚΚΕ καὶ τῆς ΕΔΑ, τὸ ἐμφανίζει καὶ τὸ τοποθετεῖ σ' ἀτομικὴ βάση, ἔτσι ὥστε νὰ μὴν ἐμφανίζεται σὰ γενικὸ πρόβλημα, γιὰ νὰ ἀμβλύνεται ἡ μαζικὴ πάλη.

Ἡ συμβιβαστικὴ ὀππορτουνιστικὴ πολιτικὴ τῆς Ε.Δ.Α. καὶ τῆς ἡγεσίας τοῦ Κ.Κ.Ε. ἀπέναντι στὴν πολιτικὴ τῆς Ἕνωσης Κέντρου.

Ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ καὶ ἡ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ ἀντὶ νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὴν ἀντικειμενικὰ εὐνοϊκὴ κατάσταση ποὺ δημιουργήθηκε μὲ τὴν πτώση τῆς ΕΡΕ καὶ νὰ ποσανατολίσουν τὶς νικηφόρες λαϊκὲς μάζες πρὸς τὴν κατεύθυνση τῆς δύναμης ποὺ ἔχει ὁ λαὸς ποὺ γκρέμισε τὴν ΕΡΕ, νὰ τὸν συσπειρώσουν γύρω ἀπὸ τοὺς ἀγῶνες ποὺ θὰ συνδέονται μὲ τὸ βασικὸ πρόβλημα τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς προώθησης τῶν κατακτήσεών του, ἀκολούθησαν μιὰ πολιτικὴ καὶ τακτικὴ ἀποπροσανατολισμῶν, ποὺ ἀπαλλοτρίωνε τὶς δυνάμεις στὸ Κέντρο καὶ δημιουργοῦσε αὐταπάτες σχετικὰ μὲ τὶς διακηρύξεις καὶ τὸ ρόλο τῆς κυβέρνησης τῆς

ΕΚ. Ἀκολούθησαν πολιτικὴ συμβιβασμῶν καὶ στὴ βάση τῆς ἐξυπηρέτησης τῆς πολιτικῆς τῆς κυβέρνησης τῆς ΕΚ, τὴν ὁποία «δημοκρατικὴ πολιτικὴ» κατὰ τὴν ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ καὶ τῆς ΕΔΑ, ἐμποδίζει ἡ δεξιά. Καὶ τὰ ἀντιδημοκρατικὰ κι' ἀντιλαϊκὰ μέτρα ποὺ παίρνει ἡ κυβέρνηση τὰ δικαιολογεῖ στὴ βάση ὅτι ὑποχωρεῖ μπροστὰ στὴν πίεση τῆς δεξιᾶς. Τὰ ἐλάχιστα δὲ μέτρα ποὺ ἀναγκάζεται κάτω ἀπὸ τὴ λαϊκὴ πίεση νὰ παίρνει, τὰ ἐμφανίζει σὰν παραχωρήσεις, σὰν ἐπιτυχίες τῆς ἀντιϊμπεριαλιστικῆς πτέρυγας τῆς κυβέρνησης τῆς Ε.Κ.

Τὴ γενικώτερη σημασία ποὺ ἔχουν βασικὰ προβλήματα, ὅπως τὰ ἔκτακτα μέτρα, ἡ νομιμοποίηση τοῦ ΚΚΕ, ὁ ἐπαναπατρισμός. Τὴ σκοπιμότητα ποὺ ἔχουν αὐτὰ γιὰ τὴ συνέχιση τῆς ἀντιλαϊκῆς πολιτικῆς ποὺ ἀφορᾶ ὁλόκληρο τὸ λαό. Τὴν ἀνάγκη τῆς σύνδεσής τους μὲ τὸ βασικὸ πρόβλημα τῆς ἀνεξαρτησίας, τὰ ἀντικαθιστᾶ μὲ τὸν ἐξευμενισμὸ τῆς κυβέρνησης. Στὴ βάση τῆς νομιμοφροσύνης της πρὸς αὐτὴν γιὰ νὰ πετύχει «λύσεις» μὲ τὴ μετάθεση τῶν προβλημάτων σ' ἀτομικὴ βάση, σπρώχνει σὲ συμβιβαστικὲς ἐνέργειες τοὺς ἀγωνιστές.

Τὸ πρόβλημα τῶν ἡρώων ἀγωνιστῶν ποὺ κρατοῦνταν στὶς φυλακὲς καὶ ποὺ ἔδωσαν τὰ πάντα γιὰ τὸ λαὸ τὸ ἐμφάνιζαν στὴν οὐσία σὰν πρόβλημα ποὺ πρέπει νὰ λυθεῖ ἀπὸ λόγους ἀνθρωπισμοῦ καὶ συμπόνοιας. Γιατὶ εἶναι ἄρρωστοι. Γιατὶ πρόκειται περὶ ἀδικίας. Γιατὶ τοὺς περιμένουν οἱ γονεῖς τους νὰ τοὺς κλείσουν τὰ μάτια. γιατὶ ἄσπρισαν τὰ μαλλιά τους.

Τὸ πρόβλημα τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ

Ἐνῶ τὸ 1959 ἀναφέρονταν ἡ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ στὸ πρόβλημα τοῦ ἐπαναπατρισμοῦ σὰν πολέμιος τῶν ἀντιλήψεων γιὰ ἐπαναπατρισμὸ μ' ὁποιουσδήποτε ὅρους, ὅπως καλλιεργοῦσαν οἱ ἀναθεωρητές, Ἀποστόλου κλπ. καὶ θεωροῦσε σὰν συμβιβασμὸ τὸ διαβατήριο μὲ ἀτομικὸ τρόπο μέσο πρεσβείας, στὴν πορεία τὸ πρόβλημα ἐμφανίζεται στὴ βάση μιᾶς ἀπάνθρωπης συμπεριφορᾶς καὶ ὅτι οἱ ἐκπατρισμένοι ἀγαποῦν τὴν πατρίδα. Κατέχονται ἀπὸ πραγματικὸ νόστο νὰ γυρίσουν. Νὰ πείσουν ὅτι οἱ τόσοι τεχνικοὶ εἶναι χρήσιμοι. Νὰ συγκινήσουν, γιατὶ οἱ ἐκπατρισμένοι πεθαίνουν μακρυὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα ἢ ἔρχονται στὴν πατρίδα ὅταν εἶναι ἕτοιμοι νὰ πεθάνουν στὴ γλυκειὰ πατρίδα. Ὅτι ὑπάρχουν ζευγάρια ποὺ εἶναι χωρισμένα 20 χρόνια, ὅτι ἔχουν δημιουργηθεῖ οἰκογενειακὲς τραγωδίες, ψυχικὰ τραύματα, οἰκονομικὴ ἐξαθλίωση τῶν οἰκογενειῶν τους ἐδῶ κλπ.

Μὲ τὴν τοποθέτηση σὲ ἀτομικὴ βάση τοῦ ζητήματος οἱ ρεβιζιονιστὲς ἡγέτες τοῦ ΚΚΕ καὶ τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ σπρώχνουν τοὺς ἀγωνιστὲς καὶ τὶς οἰκογένειές τους στὸν συμβιβασμό. Τοὺς ὁδηγεῖ σ' ἀγώνα δρόμου ποὺ υἱοθέτησε καὶ διευκολύνει, πρὸς τὶς πρεσβεῖες, ποὺ σὰν πρωταρχικὸ ὅρο ἔχουν τὸν ἔλεγχο τῶν πολιτικῶν φρονημάτων. Καὶ πάλι τότε διαμαρτύρονται στὴ βάση ὅτι φταίει ὁ ὑπάλληλος τῆς πρεσβείας καὶ ὄχι ἡ κυβερνητικὴ κατεύθυνση. Ἔτσι καλλιεργεῖ τὸν ἀποπροσανατολισμό, τὴν ἄμβλυνση, τὸν συμβιβασμό. Καὶ σκαλοπάτι-σκαλοπάτι ἡ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ κύλισε στὸν ἴδιο κατήφορο γιὰ τὸν ὁποῖο κατηγοροῦσε κάποτε τὸν Ἀποστόλου «γιατὶ σκοπός του ἦταν νὰ καλύψει τὸ δικό του πανικὸ καὶ τὴ δική του συνθηκολόγηση, νὰ σύρει ὁλόκληρο τὸ κόμμα στὸν κατήφορο». Φυσικά, ὅπως ἀποδείχθηκε, αὐτὸς ἦταν ἡ «πρωτοπορεία» σ' αὐτὴν τὴν κατεύθυνση. Τώρα ἡ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ ἐπιχειρεῖ νὰ στείλει ὁλόκληρο τὸ κόμμα στὸ συμβιβασμό, στὴ διάλυση. Οἱ ἴδιοι σήμερα διευκολύνουν τὴν κυβέρνηση Παπανδρέου στὴν ἐμφάνιση «δημοκρατικῆς πολιτικῆς» καὶ διευκολύνουν τὰ σχέδια τῶν ἀμερικάνων ἱμπεριαλιστῶν.

Ἡ πολιτικὴ ποὺ συνεχίζεται ἀπὸ τὴν Ἕνωση Κέντρου ἐκφράζει στὴν οὐσία ὅτι ἐξακολουθοῦν νὰ ὑπάρχουν καὶ νὰ ἐπενεργοῦν οἱ ἴδιες αἰτίες καὶ ἡ ἴδια πολιτικὴ ποὺ προκάλεσε τόσα δεινὰ στὴν πατρίδα. Ἐκφράζει ὅτι τὴ δική μας τὴν πατρίδα τὴν κατευθύνουν οἱ ξένοι, γιὰ τὰ δικά τους συμφέροντα. Συνεχίζεται οὐσιαστικὰ καὶ ἐδῶ ἡ πολιτικὴ τῆς Ν. Κορέας, τοῦ Ν. Βιετνάμ, τοῦ Ἁγίου Δομινίκου. Ἐκφράζει ὅτι γιὰ τὶς δοσμένες στιγμὲς ἡ τέτοια πολιτικὴ τοὺς διευκολύνει γιὰ τὴν προδοσία τοῦ Κυπριακοῦ.

Αὐτὴ εἶναι ἡ βασικὴ πλευρὰ τῆς προβολῆς τοῦ προβλήματος, κύριοι ὀππορτουνιστές, καὶ ὄχι ἡ προβολὴ στὴ βάση ὅτι καὶ τὸ πνεῦμα τῆς «ἐκδίκησης», ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια, ἐκορέσθη καὶ πρέπει ἀπὸ λόγους συμπόνοιας καὶ ἀνθρωπιᾶς ν' ἀντιμετωπισθοῦν τὰ βασικὰ προβλήματα.

Τὸ πρόβλημα τῆς νομιμοποίησης τοῦ ΚΚΕ ἡ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ καὶ τῆς ΕΔΑ δὲν τὸ βλέπει σὰν πρόβλημα πάλης, σὰν ζήτημα ποὺ πρέπει νὰ συνδέεται μὲ τὸ ὅλο πρόβλημα τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς χώρας καὶ τῆς σκοπιμότητας τῆς διατήρησής του ἐκτὸς νόμου, ἀκριβῶς γιατὶ ἡ δράση του συνδέεται ἄμεσα μὲ τοὺς ἀγῶνες καὶ τὴν προώθηση τῶν ἴδιων τῶν λαϊκῶν καὶ ἐθνικῶν προβλημάτων. Ἀλλὰ τὸ τοποθετεῖ στὴ βάση τῶν καλῶν ἐξετάσεων, τῆς νομιμοφροσύνης της πρὸς τὴν κυβέρνηση.

Εἶναι ἐνδεικτικὸς ὁ λόγος τοῦ κοινοβ. ἐκπροσώπου τῆς ΕΔΑ στὴ Βουλὴ («Αὐγὴ» 25.2.65) «Νὰ καταργηθεῖ ὁ 509». «Ἡ κύρια πηγὴ τῆς ἀνωμαλίας, ἡ κύρια ἀφορμὴ τῶν φωνασκιῶν τῆς ΕΡΕ εἶναι ἡ διατήρηση τοῦ 509... ποὺ κρατεῖ ἕνα κόμμα ἐκτὸς νόμου... Εἶναι σαφὲς ὅτι ἡ ΕΡΕ δῆθεν στρεφομένη κατὰ τῆς ἀριστερᾶς, στρέφεται κατὰ τῆς κυβερνήσεως, ...τ' ὀλιγώτερον πρὸς ἀνάσχεσιν τῆς πορείας τοῦ ἐκδημοκρατισμοῦ καὶ αὔριον πρὸς ὑποτροπὴν τοῦ καθεστῶτος τοῦ ἐξανδραποδισμοῦ ἐπιδιώκει ν' ἀποχωρήσει ἀπὸ τὴ δημοκρατίαν, τὴν σημερινὴν κυβέρνησιν». Ἑπομένως ἡ κυβέρνηση ποὺ προχωρεῖ πρὸς τὴ δημοκρατία ἐμποδίζεται ἀπὸ τὴ δεξιὰ ποὺ ἔχει γιὰ στόχο της τὴν κυβέρνηση!

Φτάνουν ἀκόμα νὰ ἐξομοιώνουν τὸ ΚΚΕ μὲ τὸ «Ἀντικομμουνιστικὸ Κόμμα Ἑλλάδος», δηλ. τὴν παρακρατικὴ ὀργάνωση σταυροφορίας, σὰν ἐπιχείρημα γιὰ τὴ νομιμοποίηση τοῦ ΚΚΕ («Δημ. Ἀλλαγή»).

Τὸ Νομοσχέδιο

Ἡ ἀνάλυσή του μᾶς ἔδωσε μιὰ εἰκόνα τί λύσεις δίνει στὰ βασικὰ προβλήματα ἡ κυβέρνηση τῆς ΕΚ. Ἀντὶ λοιπὸν ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ καὶ τοῦ ΚΚΕ νὰ ξεσκεπάσει τὸ δημαγωγικὸ ἀπὸ τὴ μιὰ μεριὰ χαρακτήρα του καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὴν παγιοποίηση καὶ νομιμοποίηση μέτρων ποὺ τροφοδοτοῦν τὸ ἀστυνομικὸ κράτος γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση μιᾶς ἀντιλαϊκῆς πολιτικῆς. Ἀντὶ νὰ ξεσκεπάσει ἀκόμα καὶ τὴ σκοπιμότητα τῆς μὴ συζήτησής του ἐπὶ 1½ χρόνο στὴ βάση τῆς παρέλκυσης καὶ τοῦ ἀποπροσανατολισμοῦ ὅτι αὐτὸ ἀποτελεῖ πανάκεια γιὰ τὴ λύση ὅλων τῶν προβλημάτων, περιορίζεται οὐσιαστικὰ μόνο στὴν ἐπίσπευση τῆς συζήτησης. Ἀντὶ νὰ τὸ κάνει καὶ αὐτὸ ζήτημα πάλης σὲ σύνδεση μὲ τὸ ὅλο πρόβλημα, ὥστε καὶ τὴν κυβέρνηση νὰ ξεσκεπάζει, ὁπότε καὶ αὐτὴ κάτω ἀπὸ τὴ λαϊκὴ πίεση, κάτω ἀπὸ τὴν πίεση ἀκόμα τῶν ἴδιων τῶν μελῶν καὶ στελεχῶν τῆς ΕΚ, θὰ ἀναγκασθεῖ καὶ νὰ τὸ συζητήσει καὶ νὰ τὸ ἀναπροσαρμόσει.

Ἡ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ κάνει καὶ ὁρισμένες διαπιστώσεις στὴν 8η ὁλομέλεια, σχετικὰ μὲ τὴν μὴ προώθηση καὶ λύση τῶν προβλημάτων αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ κάνει γιὰ τὴν ἐκτόνωση τῆς κριτικῆς ποὺ τῆς γίνεται καὶ γιὰ τὴν μετάθεση τῶν εὐθηνῶν.

«...Τὶς περισσότερες φορὲς ἡ πάλη γιὰ τὰ ζητήματα αὐτὰ περιωρίστηκε σ' ἕνα διάλογο μὲ τὴν κυβέρνηση ἢ μὲ τὸν πρωθυπουργὸ (σ. σ. τὸ ἴδιο ἔκανε καὶ ὁ Παρτσαλίδης μὲ τὸν Παπανδρέου) ἢ στὴν καλύτερη περίπτωση στὴν ἀποστολὴ τηλεγραφημάτων, ψηφισμάτων κλπ... Κύρια αἴτια τῶν ἀδυναμιῶν αὐτῶν εἶναι ὅτι πρῶτα ἀπ' ὅλα τὰ στελέχη δὲν ἔκαναν συνείδησή τους ὅτι τὸ αἴτημα αὐτὸ εἶναι ρεαλιστικὸ καὶ πραγματοποιήσιμο. Σὲ σοβαρὸ βαθμὸ ἔλειψε ἡ προσπάθεια νὰ συνδεθοῦν τὰ ἰδιαίτερα αἰτήματα τῶν ἐργαζομένων μὲ τὰ γενικώτερα αἰτήματα, ὅπως εἶναι ἡ κατάργηση τῶν ἐκτάκτων μέτρων, ὁ ἐκδημοκρατισμὸς τῶν συνδικάτων, ἡ νομιμοποίηση τοῦ ΚΚΕ».

Ὅλα αὐτὰ δὲν ἔγιναν βέβαια, ὄχι γιατὶ δὲν τὰ ἀφομοίωσαν τὰ στελέχη, ἀλλὰ γιατὶ ὁ τρόπος ποὺ τὰ ἐμφανίζει καὶ τὰ ἐκλαϊκεύει, ὁ προσανατολισμὸς ποὺ δίνει ἡ ἡγεσία τοῦ ΚΚΕ καὶ ἡ πολιτικὴ καὶ ταχτικὴ ποὺ ἐκφράζει ἡ ἡγεσία τῆς ΕΔΑ σπρώχνει τὸ λαὸ νὰ τὰ δεχθεῖ σὰν ζητήματα ἀνθρωπισμοῦ καὶ συμπόνοιας καὶ ὄχι στὴ βάση ὅτι τὰ προβλήματα αὐτὰ εἶναι γενικὰ καὶ ὅτι προκλήθηκαν καὶ διατηροῦνται γιὰ τὸ πέρασμα μιᾶς ἀντιλαϊκῆς καὶ ἀντεθνικῆς σὲ βάρος του πολιτικῆς. Σὰν προβλήματα ποὺ ἀφοροῦν ἄμεσα τὸ λαό.

Τὸ ποιὲς εἶναι οἱ ἐπιδιώξεις τῆς κυβέρνησης καὶ πῶς ἀξιολογεῖ τὴν εὐθυγράμμιση τῆς πολιτικῆς τῆς ἡγεσίας τῆς ΕΔΑ καὶ τῆς ὅλο καὶ μεγαλύτερης νομιμοφροσύνης τῆς ἡγεσίας τοῦ ΚΚΕ πρὸς αὐτήν, ἐνδεικτικὰ τὸ ἐκφράζει καὶ τὸ παρακάτω ἀπόσπασμα τοῦ ἄρθρου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν Ἠλ. Τσιριμώκου στὸ περιοδικὸ «Πολιτικὴ» τεῦχ. 2 Ἀπριλίου:

«Αὔριον ἢ μεθαύριον θ' ἀποκτήσουν τὴν ἀπαραίτητον κοινὴν γλῶσσαν τοῦ Κοινοβουλευτισμοῦ καὶ τῆς προόδου εὐρύτατες δυνάμεις. Ἡ νομιμόφρων ἀριστερὰ ποὺ θὰ χειραφετεῖται καθημερινῶς καὶ περισσότερον ἀπὸ τὸν κομμουνισμὸν καὶ τὰς μεθόδους του θὰ καταλαμβάνῃ συνεχῶς μεγαλύτερον χῶρον. Καὶ ὁ σχηματισμὸς μιᾶς νομιμόφρονος γνησίας κοινοβουλευτικῆς δυνάμεις δεξιᾶς πρέπει νὰ ἀναμένεται ἐπίσης. Διότι τὸ ποτήριον τῶν ἐξτρεμιστῶν ἐξεχείλισε διὰ τοὺς ὀπαδοὺς τῆς ΕΡΕ».

Τί ἁρμονία! Κι' ἔτσι ὅλοι μαζί, μὲ τὸν κ. Τσιριμῶκο, τὸν κ. Γ. καὶ Α. Παπανδρέου, θὰ βαδίσουμε ὅλοι μαζὶ γιὰ τὸ «σοσιαλισμὸ» ποὺ μιλάει ἡ 8η Σύνοδος τῆς ΔΕ τῆς ΕΔΕ ἢ μὲ τὴ «μετακαπιλιστικὴ δημοκρατία», ὅπως λέει στὸ διάλογό του μὲ τὸν κ. Παπανδρέου ὁ κ. Δ. Παρτσαλίδης.

Εἶναι φανερὸ ὅτι γιὰ νὰ δοθοῦν λύσεις στὰ ἐθνικὰ καὶ λαϊκὰ προβλήματα, γιὰ νὰ καταργηθοῦν τὰ ἔκτακτα μέτρα, γιὰ νὰ νομιμοποιηθεῖ τὸ ΚΚΕ, γιὰ νὰ ἐπανέλθουν οἱ ἀναγκαστικὰ ἐκπατρισμένοι, γιὰ νὰ δοθεῖ γενικὴ ἀμνηστία, γιὰ ν' ἀσκηθεῖ πραγματικὰ φιλειρηνικὴ πολιτική, θὰ πρέπει ὅλοι οἱ συνεπεῖς ἀγωνιστὲς νὰ κάνουν σημαία τους τὰ προβλήματα αὐτά. Νὰ τὰ ἐκλαϊκεύουν μέσα σὲ μαζικοὺς ἀγῶνες σὲ σύνδεση μὲ τ' ἄλλα λαϊκὰ προβλήματα καὶ μὲ τὸ βασικὸ πρόβλημα τῆς ἀνεξαρτησίας, τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς εἰρήνης. Νὰ ξεσκεπάζουν τὸν ἰμπεριαλισμὸ ποὺ καθορίζει αὐτὴ τὴν πολιτικὴ καὶ τὴν κυβέρνηση ποὺ τὴν ἐκφράζει.

Ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριὰ πρέπει νὰ ξεσκεπάζεται ἡ ὀππορτουνιστικὴ πολιτικὴ τῆς ἡγεσίας τοῦ ΚΚΕ καὶ τῆς ΕΔΑ ποὺ εὐνουχίζει καὶ ἀμβλύνει τοὺς λαϊκοὺς ἀγῶνες μὲ ἀποτέλεσμα νὰ διευκολύνει στὴν οὐσία τὴν πολιτικὴ τῶν ἰμπεριαλιστῶν καὶ τῶν ὑποτακτικῶν τους.

Ταυτόχρονα γίνεται κατανοητὸ πόσο ἀναγκαία εἶναι ἡ ἐπιτάχυνση τῆς προσπάθειας γιὰ τὴ συσπείρωση ὅλων τῶν συνεπῶν ἀγωνιστῶν σὲ συνεπῆ πολιτικὸ σχηματισμὸ ὥστε νὰ ἐπιτευχθεῖ ὁ ἐπιβαλλόμενος συντονισμὸς καὶ ὁ σωστὸς προσανατολισμὸς τῶν λαϊκῶν ἀγώνων.

Γιὰ τὴ δημιουργία τῶν προϋποθέσεων γιὰ τὴν πρόοδο τῆς χώρας.

ΚΩΣΤΑ ΤΣΙΓΑΡΑ

ΤΟ ΣΤΑΛΙΝΓΚΡΑΝΤ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ

Πρὶν διακόσια σχεδὸν χρόνια, οἱ πρόγονοι τοῦ σημερινοῦ λαοῦ τῶν ΗΠΑ ἔδιναν, μὲ τὴ σειρά τους κι' αὐτοί, ἕνα μεγάλο μάθημα στοὺς λαοὺς ὅλου τοῦ κόσμου: Πὼς καμιὰ δύναμη δὲν εἶναι ἱκανὴ νὰ κάμψει καὶ νὰ καταβάλει ἕνα λαό, ποὺ ἔχει βαθειὰ ποτισθεῖ μὲ τὰ ἰδανικὰ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας κι' ἔχει ξεσηκωθεῖ ἑνωμένος, σὰν ἕνας ἄνθρωπος, γιὰ νὰ καταπατήσει τὰ ὑπέρτατα κι' ἱερὰ αὐτὰ ἀνθρώπινα ἀγαθά.

Πρὶν διακόσια χρόνια ὁ λαὸς τῶν ΗΠΑ, φλογισμένος ἀπὸ τὸν πόθο τῆς λευτεριᾶς καὶ τὰ ὑψηλὰ ἰδανικὰ τῆς δημοκρατίας, τῆς ἰσοπολιτείας, τῆς ἀνεξαρτησίας, πού, ξεκινώντας ἀπ' τὸ Γαλλικὸ Διαφωτισμό, εἶχαν διαπλεύσει κι' αὐτὰ τὸν Ἀτλαντικὸ ὠκεανὸ κι' εἶχαν ἐμπνεύσει τὸ περιεχόμενο τῆς διακήρυξης τοῦ Τζέφερσον, ἔδιωξε τοὺς Ἄγγλους ἀπὸ τὴ γῆ του κι' ἀποτίναξε τὴ σκλαβιὰ τὴν καταπίεση καὶ τὴν ἐκμετάλλευση, στὴν ὁποία τὸν εἶχε ὑποτάξει ἡ τότε θαλασσοκράτειρα Ἀγγλία.

Οἱ ἄοπλοι, οἱ ξυπόλητοι, οἱ ρακένδυτοι καὶ πεινασμένοι στρατιῶτες τοῦ Οὐάσιγκτων νίκησαν κι' ἐξευτέλισαν τὰ ἐμπειροπόλεμα, ὑποδειγματικὰ πειθαρχημένα, ἄριστα γυμνασμένα καὶ πλούσια καὶ μὲ τὰ πιὸ τέλεια πολεμικὰ μέσα ἐφοδιασμένα στρατεύματα τῆς ἀήττητης Ἀγγλίας, στὰ ὁποῖα ὑπηρετοῦσαν ἐπίσης καὶ πάνω ἀπὸ τριάντα χιλιάδες μισθοφορικὸς στρατὸς ἀπὸ τὰ κράτη τοῦ Ἀννόβερου, τοῦ Μπρουνσβίκ καὶ τοῦ Ἔσσεν, τῆς πρώην «Ἁγίας Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας».

Σ' ἕνα ἀγῶνα ζωῆς καὶ θανάτου, ποὺ διάρκεσε ὀκτὼ σχεδὸν χρόνια, ὁ ἀπειροπόλεμος, ἀλλὰ ἀκατάβλητος στρατὸς τοῦ Οὐάσιγκτων κατετρόπωσε τὸν ἐμπειροπόλεμο ἀγγλικὸ στρατό, λευτέρωσε τὴν πατρίδα του κι' ἵδρυσε τὴν Ἀνεξάρτητη Δημοκρατία τῶν ΗΠΑ.

Τὸ δίδαγμα αὐτὸ ξέχασαν ὁλότελα οἱ σημερινοὶ ἀπόγονοι τοῦ Τζέφερσον καὶ τοῦ Οὐάσιγκτων κι' ὅλο καὶ πιὸ πολὺ βυθίζονται στὸ ἀπύθμενο τέλμα τῶν πειρατικῶν τυχοδιωκτισμῶν, στοὺς ὁποίους τοὺς σπρώχνει ἡ τυφλὴ μανία γιὰ μιὰ παγκόσμια κυριαρχία.

Στὴν Εὐρώπη, οἱ σημερινοὶ ἡγέτες τῶν ΗΠΑ, πού ὁ χρυσοστεφικὸς ρεβιζιονισμὸς ἐξακολουθεῖ νὰ χαρακτηρίζει σὰν «ρεαλιστές», «συνετούς», «ἔνθερμους εἰρηνόφιλους» κλπ., προσβάλλοντας προκλητικότατα τὰ αἰσθήματα καὶ περιφρονώντας τὶς θυσίες τῶν λαῶν, ποὺ ἀγωνίσθηκαν ἐναντίον τοῦ φασισμοῦ, περιμάζευσαν, περιέθαλψαν καὶ προώθησαν σὲ θέσεις-κλειδιὰ ὅλους σχεδὸν τοὺς χιτλερικοὺς ποὺ ξεγλύστρησαν ἀπὸ τὶς δικαστικὲς καταδίκες καὶ τὶς δίκαιες τιμωρίες, γιὰ τὰ ἀνήκουστα κι' ἀπάνθρωπα ἐγκλήματά των σὲ βάρος τῶν λαῶν στὶς χῶρες πού κατεπάτησε ἡ γερμανικὴ μπάτα. Βοήθησαν οἰκονομικά, ὀργανωτικὰ καὶ μὲ τὴν ἀνάλογη στρατιωτικὴ προστασία, στὴν ἀνασύσταση τοῦ «τέταρτου», θὰ λέγαμε, Ράϊχ τῶν ρεβανσιστῶν καὶ κρατοῦν τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης σὲ ἀναταραχὴ καὶ σὲ ἔνταση, πού πολὺ «εὔλογα» δικαιολογοῦν τὸν ξέφρενο ἀγῶνα δρόμου τῶν ἐξοπλισμῶν, οἱ ὁποῖοι ἀπορροφοῦν τεράστια κονδύλια τῶν κρατικῶν προϋπολογισμῶν καὶ — ἀπ' τὸ ἄλλο μέρος — φέρνουν ἀμύθητα κέρδη στὰ μονοπώλια τῶν ἀμερικάνικων πολεμικῶν βιομηχανιῶν, ἐνῶ ταυτόχρονα προετοιμάζεται μεθοδικὰ ἡ μελλοντικὴ ἐπίθεση ἐναντίον τῶν νεαρῶν σοσιαλιστικῶν χωρῶν στὴν ἀνατολικὴ Εὐρώπη.

Εἶναι χαρακτηριστικὸ γιὰ τὴν προετοιμασία αὐτὴ ἕνα σχετικὸ κομμάτι ἀπὸ τὸ λόγο τοῦ Τζόνσον πού ἐξεφώνησε τὴν 6.5.1965, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς συμπλήρωσης 20ετίας ἀπὸ τὸν τερματισμὸ τοῦ Β' παγκοσμίου πολέμου στὴν Εὐρώπη, καὶ στὸν ὁποῖο καθορίζει ἕξη σημεῖα τοῦ προγράμματός του. Σὰν πρῶτο λοιπὸν σημεῖο ἀναφέρεται ὅτι «ἐπιβάλλεται ἡ ἐπιτάχυνση τῆς διάβρωσης τοῦ Σιδηροῦ Παραπετάσματος»!

Στὴν καρδιὰ τῆς Ἀφρικῆς, γιὰ νὰ ἐπιβάλουν τὸ νεοαποικιοκρατικὸ καθεστώς του οἱ ἀμερικάνοι ἰμπεριαλιστὲς δὲν δίστασαν, σὲ συνεργασία μὲ τοὺς Βέλγους, νὰ ματοκυλίσουν τὸ Κογκὸ καὶ νὰ ἐγκαταστήσουν τὸν ἄξεστο προδότη τοῦ κογκολέζικου λαοῦ Τσόμπε, πού μάταια ἀγωνίζεται νὰ σταθεροποιήσει μὲ τὴ φωτιὰ καὶ τὸ σίδερο τὸ καθεστὼς τοῦ ἀμερικάνικου νεο-αποικισμοῦ, μὲ τὴν κάλυψη τῆς σημαίας καὶ μὲ τὶς «εὐλογίες» τοῦ «εἰρηνοποιοῦ» καὶ «προστάτου» τῆς ἀκεραιότητας καὶ

τῶν συμφερόντων τῶν μικρῶν κρατῶν τοῦ Ὀργανισμοῦ τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν!

Στὴν Ἐγγὺς Ἀνατολή, ἀφοῦ ἐγκαθίδρυσαν κι' ἐνίσχυσαν, ἄμεσα κι' ἔμμεσα, τὸ ὄργανο τῶν ἰμπεριαλιστικῶν σχεδίων τους, τὸ τεχνητὸ καὶ χωρὶς ἱστορικὲς ρίζες κράτος τοῦ Ἰσραήλ, προσπαθοῦν τώρα — παράλληλα μ' αὐτό — μὲ κάθε εἴδους πιέσεις (ἀπ' τὶς πολεμικὲς ἀπειλὲς κι' ἐπιδείξεις ἐναντίον τῆς Κύπρου καὶ τῆς Ἑλλάδας μέχρι τὶς καταθλιπτικὲς συνεχεῖς διπλωματικὲς πιέσεις στὴν ἑλληνικὴ κυβέρνηση) νὰ κάμψουν τὸ ἠθικὸ τοῦ κυπριακοῦ λαοῦ, νὰ ἐξουδετερώσουν κάθε ἀντίστασή του καὶ νὰ μεταβάλουν τὴν Κύπρο σ' ἕνα δεύτερο, πιὸ ἀσφαλισμένο ὁρμητήριο καὶ μιὰ πιὸ κατάλληλη βάση τοῦ ΝΑΤΟ καὶ τῶν ἰμπεριαλιστῶν ἐναντίον τῶν ἀραβικῶν χωρῶν, τῶν ὁποίων οἱ λαοὶ ξεσηκώθηκαν κι' ἀγωνίζονται νὰ ὁλοκληρώσουν τὴν ἀνεξαρτησία τους, ν' ἀνορθώσουν τὴν οἰκονομία τους καὶ νὰ πάρουν στὰ χέρια τους τὴν ἐκμετάλλευση τοῦ «μαύρου ὑπόγειου ρευστοῦ χρυσοῦ», ἀπ' τὸν ὁποῖο οἱ ἑταιρίες καὶ τὰ μονοπώλια (κυρίως ἀμερικανικὰ τώρα) ἀποκομίζουν ἀνυπολόγιστα κέρδη κάθε χρόνο, τὴ στιγμὴ ποὺ οἱ λαοὶ τῶν πετρελαιοπαραγωγικῶν περιοχῶν πεινοῦν, γυμνητεύουν καὶ θερίζονται ἀπὸ τὴν ἐξαθλίωση καὶ τὶς ἀρρώστειες.

Στὴν Ἄπω Ἀνατολὴ ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς δημιούργησε τρεῖς ἑστίες ἀναταραχῆς κι' ἔντασης.

Στὸ Βορρᾶ, μὲ βάση τὴν ὑποταγμένη στὰ ἀμερικανικὰ σχέδια ψευτοκυβέρνηση τῆς Νότιας Κορέας καὶ τὴν κυβέρνηση τοῦ Σάτο, ποὺ ξεπουλάει στοὺς ἀμερικάνους τὰ συμφέροντα τοῦ ἰαπωνικοῦ λαοῦ στὰ ὄνειρα ἐπανασύστασης μιᾶς νέας μιλιταριστικῆς Ἰαπωνίας, οἱ ἀμερικάνοι ἰμπεριαλιστὲς προσπαθοῦν νὰ ὀργανώσουν μιὰ γερὴ πολεμο-πυραυλικὴ βάση, γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ καθεστῶτος τῆς Βόρειας Κορέας καὶ τὴν ἐπίθεση ἐναντίον τῆς Κίνας ἀπὸ βορειοανατολικά.

Στὸ Νότο, μαζὶ μὲ τοὺς ἄγγλους ἀποικιοκράτες, οἱ ἀμερικάνοι νεοποικιστὲς δημιούργησαν μὲ μιὰ τεχνητὴ ἐξαμβλωματικὴ συγκόλληση τὸ κράτος τῆς «Μείζονος Μαλαισίας», βάση καὶ ὁρμητήριο ἐναντίον τῆς Ἰνδονησίας καὶ τῶν κρατῶν τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας καὶ ἐπιπλέον φυλάκιο γιὰ τὸ δεύτερο μεγάλο δρόμο τους: Εἰρηνικὸς Ὠκεανὸς Ἰνδικὸς Ὠκεανὸς Ἀνατολικὴ Ἀφρική.

Τὸ πιὸ σοβαρό, τὸ πιὸ τυχοδιωκτικὸ κεφάλαιο ἀπ' τὸ πρόγραμμα ἐξόρμησης τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ ἀποτελεῖ ἡ ἐπιδρομὴ στὸ νοτιοανατολικὸ τμῆμα τῆς Ἀσίας καὶ συγκεκριμένα στὸ Βιετνάμ, ποὺ θεωρεῖται κλειδὶ τῆς περιοχῆς αὐτῆς.

Ὕστερα ἀπὸ τὴν ἐκδίωξη τῶν γάλλων ἀποικιστῶν ἀπ' τὸ ἔδαφος τῆς Ἰνδοκίνας, ποὺ ἐπισφραγίστηκε μὲ τὴν ἐποποιΐα τοῦ Ντιὲν-Μπιὲν-Φοὺ καὶ ποὺ κατέληξε στὶς συμφωνίες τῆς Γενεύης τοῦ 1954 μὲ τὴ δημιουργία τῆς ἀνεξάρτητης Δημοκρατίας τοῦ Βόρ. Βιετνὰμ καὶ τῶν κρατῶν τοῦ Λάος καὶ τῆς Καμπότζης, οἱ ἀμερικάνοι νεο-αποικιστὲς ἔκριναν πὼς ἦρθε γι' αὐτοὺς ἡ κατάλληλη εὐκαιρία νὰ ἐγκατασταθοῦν στὸ Ν. Βιετνάμ.

Μὲ τὴ γνωστὴ σὲ ὅλους — καὶ πιὸ πολὺ σὲ ὅσους τὴ δοκίμασαν — «οἰκονομικὴ βοήθεια» καὶ τὴν ἀποστολὴ τῶν γνωστῶν «συμβούλων» καὶ «στρατιωτικῶν ὀργανωτῶν» οἱ ἀμερικάνοι ἐγκαθίδρυσαν στὸ Ν. Βιετνὰμ μιὰ κυβέρνηση ἀπὸ ἐγκληματίες-μαριονέτες, κι' ἔβαλαν σ' ἐφαρμογὴ τὰ ὑποδουλωτικὰ σχέδιά τους: Πλήρης ὑποταγὴ τοῦ Ν. Βιετνὰμ, διείσδυση καὶ ὑποταγὴ τοῦ Λάος καὶ τῆς Καμπότζης, σὰν πρῶτο στάδιο, καὶ σὲ συνέχεια διάβρωση κι' ἀνατροπὴ τοῦ νεαροῦ λαϊκοδημοκρατικοῦ καθεστῶτος τοῦ Βόρ. Βιετνὰμ καὶ ἀργότερα διάβρωση κι' ἀνατροπὴ τοῦ σοσιαλιστικοῦ καθεστῶτος τῆς Λαϊκῆς Κίνας.

Στὸ Νότ. Βιετνάμ, ποὺ θὰ ἔπαιζε τὸ ρόλο τοῦ προγεφυρώματος γιὰ τοὺς παραπάνω σκοπούς, δαπανήθηκαν πάνω ἀπὸ δυόμισυ δισεκατομμύρια δολλάρια καὶ καταβλήθηκαν οἱ μεγαλύτερες προσπάθειες ἀπὸ ὀργανωτική, πολιτικὴ καὶ στρατιωτικὴ πλευρά.

Ὡστόσο, σ' ὅλα τὰ «μέτωπα», ποὺ ἄνοιξε γιὰ τὴν παγκόσμια κυριαρχία ἡ ἀμερικάνικη ἰμπεριαλιστικὴ ἐξόρμηση συναντᾶ τὴν ἀποφασιστικὴ ἀντίσταση τῶν λαῶν ποὺ διαρκῶς ἐντείνεται καὶ παίρνει, σ' ὁρισμένα ἀπ' αὐτά, τὴ μορφὴ ἔνοπλου ἀγώνα. Στὴν Ἀφρική, στὴ Λατινικὴ Ἀμερική, στὴν Ἀσία, ὁ ἀμερικάνικος νεοαποικισμὸς ἄναψε φωτιὲς ποὺ δὲν πρόκειται νὰ σβύσουν, παρὰ μὲ τὴν ἀπόκρουση καὶ τὸ διώξιμό τους.

Ἐκεῖ ὅμως ποὺ ἡ ἀντίσταση κι' ὁ ἔνοπλος ἀγώνας πῆραν τέτοια μορφὴ καὶ τέτοια ἐξέλιξη, ποὺ σ' αὐτὴν θάβονται τὸ ἕνα ὕστερα ἀπὸ τ' ἄλλο ὅλα τὰ σχέδια τοῦ Πενταγώνου καὶ τῶν στρατοκρατῶν τῶν ΗΠΑ καὶ καταρρακώνεται τὸ κῦρος κι' ἡ ἠθικὴ ὑπόσταση τῶν ΗΠΑ, εἶναι τὸ Ν. Βιετνάμ, ποὺ χάρη στὸν ἡρωϊκὸ ἀγώνα τοῦ λαοῦ του ἔγινε πραγματικὸ προπύργιο ἐναντίον τῆς βίας καὶ τῆς ἐπιβολῆς κι' ἀληθινὸ σύμβολο τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀνεξαρτησίας τῶν λαῶν.

Στὸ Ν. Βιετνὰμ κάνοντας ἀρχὴ μὲ τὴν ἀποστολὴ μερικῶν ἑκατοντάδων «συμβούλων» (1), ποὺ δὲν ἦταν παρὰ στρατιωτικοὶ καὶ στελέχη τοῦ ἀποικιοκρατικοῦ μηχανισμοῦ, καὶ μὴ μπορώντας νὰ σταθεροποιήσουν τὸ πειθήνιο σ' αὐτοὺς ὅσο καταπιεστικὸ καὶ βάρβαρο γιὰ τὸ βιετναμικὸ λαὸ καθεστὼς τοῦ οἰκτροῦ φασίστα Νγκὸ Ντὶν-Ντιὲμ, οἱ ἀμερικάνοι ἰμπεριαλιστὲς ἀναγκάσθηκαν — ὅσο δυνάμωνε καὶ πλάταινε ἡ ἀντίσταση κι' ὁ ἀγώνας τοῦ βιετναμικοῦ λαοῦ — νὰ στείλουν μονάδες τακτικοῦ στρατοῦ. Σήμερα ὁ στρατὸς αὐτὸς τῶν ἀμερικανῶν εἰσβολέων ξεπέρασε τὶς 50.000 ἄνδρες, εἶναι ἐφοδιασμένος μὲ τὰ πιὸ σύγχρονα πολεμικὰ μέσα κι' ἐνισχύεται ἀπὸ τὸν ἕβδομο στόλο, τὰ ἀεροπλανοφόρα του καὶ τὰ ἀτομοκίνητα πυραυλοφόρα ὑποβρύχια, ποὺ περιπολοῦν στὰ παράλια τῆς Ἰνδοκίνας καὶ στὰ ἀνοιχτὰ τῆς Κίνας.

Στὸν πόλεμο ποὺ ἄνοιξαν οἱ ἀμερικάνοι ἐναντίον τοῦ λαοῦ τοῦ Ν. Βιετνὰμ δὲν δίστασαν νὰ χρησιμοποιήσουν

---

(1) Ὡς γνωστό, οἱ συμφωνίες τῆς Γενεύης τοῦ 1954, ἀπηγόρευσαν τὴν παρουσία ξένων στρατευμάτων ἢ στρατιωτικῶν στὸ Νότ. Βιετνάμ καὶ καθόριζαν ὅτι, ὕστερα ἀπὸ μιὰ διετία, θὰ γίνονταν ἐλεύθερο δημοψήφισμα γιὰ τὴν ἑνοποίηση τοῦ Νότ. καὶ Βόρ. Βιετνάμ. Οἱ ἀμερικάνοι ὅμως, βλέποντας ὅτι ὁ λαὸς τοῦ Νότιου Βιετνάμ ὅλο καὶ πιὸ πολὺ ἔκλινε πρὸς τὸ καθεστὼς τοῦ Βόρ. Βιετνάμ, ξέσχισαν τὶς συμφωνίες τῆς Γενεύης κι' ἄρχισαν νὰ στέλνουν μονάδες τακτικοῦ στρατοῦ, γιὰ νὰ συγκρατήσουν στὴν ἐξουσία τὸν ὠμὸ διχτάτορα Ντιέμ.

κανένα ἀπὸ τὰ βάρβαρα κι' ἐξοντωτικὰ μέσα, ἐξὸν ἀπὸ τὴν ἀτομικὴ βόμβα. Ὅμως ὅλα αὐτὰ τὰ μέσα, οἱ καταστροφές, οἱ βομβαρδισμοί, οἱ ἐμπρησμοὶ μὲ βόμβες ναπάλμ καὶ μὲ στερεὰ καὶ ὑγρὰ καύσιμα, ἡ συγκέντρωση σὲ στρατόπεδα ἑκατοντάδων χιλιάδων βιετναμέζων, τὰ βασανιστήρια, οἱ δολοφονίες κι' ἐκτελέσεις χιλιάδων πατριωτῶν, ἡ ἰσοπέδωση κι' ἐρήμωση ὁλόκληρων περιοχῶν καὶ κατοικημένων χώρων, ἡ χρησιμοποίηση δηλητηριωδῶν ἀερίων καὶ χημικῶν οὐσιῶν, δὲν μπόρεσαν νὰ λυγίσουν τὸν ἡρωϊκὸ λαὸ τοῦ Βιετνὰμ ποὺ γράφει ἕνα νέο, μὲ παγκόσμια σημασία «εἰκοσιένα» στὴ μακρυνὴ αὐτὴ γωνιὰ τῆς νοτιοανατολικῆς Ἀσίας. Δὲν μπόρεσαν νὰ σπάσουν τὸ ἠθικὸ τῶν βιετναμέζων πατριωτῶν, ποὺ ἔξη ὁλόκληρα χρόνια, σ' ἕνα ἀγώνα ζωῆς καὶ θανάτου καὶ προχωρώντας ἀπὸ νίκη σὲ νίκη, ἐξευτελίζουν τὴν παντοδύναμη κι' ἀγέρωχη «ἡγέτιδα τοῦ κόσμου».

Μὲ τὸν παραδειγματικὸ ἀγώνα του καὶ τὸν ἄφθαστο ἡρωϊσμό του ὁ βιετναμικὸς λαὸς προσθέτει ἄλλη μιὰν ἀπόδειξη σ' ἐκεῖνο ποὺ εἶπε ὁ Μάο Τσε-Τούνγκ, ὅτι ὁ ἰμπεριαλισμὸς δὲν εἶναι παρὰ μιὰ χάρτινη τίγρις ποὺ φοβίζει μονάχα τοὺς δειλούς.

Τὴν ἀκλόνητη ἀπόφαση τοῦ λαοῦ τοῦ Νότ. Βιετνὰμ νὰ μὴν ὑποταχθεῖ στὴ βία καὶ τὴν τυραννία τῶν νεοαποικιστῶν ἀμερικανῶν καὶ τῶν λακέδων τους, ἐκφράζει μὲ τὴν τελευταία δήλωση, ποὺ ἔκανε ἡ ἡγεσία τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ μετώπου τοῦ Βιετνὰμ καὶ στὴν ὁποία τόνισε ξεκάθαρα πὼς ὁ βιετναμικὸς λαὸς δὲν πρόκειται νὰ σταματήσει τὸν ἀγῶνα ὥσπου κι' ὁ τελευταῖος ἀμερικανὸς κι' ὁ τελευταῖος μισθοφόρος ἐγκαταλείψουν τὸ ἱερὸ ἔδαφος τῆς πατρίδας τους.

Ἡ ἀποτυχία ὅλων τῶν σχεδίων, ποὺ ἀλλεπάλληλα ὀργάνωσε μὲ ὅλη τὴν ἐπιστημονικὴ ἐπιμέλεια τὸ Πεντάγωνο καὶ ποὺ ὅλα κατέληξαν σ' ἐπαίσχυντες ἥττες, ἔσπρωξαν τελευταῖα τὸν πρόεδρο Τζόνσον πιὸ βαθειὰ στὸ τέλμα τοῦ τυχοδιωκτισμοῦ. Ἀποφασίσθηκε ἡ ἐπέκταση τῆς γκαγκστερικῆς ἐπιδρομῆς καὶ στὸ ἔδαφος τοῦ Βόρ. Βιετνάμ.

Οἱ ἀμερικάνοι στρατοκράτες κι' ὁ Τζόνσον ἀγκάλιασαν τὴν ἐλπίδα ὅτι, βομβαρδίζοντας τὶς βάσεις κι' ὁρισμένες πόλεις πάνω ἀπ' τὸν 17ο παράλληλο κι' ἐπισείοντας τὴν πυρηνικὴ ἀπειλὴ θὰ τρομοκρατοῦσαν τὸ λαὸ καὶ τὴν κυβέρνηση τοῦ Βόρ. Βιετνάμ, θὰ τοὺς ἀνάγκαζαν νὰ κόψουν κάθε βοήθεια πρὸς τ' ἀδέρφια τους τοῦ Νότου κι' ἔτσι θὰ κατάφερναν νὰ κλονίσουν τὸ ἠθικό, νὰ σπάσουν τὴν ἀντίσταση τοῦ λαοῦ τοῦ Νότ. Βιετνὰμ καὶ νὰ τὸν ἀναγκάσουν σὲ πλήρη ὑποταγή.

Μὲ δοκιμαστικὲς ἀπ' τὴ θάλασσα τὸν περασμένο Αὔγουστο κρούσεις καὶ μὲ ἀραιοὺς ἀπ' τὸν περασμένο Φλεβάρη ἐναέριους βομβαρδισμούς οἱ ἀμερικάνοι εἰσβολεῖς κατέληξαν σὲ καθημερινοὺς βομβαρδισμοὺς ποὺ συνεχίζονται ἀπὸ τὰ ἀεροπλανοφόρα κι' ἀπὸ τὶς ἀεροπορικὲς βάσεις τοῦ Ν. Βιετνὰμ καὶ τῆς Ταϋλάνδης.

Παράλληλα μὲ τὶς γκαγκστερικὲς αὐτὲς ἀεροπορικὲς ἐπιθέσεις, ποὺ στὸ μεταξὺ ἀποδείχθηκαν σὰν μιὰ ἀτελέσφορη ὅσο κι' ὀδυνηρὴ «αἱμορραγία» γιὰ τοὺς ὀργανωτές των, ἡ ἀμερικάνικη διπλωματία προσπάθησε νὰ παρασύρει στὸ βρωμερὸ πόλεμο τοῦ Βιετνὰμ κι' ἄλλα κράτη ἀπ' τοὺς «συμμάχους» των.

Στὶς προσπάθειές των αὐτὲς καὶ στὴν πανούργα διπλωματικὴ δραστηριότητα οἱ ἀμερικανοὶ — ἀκολουθώντας τὸ ἄθλιο παράδειγμα τοῦ Χίτλερ — ἀνεμίζουν ἀδιάντροπα τὸ ξεφτισμένο σύνθημα τῆς σταυροφορίας ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ!

Οἱ λαοὶ ὅμως ἔχουν διδαχθεῖ πολλὰ αὐτὰ τὰ τελευταῖα χρόνια. Ἀπ' ὅλους τοὺς «συμμάχους» καὶ τοὺς «συνεταίρους» μονάχα ἡ ἀμερικανοστήριχτη κυβέρνηση τῆς Ν. Κορέας ἔστειλε δυὸ χιλιάδες μισθοφόρους κι' ἡ Αὐστραλία ἀποφάσισε νὰ στείλει ἕνα τάγμα — συμβολικὴ συμμετοχὴ στὸν «ἱερὸ» ἀγώνα τῶν ἀμερικάνων ἐναντίον τοῦ κομμουνισμοῦ! Τελευταῖα, καὶ κάτω ἀπὸ πιέσεις, δέχθηκε κι' ἡ ἀμερικανόδουλη κυβέρνηση τῶν Φιλιππίνων νὰ στείλει κι' αὐτὴ ἕνα τάγμα μηχανικοῦ μὲ τὶς ἀναγκαῖες δυνάμεις ἀσφαλείας!

Ἀξίζει νὰ προσθέσουμε ὅτι, δυστυχῶς, ὅπως δημοσιεύθηκε μὲ ψιλὰ γράμματα στὸν τύπο, κι' ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνηση πρόσφερε στὴν κυβέρνηση μαριονετῶν τοῦ Ν. Βιετνὰμ τὴν ἀνάλογη βοήθεια σὲ ὑγειονομικὸ ὑλικό!

Ἀλλὰ κι' ἡ ἐπέκταση τῶν βομβαρδισμῶν στὸ Βόρ. Βιετνὰμ, ὅπως καὶ ἡ τεράστια στρατιωτικὴ εἰσβολὴ τῶν ἀμερικανῶν στὸ Νότ. Βιετνὰμ δὲν ἔκαμψαν, οὔτε πρόκειται νὰ κάμψουν τὴν ἀκλόνητη θέληση καὶ τὴν ἀπόφαση τοῦ γενναίου βιετναμικοῦ λαοῦ νὰ προασπίσει τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία του, νὰ διώξει τοὺς βάρβαρους ξένους ἐπιδρομεῖς καὶ τοὺς ἄθλιους μισθοφόρους των ἀπ' τὸ ἔδαφός του καὶ νὰ ἑνώσει τὴ χώρα του σ' ἕνα ἑνιαῖο κι' εὐτυχισμένο Βιετνάμ.

Στὴν κρίσιμη αὐτὴ καμπὴ τῆς ἱστορίας ποὺ γράφει μὲ τὸ αἷμα του ὁ λαὸς τοῦ Βιετνὰμ προβάλλουν γιὰ ὅλους τοὺς λαούς, καὶ πιὸ πολὺ γιὰ τὶς σοσιαλιστικὲς χῶρες, μεγάλα καθήκοντα, γιατὶ ὁ ἀγώνας τοῦ βιετναμικοῦ λαοῦ δὲν εἶναι ἀγώνας γιὰ τὴ δική του μονάχα λευτεριὰ κι' ἀνεξαρτησία, ἀλλὰ σκληρὸς ἀγώνας ἐμπροσθοφυλακῆς γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία καὶ λευτεριὰ ὅλων τῶν λαῶν, ποὺ παλεύουν γιὰ ἐθνικὴ ἀπελευθέρωση, δημοκρατία, εἰρήνη, ἀνάπτυξη, πρόοδο.

Ὁ ἀγώνας τοῦ βιετναμικοῦ λαοῦ στὸν ἄδικο, ἀντιδραστικὸ, ἀντιλαϊκὸ ὅσο καὶ βάρβαρο πόλεμο ἐναντίον τῶν ἀμερικάνων νεοαποικιστῶν ἔγινε ἡ λυδία λίθος, στὴν ὁποία δοκιμάζεται ἡ πίστη στὴν προοδευτικὴ ἰδεολογία καὶ ἡ πίστη στὶς ἀρχὲς τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ.

Στὸν ἀγῶνα αὐτὸν θὰ κριθεῖ ἡ «πίστη» ποὺ περιορίζεται μονάχα σὲ λόγια καὶ μεγαλόστομες δηλώσεις, ποὺ γίνονται γιὰ νὰ παραπλανοῦν καὶ ν' ἀποκοιμίζουν τοὺς λαοὺς κι' ἡ προσήλωση κι' ἡ πίστη στὰ προοδευτικὰ ἰδανικὰ καὶ στὶς ἀρχὲς τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ, ποὺ μετουσιώνονται σὲ πράξη.

Στὸν ἀγώνα τοῦ γενναίου λαοῦ τοῦ Βιετνὰμ θὰ κριθεῖ ποιὸς ἀγωνίζεται πραγματικὰ ἐναντίον τοῦ ἐπιθετικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ ποιὸς μὲ ἀκάλυπτο ἢ συγκαλυμμένο τρόπο βοηθάει τὸν ἐπιδρομέα, φροντίζοντας νὰ μὴ διαταραχθοῦν οἱ καλές, οἱ «πολιτισμένες» σχέσεις καὶ νὰ μὴ ψυχρανθεῖ τὸ «κλῖμα τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης» κι' ἂς πολλαπλασιάζονται οἱ Ἅγιοι Δομίνικοι!

Ὅταν, γιὰ ν' ἀνατρέψει τὸ καινούργιο καθεστὼς ποὺ εἶχε ἱδρύσει ἡ ὀχτωβριανὴ ἐπανάσταση, ὁ διεθνὴς καπιταλισμὸς ἐπενέβη μὲ ὅλα τὰ τότε δυνατὰ μέσα (βομ-

θώντας τοὺς λευκοὺς ἀντεπαναστάτες μὲ πολεμικὸ ὑλικό, χρήματα, ἐφόδια καὶ στέλνοντας ξένα στρατεύματα γιὰ νὰ χτυπήσουν τὸν κόκκινο στρατό), ἡ ἐργατικὴ τάξη τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν, κι' ἰδιαίτερα τῆς Εὐρώπης, ἐκπλήρωσε στὸ ἀκέραιο τὸ διεθνιστικό της χρέος. Νά, τί γράφει σχετικὰ μ' αὐτὸ ἡ «Ἱστορία τοῦ ΚΚ ΣΕ» (ἑλλην. ἔκδοση 1960):

«... Τὴ νίκη τοῦ Κόκκινου Στρατοῦ τὴ διευκόλυνε ἡ ἐπαναστατικὴ πάλη τοῦ διεθνοῦς προλεταριάτου ἐνάντια στὴν ἐπέμβαση. Οἱ ἐργαζόμενοι τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν μ α τ α ί ω ν α ν τ ὴ ν ἀ π ο σ τ ο λ ὴ ὅ π λ ω ν, (ὑπογράμμιση δική μας) σχημάτιζαν τὶς ἐπιτροπὲς «Κάτω τὰ χέρια ἀπ' τὴ Ρωσία» κι' ἔτσι δυσκόλυναν τὴ δράση τῶν εἰσβολέων καὶ βοηθοῦσαν τοὺς ἐργαζόμενους τοῦ σοβιετικοῦ Κράτους».

Μιλώντας γιὰ τὴ διεθνῆ ἀλληλεγγύη στὸ ἴδιο θέμα ὁ Λένιν τόνιζε:

«... Αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ὑποστήριξη, αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ συμπάθεια τῶν ἐργαζομένων μαζῶν ἀπέναντί μας καὶ τῶν ἐργατικῶν καὶ τῶν ἀγροτικῶν μαζῶν σ' ὅλο τὸν κόσμο, ἀκόμα καὶ στὰ κράτη τὰ πιὸ ἐχθρικὰ ἀπέναντί μας, αὐτὴ ἀκριβῶς ἡ ὑποστήριξη κι' αὐτὴ ἡ συμπάθεια ἦταν ἡ τελευταία, ἡ π ι ὸ ἀ π ο φ α σ ι σ τ ι κ ὴ α ἰ τ ί α, ὁ κ α θ ο ρ ι σ τ ι κ ὸ ς λ ό γ ο ς (ὑπογράμ. δική μας), ποὺ ὅλες οἱ ἐναντίον μας ἐκστρατεῖες κατέληξαν σὲ χρεωκοπία» Ἅπαντα, τόμος 33 σελ. 119.

Μπορεῖ ἡ σημερινὴ ἡγεσία τῆς Σ. Ἕνωσης νὰ διακηρύξει ὅτι ἐκπληρώνει κι' αὐτὴ στὸ ἀκέραιο τὸ χρέος ποὺ ἐπιβάλλουν οἱ ἀρχὲς τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ ἀπέναντι στὴ Λαϊκὴ Δημοκρατία τοῦ Βόρ. Βιετνὰμ, σὲ μιὰ δηλαδὴ ἀπὸ τὶς χῶρες τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου; Μπορεῖ νὰ ἰσχυρισθεῖ ὅτι ἐξοφλεῖ μὲ συνέπεια τὴν ὑποθήκη ποὺ ἐνέγραψε γιὰ τὸ σοβιετικὸ λαὸ ὁ μεγάλος Λένιν μὲ τὸ «γραμμάτιο» ποὺ ὑπέγραψε στὴν περικοπὴ ποὺ παραθέτουμε πιὸ πάνω;

Ἀποτελοῦν βοήθεια πρὸς τὸ Βιετνὰμ οἱ μυστικὲς διπλωματικὲς συνομιλίες, οἱ ἐπαφὲς καὶ διασκέψεις σὲ ἐπίπεδο κορυφῆς, καθὼς καὶ οἱ «χριστιανικὲς» ἐκκλήσεις γιὰ κατάπαυση τῶν πολεμικῶν ἐνεργειῶν ἢ βοηθᾶνε στὴ νομιμοποίηση καὶ κάλυψη τῆς ἀπρόκλητης ὑποδουλωτικῆς ἐπίθεσης τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ ἐναντίον τοῦ φιλειρηνικοῦ καὶ γενναίου βιετναμικοῦ λαοῦ;

Δὲν ἠχοῦν σὰν μιὰ σαρκαστικὴ εἰρωνία οἱ ἐπανειλημμένες «προειδοποιητικὲς» δηλώσεις κι' ἡ ἐπίδειξη κι' ἐξύμνηση τῆς τρομακτικῆς ἰσχύος τοῦ σοβιετικοῦ πυρηνικοῦ ὁπλοστάσιου, ὅταν σφυροκοπιέται καθημερινὰ ἀπ' τὴν γκαγκστερικὴ ἀεροπορία τῶν ἀμερικάνων τυχοδιωκτῶν μιὰ ἀδελφὴ σοσιαλιστικὴ χώρα;

Δὲν ντροπιάζει καὶ δὲν κηλιδώνει ἡ «περαθρεχικὴ» στάση τῆς σημερινῆς ἡγεσίας τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης τὴ φοβερὴ ἰσχὺ ποὺ ἔθεσε στὴ διάθεσή της ἡ πρωτοπόρα σοβιετικὴ ἐπιστήμη κι' ἡ ἀπαράμιλλη σοβιετικὴ τεχνική;

Μπορεῖ νὰ τεθεῖ σὲ ἀμφισβήτηση ὅτι τὸ ἑνωμένο σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο, σὲ κοινὸ μέτωπο μὲ τὴν προοδευτικὴ ἀνθρωπότητα καὶ μ' ὅλους τοὺς λαοὺς ποὺ μισοῦν τὴν ἰμπεριαλιστικὴ βία καὶ καταπίεση, συγκροτοῦν σήμερα μιὰ τεράστια, ἀκατανίκητη δύναμη, ποὺ εἶναι ἱκανὴ νὰ τσακίσει τὸ ἁρπαχτικὸ χέρι τοῦ ληστρικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ νὰ τὸ ἀναγκάσει ν' ἀποσυρθεῖ καὶ νὰ κλειστεῖ στὸ σκοτεινὸ ἄντρο του;

Ἀλλὰ καὶ τὰ κομμουνιστικὰ κόμματα τῶν καπιταλιστικῶν χωρῶν μποροῦν μήπως νὰ καυχηθοῦν ὅτι εἶναι ἀντάξιοι συνεχιστὲς τῆς παράδοσης τῶν ἐργατικῶν ὀργανώσεων τῆς ἐποχῆς τῆς καπιταλιστικῆς ἐπέμβασης στὸ νεαρὸ σοβιετικὸ καθεστὼς κι' ὅτι ἐμφοροῦνται ἀπὸ τὴν ἴδια ἄδολη ἐπαναστατικὴ πνοή; Ἐξοφλοῦν τὸ χρέος τους κι' ἀνταποκρίνονται στὴν ἐπιταγὴ τῆς ἀρχῆς τοῦ προλεταριακοῦ διεθνισμοῦ οἱ ἡγεσίες των ἀπέναντι στὸν ἀγωνιζόμενο «ἀδελφὸ» βιετναμικὸ λαὸ καὶ τὴν «ἀδελφὴ» σοσιαλιστικὴ χώρα τοῦ Βόρ. Βιετνὰμ μὲ ὁρισμένα ψηφίσματα ποὺ ψηφίζουν καὶ μὲ τὰ ὁποῖα καταδικάζουν «πλατωνικὰ» τὴν ἀμερικάνικη ἰμπεριαλιστικὴ ἐπιδρομὴ στὸ Βόρ. Βιετνάμ;

Ποιά εἶναι ἡ ἀπήχηση ποὺ εἶχε στοὺς κόλπους τῶν ΚΚ ἡ ἔκκληση ποὺ ἔγινε τελευταῖα ἀπὸ τὶς ἐργατικὲς ὀργανώσεις τοῦ Βιετνὰμ, γιὰ νὰ κηρυχθεῖ ὁλοκληρωτικὸ σαμποτὰζ καὶ νὰ σταματήσει κάθε φορτοεκφόρτωση πολεμικοῦ ὑλικοῦ ποὺ προορίζεται γιὰ τὸ βρωμερὸ πόλεμο ἐναντίον τοῦ Βιετνὰμ ἢ καὶ γιὰ τὴν κατάπνιξη ἐθνικοαπελευθερωτικῶν κινημάτων ἀπ' τοὺς εἰσβολεῖς ἰμπεριαλιστές;

Κάποτε οἱ προλετάριοι εἶχαν βαφτίσει «χαρτογιακάδες» ὁρισμένους διανοούμενους ποὺ ἀπὸ πολὺ ψηλὰ παρακολουθοῦσαν τοὺς ἐργατικοὺς ἀγῶνες καὶ τὴν πάλη τῆς ἐργατικῆς τάξης μέσα στὴν καπιταλιστικὴ κοινωνία. Θὰ ἦταν μήπως πολὺ μακρυὰ ἀπ' τὴν πραγματικότητα ἂν ἔκανε κανεὶς τὴ σκέψη ὅτι τὴ θέση ἐκείνων τῶν διανοουμένων πᾶνε νὰ πάρουν τὰ σημερινὰ ΚΚ πάνω στὸ πυρακτωμένο πρόβλημα τοῦ Βιετνὰμ μὲ τὶς τεράστιες συνέπειες ποὺ θὰ ἔχει ἡ τέτοια ἢ τέτοια λύση του;

Ὡστόσο, στὸ τωρινὸ στάδιο τῆς ἐπιθετικῆς ἐξόρμησης τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ γιὰ τὴν παγκόσμιο κυριαρχία ὁ αἱματηρὸς πόλεμος στὸ Βιετνὰμ διαγράφεται σὰν ἕνα νέο Στάλινγκραντ. Πράγματι ἡ ἥττα τῶν ἀμερικάνων ἐπιδρομέων στὸ σημεῖο αὐτὸ τοῦ πλανήτη μας θὰ σημάνει τὴν ἀρχὴ τῆς κατάρρευσης τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ οἰκοδομήματος, ποὺ προσπαθοῦν νὰ στερεώσουν οἱ ἀμερικάνοι νεοαποικιστὲς πάνω στὴν ἐρήμωση, στὰ ἐρείπια, στοὺς βόγγους, στὸ αἷμα καὶ στὰ βάσανα τῶν λαῶν, ποὺ προκαλεῖ στὸ τυφλὸ κι' ἀνελέητο ξεδίπλωμά της ἡ τερατώδικη πολεμικὴ ἰσχύς των.

Δὲν χωρεῖ καμμιὰ ἀμφιβολία ὅτι ἡ ἥττα τῶν ἀμερικάνων εἰσβολέων εἶναι ἀναπόφευκτη καὶ ἡ νίκη τοῦ βιετναμικοῦ λαοῦ ποὺ στὸν ὑπέρτατο αὐτὸν ἀγώνα τὸν συμπαραστέκουν ἡ προοδευτικὴ ἀνθρωπότητα κι' ὅλοι οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου, εἶναι σίγουρη, ὅπως εἶναι σίγουρος ὁ ἐρχομὸς τῆς ἄνοιξης ὕστερα ἀπὸ τὸν χειμώνα. Ὅπως οἱ φλογεροὶ πατριῶτες τοῦ στρατοῦ τοῦ Οὐάσιγκτων ἔδιωξαν τοὺς ἄγγλους θαλασσοκράτορες, τὸ ἴδιο κι' ὁ ἡρωϊκὸς κι' ἀκατάβλητος βιετναμικὸς λαὸς θὰ διώξει ἀπ' τὸ ἱερὸ ἔδαφός του τοὺς ἀμερικάνους ἐπιδρομεῖς καὶ τοὺς ἄθλιους μισθοφόρους των, γιὰ νὰ ριχτεῖ ὕστερα ἀπερίσπαστος καὶ λεύτερος στὴν ἀνοικοδόμηση τῆς πατρίδας του, στὴν πρόοδο, στὴ δημιουργικὴ ἐργασία.

ΚΩΣΤΑΣ ΤΣΙΓΑΡΑΣ

Η ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΤΗΣ ΒΙΝΕΜΠΑ

Ὁ θρίαμβος τῆς 4ης συνδιάσκεψης ἀλληλεγγύης τῶν ἀφρικανοασιατικῶν χωρῶν

Ἡ συνδιάσκεψη τῆς Βιννέμπα ἀποτελεῖ ἕνα σημαντικὸ στάδιο στὸ κίνημα ἀλληλεγγύης τῶν ἀφρικανοασιατικῶν χωρῶν. Ἀνέμισε τὴν σημαία τῆς ἀφρικανοασιατικῆς ἑνότητας ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ καὶ ἀπέρριψε ἀποφασιστικὰ τὴν διασπαστικὴ καὶ συνθηκολόγα γραμμὴ ποὺ ὑπεράσπιζε ἡ σοβιετικὴ ἀντιπροσωπεία.

Ἀπὸ τὶς 9 ὡς τὶς 16 τοῦ Μάη, κάπου 300 ἀντιπρόσωποι ποὺ ἦλθαν ἀπὸ 70 περίπου χῶρες καὶ περιοχὲς πῆραν μέρος στὴν 4η συνδιάσκεψη ἀλληλεγγύης τῶν ἀφρικανοασιατικῶν χωρῶν στὴν Βιννέμπα, παράκτια πόλη τῆς Γκάνα, ποὺ βρίσκεται σὲ καμμιὰ ἑξηνταριὰ χιλιόμετρα δυτικὰ τῆς Ἄκκρα.

Ὁ πρόεδρος Κβαμὲ Ντρουμὰχ πῆρε τὸν λόγον στὴν ἐναρκτήρια συνεδρίαση, καὶ ἡ συνδιάσκεψη προεδρεύτηκε ἀπ' τὸν Ν.Α. Βέλπεκ, ἀρχηγὸ τῆς ἀντιπροσωπείας τῆς Γκάνα. Ὁ Γιουσέφ ἐλ Σεμπαί, γενικὸς γραμματέας τῆς Ὀργάνωσης Ἀλληλεγγύης τῶν ἀφρικανοασιατικῶν Λαῶν, παρουσίασε μιὰ ἔκθεση ἐξ ὀνόματος τῆς Μόνιμης Γραμματείας.

Ἡ συνδιάσκεψη υἱοθέτησε μιὰ γενικὴ πολιτικὴ ἀπόφαση, μιὰ γενικὴ διακήρυξη, ἕνα μήνυμα ἀλληλεγγύης πρὸς τὸν Βιετναμέζικο λαὸ καὶ ἀπόφασεις γιὰ τὸ Βιετνάμ, τὴν Δομινικανικὴ Δημοκρατία, τὸ Κογκὼ-Λεοπολδβίλ καὶ γιὰ πολλὰ ἄλλα ἰδιαίτερα προβλήματα.

Παρὰ τὴν ἀντίθεση τῆς σοβιετικῆς, τῆς μογγολικῆς καὶ τῆς ἰνδικῆς ἀντιπροσωπείας, ἡ συνδιάσκεψη ἀποφάσισε νὰ συγκαλέσῃ τὴν 5ην συνδιάσκεψη τῆς ἀλληλεγγύης τῶν ἀφρικανοασιατικῶν λαῶν στὸ Πεκίνο, στὸ 1967. Ἐκάλεσε τοὺς λαοὺς καὶ τὶς ἀφρικανοασιατικὲς κυβερνήσεις νὰ καταβάλουν ὅλες τους τὶς προσπάθειες γιὰ νὰ στεφθεῖ μὲ ἐπιτυχία ἡ δεύτερη ἀφρικανοασιατικὴ συνδιάσκεψη ποὺ θὰ συνέλθει τὸν Ἰούνιο. Ἀπεφάσισε ἐπὶ πλέον νὰ συγκαλέσει μιὰ συνδιάσκεψη ἀλληλεγγύης τῶν ἀφρικανοασιατικῶν καὶ λατινοαμερικανικῶν λαῶν τὸν Ἰανουάριο τοῦ 1966.

Οἱ τρεῖς προηγούμενες συνελεύσεις τῆς ΟΑΑΑΛ ἔγιναν στὸ Κάϊρο (Δεκέμβριος 1957), στὸ Κόνακρυ (Ἀπρίλιος 1960) καὶ στὸ Μοσχὶ (Μάρτιος 1963). Κάθε συνέλευση εἶταν καὶ ἕνα σύμβολο ἀνάπτυξης τῆς πολιτικῆς ἐπαγρύπνησης καὶ ἀγωνιστικῆς θέλησης τῶν ἀφρικανοασιατικῶν λαῶν καθὼς καὶ τῆς ἐπέκτασης τοῦ κινήματος ἀλληλεγγύης. Ἡ τετάρτη ποὺ συνῆλθε στὴν Βιννέμπα, ἀνέβασε ἀκόμα πιὸ ψηλὰ τὴν σημαία τοῦ ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμό, τὸν ἀποικισμο καὶ τὸν νεοαποικισμὸ ποὺ κατευθύνονται ἀπὸ τὶς Ἡνωμένες Πολιτείες.

Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ ὡς τὸ τέλος, ἡ συνδιάσκεψη χαρακτηρίσθηκε ἀπὸ μιὰ πάλη ἐνάντια σὲ δυὸ τάσεις — τὴν γραμμὴ ποὺ εἶχε περιεχόμενο τὴν σύσφιξη τῶν δυνάμεων γιὰ τὴν καταπολέμηση τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τὴν γραμμὴ τῆς συνθηκολόγησης μπροστὰ στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ τῆς διάσπασης τοῦ κινήματος ἀλληλεγγύης. Μερικοὶ ἀσχολήθηκαν ρίχνοντας λάσπη στὴν Κίνα ἀντὶ ν' ἀντιταχθοῦν στὸν ἰμπεριαλισμό, καὶ δοκίμασαν ν' ἀναγκάσουν τὸν Βιετναμέζικο λαὸ νὰ ὑποταχθεῖ στὴν ἀμερικάνικη ἐπιδρομή, ἀντὶ νὰ τὸν ὑποστηρίξουν τὴν ἀντίστασή του κατὰ τοῦ ἐπιδρομέα. Αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι δὲν θέλαν νὰ κάνουν τίποτε γιὰ νὰ ἐνισχύσουν τὴν ἀφρικανοασιατικὴ ἀλληλεγγύη πάνω στὴν βάση τοῦ ἀντιιμπεριαλισμοῦ. Ἀλλὰ οἱ μανούβρες των ἀπέτυχαν οἰκτρά.

Πυρὰ κατὰ τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ

Ἡ συνδιάσκεψη συνῆλθε τὴν στιγμὴ ποὺ ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς ἐντατικοποίησε τὴν ἐπιδρομὴ του στὸ Βιετνάμ, ἔκανε τὴν ἔνοπλη εἰσβολὴ στὴν δομινικάνικη Δημοκρατία καὶ ἄπλωσε πιὸ πυρετώδικα παρὰ ποτὲ τὰ ἐπιθετικὰ πλοκάμια, στὴν Ἀσία, τὴν Ἀφρικὴ καὶ Λατινικὴ Ἀμερική. Εἶταν φυσικὸ νὰ μεταβληθεῖ ἡ συνδιάσκεψη σὲ μιὰ συνέλευση ὅπου καταδικάσθηκαν ἔντονα τὰ ἀμερικάνικα ἐπιθετικὰ ἐγκλήματα ἀπ' τὴν πλειοψηφία τῶν ὁμιλητῶν ἐκτὸς ἀπὸ μιὰ φούχτα ἀνθρώπων ποὺ φοβοῦνται καὶ προσκυνοῦν τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό.

Ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς εἶταν λοιπὸν ὁ στόχος τῶν ἐπιθέσεων ὄχι μόνο στὶς ὁμιλίες ποὺ ἔγιναν στὶς συνεδριάσεις τῆς Ὁλομέλειας καὶ κατὰ τὶς συζητήσεις στὶς ἐπιτροπές, ἀλλὰ καὶ στὰ ντοκουμέντα ποὺ ψηφίσθηκαν ἀπὸ τὴν συνδιάσκεψη. Μόνο στὴν γενικὴ πολιτικὴ ἀπόφαση καταδικάζεται σὲ 20 σελίδες. Δέκα πέντε ἀπὸ καμμιὰ τριανταριὰ εἰδικὲς ἀποφάσεις πάνω στὰ ἐπείγοντα προβλήματα τῆς στιγμῆς καταγγέλουν ἀνοιχτὰ τὶς ἀμερικάνικες ἐπιδρομές, ἐπεμβάσεις, κατοχὴ ἢ ἀνατροπὴ στὰ διάφορα μέρη τοῦ κόσμου, ἰδίως στὸ Βιετνάμ, τὴν Δομηνικάνικη Δημοκρατία, στὸ Κογκό-Λεοπολβίλ, στὴν Παλαιστίνη, τὴν Κορέα, τὴν Ἰαπωνία, τὴν Μαλαισία, στὸ βόρειο Καλιμαντάν, τὸ Λάος, τὴν Καμπόζη καὶ τὴν Ταϋλάνδη.

Μέσα στὸ πλαίσιο τῶν ἐπιθέσεων αὐτῶν κατὰ τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, πολλοὶ ἀντιπρόσωποι ἐξέθεσαν τὸ γεγονός, πῶς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη ἔγιναν ὄργανο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν γιὰ τὴν καταπίεση καὶ τὴν ὑπονόμευση τῶν ἐθνικοαπελευθερωτικῶν κινημάτων τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς. Ἡ Συνδιάσκεψη διερμήνευσε πολὺ καλὰ τὴν ἀπαίτηση τῶν ἀφρικανοασιατικῶν λαῶν στὴν γενικὴ πολιτικὴ ἀπόφαση ποὺ λέγει: «Ὁ ΟΗΕ πρέπει νὰ

διορθώσει τὰ λάθη του καὶ νὰ ἐπανέλθη στὶς καταστατικές του ἀρχές. Ἐὰν ἡ ὀργάνωση αὐτὴ εἶναι ἀνίκανη, θὰ ὑποχρεωθοῦμε νὰ τὴν ἀναδιοργανώσουμε ἔτσι ποὺ νὰ ἀντανακλᾶ τὴν θέληση των ἀφρικανοασιατικῶν λαῶν καὶ ὄχι τῶν ἰμπεριαλιστῶν.»

Τὸ ἀγωνιστικὸ πνεῦμα τῆς συνδιάσκεψης βρῆκε ἐπίσης τὴν ἔκφρασή του στὴν σταθερὴ ὑποστήριξη ποὺ ἔδωσε στοὺς ἕνοπλους ἀγώνες ποὺ ξετυλίγονται στὴν Ἀσία, τὴν Ἀφρικὴ καὶ τὴν Λατινικὴ Ἀμερική. Ἔτσι διαβάζουμε στὴν γενικὴ πολιτικὴ ἀπόφαση: «Ἡ συνδιάσκεψη βεβαιώνει πῶς οἱ ἀφρικανοασιατικοὶ λαοὶ ἔχουν τὸ δικαίωμα ν' ἀπαντοῦν στὴν ἰμπεριαλιστικὴ βία μὲ τὴν ἐπαναστατικὴ βία στὴν πάλη τους γιὰ ἐθνικὴ ἀπελευθέρωση καὶ γιὰ τὴν διαφύλαξη τῆς ἐθνικῆς των ἀνεξαρτησίας».

Ἀνεπιφύλακτη ὑποστήριξη στὸ Βιετνάμ

Τὸ ζήτημα τοῦ Βιετνάμ εἶταν φυσικὰ τὸ κέντρο τοῦ ἐνδιαφέροντος τῆς συνδιάσκεψης γιατὶ ἡ ἀμερικάνικη ἐπιδρομὴ στὸ Βιετνὰμ εἶναι μιὰ πρόκληση ὄχι μόνον ἐνάντια στὸ Ἀφρικανο-ασιατικὸ ἐθνικοαπελευθερωτικὸ κίνημα ἀλλὰ κι' ἐνάντια στὴν παγκόσμια εἰρήνη. Ὅταν οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Νότιου Βιετνάμ καὶ τῆς λαϊκῆς Δημοκρατίας τοῦ Βιετνάμ πῆραν τὸν λόγο, ξέσπασε θύελλα ἐπευθημιῶν καὶ ὁ λόγος των διακόπτονταν συνεχῶς ἀπὸ τὰ χειροκροτήματα.

Ἡ συντριπτικὴ πλειοψηφία τῶν ὁμιλητῶν βρέθηκαν σύμφωνοι γιὰ ν' ἀναγνωρίσουν πῶς βασικὴ αἰτία τῆς ἔντασης στὸ Βιετνὰμ εἶναι ἡ ἀμερικάνικη ἐπιδρομὴ καὶ ἐπέμβαση καὶ πῶς τὸ ζήτημα τοῦ Βιετνάμ θὰ λυθεῖ μόνον ὅταν παύσει ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς τὴν ἐπιδρομὴ του στὸ Βιετνάμ καὶ ἀποσύρει τὰ ἐπιθετικά του στρατεύματα ἀπὸ τὸ Νότιο Βιετνάμ. Ἀλλὰ ὁ Γκόβιντ Σαχάϊ, ἀρχηγὸς τῆς ἰνδικῆς ἀντιπροσωπείας, ἰσχυρίσθηκε πῶς « ἂν εἴχαμε πετύχει στὴν πάλη αὐτὴ (γιὰ τὸν ἀφοπλισμὸ καὶ τὴν εἰρηνικὴ συνύπαρξη), οἱ ἰμπεριαλιστικὲς χῶρες δὲν θὰ ἤταν σὲ θέση νὰ ἐπιχειρήσουν μιὰ ἐπιδρομὴ ἐνάντια στὸ Βιετνάμ». Αὐτὸ δὲν εἶναι μιὰ μομφὴ κατὰ τοῦ Βιετναμέζικου λαοῦ ποὺ δὲν ἔκανε πρακτικὴ του τὴν εἰρηνικὴ συνύπαρξη μὲ τοὺς ἀμερικάνους ἰμπεριαλιστές; Τὸ νὰ εὔχεσε τὴν «εἰρηνικὴ συνύπαρξη τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ μὲ τοὺς ἀμερικάνους» ἐπιδρομεῖς δὲν ἀλλάζει τίποτα ἀπὸ τὸ νὰ ζητᾶς νὰ ὑπομένει αἰώνια τὴν ἀμερικάνικη κατοχὴ στὸ Νότιο Βιετνάμ.

Ἡ πλειοψηφία τῶν ἀντιπροσώπων κατάγγειλε τὴν δολιότητα τῶν προτάσεων τοῦ προέδρου Τζόνσον «γιὰ συζητήσεις χωρὶς ὅρους». Καὶ ὅμως ὁ ἀρχηγὸς τῆς σοβιετικῆς ἀντιπροσωπείας Φικρυάτ Α. Τάμπεγιεφ, ἀπέφυγε ἐσκεμμένα νὰ μιλήσει γιὰ τὴν πανουργία τῶν «ἄνευ ὅρων συζητήσεων» τοῦ Τζόνσον καθὼς καὶ γιὰ τὴν συνομωσία τῶν «εἰρηνικῶν διαπραγματεύσεων» τῶν συμπαικτῶν του, τὰ ὁποῖα οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Βιετνάμ καὶ τῶν ἄλλων χωρῶν θαραλέα καταδίκασαν. Κάνοντας ἀνοιχτὰ τὸν συνήγορο τῶν «εἰρηνικῶν διαπραγματεύσεων», ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς Ἰνδίας ἔκανε τὴν πρόταση «γιὰ σταμάτημα τῶν βομβαρδισμῶν ἀπ' τὶς ἀμερικάνικες δυνάμεις σὰν πρωταρχικὸ ὅρο γιὰ ἕνα εἰρηνικὸ διακανονισμό. Μὰ ἀκριβῶς αὐτοῦ τοῦ εἴδους συνεργασία ἔχει ἀνάγκη σήμερα ὁ Τζόνσον γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ Βιετνάμ. Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Ἐθνικοῦ Μετώπου Ἀπελευθέρωσης τοῦ Νότιου Βιετνάμ Νγκουγιέν Βαν Τιέν, ἐπεβεβαίωσε πῶς κάθε εἴδους εἰρηνικὲς διαπραγματεύσεις εἶναι ἀνώφελες ἐφ' ὅσον οἱ Ἀμερικάνοι θὰ βρίσκονται στὸ ἔδαφος τοῦ Νότιου Βιετνάμ.

Μερικοὶ προσεπάθησαν ἐξ ἄλλου νὰ μπάσουν λαθραία στὴν γενικὴ διακήρυξη «τὴν ἔκκληση» γιὰ «εἰρηνικὸ διακανονισμὸ» τοῦ ζητήματος τοῦ Βιετνάμ, ποὺ πρὶν ἀπὸ λίγο καιρὸ μηχανεύθηκε ὁ Τίτο στὸ ὄνομα τῶν «οὐδέτερων χωρῶν» καὶ ποὺ ἀπερρίφθηκε ἀπ' τὸν βιετναμέζικο λαό.

Ὅλες αὐτὲς οἱ συνωμοσίες ποὺ εἶχαν μηχανευθεῖ μιὰ φούχτα πολιτικοὶ μεσάζοντες καὶ ποὺ σκοπὸ εἶχαν νὰ πουλήσουν τὸν βιετναμέζικο λαὸ, ἀπέτυχαν. Ἡ ἀπόφαση γιὰ τὸ Βιετνὰμ καὶ τὸ μήνυμα πρὸς τὸν Βιετναμέζικο λαὸ καλοῦν τοὺς ἀφρικανοασιατικοὺς λαοὺς νὰ πάρουν ὅλα τὰ δυνατὰ μέτρα, ποὺ μεσ' αὐτὰ θἄναι καὶ ὁ ἐφοδιασμὸς μὲ ὅπλα καὶ ἡ ἀποστολὴ ἐθελοντῶν, σὲ περίπτωση ἀνάγκης καὶ ἀφοῦ ζητήση ὁ βιετναμέζικος λαὸς γιὰ νὰ τὸν βοηθήσουν στὸν ἀγώνα του ποὺ νὰ διωχθοῦν οἱ ἀμερικάνοι ἰμπεριαλιστὲς ἀπ' τὸ Βιετνάμ. Ἡ γενικὴ πολιτικὴ ἀπόφαση ἀναγνωρίζει τὸ Ἐθνικοαπελευθερωτικὸ Μέτωπο τοῦ Νότιου Βιετνάμ σὰν τὸν μοναδικὸ νόμιμο ὀργανισμὸ ποὺ ἐκφράζει τὴν θέληση τοῦ νοτιοβιετναμέζικου λαοῦ.

Ἐνάντια στὴ διασπαστικὴ γραμμὴ

Ἡ ἀλληλεγγύη πάνω στὴν βάση τοῦ ἀγώνα κατὰ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, τοῦ ἀποικισμοῦ καὶ τοῦ νεοαποικισμοῦ ἦταν ἡ κοινὴ ἐπιθυμία τῶν περισσοτέρων ἀντιπροσώπων. Καὶ ὅμως, ἡ σοβιετικὴ ἀντιπροσωπεία, ἐνῶ μιλοῦσε μὲ τὰ ἄκρα τῶν χειλιῶν της γιὰ ἑνότητα, ἔκαμε, τὴν παραμονὴ τῆς συνδιάσκεψης, μιὰ ἔκθεση μὲ ὑλικὰ ἀντικινέζικης προπαγάνδας στὴν εἴσοδο τῆς αἴθουσας τῆς συνδιάσκεψης. Κουβάλησε ἀπ' τὴν Μόσχα, ἕναν ἀπὸ τὸ Καμεροῦν ποὺ διαμένει ἐκεῖ καὶ πολλοὺς ἄλλους ποὺ ἰσχυρίζονταν πὼς εἶναι μέλη τῆς «Ἐπαναστατικῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἕνωσης τῶν Πληθυσμῶν τοῦ Καμεροῦν» γιὰ νὰ κάνουν ἀντικινέζικες διακηρύξεις κατὰ τὴν συνδιάσκεψη.

Στὸν λόγο του στὴ συνεδρίαση τῆς Ὁλομέλειας, ὁ Ἰνδὸς ἀντιπρόσωπος ἰσχυρίσθηκε πῶς ἡ διάδοση τῶν πυρηνικῶν ὅπλων θὰ μποροῦσε μόνο νὰ ὀξύνει τὴν ἔνταση καὶ νὰ ἀπειλήσει τὴν ἀσφάλεια τῶν γειτονικῶν χωρῶν.

Ὁ κινέζος ἀντιπρόσωπος ὑπογράμμισε κατηγορηματικὰ πὼς ὅλες αὐτὲς οἱ ἀντικινέζικες δραστηριότητες προέρχονταν ἀπὸ μιὰ καὶ μόνη πηγή, τὴν σοβιετικὴ ἀντιπροσωπεία. Ὁ Σενεγαλέζος ἀντιπρόσωπος ἔψεξε τὶς σοβιετικὲς ἀρχὲς ὅτι ἔχουν προκαλέσει σχίσμα στὴν Ἀφρικανοασιατικὴ Ἀλληλεγγύη τῆς Κεϋλάνης. Οἱ συνωμότες δὲν πέτυχαν νὰ διαταράξουν τὸ κανονικὸ ξετύλιγμα τῆς Συνδιάσκεψης. Πέτυχαν μόνο νὰ ξεσηκώσουν τὴν ἀγανάκτηση πολλῶν ἀντιπροσωπειῶν.

Στὸ χρονικὸ αὐτὸ διάστημα, ἀπεπειράθησαν μερικοὶ νὰ ἐπωφεληθοῦν ἀπ' τὴν συνδιάσκεψη καὶ νὰ δημιουργήσουν κλίμα εὐνοϊκὸ ἢ νὰ ὑποκινήσουν μιὰ δῆθεν κοινὴ γνώμη εὐνοϊκὴ γιὰ τὴν Σοβιετικὴ Ἕνωση ποὺ θὰ τὶς ἐπέτρεπε νὰ παρευρεθεῖ στὴν δεύτερη ἀφρικανοασιατικὴ συνδιάσκεψη. Ὁ Ἰνδὸς ἀντιπρόσωπος ζήτησε ἀνοιχτὰ νὰ γίνει ἀποδεκτὴ ἡ συμμετοχὴ τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης. Πρὶν ἀκόμα τελειώσει ἡ συνδιάσκεψη τὶς ἐργασίες της, μερικοὶ ἐπέμεναν νὰ παρεμβάλουν στὴν γενικὴ διακήρυξη ὁρισμένες φράσεις ποὺ θὰ μποροῦσαν ν' ἄφηναν νὰ πιστευθεῖ πὼς ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσι θὰ συμετεῖχε στὴν δεύτερη ἀφρικανοασιατικὴ συνδιάσκεψη. Μὰ ἡ πρόταση αὐτὴ ἀπορρίφθηκε καὶ ἡ ἀπόπειρα ἀπέτυχε.

Μὲ σκοπὸ ν' ἀλλοιώσει τὴν πολιτικὴ καὶ ὀργανωτικὴ γραμμὴ τοῦ κινήματος ἀφρικανοασιατικῆς ἀλληλεγγύης, δηλαδὴ τὴν ἑνότητα γιὰ τὴν καταπολέμηση τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, ἡ σοβιετικὴ ἀντιπροσωπεῖα θέλησε νὰ μπάσει μέσα στὸ κίνημα δυνάμεις ποὺ ἐναντιόνονται στὴν ἐπανάσταση. Δοκίμασε νὰ ὁδηγήσει ἐκεῖ, ὑπὸ τὸν τίτλο τοῦ «παρατηρητοῦ» μιὰ χώρα σὰν τὴν Γιουγκοσλαβία, ἀπόσπασμα τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ. Ταυτόχρονα πάλιν, ἀρνήθηκε νὰ γίνουν δεκτὰ μέσα στὸ κίνημα μερικὰ ἀφρικανικὰ ἐθνικιστικὰ τμήματα ποὺ εἶναι ἐχθρικὰ στὸν ἰμπεριαλισμό. Ἡ σοβιετικὴ ἀντιπροσωπεία ἀντιτάχθηκε ἐπίμονα στὸν νόμιμο σύνδεσμο ἀφρικανοασιατικῆς ἀλληλεγγύης τῆς Κεϋλάνης ποὺ διευθύνεται ἀπὸ τὴν κυρία Τχέζα Γκουναβάρντχανα, ποὺ δούλεψε ἀκούραστα γιὰ τὴν ὑπόθεση τῆς ἀφρικανοασιατικῆς ἀλληλεγγύης σὰν μέλος τῆς ΟΑΑΑΛ. Ἀντίθετα, ὑποστήριξε τὸ διασπαστικὸ τμῆμα ποὺ συνεργάζεται μὲ τοὺς Σινεγαλέζους τῆς δεξιᾶς.

Ἀλλὰ ἡ συνδιάσκεψη ἀπέρριψε τὴν διασπαστικὴ καὶ συνθηκολόγα γραμμὴ ποὺ ἀκολουθοῦσαν ἡ σοβιετικὴ ἀντιπροσωπεία καὶ οἱ ὀπαδοί της καὶ σήκωσε ἀκόμα πιὸ ψηλὰ τὴν ἐπαναστατικὴ σημαία τῆς ἑνότητας κατὰ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ.

Ἄρθρο τῆς «Λαϊκῆς Ἡμερησίας» τῆς 14 Μαΐου

ΤΟ ΔΟΓΜΑ ΤΖΟΝΣΟΝ-ΔΟΓΜΑ ΝΕΟΧΙΤΛΕΡΙΣΜΟΥ

Ἡ στρατιωτικὴ ἐπέμβαση τῆς κυβέρνησης Τζόνσον ἐνάντια στὴ Δομινικανικὴ Δημοκρατία καὶ ἡ ἔνταση τῆς ἐπίθεσης της ἐνάντια στὸ Νότιο Βιετνὰμ ἀποκαλύπτουν μπροστὰ σὲ ὁλοένα καὶ περισσότερους ἀνθρώπους τῶν δυὸ ἡμισφαιρίων ὅτι ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς παίζει τὸ ρόλο τοῦ μπόγια ἀναστέλλοντας τοὺς ἐπαναστατικοὺς ἀγώνες τῶν λαῶν καὶ καταπνίγοντας τὴν ἀνεξαρτησία καὶ κυριαρχία τῶν ἄλλων χωρῶν. Ἔτσι ξεσκεπάστηκε περισσότερο ἡ ἐπιθετικὴ φύση τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ.

Ἐντελῶς ἀποκάλυπτα, οἱ ἀμερικάνοι ἐπιθετιστὲς ἔστελαν πάνω ἀπὸ 30.000 ἄνδρες στὴ Δομινικανικὴ Δημοκρατία γιὰ νὰ καταστείλουν μέσα στὸ αἷμα τοῦ ἀγώνα τοῦ λαοῦ ἐνάντια στὴ δικτατορία καὶ τὴν τυρρανία. Ἀποκάλυπτα ὁ Τζόνσον ξεφωνίζει σὰν ἕνας παράφρονας: «Γνωρίζουμε τὸ εἶδος τῆς κυβέρνησης ποὺ εὐχόμαστε νὰ δοῦμε στὴ Δομινικανικὴ Δημοκρατία», καὶ οἱ Ἑνωμένες Πολιτεῖες «δὲν μποροῦν, δὲν πρέπει καὶ δὲν θὰ ἀνεχθοῦν ,μιὰν ἄλλη κομμουνιστικὴ κυβέρνηση νὰ ἐγκατασταθεῖ στὸ δυτικὸ ἡμισφαίριο». Θέλει, ἁπλούστατα, νὰ πεῖ στὸν δομινικανικὸ λαό: παραδοθῆτε, ἢ θὰ ἔχετε νὰ κάνετε μὲ τὰ κανόνια μας!

Αὐτὴ ἡ ἐπωδὸς εἶναι ἡ ἴδια μέ τὶς δηλώσεις ποὺ ἔκανε σχετικὰ μὲ τὸ Βιετνάμ. Διακήρυξε πραγματικὰ σὲ ὅλους τοὺς τόνους ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἀμερικάνικης ἐπίθεσης στὸ Βιετνὰμ καὶ τῆς ἐξάπλωσης τοῦ πολέμου στὸ Νότιο Βιετνὰμ εἶναι ἡ δημιουργία ἑνὸς «ἀνεξάρτητου Νότιου Βιετνάμ». ὅτι «δὲν μποροῦμε, δὲν πρέπει καὶ δὲν θὰ ἀποσυρθοῦμε» ἐφ' ὅσον αὐτὸς ὁ σκοπὸς δὲν ἐπιτευχθεῖ· ὅτι οἱ Ἑνωμένες Πολιτεῖες «ὀφείλουν νὰ μάχονται» γιὰ νὰ ἀπελευθερωθεῖ ἀπὸ τὴν κομμουνιστικὴ τυρρανία» τὸ Νότιο Βιετνάμ. Μ' αὐτὸ θέλει νὰ πεῖ στὸν βιετναμέζικο λαό: παραδοθεῖτε, ἢ θἄχετε νὰ κάνετε μὲ τὶς βόμβες μας!

Ἔτσι, ὁ Τζόνσον διακήρυξε μπροστὰ σ' ὅλο τὸν κόσμο ἕναν χάρτη τοῦ πολέμου γιὰ νὰ πνίξει τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν ἐλευθερία τῶν ἄλλων χωρῶν καὶ νὰ συντρίψει τὰ ἐπαναστατικὰ κινήματα μὲ τὴ βία. Ἐὰν ὁ λαὸς κάποιας χώρας τολμήσει νὰ ἀνορθωθεῖ γιὰ νὰ ὑπερασπίσει τὴν ἀνεξαρτησία του καὶ τὴν κυριαρχία του, ἐὰν ἕνας λαὸς τολμήσει νὰ πολεμήσει γιὰ τὴν ἐλευθερία ἢ γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή του, ἢ ἀκόμη ἀνορθωθεῖ καὶ ἀντισταθεῖ στὸ δικτατορικὸ καθεστὼς τῆς ἐθνικῆς προδοσίας, τότε ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς, στέλνει τὰ στρατεύματά του νὰ τὸν χτυπήσουν καὶ νὰ τὸν σφάξουν χωρὶς ἔλεος!

Αὐτὸ εἶναι τὸ «δόγμα Τζόνσον».

Ὅπως εἶναι γνωστό, μετὰ τὸ τέλος τοῦ πολέμου, εἶχε γίνει στὶς Ἑνωμένες Πολιτεῖες, «τὸ δόγμα Τρούμαν», «τὸ δόγμα Ἄϊζενχάουερ» καὶ «τὸ δόγμα Κέννεντυ». «Τὸ δόγμα Τζόνσον» ποὺ τὰ διαδέχθηκε ἐξυπηρετεῖ ἐπίσης τὴ δικτατορία τοῦ ἀμερικάνικου μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου καὶ ἐφαρμόζει ἐνεργητικὰ τὴ γενικὴ στρατηγικὴ τῆς ὑποδούλωσης τῶν λαῶν τοῦ κόσμου. Ἀλλὰ τὸ «δόγμα Τζόνσον» ξεπέρασε τὰ προηγούμενα ἐμποτίζοντας τὴν πολιτικὴ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐπίθεσης τῶν Ἑνωμένων Πολιτειῶν μὲ ἕνα χαρακτῆρα πιὸ φανερὸ καὶ πιὸ αἱμοβόρο.

Ὁ Τζόνσον ἄνοιξε τὴν πιὸ αἱματηρὴ σελίδα τῆς ἱστορίας τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ.

Ὁ Τζόνσον μὲ τὴν τυχοδιωκτικὴ στρατιωτικὴ ἐπίθεση στὸ Βιετνάμ ἐπεσκίασε τὸν Ἄϊζενχάουερ καὶ τὸν Κέννεντυ. Ὁ Ἄϊζενχάουερ ἔφτιαξε τὸ ΣΕΝΤΟ καὶ στήριξε τὴν κλίκα τοῦ Νγκὸ-Ντίνχ-Ντιέμ, ὁ Κέννεντυ, ἀπὸ τὴν πλευρό του, ἐξαπέλυσε τὸν «εἰδικὸ πόλεμο», ἀλλὰ χρησιμοποίησε ντόπιους μισθοφόρους γιὰ νὰ πολεμήσουν στὴν πρώτη γραμμὴ ποὺ καμουφλάρονταν πάντοτε σὰν «σύμβουλοι» καὶ «ὀργανωτὲς». Ὁ Τζόνσον, πέταξε μεμιᾶς ὅλες αὐτὲς τὶς μεταμφιέσεις, καὶ ἔστειλε τὶς χερσαῖες ἀμερικάνικες δυνάμεις γιὰ νὰ πάρουν ἄμεσα μέρος στὸν πόλεμο. Πέρα ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὴ διάρκεια τῶν δυὸ τελευταίων μηνῶν, οἱ πραγματικὲς ἀμερικάνικες δυνάμεις τὶς ἐπίθεσης στὸ Βόρειο Βιετνὰμ ἔχουν τετραπλασιασθεῖ. Σπρώχνοντας, πολὺ πιὸ μακρυὰ τὴν παραφροσύνη δὲν διστάζει μπροστὰ σὲ τίποτα γιὰ νὰ ἐπεκτείνει τὸν πόλεμο στὸ Βόρειο Βιετνάμ. Καταγίνεται νὰ μεταμορφώσει τὸν «εἰδικὸ πόλεμο», σὲ πόλεμο τοπικό.

Ἐξαπολύοντας τὴν στρατιωτικὴ ἐπίθεση γιὰ νὰ ἐπέμβει στὶς ἐσωτερικὲς ὑποθέσεις τῶν Δομινικανῶν, ὁ Τζόνσον ἔκανε ὅτι δὲν τόλμησαν νὰκάνουν οἱ προηγούμενοί του. Γιὰ νὰ εἰσβάλλει στὴν Κούβα, ὁ Κέννεντυ, χρησιμοποίησε μιὰ στρατιὰ ἀπὸ μισθοφόρους συγκροτημένους ἀπὸ γκάγκστερς κουβανοὺς ἀντεπαναστάτες. Ἀλλὰ γιὰ τὴν εἰσβολὴ στὴν Δομινικανικὴ Δημοκρατία ὁ Τζόνσον ἔστειλε, σὲ διάστημα λίγων μόνον ἡμερῶν δεκάδες χιλιάδες ἄνδρες τῶν ἀμερικάνικων δυνάμεων ξηρᾶς, θαλάσσης καὶ ἀέρος.

Κανένας ἀμερικάνος πρόεδρος μετὰ τὸν πόλεμο δὲν ἀπόδωσε μιὰ τέτοια λατρεία στὴ βία, δὲν τὴν ἐπέκτεινε καὶ δὲν τὴν χρησιμοποίησε μὲ τόσο ζῆλο ὅσο ὁ Τζόνσον. Δήλωσε ἀνοιχτὰ ὅτι «ἡ βία πρέπει πολλὲς φορὲς νὰ ἀντικαθιστᾶ τὸ δίκαιο καὶ οἱ καταστροφὲς τοῦ πολέμου τὶς εἰρηνικὲς ἐργασίες». Μετέβαλε τὸν «ψυχρὸ πόλεμο» σὲ «θερμὸ πόλεμο». Μετέτρεψε τὸ κλιμακωτὸ πόλεμο μικρῆς ἔκτασης σὲ πόλεμο μεσαίας ἔκτασης καὶ ἐξαπολύει τὴν ἀπειλὴ γιὰ ἕνα πόλεμο μεγάλης ἔκτασης. Ἔκανε χρῆση ὅλων τῶν συμβατικῶν ὅπλων καὶ ἀπειλεῖ νὰ χρησιμοποιήσει ἀτομικὰ ὅπλα.

Ὁ Τζόνσον βαδίζει πάνω στὸν ἴδιο δρόμο τοῦ Χίτλερ, καὶ τὸ «δόγμα Τζόνσον» εἶναι νεοχιτλερικὸ δόγμα.

Ὁ Τζόνσον ξανασηκώνει ὅτι μένει ἀπὸ τὴν κουρελιασμένη σημαῖα τῶν σταυροφόρων τοῦ «ἀντικομμουνισμοῦ». Ἀκολου-

θώντας τὰ ἴχνη τοῦ Χίτλερ χαρακτηρίζει «κομμουνιστικὸ κίνδυνο» κάθε τί ποὺ μισεῖ καὶ κάθε τι ποὺ ἐπιθυμεῖ νὰ συντρίψει. Ἐκμεταλλεύεται τὸν «ἀντικομμουνισμὸ» γιὰ νὰ καλύψει τὰ ἐγκλήματα τῆς ἐπίθεσης. Παρουσίασε σὰν μιὰ ἐπιχείρηση κομμουνιστικῆς ἀνατροπῆς, τὴν ἐξέγερση τοῦ δομινικάνικου λαοῦ γιὰ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ δικτατορικοῦ καθεστῶτος. Ὁ ἐπαναστατικὸς ἀγώνας τοῦ νοτιοβιετναμέζικου λαοῦ κατὰ τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τῶν λακέδων του χαρακτηρίσθηκε ἐπίσης, «κομμουνιστικὴ ἐπίθεση».

Ὁ Τζόνσον ἀπαρνήθηκε ὅλες τὶς ἀναγνωρισμένες ἀρχὲς τοῦ διεθνοῦς δικαίου. Νομίζει ὅτι δὲν δεσμεύεται ἀπὸ τέτοιες ἀρχές, ὅπως ἡ μὴ ἐπέμβαση στὶς ἐσωτερικὲς ὑποθέσεις τῶν ἄλλων χωρῶν, τὸ ἀπαραβίαστο τῆς ἐδαφικῆς ἀκεραιότητας, ἡ ἰσότητα ἀνάμεσα στὰ ἔθνη, ὁ σεβασμὸς τῶν διεθνῶν συνθηκῶν, ἡ ἐλευθερία ναυσιπλοΐας στὰ πελάγη κτλ. Δήλωσε ξεδιάντροπα ὅτι οἱ Ἑνωμένες Πολιτεῖες ἔχουν δικαίωμα νὰ ἀποφασίζουν γιὰ τὸ εἶδος τῆς κυβερνησης ποὺ πρόκειται νὰ ἐγκατασταθεῖ στὴ δομινικανικὴ Δημοκρατία. Χάραξε αὐθαίρετα, μιὰ γραμμὴ ἀπάνω στὸ χάρτη τοῦ κόσμου. καὶ κήρυξε ἀμερικάνικη «ζώνη μάχης» τὰ βιετναμέζικα καὶ κινέζικα χωρικὰ ὕδατα, καθὼς καὶ τὶς γειτονικὲς περιοχὲς στὰ πελάγη ποὺ βρίσκονται χιλιάδες χιλιόμετρα ἀπὸ τὶς Ἑνωμένες Πολιτεῖες. Ἔδωσε διαταγὴ νὰ παρεμποδίζονται τὰ πλοῖα τῶν ἄλλων χωρῶν καὶ διέπραξε κάθε ἔγκλημα. «Ἡ ἀρετή μου, ἔλεγε ὁ Χίτλερ, συνίσταται στὸ ὅτι, δὲν δεσμεύομαι ἀπὸ κανέναν καθιερωμένο κανόνα θεωρίας ἢ ἠθικῆς. Ὁ Τζόνσον ἔχει τὴν ἴδια ὑπεροψία νὰ δηλώνει: «Εἶμαι χωρὶς ἀνησυχία, ἐπωφελοῦμαι κάθε εὐκαιρίας ποὺ παρουσιάζεται· δὲν ὑπάρχει διεθνὴς κανόνας ἢ ὁποιαδήποτε συνθήκη ποὺ μποροῦν νὰ βάλουν ἐμπόδια στὸ δρόμο μου». Ἡ ὁμολογία πίστης στὸν φασιστικὸ δαίμονα εἶναι ἀκριβὲς ἡ καθοδηγητικὸς κανόνας τοῦ Τζόνσον τοῦ γκάνκστερ ἀρχηγοῦ τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ.

Στὶς ἴδιες τὶς Ἑνωμένες Πολιτεῖες ὁ Τζόνσον ἐπιταχύνει τὸ προτσὲς τῆς φασιστικοποίησης. Ἡ φυλετικὴ καταδίωξη τῶν Μαύρων ἔφτασε στὸ κατακόρυφο καὶ τὰ χτυπήματα κατὰ τῶν θεμελιωδῶν δικαιωμάτων τοῦ ἀμερικάνικου λαοῦ περιβάλλονται μὲ μιὰ βιαιότητα ἄγνωστη μέχρι στιγμῆς. Ἀφοῦ ἡ κυβέρνησή του, ἐπέκτεινε τὴν ἐπιθετικὴ δραστηριότητα τοῦ πολέμου στὸ Βιετνάμ καὶ ὁδήγησε τὴ χώρα του στὸ δρόμο τῆς περιπέτειας τοῦ πολέμου, ὁ Τζόνσον καταπνίγει ἀδίστακτα κάθε ἀντίθετη ἄποψη.

Μιλάει γιὰ ἐκδηλώσεις «κομμουνιστικῆς ἀνατρεπτικῆς δραστηριότητας» καὶ τὸ χρησιμοποιεῖ σὰν πρόφαση γιὰ νὰ καταπνίξει στὸ αἷμα τὸν ἀμερικάνικο λαό. Μὲ τὶς ἐπιθέσεις αὐτὲς κατὰ τοῦ Βιετνάμ καὶ τῆς δομινικανικῆς Δημοκρατίας, ὁ Τζόνσον ἐνήργησε τόσα αὐθαίρετα ποὺ τὸν μέμφηκαν ἀκόμη καὶ οἱ ἰθύνοντες ἀμερικάνικοι κύκλοι.

«Τὸ δόγμα Τζόνσον» εἶναι συνώνυμο τῆς πιὸ ἄγριας ἀντεπαναστατικῆς βίας. Εἶναι ὁ στραγγαλισμὸς τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς κυριαρχίας ὅλων τῶν ἐθνῶν στὸ ὄνομα τοῦ ἀντικομμουνισμοῦ. Εἶναι μιὰ πολιτικὴ ἐπίθεσης καὶ πολέμου παρὰ καὶ ἐνάντια σ' ὅλες τὶς ἀρχὲς τοῦ διεθνοῦς δικαίου. Κοντολογὶς «τὸ δόγμα Τζόνσον» εἶναι μιὰ παραλλαγὴ τοῦ χιτλερισμοῦ· εἶναι ὁ νεοχιτλερισμός· εἶναι ἕνας ἀμερικάνικος φασισμός, πιὸ ἀντιδραστικὸς καὶ ἀπὸ τὸν χιτλερικὸ ἀκόμη.

Ἡ ἐμφάνιση τοῦ «δόγματος Τζόνσον» δείχνει ὅτι ἡ γενικὴ στρατηγικὴ ποὺ ἐφαρμόζει ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς μετὰ τὸ δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο τραβάει ὁλοένα καὶ πιὸ γοργὰ πρὸς τὴ χρεωκοπία. Μετὰ τὴν ἄνοδό του στὴν ἐξουσία, ὁ Τζόνσον ἐδήλωσε ὅτι θὰ χρησιμοποιήσει τὶς ψευτιὲς τοῦ Κέννεντυ καὶ θὰ συνεχίσει τὴ διπλὴ πολιτική του. Ἀλλὰ οἱ μέθοδες τοῦ Κέννεντυ ἀποδείχθηκαν πιὰ χωρὶς ἀποτέλεσμα γιὰ νὰ βάλουν φραγμὸ στὴν ὁρμητικὴ πρόοδο τοῦ ἐθνικοῦ καὶ δημοκρατικοῦ κινήματος ποὺ ἁπλώνεται στὴν Ἀσία καὶ λατινικὴ Ἀμερική. Σήμερα, ἀπὸ τὴν Ἰαπωνία ἕως τὸ Κογκὸ-Λεοποντβίλ, ἀπὸ τὴ Καραϊβικὴ θάλασσα ὡς τὸ Ἀνατολικὸ Ἀκρωτήριο, ὅλες οἱ περιοχὲς ὅπου ἁπλώνονται τὰ νύχια τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ ταράσσονται ἀπὸ ἐξεγέρσεις καὶ σαρώνονται ἀπὸ καταιγίδες. Τὰ στρατιωτικὰ μπλόκ ποὺ οἱ Ἑνωμένες Πολιτεῖες μὲ πολὺ κόπο εἴχαν ὑφρύσει μετὰ τὸν πόλεμο καὶ τὰ καθεστῶτα ἀνδρεικέλων ποὺ ἐγκατέστησαν καταρρέουν. Οἱ ἀμερικάνοι ἐπιθετιστὲς εἶναι σήμερα στενὰ περικυκλομένοι ἀπὸ τοὺς λαοὺς ὅλου τοῦ κόσμου καὶ ἔχουν περιέλθει σὲ μιὰ στρατηγικὴ θέση ἐξαιρετικὰ δύσκολη καὶ ἐπιζήμια. Σ' ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου τὰ μέτωπα ἐπίθεσής τους παρουσιάζουν ρωγμές. Καὶ ὁ Τζόνσον πιὰ εἶναι ὑποχρεωμένος τόσο συχνὰ νὰ κραδαίνει τὸ «χοντρὸ μπαστούνι» του δείχνοντας σὲ μιὰ ἀπελπιστικὴ κατάσταση ἔχει φτάσει· πιασμένος σὲ μιὰ μέγγενη δὲν μπορεῖ νὰ βρεῖ καμμιᾶ διέξοδο.

Ἡ ἐμφάνιση τοῦ «δόγματος Τζόνσον» εἶναι στενὰ συνδεμένη μὲ τὴ γραμμὴ ποὺ ἀκολουθοῦν οἱ σύγχρονοι ρεβιζιονιστές, ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς ξέρει πολὺ καλὰ αὐτὸ ποὺ εἶναι ὁ σύγχρονος ρεβιζιονισμὸς ποὺ προβλήθηκε ἀπὸ τὸ Χρουστσώφ. Ὅπως καὶ ὁ Χρουστσώφ, οἱ διάδοχοί του δὲν ἔχουν τὸ θάρρος νὰ ἀντισταθοῦν στὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό. Μὲ ἐπιμονὴ ἔχουν προκληθεῖ στὴ γενικὴ γραμμὴ τῆς «εἰρηνικῆς συνύπαρξης» ποὺ ἐκδηλώνεται μὲ «τὴν ἀμερικανοσοβιετικὴ συνεργασία γιὰ τὴν ἡγεμονία τοῦ κόσμου». Ἀκριβῶς ὅπως ὁ πολιτικὴ τοῦ κατευνασμοῦ ποὺ ἐφάρμοσαν ὁ Νεβίλ Τσάμπερλαιν, ὁ Ἐδουάρδος Νταλαντιὲ καὶ συντροφία μετὰ τὸ 1933 καὶ ἐνθάρρυναν τὸν γερμανικὸ φασισμό, ἡ γενικὴ γραμμὴ τῶν Χρουστσεφικῶν ρεβιζιονιστῶν ξεσήκωσε πάρα πολὺ τὴν ἔπαρση τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ. Ὁ χρουστσεφικὸς ρεβιζιονισμὸς εἶναι ἡ πολιτικὴ κατευνασμοῦ στὰ 1960.

Ἀλλὰ «τὸ δόγμα Τζόνσον» δέν μπορεῖ νὰ σώσει τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ ἀπὸ τὴν ἐξουθένωση. Ἔχουν βαθύνει σοβαρὰ οἱ ὑπάρχουσες ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στὸ ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ καὶ τῶν λακέδων του ἀπὸ τὴ μιὰ καὶ τῶν ἐπαναστατικῶν λαῶν καθὼς καὶ ὅλων τῶν χωρῶν καὶ λαῶν θυμάτων τῆς ἐπίθεσης, τοῦ ἐλέγχου, τῆς ἐπέμβασης καὶ τῶν καταπιέσεων τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ ἀπὸ τὴν ἄλλη.

Ἡ γραμμὴ ποὺ ἀκολουθεῖ ἐπίσημα ἡ κυβέρνηση Τζόνσον ἐπισπεύδει ἐπίσης σημαντικὰ τὴ διάλυση τοῦ ἰμπεριαλιστικοῦ μπλὸκ καὶ ὀξύνει τὶς ὑπάρχουσες ἀντιθέσεις ἀνάμεσα στὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ καὶ τοὺς δορυφόρους του.

Ὁ ἀμερικάνος ἀστὸς δημοσιολόγος Οὐῶλτερ Λίππμαν ἔθιξε ἕνα πολὺ ἐπίκαιρο πρόβλημα. «Οἱ ἀπαδοὶ τῆς θεωρίας «ἧς γενικῆς σταυροφορίας πρέπει νὰ διερωτηθοῦν πόσα ἄλλα Βιετνὰμ καὶ δομινικανικὲς Δημοκρατίες προετοιμάζονται νὰ ἐκπολιτίσουν». Εὔκολα θὰ ἀπαντοῦσε κανείς. Ὅτι ὅπως τὸ Βιετνὰμ καὶ ἡ δομινικανικὴ Δημοκρατία, ὅλες οἱ περιοχὲς θύματα τῆς κατοχῆς καὶ τῆς ἐπέμβασης τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ θὰ γίνονται τέλματα ποὺ μέσα σ' αὐτὰ οἱ ἀμερικάνοι ἐπιθετιστὲς θὰ βυθίζονται ἀνεπανόρθωτα καὶ θὰ γίνονται βρόχοι ποὺ θὰ τοὺς σφίγγουν ὅλο καὶ πιὸ σφιχτὰ τὸ λαιμό. Ἡ συνεχιζόμενη ὁρμὴ τῆς ἀντιαμερικάνικης πάλης τῶν λαῶν εἶναι ἀναπόφευκτη. Ἡ κυβέρνηση Τζόνσον ἔγινε ὁ διεθνὴς χωροφύλακας, ἀλλὰ τὰ μέσα ποὺ χρησιμοποιεῖ δὲν εἶναι, στὰ μέτρα τῶν φιλοδοξιῶν της καὶ ἡ ἔπαρσή της εἶναι ἁπλούστατα γελοῖα. Ὅμοια σὰν τὴν πεταλούδα τῆς νύχτας ποὺ ἤθελε νὰ σβύσει τὴ λάμπα θὰ καεῖ ἀπὸ τὶς καυτερὲς φλόγες τοῦ ἀντιαμερικάνικου ἀγώνα τῶν λαῶν.

Στὴ δήλωση ποὺ ἔκανε γιὰ νὰ ὑποστηρίξει τὴν ἀντίσταση τοῦ δομινικανικοῦ λαοῦ ἐνάντια στὴν ἀμερικάνικη στρατιωτικὴ ἐπίθεση, ὁ πρόεδρος Μάο-τσε τούνγκ ἔκανε μιὰ φορὰ ἀκόμα μιὰ θερμὴ ἔκκληση στοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου. «Οἱ λαοὶ τῶν χωρῶν τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου πρέπει νὰ ἑνωθοῦν, οἱ λαοὶ τῶν διαφόρων χωρῶν τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ Λατινικῆς Ἀμερικῆς πρέπει νὰ ἑνωθοῦν, οἱ λαοὶ ὅλων τῶν ἠπείρων ὀφείλουν νὰ ἑνωθοῦν, ὅλες οἱ χῶρες ποὺ εἶναι ποσησηλωμένες στὴν εἰρήνη καὶ ὅλες οἱ χῶρες θύματα τῆς ἐπίθεσης τοῦ ἐλέγχου καὶ τῆς ἐπέμβασης καὶ καταπίεσης ἀπὸ τὶς Ἑνωμένες Πολιτεῖες ὀφείλουν νὰ ἑνωθοῦν καὶ νὰ σχηματίσουν τὸ πιὸ πλατὺ ἑνιαῖο μέτωπο κατὰ τῆς πολιτικῆς τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ καὶ γιὰ τὴν προστασίας τῆς παγκόσμιας εἰρήνης».

Εἴμαστε πεπεισμένοι ὅτι αὐτὴ ἡ μεγάλη ἐπίκληση τοῦ Προέδρου Μάο-Τσὲ-τούνγκ, θὰ ἐνθαρρύνει ἀκόμα περισσότερο ὅλους τοὺς λαοὺς ποὺ ἀνθίστανται στὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ στὸ νὰ ἑνωθοῦν πάντα πιὸ στενὰ καὶ νὰ στερεώσουν καὶ πλατύνουν μὲ κάθε δυνατὸ τρόπο τὸ ἑνιαῖο μετωπό τους κατὰ τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, γιὰ νὰ ποδοπατήσουν τὴ σημαία τοῦ νεο-χιτλερισμοῦ τοῦ «δόγματος Τζόνσον» καὶ νὰ νικήσουν ὁριστικὰ τοὺς ἀμερικάνους ἐπιθετιστές.

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΕΨΗΣ ΤΟΥ ΣΑΣΤΡΙ ΣΤΗ ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΕΝΩΣΗ

'Ο ἰνδὸς πρωθυπουργὸς Σάστρι φαίνεται νὰ ἱκανοποιήθηκε ἀρκετὰ ἀπὸ τὴν τελευταία του ἐπίσκεψη στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση. Δηλώνει διαρκῶς πὼς ἡ ἐπίσκεψη αὐτὴ εἶχε μιὰ ἰδιαίτερη σημασία» καὶ πὼς ἦταν «ἐντελῶς χρήσιμη» καὶ πὼς «συνέδεσε ἀκόμα πιὸ στενὰ τὴν 'Ινδία μὲ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση».

Γιατὶ ὁ Σάστρι ἐκδηλώνει τόση χαρά;

Ὅλος ὁ κόσμος ξαίρει πὼς οἱ ὑποθέσεις τῆς κυβέρνησις Σάστρι πᾶνε πολὺ ἄσχημα. Ἡ ἐφαρμογὴ μιᾶς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς ἐξάρτησης ἀπὸ τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ καὶ μιᾶς ἐσωτερικῆς ἀντικομμουνιστικῆς καὶ ἀντιλαϊκῆς πολιτικῆς τὴν ἔριξε σὲ μιὰ ἀπομόνωση χωρὶς προηγούμενο στὸ διεθνῆ στῖβο, τὴν ἔκθεσε στὸ ἐσωτερικὸ πεδίο μπροστὰ σὲ ἀκόμα πιὸ μεγαλύτερες δυσκολίες. Ὅπως ἀναφέρει ὁ ἰνδικὸς τύπος, «ἡ κυβέρνηση Σάστρι βρίσκεται σὲ μιὰ περίοδο κρίσης».

Στηριζομένη στὶς εὐεργεσίες τῆς Οὐάσιγκτων, ἡ ἰνδικὴ ἀντίδραση ἐναποθέτει ἀκόμα τὶς ἐλπίδες της στὴ Μόσχα γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσει αὐτὴ τὴ δύσκολη κατάσταση. Γι' αὐτὸ ὁ Πρόεδρος τῆς 'Ινδίας, Ραντακρίσναν ἐνῶ δὲν εἶχε περάσει πολὺς καιρὸς ποὺ γύρισε ἀπὸ τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση ποὺ ὁ Σάστρι ξεκίνησε πρὸς τὸ Βορρᾶ γιὰ νὰ χτυπήσει τὴν πόρτα τοῦ Κρεμλίνου. Πρέπει νὰ ποῦμε ὁ Σάστρι δὲν ἐπέστρεψε ἄπρακτος.

'Απὸ χρήματα, πῆρε ἀρκετά. Οἱ σοβιετικοὶ καθοδηγητὲς ἐπέδειξαν μιὰ μεγάλη γενναιοδωρία. Τοῦ ὑποσχέθηκαν, ὅπως εἰπώθηκε, μιὰ οἰκονομικὴ βοήθεια τῆς τάξης 900 ἑκατομμυρίων δολλαρίων.

Στὸν πολιτικὸ τομέα, ὁ Σάστρι ἐπέδειξε περίσκεψη. Οἱ σοβιετικοὶ καθοδηγητὲς ἔκαναν ἕνα μεγάλο θόρυβο ὑπὲρ τῆς ἰνδικῆς κυβέρνησης, προσπαθώντας νὰ τὴν ἐξυμνήσουν.

Σύμφωνα μὲ τοὺς σοβιετικοὺς καθοδηγητές, ἡ ἰνδικὴ κυβέρνηση πρωτοστάτησε στὴν ἀδέσμευτη πολιτική, ἔπαιξε σπουδαῖο ρόλο στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν εἰρήνη καὶ τὴ διεθνὴ ἀσφάλεια, δημιούργησε ἐμπόδια στὶς δυνάμεις τοῦ πολέμου καὶ ἐνίσχυσε τὶς δυνάμεις τῆς εἰρήνης. Θὰ μποροῦσε νὰ φαντασθεῖ κανεὶς πιὸ πανηγυρικὰ ἐγκώμια ἀπ' αὐτά;

'Αλλὰ τὶ λέει ἡ πραγματικότητα; Τὰ γεγονότα εἶναι πασίγνωστα: ἡ ἰνδικὴ κυβέρνηση πῆρε μιὰ τεράστια ποσότητα ἀμερικάνικης στρατιωτικῆς βοήθειας» γιὰ νὰ αὐξήσει τοὺς ἐξοπλισμούς της καὶ νὰ προετοιμαστεῖ γιὰ πόλεμο· ἔθεσε τὴν 'Ινδία κάτω ἀπὸ τὴν ἀμερικάνικη «ἀεροπορικὴ ὀμπρέλλα» καὶ παρεχώρησε ναυτικὲς καὶ ἀεροπορικὲς βάσεις στὶς ΗΠΑ. Στὸ Κογκὸ - Λεοπολντβύλ ὅπως καὶ στὴν Κύπρο, στὴ Δομινικανικὴ Δημοκρατία ὅπως καὶ στὸ πρόβλημα τῆς «Μαλαισίας», ἡ ἰνδικὴ κυβέρνηση κάτω ἀπὸ διάφορες μεταμφιέσεις ἐνέργησε σὰ συνένοχος τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ. Οὐσιαστικά, ἡ 'Ινδία ἔχει ἤδη συμμαχήσει, στρατιωτικὰ καὶ πολιτικά, μὲ τὶς ΗΠΑ.

Ἡ «ἀδέσμευτη» πολιτικὴ ποὺ ἰσχυρίζεται ἡ 'Ινδία πὼς ἐφαρμόζει ἔγινε ἀπὸ πολὺ καιρὸ τὸ «νέο ἔνδυμα» τοῦ αὐτοκράτορα τῶν παραμυθιῶν τοῦ Ἄντερσεν. 'Ακόμα καὶ ἡ «Hindostan Times» ὑποχρεώθηκε νὰ ἀναγνωρίσει πὼς ἡ ἀδέσμευτη πολιτικὴ τῆς 'Ινδίας δὲν ὑπάρχει πιά, ἐνῶ ἡ «Indian Express» ἀκόμα πιὸ καθαρὰ ἔγραψε πὼς στὴν πραγματικότητα ἡ 'Ινδία εἶναι σύμμαχος τῶν χωρῶν τῆς Δύσης.

'Ο ρόλος ποὺ παίζει στὶς διεθνεῖς ὑποθέσεις ἡ ἰνδικὴ ἀντίδραση, ποὺ ἔχει ριχθεῖ στὴν ἀγκαλιὰ τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τὸν ἐξυπηρετεῖ πιστά, διαψεύδει τὸν ἰσχυρισμὸ τῶν σοβιετικῶν καθοδηγητῶν σύμφωνα μὲ τὸν ὁποῖο «δημιουργεῖ ἐμπόδια στὶς δυνάμεις τοῦ πολέμου καὶ «ἐνισχύει τὶς δυνάμεις τῆς εἰρήνης». Ἡ ἀλήθεια εἶναι πὼς ἡ ἰνδικὴ κυβέρνηση βοηθάει τὶς δυνάμεις τοῦ πολέμου καὶ ζημιώνει τὶς δυνάμεις τῆς εἰρήνης.

Οἱ μηχανορραφίες τῶν 'Ινδῶν ἀντιδραστικῶν σχετικὰ μὲ τὸ βιετναμέζικο πρόβλημα τὸ ἐπιβεβαιώνουν μὲ τὸν πιὸ πανηγυρικὸ τρόπο.

Εἶναι σὲ ὅλους γνωστὸ πὼς ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς παραβίασε τὶς συμφωνίες τῆς Γενεύης καὶ προχώρησε σὲ μιὰ ἐπίθεση ἐνάντια στὸ Νότιο Βιετνάμ. Μακρυὰ ἀπὸ τοῦ νὰ ἐκπληρώσει σὰν πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς 'Επιτροπῆς γιὰ τὸ Βιετνάμ, τὸ καθῆκον της ποὺ εἶναι ἡ καταδίκη καὶ ἡ κατάπαυση τῆς ἀμερικάνικης ἐπίθεσης, ἡ ἰνδικὴ κυβέρνηση προσπαθεῖ μὲ χίλια-δυὸ μέσα νὰ βοηθήσει τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ στὴν ἐπίθεσή του στὸ Βιετνάμ.

Ὅταν ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς ἀναζητούσε ἕνα πρόσχημα γιὰ νὰ ἐντείνει τὸν «εἰδικὸ πόλεμο», ἡ ἰνδικὴ κυβέρνηση προχώρησε στὴν ἐπινόηση κάθε εἴδους ἀνοησίας, καὶ κάνοντας κατάχρηση ἐξουσίας ,κατασκεύασε μιὰ ἔκθεση μὲ τὴν ὁποία κατηγοροῦσε τὴ Λ.Δ.Βιετνάμ πὼς διενεργεῖ «ἐπίθεση ἐνάντια στὸ Νότιο Βιετνάμ.

Ὅταν ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς εἶχε ἤδη ἀρχίσει, στὶς 7 Φεβρουαρίου, τοὺς συνεχεῖς βομβαρδισμοὺς του στὴ Λ.Δ.Β. ἡ ἰνδικὴ κυβέρνηση δημοσίευσε ἐσπευσμένα τὴ μιὰ δήλωση μὲ τὴν ἄλλη, ἰσχυριζόμενη πὼς «στὸ Βιετνάμ... γίνονται ἐπεμβάσεις ποὺ προέρχονται ἀπὸ πολλὲς πλευρές», πρᾶγμα ποὺ ἀποσκοποῦσε νὰ μπερδέψει τὴν ἀλήθεια καὶ τὸ ψέμμα καὶ νὰ ἐξαπατήσει τὴν κοινὴ γνώμη.

Ὅταν ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς προσέκρουσε σὲ σοβαρὲς δυσκολίες στὸν ἐπιθετικὸ πόλεμο ποὺ διεξάγει στὸ Βιετνάμ, ἡ ἰνδικὴ κυβέρνηση, σὲ συνεργασία μὲ τὴν κλίκα Τίτο, πῆρε τὴν πρωτοβουλία νὰ προβάλλει μιὰ ἀποκαλούμενη ἔκκληση ὑπὲρ τῆς διεξαγωγῆς διαπραγματεύσεων «χωρὶς προκαταρκτικοὺς ὅρους» ἀνοίγοντας τὸ δρόμο στὴν κυβέρνηση Τζόνσον ποὺ προσπαθοῦσε νὰ αἰσχροκερδίσει γύρω ἀπὸ τὶς διαπραγματεύσεις εἰρήνης προβάλλοντας τὶς ἀποκαλούμενες «συζητήσεις χωρὶς προκαταρκτικοὺς ὅρους» γιὰ νὰ νομιμοποιήσει τὴν ἀμερικάνικη κατοχὴ στὸ Νότιο Βιετνάμ.

Ὅταν ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς διεκήρυξε τὴν πρόθεσή του νὰ διατηρήσει τὴν κατοχὴ του στὸ Νότιο Βιετνάμ καὶ νὰ διατηρήσει γιὰ πάντα τὴ διαίρεση τοῦ Βιετνάμ, ἡ ἰνδικὴ κυβέρνηση προσπάθησε νὰ ἐπιτύχει τὴν χρησιμοποίηση τῶν ἀφροασιατικῶν δυνάμεων γιὰ τὴν ἄσκηση «ἐλέγχου» καὶ τὴ διατήρηση τῆς «σημερινῆς μεθορίου» μὲ σκοπὸ τὴ διατήρηση τοῦ Βιετνὰμ καὶ γιὰ νὰ κάνει τὶς ἀφροασιατικὲς δυνάμεις χωροφύλακες στὴν ὑπηρεσία τῆς ἀμερικάνικης κατοχῆς στὸ Νότιο Βιετνάμ.

Στὴ διάρκεια τῆς παραμονῆς του στὴ Μόσχα, ὁ Σάσ-

● Ἄρθρο τῆς «Λαϊκῆς Ἡμερησίας» τῆς 27 Μαΐου

τρι δὲν ξέχασε, σχετικὰ μὲ τὸ βιετναμέζικο πρόβλημα τὸ ρόλο του, ρόλο πολιτικοῦ μεσάζοντα τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ. Σὲ πλήρη ἁρμονία μὲ τὴν αἰσχροκέρδεια τῆς «ἔντασης τῶν βομβαρδισμῶν», φάρσα ποὺ ἔπαιζε ὁ Λύντον Τζόνσον ἀκριβῶς τὴ στιγμὴ αὐτή, διακήρυξε μὲ θορυβώδη τρόπο πὼς θὰ κάνει «κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ παρακαθήσουν τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη γύρω ἀπὸ τὸ τραπέζι τῆς διάσκεψης» καὶ ζήτησε τὴν κατάπαυση τῶν βομβαρδισμῶν στὸ Βόρειο Βιετνάμ γιὰ νὰ «δημιουργηθεῖ ἡ κατάλληλη ἀτμόσφαιρα γιὰ μιὰ πολιτικὴ λύση».

Δὲν ἔχει περάσει πολὺς καιρός, ποὺ ὁ εἰδικὸς ἀπεσταλμένος τοῦ Τζόνσον, Χένρυ Κάμποτ Λότζ, δήλωσε πὼς ὁ Σάστρι γνωρίζει ἐκεῖνο ποὺ οἱ ΗΠΑ προσπαθοῦν νὰ ἐπιτύχουν καὶ πὼς τοὺς εὔχεται κάθε ἐπιτυχία. Νὰ λοιπὸν πῶς προδίνεται τὸ μυστικό.

Δὲν εἶναι καθόλου παράξενο ποὺ ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς ἐκτιμάει τόσο πολὺ τὸ ρόλο ποὺ παίζει ὁ Σάστρι σχετικὰ μὲ τὸ βιετναμέζικο πρόβλημα. Ἀλλὰ ἐδῶ πρέπει νὰ τεθεῖ τὸ ἀκόλουθο πρόβλημα: γιατί οἱ σοβιετικοὶ καθοδηγητὲς ἰσχυρίζονται πὼς αὐτὸ τὸ φαβορὶ τῆς Οὐάσιγκτων «δημιουργεῖ ἐμπόδια στὶς δυνάμεις τοῦ πολέμου καὶ ἐνισχύει τὶς δυνάμεις τῆς εἰρήνης»; Τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ τοὺς ἔκανε νὰ ἐκφράσουν σὲ πολλὲς περιπτώσεις τὴν ἐλπίδα πὼς ὁ Σάστρι θὰ προσφέρει «μιὰ νέα ἀνεκτίμητη συνεισφορὰ» στὴ βελτίωση τῆς κατάστασης στὸ Βιετνάμ; Ἤθελαν λοιπὸν νὰ ἐνθαρρύνουν τὸ Σάστρι γιὰ νὰ διπλασιάση τὶς προσπάθειές του γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῆς ἐπιθετικῆς πολιτικῆς τῶν ἀμερικάνων ἰμπεριαλιστῶν στὸ Βιετνάμ;

Ἂν οἱ σοβιετικοὶ καθοδηγητὲς ἔχουν σὲ τόσο μεγάλη ὑπόληψη τὸ Σάστρι καὶ τὸν ἐγκωμιάζουν τόσο πολύ, τὸ κάνουν ὄχι μόνον γιατὶ εἶναι ἕνα φαβορὶ τῆς Οὐάσιγκτων, ἀλλὰ ἐπίσης ἕνας ἀπὸ τοὺς κυρίους πρωταγωνιστὲς τῆς ἀντικινεζικῆς ἐπίθεσης. Τὰ ὅσα ἔκανε ὁ ἰνδὸς πρωθυπουργὸς μετὰ τὴν ἀνάλυψη τῶν καθηκόντων του ἀποδείχνουν μὲ τὸν πιὸ πανηγυρικὸ τρόπο πὼς εἶναι ὁ πιστὸς διάδοχος τοῦ Νεχροῦ στὴν ἀντικινεζική του πολιτική.

Οἱ σοβιετικοὶ καθοδηγητὲς ὄχι μόνο δέχτηκαν τὸ Σάστρι μὲ μεγάλες τιμές, ἀλλὰ τοῦ προμήθευσαν ἀκόμα ἕνα δῆμα γιὰ νὰ ἐξαπολύσει τὶς ξέφρενες ἐπιθέσεις του ἐνάντια στὴν Κίνα. Συκοφαντώντας τὴν Κίνα μὲ τοὺς ἐπαίσχυντους ὑπαινιγμούς του, ὁ Σάστρι δήλωσε στὴ Μόσχα: «ὁρισμένες χῶρες ἀντικρίζουν μὲ μεγάλη ἐπιθυμία τὴν ἰνδικὴ μας γῆ καὶ προσπαθοῦν νὰ καταπατήσουν τὴ μεθόριό μας. Ἔτσι ἀποτελοῦν μιὰ ἀπειλὴ γιὰ τὴν ἐδαφική μας ἀκεραιότητα καὶ τὴν ἐθνική μας κυριαρχία». Μπροστὰ στοὺς σοβιετικοὺς καθοδηγητές, ἐπετέθηκε ὀνομαστικὰ στὴν Κίνα γιὰ τὴν ἔκρηξη τῆς δεύτερης ἀτομικῆς της βόμβας καὶ δήλωσε: «Ἐνῶ ἡ χώρα σας ἐργάζεται γιὰ νὰ ληφθοῦν μέτρα γιὰ τὸν πυρηνικὸ ἀφοπλισμό, ἡ Κίνα προχωρεῖ στὴν ἔκρηξη μιᾶς νέας πυρηνικῆς συσκευῆς». Χαρακτήρισε σὰν τὴν «πιὸ σοβαρὴ ἀπειλὴ γιὰ τὴν παγκόσμια εἰρήνη», τὴν πυρηνικὴ ἔκρηξη ποὺ πραγματοποίησε ἡ Κίνα γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσει τὴν ἀμερικάνικη πυρηνικὴ ἀπειλὴ καὶ ζήτησε νὰ «ληφθοῦν τὰ κατάλληλα μέτρα γιὰ νὰ ἀντιμετωπισθεῖ αὐτὴ ἡ ἀπειλή».

Οἱ σοβιετικοὶ καθοδηγητὲς εἶναι οἱ πρῶτοι ποὺ χειροκρότησαν τὶς ἀντικινεζικὲς δηλώσεις τοῦ Σάστρι. Τὸ Ράδιο καὶ ἡ Τηλεόραση τῆς Μόσχας τὶς διέδωσαν σὲ πανενωσιακὴ κλίμακα καὶ ἡ Πράβδα καὶ ἡ Ἰσβέστια ἀφιέρωσαν ὁλόκληρες σελίδες γιὰ τὴν πλήρη δημοσίευσή τους. Τὸ κοινὸ σοβιετοϊνδικὸ ἀνακοινωθὲν ὑπογράμμισε ἰδιαίτερα τὴν ἀνάγκη «νὰ υἱοθετηθοῦν ἀποτελεσματικὰ μέτρα ἐνάντια στὴ διάδοση τῶν πυρηνικῶν ὅπλων» καὶ ἀναφέρθηκε στὸ «παραλογισμὸ τῆς χρησιμοποίησης βίας» γιὰ τὴν ἐπίλυση «τῶν συνοριακῶν καὶ ἐδαφικῶν διαφορῶν». Εἶναι φανερὸ λοιπὸν πὼς οἱ σοβιετικοὶ καθοδηγητὲς συνεννοήθηκαν μὲ τοὺς ἰνδοὺς ἀντιδραστικοὺς γιὰ τὸν ἀγώνα ποὺ διεξάγουν ἐνάντια στὴ σοσιαλιστικὴ Κίνα.

Ἡ ἑνότητα μὲ τοὺς ἰνδοὺς ἀντιδραστικοὺς ἐναντίον τῆς Κίνας, ἀποτελεῖ ἕνα σπουδαῖο μέρος τῆς χρουστσωφικῆς ρεβιζιονιστικῆς γραμμῆς. Ἡ συγκρότηση μιᾶς ἀντικινέζικης συμμαχίας εἶχε προσεγγίσει τὸ Χρουστσὼφ καὶ τὸ Νεχροῦ καὶ τοὺς εἶχε κάνει ἀχώριστους συνεργάτες. Τώρα, ὁ ἕνας ἀπὸ τοὺς δύο ἔπεσε καὶ ὁ ἄλλος πέθανε. Οἱ διάδοχοι τοῦ Χρουστσὼφ συνεχίζουν τὴ χρουστσωφικὴ γραμμὴ γιὰ τὴ συγκρότηση μιᾶς ἀντικινεζικῆς συμμαχίας μὲ τοὺς διαδόχους τοῦ Νεχροῦ. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἄνοδό τους στὴν ἐξουσία, οἱ νέοι σοβιετικοὶ καθοδηγητὲς διαβεβαίωσαν τοὺς ἰνδοὺς ἀντιδραστικοὺς πὼς ἡ σοβιετικὴ πολιτικὴ ἀπέναντι στὴν Ἰνδία θὰ παρέμενε ἀναλλοίωτη. Τώρα, ὁ Σάστρι, ἀντιπροσωπεύει γι' αὐτοὺς ἕνα σπουδαῖο σύμμαχο. Αὐτὸ δείχνει τὴν ἀπόφασή τους νὰ ἑνωθοῦν μὲ τὴν Ἰνδία γιὰ νὰ πολεμήσουν τὴν Κίνα.

Ἂς ρίξουμε μιὰ ματιὰ στὴν ἐκτίμηση ποὺ ἔκανε ἡ Ἰνδία σχετικὰ μὲ τὴν ἐπίσκεψη τοῦ Σάστρι στὴν Ε.Σ.Σ.Δ. Σύμφωνα μὲ ἕνα τηλεγράφημα τοῦ PTI τῆς 19 Μαΐου, ἡ ἰνδικὴ κυβέρνηση εἶναι «ἰδιαίτερα ἱκανοποιημένη» ἀπὸ τὸ γεγονὸς πὼς οἱ σοβιετικοὶ καθοδηγητὲς ἔκαναν στὸ Σάστρι ἀσυνήθιστη ὑποδοχὴ «τέτοια ποὺ δὲν ἔγινε ποτὲ σὲ κανένα ξένο ἐπίσημο κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια». Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Ἰνδίας στὴν Ε.Σ.Σ.Δ. Τ. Καούλ, δήλωσε: «Ἡ ἐπίσκεψη τοῦ Σάστρι εἶχε πολὺ πιὸ σπουδαῖα ἀποτελέσματα ἀπὸ ὅσα περίμενα, τόσο στὸν πολιτικὸ καὶ οἰκονομικὸ τομέα ὅσο καὶ σὲ ὅτι ἀφορᾶ τὴν καλλίτερη συνεννόηση ἀνάμεσα στὸν ἰνδὸ πρωθυπουργὸ καὶ τοὺς σοβιετικοὺς ἡγέτες, καὶ στὸ πεδίο μιᾶς ἀκόμα πιὸ πλατειᾶς οἰκονομικῆς συνεργασίας γιὰ τὸ μέλλον».

Οἱ ἰνδοὶ ἀντιδραστικοὶ εἶναι πολιτικὰ ἀποτυχημένοι. Κάθε προσπάθεια νὰ ἀναβαπτισθοῦν πολιτικὰ ἢ μιὰ μετάγγιση μὲ νέο αἷμα στὸν οἰκονομικὸ τομέα εἶναι ἀνώφελη. Οὔτε τὰ δολλάρια, οὔτε τὰ ρούβλια δὲν πρόκειται νὰ τοὺς σώσουν. Ὅσο περισσότερο ἀδελφώνονται μὲ τοὺς ἰνδοὺς ἀντιδραστικούς, οἱ κληρονόμοι τοῦ Χρουστσώφ, τόσο περισσότερο θὰ ἀποκαλύπτουν καθαρότερα τὸ ρεβιζιονιστικό τους πρόσωπο. Ἡ γραμμὴ τῆς συμμαχίας μὲ τὴν Ἰνδία ἐνάντια στὴν Κίνα ποὺ πραγματοποίησε ὁ Χρουστσὼφ προτοῦ χρεωκοπήσει δὲ θὰ φέρει γρήγορα τὸ τέλος στοὺς σημερινοὺς σοβιετικοὺς καθοδηγητὲς ποὺ συνεχίζουν νὰ ἐφαρμόζουν αὐτὴ τὴ γραμμή;

Παραθέτουμε σὲ περίληψη τὸ ἄρθρο ποὺ δημοσιεύθηκε στὴν ἐφημερίδα «Ἀκαχάτα», ὄργανο τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἰαπωνίας, στὶς 13 Ἀπριλίου μὲ τὸν τίτλο: «Σχόλιο πάνω στὴ συνδιάσκεψη ποὺ συνῆλθε στὴ Μόσχα τὴν 1η Μαρτίου 1965 μὲ πρωτοβουλία τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε.».

ΕΠΕΣΕ Η ΜΑΣΚΑ ΤΗΣ ΚΑΘΟΔΗΓΗΣΗΣ ΤΟΥ Κ.Κ.Σ.Ε.

Ἡ «Ἀκαχάτα» ἐκφράζει τὴν ἀποστροφή της γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι, ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ ἐνῶ μὲ τὰ ἄκρα τῶν χειλειῶν της μιλᾶ γιὰ «ἀλληλεγγύη καὶ συνοχὴ» τοῦ ἐπαναστατικοῦ κινήματος, στὴν πράξη συνεχίζει νὰ ἀκολουθεῖ τὸν δρόμο τῆς διαίρεσης συγκαλώντας φραξιονιστικὴ καὶ διασπαστικὴ σύνοδο.

Στὰ συμπεράσματά του τὸ ἄρθρο ὑπογραμμίζει ὅτι, γιὰ νὰ λυθεῖ τὸ πρόβλημα τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος,, ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ πρέπει: 1) Νὰ ἐγκαταλείψει τὸ σχέδιο τῆς σύγκλησης μιᾶς διασπαστικῆς «διεθνοῦς συνδιάσκεψης» καὶ 2) νὰ παραδεχθεῖ ὅτι εἶχε ἄδικο χτυπώντας —κατὰ τρόπο ἀλαζονικὸ καὶ ἀδικαιολόγητο— τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰαπωνίας καὶ τὰ ἄλλα ἀδελφὰ κόμματα, καὶ νὰ θέσει ἄμεσα τέρμα στὶς ὑπονομευτικὲς ἐνέργειες εἰς βάρος τοῦ ΚΚΙ, καθὼς καὶ στὶς αὐθαίρετες ἐπεμβάσεις στὶς ὑποθέσεις ἄλλων ἀδελφῶν κομμάτων. Ἀπαράλλαχτα ὅπως ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ, πρέπει ἐπίσης καὶ τὰ Κόμματα, ποὺ χωρὶς κανένα ἐνδοιασμό, προέβηκαν σὲ ἀδικαιολόγητες ἐπιθέσεις κατὰ τοῦ Κόμματος Ἐργασίας τῆς Ἀλβανίας καὶ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας, νὰ ἀναγνωρίσουν ἀνοιχτὰ τὶς εὐθύνες τους γι' αὐτά, ἔτσι ποὺ νὰ δημιουργηθεῖ ἕνα κλίμα ποὺ νὰ κάνει δυνατὲς τὶς διμερεῖς συζητήσεις.

Τὸ ἄρθρο καλεῖ τὰ κομμουνιστικὰ καὶ ἐργατικὰ Κόμματα νὰ ἐνεργήσουν τὸ γρηγορώτερο καὶ ν' ἀρχίσουν συνδυασμένο ἀγώνα ἐνάντια στὴν ἀμερικάνικη ἰμπεριαλιστικὴ ἐπιδρομὴ στὸ Βιετνάμ, νὰ ὑποστηρίξουν τὸν δίκαιο ἀγώνα τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ, ν' ἀπαιτήσουν τὴν ἄμεση ἀποχώρηση ἀπ' τὸ Βιετνὰμ τῶν ἀμερικανικῶν δυνάμεων, καὶ νὰ ξεδιπλώσουν στοὺς κόλπους τοῦ διεθνοῦς δημοκρατικοῦ κινήματος συνδιασμένες προσπάθειες μὲ σκοπὸ τὴν πάλη ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό.

Σχετικὰ μὲ τὴν προετοιμασία μιᾶς διεθνοῦς συνδιάσκεψης ποὺ θὰ κληθεῖ νὰ «ἐπεξεργασθεῖ τὶς κοινὲς ἀπόψεις διὰ μέσου συσκέψεων καὶ νὰ συντονίσει τὶς κοινὲς ἐνέργειες στὴν πάλη γιὰ τοὺς κοινοὺς σκοποὺς» τὸ ἄρθρο λέγει πῶς πρέπει νὰ παρθοῦν τὰ μέτρα ποὺ θὰ ἐπιτρέψουν τὶς κατάλληλες καὶ ἀπαραίτητες συσκέψεις, σύμφωνα μὲ τὶς ἀρχὲς ποὺ διέπουν τὶς σχέσεις ἀνάμεσα στὰ ἀδελφὰ κόμματα καὶ ὅπως ἔχουν καθορισθεῖ στὰ ντοκουμέντα τῆς Μόσχας.

Τὸ ἄρθρο διαιρεῖται σὲ πέντε μέρη: 1) Ποὺ ὁδηγεῖ αὐτὴ ἡ «σύνοδος» τῆς Συντοκτικῆς ἐπιτροπῆς ποὺ σκαρώθηκε ἀπ' τὴν καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ, ποὺ εἶχε ἐπικεφαλῆς τὸν Ν.Σ. Χρουστσώφ. 2) Ποιὸς εἶναι ὁ βασικὸς χαρακτήρας τῆς συνόδου ἔτσι ὅπως συγκλήθηκε τὴν 1ην Μαρτίου ἀπ' τὴν καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ; 3) Σχόλια πάνω στὸ σχέδιο τῆς «πρωταρχικῆς συμβουλευτικῆς συνάντησης τῶν ἀντιπροσώπων τῶν 81 Κομμάτων». 4) Ἡ δημόσια πολεμικὴ καὶ τὸ ζήτημα τῆς ἀνάμιξης στὶς ἐσωτερικὲς ὑποθέσεις ἄλλων Κομμάτων. 5) Ἡ πραγματικὴ ἑνότητα τοῦ διεθνοὺς κομμουνιστικοῦ κινήματος καὶ τὰ ἐπείγοντα καθήκοντα.

Ἡ «Ἀκαχάτα» ἀναλύει τὸν βασικὸ χαρακτήρα τῆς Συνόδου ποὺ σκηνοθετήθηκε στὴν Μόσχα τὸν Μάρτιο ἀπ' τὴν καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ. Εἶναι παράνομη, ὑπογραμμίζει ἡ ἐφημερίδα γιὰ λόγους τόσο τῆς διαδικασίας ποὺ ἀκολουθήθηκε ὅσο καὶ γιὰ τὸ περιεχόμενο τῶν ἐργασιῶν της, καὶ ζημίωσε ἐπίσης τὴν ἑνότητα τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος. «Τὰ μεγάλα λόγια, κι' ὅταν ἀκόμα χρησιμοποιοῦνται μὲ ἀπλοχεριὰ δὲν μποροῦν ν' ἀποκρύψουν τὸ γεγονὸς πῶς πῆραν μέρος στὴν σύνοδο ἕνας ὁρισμένος ἀριθμὸς Κομμάτων ποὺ συνῆλθαν μαζὺ μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ, μὲ πνεῦμα αὐθαίρετο καὶ χωρὶς ἀρχές, γιατὶ σφετερίσθηκε κατὰ τρόπο παράνομο καὶ ἀδικαιολόγητο, τὸ δικαίωμα νὰ ὀργανώσει τὴν σύνοδο. Κι' αὐτὴ (ἡ σύνοδος) εἶχε σὰν μόνο σκοπὸ νὰ ἐπισημοποιήσει ἀπὸ πλάγιο δρόμο τὴν διάσπαση τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος. Ἐνεργώντας μ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα, τὸν λανσάρισε φαρδειὰ - πλατειά, καὶ εἶχε χαραχτῆρα σεχταριστικὸ καὶ διασπαστικό. Ἐννοεῖται ,πῶς δὲν βάζουμε στὸ ἴδιο τσουβάλι ὅλα τὰ Κόμματα ποὺ πῆραν μέρος στὴν συνδιάσκεψη μὲ τὴν καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ. [...] Τὰ αὐθεντικὰ μαρξιστικὰ λενινιστικὰ κόμματα ἔχουν τὸ ἀναφαίρετο καὶ ἐπιτακτικὸ καθήκον, νὰ δείξουν, δημόσια καὶ χωρὶς ταλαντεύσεις, τὸν σεχταριστικὸ χαρακτῆρα τῆς συνόδου αὐτῆς».

Ἡ πτώση τοῦ Χρουστσώφ φανέρωσε τὴν πολιτικὴ χρεωκοπία τῆς ρεβιζιονιστικῆς γραμμῆς, περιβλημένης μὲ τὸν σωβινισμὸ μεγάλης δύναμης καὶ μὲ διασπαστικὸ χαρακτῆρα, ποὺ ἀκολούθησε τὸ διεθνὲς ρεῦμα τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ. Ἡ ἀποτυχία τῆς «συνόδου τῆς συντακτικῆς ἐπιτροπῆς» (τῆς συνόδου τοῦ Μάρτη στὴν Μόσχα) ποὺ εἶχε σκαρώσει ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ, φανέρωσε γιὰ ἀκόμα φορὰ τὴ χρεωκοπία αὐτοῦ τοῦ ρεύματος καὶ ἰδιαίτερα τῆς «ὀργανωτικῆς» γραμμῆς, παραλειμένης μὲ ἕνα σωβινισμὸ μεγάλης δύναμης.

Τὸ ἄρθρο ἀποκαλύπτει τὴν πραγματικὴ ἔννοια τῆς διακήρυξης γιὰ τὸ Βιετνὰμ ποὺ λάνσαραν στὴν σύνοδο τῆς Μόσχας καθὼς καὶ τὴν προσπάθεια ποὺ γίνεται στὸ ἀνακοινωθὲν γιὰ νὰ δοθεῖ «τόνος» ἀντιμπεριαλιστικῆς πάλης. «Αὐτὸ δείχνει, πὼς μπροστὰ στὸν ἐπιθετικὸ πόλεμο ποὺ θῦμα του εἶναι τὸ Βιετνάμ, καὶ ποὺ ἀνελέητα φανέρωσε τὴν ἄγρια

καὶ ἐπιθετικὴ φύση τοῦ ἀμερικάνικου ἱμπεριαλισμοῦ, ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ δὲν μπόρεσε νὰ ἐπαναλάβει τὰ ἀνεύθυνα λόγια ποὺ ἄλλοτε ἔλεγε γιὰ νὰ τὸν ἐξωραΐσει. Ὑποχρεώθηκε ἀπὸ δῶ, ἀπὸ κεῖ, νὰ γλυστρήσει φόρμουλες, κατὰ τὰ ἄλλα ἀσυνάρτητες, γιὰ τὴ σπουδαιότητα ποὺ παίρνει τὴν τρέχουσα στιγμὴ ἡ προσπάθεια μιᾶς συντονισμένης δράσης «Ἡ πολιτικὴ συμβιβασμοῦ χωρὶς ἀρχὲς μὲ τὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμὸ ποὺ ἀκολουθεῖ ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ, ἐπέτρεψε στὸν τελευταῖο νὰ ἐκμεταλλευθεῖ τὴν ἔλλειψη ἑνότητας στὸ παγκόσμιο κομμουνιστικὸ κίνημα καὶ τὸν ἐνθάρρυνε νὰ ριχτεῖ μὲ ἀλαζονεία στὸν πόλεμο καὶ τὴν ἐπιδρομή. Γιὰ νὰ ὁδηγήσει σὲ ἐπιτυχία τὸν ἐγκληματικὸ ἐπιθετικὸ του πόλεμο κατὰ τοῦ Βιετνάμ, ὁ ἀμερικάνικος ἱμπεριαλισμὸς στηρίζει τὶς ἐλπίδες του στὴν χωρὶς ἀρχὲς πολιτικὴ τῆς «ἀμερικανοσοβιετικῆς συνεργασίας».

«Ἂν ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ εὔχονταν πραγματικὰ νὰ ἐνισχύσει «ἑνότητα δράσης» στὴν πάλη κατὰ τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ καὶ πρὶν ἀπ' ὅλα ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμὸ γιὰ νὰ ἐπαναλάβουμε τὰ λόγια τοῦ ἀνακοινωθέντος (ποὺ δημοσιεύθηκαν τὸν Μάρτιο ὕστερα ἀπὸ τὴν σύνοδο τῆς Μόσχας) δὲν θὰ συγκαλοῦσε μιὰ διασπαστικὴ σύνοδο σὰν κι' αὐτὴ ποὺ ἄνοιξε τὶς ἐργασίες της τὴν 1η τοῦ Μάρτη σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ ἡ κατάσταση ἦταν τεταμένη κι' ὁ ἀμερικάνικος ἱμπεριαλισμὸς ξεδίπλωνε τὴν ἐπίθεσή του μὲ ὅλο καὶ πιὸ κατάφωρο τρόπο. Τὴν ἑπόμενη τῆς πρώτης κιόλας συνεδρίασης ὁ ἱμπεριαλισμὸς τῶν γιάγκηδων ὕστερα ἀπὸ μιὰν ἀνάπαυλα 20 ἡμερῶν, ἐπανελάμβανε τὸν μαζικὸ βομβαρδισμὸ τοῦ ἐδάφους τῆς Λαϊκῆς Δημοκρατίας τοῦ Βιετνάμ. Αὐτό, κατὰ τὴ γνώμη μας, δὲν εἶναι τυχαῖο. Εἶναι ὁλοφάνερο πὼς τὸ ἴδιο τὸ γεγονὸς τῆς σύγκλησης τῆς «συμβουλευτικῆς συνάντησης» γιὰ νὰ ὁλοκληρωθεῖ ἀνοιχτὰ καὶ νὰ ἐπικυρωθεῖ ἡ διάσπαση, εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα νὰ ἐνθαρρύνει τὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμό.

Σχετικὰ μὲ τὸ ζήτημα — ποὺ βάζει τὸ ἀνακοινωθὲν — γιὰ τὸ σταμάτημα τῆς δημόσιας πολεμικῆς, τὸ ἄρθρο ὑπενθυμίζει πὼς οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ ἄρχισαν τὴν ἀνοιχτὴ πολεμικὴ καὶ τὴν νομιμοποίησαν ὅταν τὴν θεωροῦσαν πλεονεκτικὴ γιὰ τὸν ἑαυτό τους, μὰ ὅταν ἡ κατάσταση στράφηκε ἐνάντιά τους, διακήρυξαν πὼς πρέπει νὰ μπεῖ τέρμα. Ἐδῶ βλέπουμε μιὰ θέση ποὺ φανερώνει καθαρὰ καὶ ἁπλὰ τὸν σωβινισμὸ μεγάλης δύναμης καὶ ποὺ πρέπει κάθε κομμουνιστὴς νὰ τὴν ἐξοβελίζει.

Εἶναι οἱ ἴδιοι οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ ποὺ ἄρχισαν τὴ δημόσια πολεμικὴ καὶ σ' αὐτοὺς τοὺς ἴδιους πέφτει ὅλη ἡ εὐθύνη, ὑπογραμμίζει τὸ ἄρθρο. Εἶναι ἀπόλυτα παράνομο ν' ἀπαιτεῖται τὸ σταμάτημα, ἐφόσον οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ δὲν θὰ ἔχουν ἀναγνωρίσει τὰ λάθη τους. Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰαπωνίας ἐπιφυλάσσει γιὰ τὸν ἑαυτό του τὸ δικαίωμα νὰ ἀπαντήσει στὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Γαλλίας καὶ στὰ ἄλλα ἀδελφὰ κόμματα, ποὺ τὸ χτύπησαν καὶ τὸ συκοφάντησαν ὀνομαστικά, μέχρι ποὺ νὰ ἀναγνωρίσουν δημοσία τὴν πλάνη τους.

Ἐνῶ συνεχίζουν κατάφωρα τὴ δουλειὰ τῆς ὑπόσκαψης ἐνάντια στὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰαπωνίας καὶ τῆς ἀνάμιξης στὶς ὑποθέσεις του, οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ, τὴν ἴδια ὥρα βεβαιώνουν δημοσία πὼς δὲν πρέπει ν' ἀνακατεύεται κανεὶς στὴν ἐσωτερικὴ ζωὴ τῶν ἄλλων κομμάτων. Αὐτὸ συνιστάει μιὰ στάση ἄλλη ἀπὸ τὴ στάση ποὺ πρέπει νὰ τηροῦν οἱ κομμουνιστές: νὰ προσαρμόζουν τὴ στάση τους πρὸς τὰ λόγια τους. Τὸ ἄρθρο ἀναφέρει πληθώρα γεγονότων ποὺ ἀποδείχνουν πὼς μετὰ τὴ πτώση τοῦ Χρουστσὼφ ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ συνέχισε, χρησιμοποιώντας τὶς πιὸ ἀπαίσιες μέθοδες, νὰ ἐπεμβαίνει στὶς ὑποθέσεις τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἰαπωνίας καὶ νὰ τὸ ὑποσκάπτει. Ὑποστηρίζει ἀνοιχτὰ τὸν Γιούχιο Σχίγκα καὶ ἄλλα ἀντικομματικὰ στοιχεῖα ἀποκλεισμένα ἀπὸ τὸ Κ.Κ.Ι. καὶ ἐγκωμιάζει τὶς ἀντικομματικὲς ὀργανώσεις ποὺ στήσανε. Κατὰ τὴν πρόσφατη ἐκλογικὴ καμπάνια γιὰ τὴ γιαπωνέζικη Ἄνω Βουλή, βοήθησε τὰ ἀντικομματικὰ αὐτὰ στοιχεῖα καὶ κατηύθυνε τὴ δουλειὰ τῆς ὑπόσκαψης τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἰαπωνίας. Ἐξ ἴσου ὁ σοβιετικὸς τύπος δημοσίευσε ἄρθρα ποὺ ἔδιναν ἀνοιχτὴ ὑποστήριξη στοὺς ἀποστάτες τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἰαπωνίας καὶ δημοσίευσε ἐνάντιά του τὶς πιὸ ἀπαράδεκτες συκοφαντίες.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ ΚΚΣΕ ἐπίσης ἀπέλυσε, κατὰ τρόπο ἀδικαιολόγητο, ἕνα μέλος τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἰαπωνίας ἀπ' τὴ δουλειά του στὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ Μόσχας μὲ τὸ πρόσχημα πὼς ἀρνούνταν νὰ διαβάσει στὸ μικρόφωνο ἕνα ἄρθρο τοῦ ΚΚΣΕ ποὺ χτυποῦσε τὸ Κ. Κ.Ι. καὶ τὸν ἀπέλασε μάλιστα ἀπ' τὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση. Ἐξ ἄλλου, ἡ καθοδήγηση τοῦ ΚΚΣΕ ἀναμίχθηκε μὲ ἀπρεπῆ τρόπο στὸ κίνημα γιὰ τὴν ἀπαγόρευση τῶν ἀτομικῶν βομβῶν καὶ σ' ἄλλα γιαπωνέζικα δημοκρατικὰ κινήματα καὶ συνωμότησε ἐνάντιά τους.

«Δὲν πρόκειται δῶ γιὰ ἕνα πρόβλημα ποὺ ἀφορᾶ μόνο τὸ Κόμμα μας καὶ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς Σοβιετικῆς Ἕνωσης. Σὲ μιὰ στιγμὴ ποὺ ὁ ἀμερικάνικος ἱμπεριαλισμὸς διαπράττει μιὰ ἄγρια ἐπιδρομὴ κατὰ τοῦ Βιετνὰμ καὶ μὲ συνένοχο τὸ γιαπωνέζικο μονοπωλιακὸ κεφάλαιο, δοκιμάζει ἀπελπισμένα νὰ ὑποσκάψει τὴν ἀντιϊμπεριαλιστικὴ πάλη στὴν Ἰαπωνία — ἕνα ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς προμαχῶνες της — καὶ νὰ ἀδυνατίσει τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰαπωνίας, οἱ καθοδηγητὲς τοῦ ΚΚΣΕ κάνουν τὸ πᾶν γιὰ νὰ προκαλέσουν δυσκολίες στὸ ΚΚΙ καὶ νὰ ἐπέμβουν μὲ τὸν πιὸ ἀθέμιτο τρόπο στὶς ἐσωτερικὲς του ὑποθέσεις, εἴτε ἀνοιχτὰ εἴτε ἀπὸ πλάγιους δρόμους. Εἶναι καθαρὸ σὰν μέρα, ὑπογραμμίζει τὸ ἄρθρο, πὼς σὲ τελευταία ἀνάλυση, ἡ ὅλη δράση τους βοηθᾶ τὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριασμὸ νὰ προωθήσει τὴν πολιτική του τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐπίθεσης».

Ὁ Πρόεδρος ΜΑΟ

Πρὸς τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἰνδονησίας

Ἀγαπητοὶ Σύντροφοι,

Μὲ τὴν εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ ἀπὸ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς Ἰνδονησίας τῆς 45ης ἐπετείου τῆς ἵδρυσής του, ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας ἐκφράζει ἐξ ὀνόματος ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Κόμματος καὶ ὁλόκληρου τοῦ Κινέζικου λαοῦ τὰ πιὸ θερμὰ συγχαρητήριά της πρὸς τὸ δοξασμένο Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς Ἰνδονησίας, καὶ μέσα ἀπὸ σᾶς τὸ βαθύτατο σεβασμό του πρὸς τὸν ἡρωϊκὸ Ἰνδονησιακὸ λαό.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας εἶναι μιὰ προλεταριακὴ ἐμπροσθοφυλακή, ἐμπνευσμένη ἀπὸ ὑψηλὸ δημιουργικὸ καὶ ἀγωνιστικὸ πνεῦμα. Εἶναι ὁ μεγάλος σημαιοφόρος τῆς ὑπόθεσης τῆς Ἐθνικῆς Ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς κοινωνικῆς χειραφέτησης τοῦ Ἰνδονησιακοῦ λαοῦ. Εἶναι ἕνα Κόμμα ἐπαναστατικὸ στενὰ δεμένο μὲ τὶς μάζες, καὶ βαθειὰ ἀγαπημένο ἀπ' τὸ λαό. Πιστὸ στὸ μαρξισμὸ-λενινισμὸ καὶ ἀποφασιστικὰ ἐχθρικὸ στὸ σύγχρονο ρεβιζιονισμό, ἀποτελεῖ μιὰ ἀλύγιστη δύναμη κρούσης τοῦ διεθνοῦς ἐπαναστατικοῦ κινήματος.

Στὴν πορεία τῶν τελευταίων αὐτῶν 45 χρόνων, κρατώντας πάντα ψηλὰ τὴν ἐπαναστατικὴ σημαία τῆς πάλης κατὰ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ στέκοντας σὲ ἀγωνιστικὴ ἑτοιμότητα, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς Ἰνδονησίας ἔγραψε μιὰ ἔνδοξη σελίδα στὴν ἱστορία τῆς ἀντιιμπεριαλιστικῆς ἐπανάστασης τῆς Ἰνδονησίας, στὴν ἱστορία τῆς ἐπανάστασης στὴν Ἀνατολὴ καὶ στὴν ἱστορία τοῦ διεθνοῦς ἐργατικοῦ κινήματος.

Τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια, κινητοποιώντας τὶς πλατιὲς μάζες καὶ σὲ στενὴ ἑνότητα μὲ τὶς ἄλλες δημοκρατικὲς καὶ πατριωτικὲς δυνάμεις, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς Ἰνδονησίας ἄρχισε μιὰ ἐπαναστατικὴ πάλη μὲ σκοπὸ τὴ συντριβὴ τῆς «Μαλαισίας», αὐτοῦ τοῦ νεο-ἀποικιακοῦ τέρατος, ποὺ κατασκεύασαν ἀπὸ κοινοῦ οἱ ἀμερικάνοι καὶ βρεταννοὶ ἰμπεριαλιστές, καὶ ἔδωσε σταθερὴ ὑποστήριξη στὴ θαρραλέα ἐνέργεια ποὺ ἀνέλαβε ὁ πρόεδρος Σοεκάρνο καὶ ἡ Ἰνδονησιακὴ Κυβέρνηση ἀποφασίζοντας τὴν ἀποχώρηση τῆς Ἰνδο-

χαιρετίζει τὴν 45η ἐπέτειο τῆς ἵδρυσης τοῦ Κ. Κ. Ἰνδονησίας

νησίας ἀπ' τὰ .Ενωμένα Ἔθνη ποὺ ἐλέγχονται ἀπ' τοὺς ἀμερικάνους ἱμπεριαλιστὲς καὶ χτυπώντας τὶς ἱμπεριαλιστικὲς οἰκονομικὲς δυνάμεις στὸ ἐσωτερικὸ τῆς χώρας. Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς Ἰνδονησίας καὶ ὁ Ἰνδονησιακὸς λαὸς ὑποστήριξαν πάντοτε τὸν δίκαιο ἀντιαποικιακὸ καὶ πατριωτικὸ ἀγώνα τῶν λαῶν ὅλου τοῦ κόσμου. Ἀκόμα πολὺ πρόσφατα ἔχουν ἐξαπολύσει μιὰ ρωμαλέα καμπάνια βοήθειας πρὸς τὸ Βιετνὰμ ποὺ ἀντίσταται στὴν ἀμερικάνικη ἐπιδρομή. Ἡ ἀντιμπεριαλιστικὴ πάλη τοῦ Ἰνδονησιακοῦ λαοῦ ἀποτελεῖ σημαντικὸ συστατικὸ μέρος τῆς κοινῆς πάλης ὅλων τῶν λαῶν ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἱμπεριαλισμὸ καὶ τοὺς λακέδες του.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς Ἰνδονησίας ἦταν πάντοτε πιστὸ στὸ μαρξισμὸ - λενινισμὸ καὶ στὸν προλεταριακὸ διεθνισμό· καταπολέμησε ἀποφασιστικὰ τὸν σύγχρονο ρεβιζιονισμό, ποὺ εἶναι ὁ κυριώτερος κίνδυνος στοὺς κόλπους τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοτῦ κινήματος, καὶ διεξήγαγε ταυτόχρονα ἀδιάλλαχτη πάλη κατὰ τοῦ σύγχρονου δογματισμοῦ. Πρόσφερε σημαντικὴ συνεισφορὰ στὴν ὑπεράσπιση τῆς καθαρότητας τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ, στὴν τήρηση τῶν ἀρχῶν ἀνεξαρτησίας καὶ ἰσότητας στὶς σχέσεις μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν κομμάτων καὶ στὴ διαφύλαξη τῆς ἑνότητας τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος πάνω στὴ βάση τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ.

Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Ἰνδονησίας, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ σύντροφο Ντ. Ν. Ἀϊντίτ, ἐφάρμοσε καὶ ἀνέπτυξε μὲ δημιουργικὸ καὶ ἐπιδέξιο τρόπο τὸ μαρξισμὸ - λενινισμὸ στὸ φῶς τῆς ἐπαναστατικῆς πρακτικῆς τῆς χώρας του. Ἰνδονησιοποίησε τὸ μαρξισμὸ-λενινισμὸ μὲ χαραχτηριστικὴ ἐπιτυχία, καθόρισε μὲ πλήρη ἀνεξαρτησία τὴν ἐπαναστατικὴ γραμμὴ καὶ πολιτική του,, σύμφωνα μὲ τὰ θεμελιώδη συμφέροντα τοῦ ἰνδονησιακοῦ λαοῦ καὶ ὁδήγησε ἀπὸ νίκη σὲ νίκη τὴν ἐπαναστατικὴ πάλη στὴν Ἰνδονησία.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας εἶναι ὑπερήφανο ποὺ ἔχει ἕνα σύντροφο ἐν ὅπλοις τόσο στενὸ καὶ σταθερὸ σὰν τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμα Ἰνδονησίας. Ἡ ἐπαναστατικὴ ἑνότητα ἀνάμεσα στὰ δυό μας Κόμματα καὶ ἡ ἀγωνιστικὴ φιλία ἀνάμεσα στοὺς δυὸ λαούς μας, σφυρηλατήθηκαν στὴ χοάνη τῆς πάλης ἐνάντια στὸν κοινὸ ἐχθρὸ καὶ πέρασαν μέσα ἀπὸ σκληρὲς δοκιμασίες· καμμιὰ δύναμη στὸν κόσμο δὲν μπορεῖ νὰ τὶς καταστρέψει. Αὐτὴ ἡ φιλία καὶ αὐτὴ ἡ ἑνότητα θὰ προχωροῦν ἀκατάπαυστα δυναμώνοντας καὶ ἀναπτυσσόμενες ὅλο καὶ περισσότερο. Θὰ σταθοῦμε ἀλύγιστα στὸ πλευρό σας στὴν πάλη κατὰ τοῦ ἱμπεριαλισμοῦ, τῆς ἀντίδρασης καὶ τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ, θ' ἀγωνιστοῦμε ὁ ἕνας δίπλα στὸν ἄλλον καὶ θὰ προχωροῦμε ὧμο μὲ ὧμο μαζύ σας.

Εἴμαστε βαθειὰ πεπεισμένοι πὼς τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας θ' αὐξήσει ἀκόμα περισσότερο τὴν ἀγωνιστική του δύναμη, θὰ σταθεροποιήσει καὶ θὰ πλατύνει τὸ ἑνιαῖο ἐθνικοδημοκρατικὸ μέτωπο βασισμένο στὴ συμμαχία τῶν ἐργατῶν καὶ ἀγροτῶν, θὰ ἑνώσει ὅλες τὶς πατριωτικὲς καὶ προοδευτικὲς δυνάμεις καὶ θὰ ὁδηγήσει τὴν ἐθνικὴ καὶ δημοκρατικὴ ἐπανάσταση τοῦ Ἰνδονησιακοῦ λαοῦ σὲ μιὰ καινούργια ἀνέλιξη καὶ σὲ νέες νίκες. Μιὰ Ἰνδονησία ἐντελῶς ἀνεξάρτητη, δημοκρατική, εὐημεροῦσα καὶ πρωτοπόρα θὰ στηθεῖ στὸν κόσμο.

Ζήτω τὸ δοξασμένο μεγάλο καὶ ἡρωϊκὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς Ἰνδονησίας.

Μάο Τσὲ - Τούνγκ

Πρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς
τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας.

20 Μαΐου 1965.

★ Δήλωση τοῦ
Μάο-Τσὲ τούνγκ

ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ
τὴν ἀντίσταση τοῦ λαοῦ τοῦ Ἁγίου Δομίνικου ἐναντίον τῆς ἔνοπλης ἀμερικάνικης ἐπίθεσης

12 Μαΐου 1965

Στὴν Δομινικανικὴ Δημοκρατία ἕνα πραξικόπημα ἀνέτρεψε τὸ δικτατορικὸ καθεστὼς τῆς ἐθνικῆς προδοσίας τοῦ Ρέιντ Καμπράλ. Γιὰ τὴν αἱματηρὴ καταστολή του ἡ κυβέρνηση Τζόνσον ἔστειλε τελικὰ 30.000 ἄνδρες. Ἡ μεγάλη αὐτὴ πρόκληση τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, στρέφεται ἐπίσης ἐναντίον τῶν ἄλλων λαῶν τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς καὶ τῶν λαῶν τοῦ ὑπόλοιπου κόσμου.

Ὁ Δομινικανικὸς πατριωτικὸς λαὸς μέχεται τώρα μὲ ἡρωϊσμὸ κατὰ τῶν ἀμερικάνων ἐπιδρομέων καὶ τῶν λακέδων τους.

Ὁ κινέζικος λαὸς τὸν ὑπσστηρίζει σταθερὰ στὸν πατριωτικὸ ἔνοπλο ἀντιαμερικάνικο ἀγώνα του. Εἶμαι πεπεισμένος ὅτι μὲ τὴν ἰσχυρὴ ὑποστήριξη ὅλων τῶν λαῶν, ἡ Δομινικανικὴ Δημοκρατία θὰ φέρει τὴν τελικὴ νίκη, ἐφ' ὅσον στηρίζεται στὶς πλατειὲς λαϊκὲς μάζες, ἐφ' ὅσον ἑνώνει ὅλες τὶς ἰσχυρὲς πατριωτικὲς δυνάμεις καὶ ἐπιμείνει στὸν μακρόχρονο αὐτὸ ἀγώνα.

Οἱ χῶρες τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς δὲν ἔπαψαν ποτὲ νὰ εἶναι θύματα τοῦ ἐλέγχου, τῆς ἐπέμβασης, τῆς ἀνατροπῆς καὶ τῆς ἐπίθεσης τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ. Αὐτὴ τὴ φορὰ ἡ ἀμερικάνικη κυβέρνηση ἐγκατέλειψε κάθε ψεύτικη φρασεολογία γιὰ «πολιτικὴ καλῆς γειτονίας» «μὴ ἐπέμβασης» κ.λ.π. Μὲ προκλητικότητα ἐπενέβη καὶ ἐπιτέθηκε κατὰ τῆς Δομινικανικῆς Δημοκρατίας. Ὁ ἀμερικάνος ἰμπεριαλιστὴς ληστὴς ξεσκεπάσθηκε ἀκόμη περισσότερο.

Οἱ ΗΠΑ ἐπεμβαίνουν μὲ τὰ ὅπλα στὴν Δομινικανικὴ Δημοκρατία στὸ ὄνομα τῆς «ὑπεράσπισης τῆς ἐλευθερίας» τῆς ἐλευθερίας νὰ σφάζει τοὺς ἄλλους λαοὺς μὲ τὴ βοήθεια ἀεροπλάνων, πολεμικῶν πλοίων καὶ κανονιῶν. Τῆς ἐλευθερίας νὰ καταλαμβάνει ἐδάφη, νὰ καταπατάει τὴν κυριαρχία τῶν ἄλλων ἐθνῶν κατὰ τὸ κέφι τους, τῆς ἐλευθερίας νὰ σκοτώνει καὶ νὰ ληστεύει σὰν τοὺς ληστὲς στὴ μέση τοῦ δρόμου. Ἡ ἐλευθερία νὰ συνθλίβει τὶς ἄλλες χῶρες καὶ τοὺς ἄλλους λαοὺς κάτω ἀπὸ τὴ μπότα τους. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπο συμπεριφέρονται οἱ Η.Π.Α. στὴν Δομινικανικὴ Δημοκρατία, στὸ Βιετνάμ, στὸ Κογκὸ (Λ) καὶ σὲ πολλὲς ἄλλες χῶρες.

Ἐπεμβαίνουν μὲ τὰ ὅπλα στὴν Δομινικανικὴ Δημοκρατία στὸ ὄνομα τοῦ «ἀντικομμουνισμοῦ». Ὁ «ἀντικομμουνισμὸς» τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, εἶναι ἡ ἐπίθεση ἐναντίον αὐτῶν ποὺ ἀρνοῦνται νὰ μετατραποῦν σὲ σκλάβους του, εἶναι ἡ ἐπίθεση ἐναντίον αὐτῶν ποὺ ὑπερασπίζουν τὴν ἀνεξαρτησία τους, τὴν ἀκεραιότητά τους καὶ τὴν ἐθνική τους ἀξιοπρέπεια, καὶ ἐναντίον αὐτῶν ποὺ ἀποκρούουν τὴν ἐπίθεση, τὸν ἔλεγχο, τὴν ἐπέμβαση καὶ τὶς καταπιέσεις τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ. Ὁ Χίτλερ, ὁ Μουσολίνι καὶ ὁ Τόζο χρησιμοποίησαν ἤδη αὐτὲς τὶς μέθοδες. Ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς τὶς χρησιμοποιεῖ πολὺ περισσότερο.

Ὁ ΟΗΕ καὶ ὁ Ὀργανισμὸς Ἀμερικανικῶν Κρατῶν καθὼς καὶ ἄλλος ἄλλος ὀργανισμὸς τέτοιου εἴδους εἶναι γιὰ τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ ἁπλὰ μέσα. Τοὺς χρησιμοποιεῖ ὅταν τοῦ εἶναι χρήσιμοι, τοὺς ποδοπατεῖ ὅταν δὲν τοὺς θέλει πιὰ καὶ φθάνει στὸ σημεῖο νὰ τοὺς χρησιμοποιεῖ ἐκ νέου. Τοὺς χρησιμοποιεῖ ἢ τοὺς ποδοπατεῖ σύμφωνα μὲ τὶς ἀπαιτήσεις του καὶ τὶς ἐπιθετικές του ἐπιχειρήσεις.

Ἡ ἐπίθεση αὐτὴ τῶν ΗΠΑ ἔκανε τὸ λαὸ τῆς Δομινικάνικῆς Δημοκρατίας καὶ τοὺς ἄλλους λαοὺς τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς νὰ καταλάβουν καλύτερα ὅτι ἡ διαφύλαξη τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας ἀπαιτεῖ νὰ ἀπαντάει στὸ χτύπημα μὲ χτύπημα στὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ ποὺ εἶναι ἐπιθετικὸς ἀπὸ τὴν ἴδια του τὴ φύση.

Ἡ ἔνοπλη ἐπέμβαση τῶν ΗΠΑ ξεσήκωσε καινούργιο ἀντιαμερικάνικο κῦμα ἀνάμεσα στοὺς λαοὺς τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς καὶ τοῦ ὑπόλοιπου κόσμου. Ἡρωϊκοὶ Δομινικάνοι, δὲν εἴσθε μόνοι σας στὸν ἀγώνα σας. Σᾶς ὑποστηρίζουν οἱ ἄλλοι λαοὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς, σᾶς ὑποστηρίζουν οἱ λαοὶ τῆς Ἀσίας, οἱ λαοὶ τῶν χωρῶν τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου. Ὅλοι οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου εἶναι μαζύ σας.

Οἱ λαοὶ τῶν χωρῶν τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου πρέπει νὰ ἑνωθοῦν, οἱ λαοὶ τῶν διαφόρων χωρῶν τῆς Ἀσίας, τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Λατινικῆς Ἀμερικῆς πρέπει νὰ ἑνωθοῦν, οἱ λαοὶ ὅλων τῶν ἠπείρων ὀφείλουν νὰ ἑνωθοῦν, ὅλες οἱ φιλειρηνικὲς χῶρες καὶ ὅλες οἱ χῶρες θύματα τῆς ἐπίθεσης, τοῦ ἐλέγχου, τῆς ἐπέμβασης καὶ τῶν καταπιέσεων τῶν ΗΠΑ ὀφείλουν νὰ ἑνωθοῦν καὶ νὰ σχηματίσουν τὸ πιὸ πλατὺ ἑνωμένο μέτωπο κατὰ τῆς πολιτικῆς τῆς ἐπίθεσης καὶ τοῦ πολέμου τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ καὶ γιὰ τὴν διαφύλαξη τῆς παγκόσμιας εἰρήνης.

Ὁ ἀγώνας τῶν λαῶν ὅλου τοῦ κόσμου ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ θὰ θριαμβεύσει.

Ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμός, κοινὸς ἐχθρὸς ὅλων τῶν λαῶν θὰ ἡττηθεῖ.

Ὁ λόγος
τοῦ Πὲνγκ Τσὲνγκ

ΓΙΑ ΤΑ 45 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΙΝΔΟΝΗΣΙΑΣ

Ἐκφωνήθηκε στὴ γιορταστικὴ συνάντηση ποὺ ὀργανώθηκε στὶς 26 Ἀπριλίου στὴ Τζακάρτα ἀπὸ τὴν Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἰνδονησίας.

Μὲ ἐντολὴ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας, ἤρθαμε μὲ μεγάλη χαρὰ στὴν Ἰνδονησία, γιὰ νὰ γιορτάσουμε μαζί σας τὴν ἔνδοξη 45η ἐπέτειο τῆς γέννησης τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἰνδονησίας. Ἐξονόματος ὅλων τῶν μελῶν τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας καὶ ὅλου τοῦ κινέζικου λαοῦ, ἀπευθύνω τοὺς πιὸ θερμούς μου χαιρετισμοὺς καὶ ἐκφράζω τὸν πιὸ βαθύ μου σεβασμό, σὲ ὅλους ἐσᾶς καὶ μέσα ἀπὸ σᾶς, σὲ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἰνδονησίας καὶ στὸν ἰνδονησιακὸ λαό.

Ἡ γέννηση τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἰνδονησίας τὸ 1920 ἀποτέλεσε ἕνα ἱστορικὸ γεγονὸς στὸν ἀγώνα τοῦ ἰνδονησιακοῦ λαοῦ γιὰ τὴν ἀπελευθέρωσή του. Ἐδῶ καὶ σαράντα πέντε χρόνια, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας, ἐφαρμόζοντας τὶς μαρξιστικὲς - λενινιστικὲς ἀρχὲς στὴν ἰνδονησιακὴ ἐπαναστατικὴ πρακτική, στέκεται ἀπαρέγκλιτα στὴν πρώτη γραμμὴ τῆς πάλης ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ καὶ στὴν ἀντίδραση τῆς χώρας του καὶ κερδίζει μεγάλες νίκες ὁδηγώντας τὸν ἰνδονησιακὸ λαὸ σὲ ἕναν ἀσίγαστον ἀγώνα πάνω σὲ ἕνα παρατεταμένο καὶ λικοειδῆ δρόμο.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας ἀναπτύχθηκε γρήγορα μέσα στὴ φωτιὰ παρατεταμένων καὶ σκληρῶν ἐπαναστατικῶν ἀγώνων. Μετὰ τὸ 1951, στὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας διαμορφώθηκε ἕνας μαρξιστικο - λενινιστικὸς πυρήνας μὲ τὸ σύντροφο Αἴντιτ ἐπικεφαλὴς τῆς κεντρικῆς του καθοδήγησης. Ἡ ὀρθὴ γραμμὴ καὶ ἡ ὀρθὴ τακτικὴ τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς ὁδήγησαν νικηφόρα πρὸς τὰ ἔμπρὸς τὸν ἐπαναστατικὸ ἀγώνα τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος καὶ τοῦ Ἰνδονησιακοῦ λαοῦ. Σήμερα, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας ἔγινε ἕνα ἀπὸ τὰ πιὸ σπουδαῖα κομμουνιστικὰ κόμματα τοῦ κόσμου.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας εἶναι μιὰ πανίσχυρη δημιουργικὴ καὶ μαχητικὴ προλεταριακὴ πρωτοπορεία. Τηρεῖ τὴ μαρξιστικὴ - λενινιστικὴ γραμμή· κρατάει πάντοτε ψηλὰ τὴν ἐπαναστατικὴ σημαία τοῦ ἀντιμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς ἐθνικῆς ἀπελευθέρωσης καὶ διεξάγει ἕναν ἀκούραστο ἀγώνα γιὰ τὴν πλήρη ἀνεξαρτησία, τὴ δημοκρατία, τὴν ἐλευθερία καὶ τὸ σοσιαλισμὸ στὴν Ἰνδονησία.

Λίγο μετὰ τὴ γέννησή του καὶ ὅταν ἦταν ἀκόμα πολὺ ἀριθμητικὰ ἀδύνατο, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας ἀγωνίστηκε θαρραλέα ἐνάντια στοὺς ἐγκληματίες Ὁλλανδοὺς ἀποικιστές. Καὶ καθοδήγησε τὴν ἔνδοξη ἔνοπλη ἐξέγερση τοῦ 1926. Μπροστὰ στὴ κτηνώδη καταπίεση τῶν ὁλλανδῶν ἀποικιστῶν, τὰ μέλη τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἰνδονησίας διεξήγαγαν διαδοχικὰ κατὰ κύματα στὴ διάρκεια εἴκοσι χρόνων ἕνα παράνομο ἀγώνα μὲ ἀτρόμητο ἐπαναστατικὸ πνεῦμα. Στὴ διάρκεια τῆς γιαπωνέζικης φασιστικῆς κατοχῆς, ἀψήφισαν τὴν ἐχθρικὴ τυραννία καὶ πολέμησαν μὲ ἡρωϊσμὸ καὶ ἐπιμονὴ γιὰ νὰ διώξουν τοὺς γιαπωνέζους εἰσβολεῖς. Μετὰ τὸ Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, μαζὶ μὲ τὶς ἄλλες ἀντιιμπεριαλιστικὲς καὶ πατριωτικὲς δυνάμεις τῆς χώρας ,τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας κινητοποίησε καὶ ὀργάνωσε τὶς μεγάλες μᾶζες τοῦ λαοῦ γιὰ τὴν προετοιμασία τῆς ἰσχυρῆς «ἐπανάστασης τοῦ Αὐγούστου» μὲ τὴν ὁποία ἔδιωξαν τοὺς ὁλλανδοὺς ἀποικιστὲς μὲ τὸν ἔνοπλο ἀγώνα καὶ ἵδρυσαν τὴν Ἰνδονησιακὴ Δημοκρατία. Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας πραγματοποίησε ἀθάνατα κατορθώματα στὸν ἀγώνα γιὰ τὴν ἐπανάκτηση τοῦ Δυτικοῦ Ἰριάν, στὸν ἀγώνα γιὰ τὴ συντριβὴ τῶν ἀντεπαναστατικῶν ἐνεργειῶν ποὺ ὀργάνωσαν διαδοχικὰ οἱ ἀποικιστὲς καὶ οἱ νεοαποικιστές, ἀμερικάνοι, ἐγγλέζοι καὶ ὁλλανδοί, στὸν ἀγώνα γιὰ τὴ συντριβὴ τῶν ἀκατάπαυστων ἐπεμβατικῶν, ὑπονομευτικῶν, καὶ ἀνατρεπτικῶν προσπαθειῶν τῶν ἰμπεριαλιστῶν στὸν ἀγώνα γιὰ τὴ μεγάλη ὑπόθεση τῆς κατάκτησης καὶ τῆς ὑπεράσπισης τῆς ἐθνικῆς ἀνεξαρτησίας.

Διεξάγοντας τὴν ἐπανάσταση στὴ δική του χώρα, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας ὑποστηρίζει ἀποφασιστικὰ ὅλες τὶς ἐπαναστατικὲς δυνάμεις τοῦ κόσμου, βοηθάει καὶ εὐνοεῖ μὲ πράξεις τοὺς λαοὺς τῶν διαφόρων χωρῶν στοὺς ἀντιιμπεριαλιστικοὺς ἐπαναστατικούς τους ἀγῶνες.

Οἱ ἰνδονήσιοι κομμουνιστὲς εἶναι ταυτόχρονα πατριῶτες προλετάριοι διεθνιστές. Στοὺς ἐπαναστατικούς, ἀντιιμπεριαλιστικοὺς τους ἀγῶνες, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας καὶ ὁ ἰνδονησιακὸς λαὸς μὲ τὸ θάρρος του, καὶ τὴν ἀγωνιστική τους ἐπιδεξιότητα, ἐπέδειξαν ἕνα ἡρωϊσμὸ ποὺ ἀποτελεῖ ἔξοχο παράδειγμα γιὰ ὅλους τοὺς καταπιεζόμενους λαοὺς καὶ ἔθνη στὸν κόσμο.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας εἶναι ἕνα μεγάλο κόμμα σὲ ὅλη τὴ χώρα ποὺ εἶναι στενὰ δεμένα μὲ τὶς μάζες καὶ ποὺ ἔχει τὴν ἰσχυρὴ ὑποστήριξη τοῦ λαοῦ. Γιὰ νὰ ἐγκαθιδρύσει ἕνα ἐνιαῖο ἐθνικὸ μέτωπο, γιὰ νὰ οἰκοδομήσει ἕνα μαρξιστικὸ-λενινιστικὸ κόμμα σὲ ἐθνικὴ κλίμακα ποὺ νὰ στηρίζεται στὶς μᾶζες καὶ γιὰ τὴν ὁλοκλήρωση τῆς ἐπανάστασης τοῦ Αὐγούστου 1945, πρόβαλε τὸ 1954 μιὰ ἐπαναστατικὴ γενικὴ γραμμὴ μὲ μιὰ ἀπέραντη ζωτικότητα ποὺ ἔγινε σήμερα ἡ σημαία τῆς πάλης ποὺ ὁδηγεῖ τὶς μεγάλες λαϊκὲς μᾶζες στὸν ἡρωϊκό τους ἀγώνα.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας ἔχει ἐξασφαλίσει τὴν ἐμπιστοσύνη και τὴν ὑποστήριξη τοῦ ἰνδονησιακοῦ λαοῦ γιατὶ ἐμπιστεύεται στὶς μᾶζες καὶ στηρίζεται σ' αὐτές, γιατὶ ταυτίζεται μ' αὐτὲς στοὺς ἐπαναστατικοὺς τους ἀγῶνες, ἐφαρμόζει σὲ ὅλες του τὶς ἐνέργειες ἕνα στὺλ καὶ μεθόδους πιστὲς στη γραμμὴ τῶν μαζῶν, ξεκινώντας πάντοτε ἀπὸ τὰ συμφέροντα τῶν μαζῶν καὶ ὑποτάσσοντας τὰ πάντα στὴν ἐξυπηρέτησή τους, καὶ εἶναι ἀφοσιωμένο μὲ ὅλη του τὴν καρδιὰ καὶ μὲ ὅλη του τὴν ψυχὴ στὸν ἰνδονησιακὸ λαό. Αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἐπιτρέπει στὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας νὰ ξεπεράσει ὅλες τὶς δυσκολίες καὶ νὰ ἐξουδετερώνει κάθε ἐχθρό, ὁποιοδήποτε κι' ἂν εἶναι ἡ δύναμή του, καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ ταυτόχρονα τὴ θεμελιώδη ἐγγύηση τῆς νίκης γιὰ τὴν ἐπαναστατικὴ ὑπόθεση τοῦ ἰνδονησιακοῦ λαοῦ.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας ἐπέτυχε λαμπρὲς νίκες στὴ σταθεροποίηση καὶ ἐπέκταση τοῦ ἐνιαίου ἐθνικοῦ ἀντιιμπεριαλιστικοῦ καὶ ἀντιφεουδαρχικοῦ μετώπου ποὺ καθοδηγεῖται ἀπὸ τὴν ἐργατικὴ τάξη καὶ στηρίζεται στὴν ἐργατοαγροτικὴ συμμαχία. Χάρη στὶς κοινὲς προσπάθειες τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος 'Ινδονησίας καὶ τῶν δημοκρατικῶν καὶ πατριωτικῶν κύκλων, ἡ πολιτικὴ συνεργασία καὶ ἡ ἐθνικὴ ἑνότητα στὴ βάση τοῦ «ΝΑΣΑΚΟΜ» σταθεροποιεῖται καὶ διευκρύνεται ἀκατάπαυστα στὴ διάρκεια τῶν ἐπαναστατικῶν ἀγώνων. 'Ο ἰμπεριαλισμός, ἡ ἀντίδραση καὶ ὁ σύγχρονος ρεβιζιονισμὸς προσπάθησαν μὲ ὅλα τὰ μέσα νὰ ὑπονομεύσουν τὴν ἐπαναστατικὴ ἀντιιμπεριαλιστικὴ ἑνότητα τοῦ ἰνδονησιακοῦ λαοῦ, ἀλλὰ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας καὶ οἱ πατριωτικὲς ἀντιιμπεριαλιστικὲς δυνάμεις τῆς 'Ινδονησίας τοὺς ἀπάντησαν στερεώνοντας, ἐνισχύοντας καὶ ἀναπτύσσοντας ἀκατάπαυστα τὴν ἑνότητα αὐτή. 'Η ἑνότητα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ἀπαιτεῖ ἡ ἰνδονησιακὴ ἐπανάσταση καὶ ὁλόκληρος ὁ ἰνδονησιακὸς λαός. Παρ' ὅλες τὶς συνομωσίες καὶ τὶς μανοῦβρες τῶν ἰμπεριαλιστῶν καὶ τῶν λακέδων τους, ἡ τελικὴ νίκη ἀνήκει στὸν ἰνδονησιακὸ λαὸ ποὺ εἶναι ἑνωμένος στὸν ἀγώνα του.

Χάρη στὴν ἐπαναστατικὴ του πρακτική, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας ἐπέκτησε μιὰ βαθειὰ κατανόηση τῆς ἀποφασιστικῆς συμμαχίας ἀνάμεσα στοὺς ἐργάτες καὶ στοὺς ἀγρότες γιὰ τὴν ἰνδονησιακὴ ἐπανάσταση καὶ ἐπιδείχνει μιὰ σπουδαία σημασία στὴ δουλειὰ του ἀνάμεσα στοὺς ἀγρότες. 'Ο σύντροφος 'Αϊντὶτ ἔχει πεῖ πολὺ σωστά: «Τὸ ζήτημα τῶν ἀγροτῶν ἢ ἀγροτικὸ πρόβλημα καθορίζει τὴ νίκη ἢ τὴν ἥττα τῆς ἐπανάστασης καὶ τὴν ἴδια τὴν ὕπαρξη τῶν πλαισίων τῆς ἐπανάστασης». Τὰ τελευταῖα αὐτὰ χρόνια, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας κατηύθυνε δραστήρια τοὺς ἀγρότες στὸν ἀντιφεουδαρχικό τους ἀγώνα καὶ κατέχτησε μεγάλες ἐπιτυχίες ἐξαπολύοντας ἕνα πανίσχυρο ἐπαναστατικὸ ἀγροτικὸ κίνημα. 'Η πολιτικὴ συνείδηση, ἡ μαχητικὴ ἱκανότητα καὶ ἡ πειθαρχία τῶν μεγάλων μαζῶν τῶν ἰνδονησίων ἀγροτῶν ἀναπτύχθηκαν σημαντικὰ μέσα σ, αὐτὸ τὸν ἀγώνα,.

'Η πεῖρα τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος 'Ινδονησίας καὶ ἐκεῖνη τῶν ἐπαναστάσεων σὲ ἄλλες χῶρες δείχνει πὼς ὁποιαδήποτε θύελλα κι' ἂν ἀντιμετωπίσει, τὸ Κόμμα τῆς ἐργατικῆς τάξης μπορεῖ νὰ ἀντέξει καὶ νὰ ἀποδειχθεῖ ἀκατανίκητο ὑπὸ τὸν ὅρο τῆς συγκέντρωσης γύρω του τῆς συντριπτικῆς πλειοψηφίας τῶν ἀγροτῶν καὶ τῆς ἐξασφάλισης μιᾶς ὀρθῆς καὶ σταθερῆς καθοδήγησης.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας εἶναι ἕνα ἐπαναστατικὸ κόμμα ποὺ ἔχει οἰκοδομηθεῖ μὲ βάση τὴν ἐπαναστατικὴ θεωρία καὶ τὸ ἐπαναστατικὸ στὺλ τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ. Βρίσκεται σταθερὰ στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ ἀγώνα γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ, ἐνάντια στὸ σύγχρονο ρεβιζιονισμό. Σταθερὰ προσηλωμένο στὶς ἀρχὲς αὐτὲς καὶ ἐπιμένοντας στὸν ἀγώνα, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας ἐπεδείχνει βαθιὰ ἐντιμότητα ἀπέναντι στὶς ἀρχὲς αὐτὲς καὶ μιὰ μεγάλη ἐπαναστατικὴ σταθερότητα στὸ μεγάλο ἀγώνα ἐνάντια στὸ σύγχρονο ρεβιζιονισμὸ καὶ τὸ σύγχρονο δογματισμό. Προσέφερε σημαντικὴ συνεισφορὰ στὴν ὑπεράσπιση τῆς καθαρότητας τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ ,στὴν ἀνάπτυξη τῆς μαρξιστικῆς-λενινιστικῆς θεωρίας, στὴ διατήρηση τῶν ἀρχῶν τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἰσότητας στὶς σχέσεις μεταξὺ ἀδελφῶν κομμάτων, ὅπως καὶ γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς ἑνότητας τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος στὴ βάση τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ.

'Η αὐξανόμενη ταχύτητα καὶ οἱ λαμπρὲς ἐπιτεύξεις τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος 'Ινδονησίας ὀφείλονται στὸ γεγονὸς πὼς ἡ Κεντρικὴ 'Επιτροπὴ τοῦ κόμματος αὐτοῦ, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ σύντροφο 'Αϊντίτ, ξέρει νὰ συνδέει μὲ δημιουργικὸ τρόπο τὴ γενικὴ ἀλήθεια τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ μὲ τὴ συγκεκριμένη πρακτικὴ τῆς ἰνδονησιακῆς ἐπανάστασης, ξέρει σὲ ἁρμονία μὲ τὴν ἰνδονησιακὴ πραγματικότητα, νὰ κάνει διαρκῶς τὸν ἀπολογισμὸ τῆς πείρας τῆς ἐπανάστασης ποὺ διεξάγεται στὴν 'Ινδονησία, νὰ ἐπεξεργάζεται καὶ νὰ ἐφαρμόζει μὲ ἀνεξαρτησία μιὰ ἐπαναστατικὴ γραμμὴ καὶ πολιτικὴ ποὺ νὰ ἀνταποκρίνεται στὴν κατάσταση τῆς χώρας, προσαρμόζοντας τὸ μαρξισμὸ-λενινισμὸ στὶς συνθῆκες τῆς 'Ινδονησίας. Οἱ μεγάλες ἐπιτεύξεις τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος 'Ινδονησίας ἀποτελοῦν μιὰ σημαντικὴ ἀπόδειξη πὼς τὰ ἐπαναστατικὰ κόμματα τοῦ προλεταριάτου μποροῦν νὰ αὔξάνωνται ἀκατάπαυστα καὶ νὰ συνεισφέρουν συνεχῶς στὴν ἐπαναστατικὴ ὑπόθεση τοῦ προλεταριάτου, ὑπὸ τὸν ὅρο πὼς θὰ εἶναι προσηλωμένα στὸ μαρξισμὸ - λενινισμό, θὰ συνεχίζουν τὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμό, θὰ ἐπιμένουν στὴν ἐπανάσταση καὶ στὸ ἀγώνα ἐνάντια στὸ σύγχρονο ρεβιζιονισμὸ καὶ τὸ σύγχρονο δογματισμό, θὰ ὑπολογίζουν τὶς εἰδικὲς συνθῆκες τῆς ἐπανάστασης στὴ δική τους χώρα, καὶ θὰ δίνουν μιὰ ὀρθὴ καθοδήγηση στὸν ἐπαναστατικὸ ἀγώνα τῶν λαῶν στηριζόμενοι σταθερὰ στὶς λαϊκὲς μᾶζες.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας διεξάγει ἕνα ἀποφασιστικὸ ἀγώνα γιὰ νὰ ἐξαλείψει τὰ «πέντε κακά»: τὴ «Μαλαισία», τοὺς «ἑφτὰ διαβόλους» τῶν ἀγροτικῶν περιοχῶν ,τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό, αὐτὸ τὸν παγκόσμιο διάβολο ,τὸ «οἰκονομικὸ βασίλειο» τοῦ γραφειοκρατικοῦ κεφαλαίου καὶ τὸ σύγχρονο ρεβιζιονισμό. Διεξήγαγε μὲ ἀποφασιστικότητα μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἰσχυροὺς ἐπαναστατικοὺς ἀγῶνες γιὰ νὰ βοηθήσει τὸ Βιετνάμ στὴν ἀντίστασή του στὴν ἀμερικάνικη ἐπίθεση καὶ γιὰ νὰ ὑποστηρίξει τοὺς καταπιεζομένους λαοὺς καὶ ἔθνη τοῦ κόσμου.

'Απαντώντας ἐνεργητικὰ στὴν μαχητικὴ ἔκκληση μὲ τὴν ὁποία τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας καλοῦσε τοὺς ἐργάτες καὶ τοὺς ἀγρότες νὰ ἐξοπλισθοῦν καὶ νὰ κρατήσουν σφιχτὰ «τὸ ντουφέκι στὸ ἕνα χέρι καὶ τὸ σφυρὶ στὸ ἄλλο»,οἱ μεγάλες μᾶζες τοῦ ἰνδονησιακοῦ λαοῦ ἀνέβασαν τὴν ἐπαγρύπνησή τους καὶ εἶναι ἕτοιμες νὰ καταφέρουνθανατηφόρα πλήγματα στοὺς ἰμπεριαλιστὲς καὶ τοὺς ἀποικιστὲς ποὺ θὰ ἀποτολμήσουν νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τους.

Εἴμαστε εὐτυχεῖς ποὺ διαπιστώνουμε πὼς τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας καὶ οἱ ἄλλες πατριωτικὲς ἀντιιμπεριαλιστικὲς δυνάμεις ἐνίσχυσαν ἀκόμα περισσότερο τὴν ἀλληλεγγύη τους στὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμό, τὸν ἀποικισμὸ καὶ τὸ νεοαποικισμό. Εἴμαστε εὐτυχεῖς ποὺ

● **ΓΙΑ ΤΑ 45 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ Κ.Κ. ΙΝΔΟΝΗΣΙΑΣ**

διαπιστώνουμε πὼς κάτω ἀπὸ τὴν ἡγεσία τοῦ Προέδρου Σοεκάρνο, ἡ Δημοκρατία τῆς 'Ινδονησίας ὑπεράσπισε καὶ σταθεροποίησε τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν κυριαρχία της, ἐπανέκτησε τὸ ἐδαφός της τοῦ Δυτικοῦ 'Ιριάν, ἀγωνίστηκε ἐνάντια στὴ «Μαλαισία» σ'αὐτὸ τὸ νεοαποικιακὸ κατασκεύασμα τῶν ΗΠΑ καὶ τῆς Μεγάλης Βρετανίας ὅπως καὶ γιὰ τὴ θαρραλέα καταγγελία καὶ ἀποχώρησή τους ἀπὸ τὸν ΟΗΕ, τὸν ὀργανισμὸ αὐτὸ ποὺ κυριαρχεῖται ἀπὸ τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ καὶ γιὰ τὰ ἰσχυρὰ πλήγματα ποὺ κατάφερε στὶς ἰμπεριαλιστικές, ἀποικιακὲς καὶ νεοαποικιακὲς δυνάμεις. 'Ο Πρόεδρος Σοεκάρνο καλεῖ τὶς νέες ἀνερχόμενες ἀντιιμπεριαλιστικὲς δυνάμεις τοῦ κόσμου νὰ ἀντιταχθοῦν στὶς παρακμασμένες δυνάμεις τοῦ ἀποικισμοῦ καὶ τοῦ νεοαποικισμοῦ. 'Η ἀντίθεση στὸν ἰμπεριαλισμὸ ,στὸν ἀποικισμὸ καὶ στὸ νεοαποικισμὸ ἀποκαλύπτει μιὰ ἐπαναστατικὴ σκέψη ποὺ ἀντανακλᾶ τὶς ἐπαναστατικὲς διαθέσεις τοῦ μεγάλου ἰνδονησιακοῦ λαοῦ καὶ τοῦ ἐνθαρρύνει νὰ προχωρήσει θαρραλέα πρὸς τὰ ἐμπρός.

Εἴμαστε πεπεισμένοι πὼς τὸ μεγάλο Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας θὰ καταχτήσει ἀκόμα πιὸ λαμπρὲς νῖκες στὸν ἡρωϊκό του ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμό, στὸ φεουδαρχισμό, τὸν κομπραδόρικο καπιταλισμό, τὸ γραφειοκρατικὸ καπιταλισμὸ καὶ τὸ σύγχρονο ρεβιζιονισμό.

Σύντροφοι, ἡ σημερινὴ διεθνὴς κατάσταση εἶναι ἐξαιρετική. Οἱ ἐπαναστατικὲς δυνάμεις τοῦ κόσμου εἶναι ἰσχυρότερες ἀπὸ ἄλλοτε καὶ ὁ διεθνὴς ἰμπεριαλισμὸς δὲν βρισκότανε ποτὲ σὲ τόσο κακὴ κατάσταση. 'Ο ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμός, ἀρχηγὸς τοῦ παγκόσμιου ἰμπεριαλισμοῦ, ἔχει ἐξαπολύσει μιὰ σειρὰ ἀπὸ ἐπιθετικοὺς πολέμους καὶ ἔνοπλες ἐπεμβάσεις. Βρίσκεται ἀπομονωμένος καὶ ἔχει περικυκλωθεῖ ἀπὸ παντοῦ ἀπὸ ἐχθροὺς. 'Επέβαλε τὴν ἐπέμβασή του καὶ τὴν ἐπίθεση του στὸ Λάος, στὴν Καμπότζη, στὴ Νότια Κορέα καὶ στὴν 'Ιαπωνία. Κατέχει τὸ κινέζικο ἔδαφος τῆς Ταϊβάν. Σὲ συνεργασία μὲ τὸν ἀγγλικὸ ἰμπεριαλισμὸ δημιούργησε τὴ «Μαλαισία» καὶ διενέργησε ἐπιθέσεις ἐνάντια στὴν 'Ινδονησία. Καταπιέζει μὲ τὰ ὅπλα τὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα τοῦ λαοῦ τοῦ Κογκὸ (Λεοπολντβίλ). Λρησιμοποιεῖ τὸ 'Ισραὴλ γιὰ νὰ ἀπειλεῖ τὴν ἀσφάλεια τῶν ἀραβικῶν χωρῶν. 'Υποστηρίζει τὸ δυτικογερμανικὸ μιλιταρισμό, προσπαθεῖ νὰ προσαρτήσει τὸ Δυτικὸ Βερολῖνο καὶ ἐπιδίδεται σὲ ἀνατρεπτικὴ δραστηριότητα ἐνάντια στὴ Λαοκρατικὴ Γερμανικὴ Δημοκρατία. "Υστερα ἀπὸ τὸ φιάσκο τοῦ λεγομένου εἰδικοῦ πολέμου ποὺ διεξάγει, ἰδιαίτερα στὸ Νότιο Βιετνάμ, προσπαθεῖ να ἐπεκτείνει ἀπροκάλυπτα τὸν ἐπιθετικό του πόλεμο προκαλώντας σὲ πόλεμο τὴ Λ. Δημοκρατία τοῦ Βιετνὰμ ποὺ ἀποτελεῖ ἕνα ἀκλόνητο ὀχυρό, τὴ νοτιοανατολικὴ προφυλακὴ τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου. Τελευταῖα ἔστειλε πολυάριθμες δυνάμεις νὰ εἰσβάλουν στὴ Δομινικανικὴ Δημοκρατία ὅπου προσπαθεῖ μὲ τὴ βία τῶν ὅπλων νὰ καταπνίξει τὸ δίκαιο πατριωτικὸ ἀγώνα τοῦ δομινικάνικου λαοῦ ἐνάντια στὶς ΝΠΑ. "Ολα αὐτὰ ἀποκαλύπτουν περισσότερο τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ σὰν τὸ κύριο καὶ τὸ χειρότερο ἐχθρὸ τῶν λαῶν τοῦ κόσμου, τὸν κυριώτερο ὑποστηριχτὴ τῶν δυνάμεων τῆς ἀντίδρασης. Οἱ λαοὶ τοῦ κόσμου ἔχουν τὸ κοινὸ καθῆκον νὰ ἑνώσουν ὅλες τὶς δυνάμεις ποὺ μποροῦν νὰ ἑνωθοῦν γιὰ νὰ συγκροτήσουν τὸ πιὸ πλατὺ ἐνιαῖο μέτωπο γιὰ νὰ ἀντιταχθοῦν στὴν φιλοπόλεμη καὶ ἐπιθετικὴ πολιτικὴ τῶν ἀμερικάνων ἰμπεριαλιστῶν καὶ νὰ ὑπερασπίσουν τὴν παγκόσμια εἰρήνη.

'Ο κινέζικος λαὸς ὑποστηρίζει ἀποφασιστικὰ στὸ δίκαιο ἀγώνα τους ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ καὶ γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῆς ἀνεξαρτησίας τους καὶ τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας τους, ὅλους τοὺς λαοὺς καὶ χῶρες ποὺ ὑφίστανται τὴν ἐπίθεση καὶ τὴν ἐπέμβαση τῶν ἀμερικάνων ἰμπεριαλιστῶν. Μὲ τὴν ἡρωϊκή του ἀντίσταση, ὁ βιετναμέζικος λαὸς καταφέρει ἰσχυρὰ πλήγματα στὶς ἐπιθετικὲς καὶ φιλοπόλεμες ἀμερικάνικες ἰμπεριαλιστικὲς δυνάμεις, τὶς ἐξασθενεῖ καὶ τὶς ἀκινητοποιεῖ, ὑπερασπίζοντας ἔτσι τὴν ἀσφάλεια τοῦ σοσιαλιστικοῦ στρατοπέδου, ὑποστηρίζοντας τοὺς ἐπαναστατικοὺς ἀγῶνες τῶν λαῶν ὅλων τῶν χωρῶν καὶ προασπίζοντας τὴν εἰρήνη στὴν 'Ασία καὶ στὸν κόσμο. 'Αποτελεῖ μιὰ προλεταριακὴ διεθνιστικὴ ὑποχρέωση τὴν ὁποία οἱ μαρξιστὲς-λενινιστὲς δὲν μποροῦν νὰ ἀποφύγουν, ἕνα ἐπεῖγον κοινὸ καθῆκον γιὰ ὅλους τοὺς ἐπαναστατικοὺς λαοὺς τοῦ κόσμου, τὸ νὰ κάνουνὅτι μποροῦν γιὰ νὰ βοηθήσουν τὸ Βιετνὰμ στὴν ἀντίστασή του ἐνάντια στὴν ἀμερικάνικη ἐπίθεση. 'Ο κινέζικος λαὸς βοήθησε, βοηθάει καὶ θὰ βοηθήσει ἀπαφασιστικὰ καὶ δίχως ἐπιφύλαξη τὸ βιετναμέζικο λαὸ στὸ δίκαιο πατριωτικὸ ἀγώνα του ἐνάντια στὴν ἀμερικάνικη ἐπίθεση μέχρι ποὺ νὰ διωχθεῖ καὶ ὁ τελευταῖος ἀμερικάνος εἰσβολέας ἀπὸ τὸ ἐδαφός του.

Τὸ ἰμπεριαλιστικὸ στρατόπεδο καὶ τὸ ρεβιζιονιστικὸ μπλὸκ ἀποσυντίθενται συνεχῶς ἐνῶ οἱ παγκόσμιες ἐπαναστατικὲς δυνάμεις καὶ οἱ δυνάμεις τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ ἀναπτύσσονται ραγδαῖα. Αὐτὸ εἶναι τὸ κύριο χαρακτηριστικὸ τῆς σημερινῆς παγκόσμιας κατάστασης. Τὸ ἰμπεριαλιστικὸ καὶ ἀποικιακὸ σύστημα πλησιάζει πρὸς τὸ τέλος του καὶ οἱ ἡμέρες τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ εἶναι μετρημένες.

'Αγαπητοὶ σύντροφοι! 'Η ἐπαναστατικὴ ἑνότητα ποὺ ἔχει σφυρηλατηθεῖ ἀνάμεσα στὰ δύο κόμματά μας,ποὺεἶναι θεμελιωμένη στις μαρξισμὸ-λενινισμὸ καὶ στὸν προλεταριακὸ διεθνισμὸ καὶ ἡ ἀγωνιστικὴ φιλία ἀνάμεσα στοὺς δύο λαούς μας, ποὺ ἔχει τσιμενταρισθεῖ μέσα σὲ μακρόχρονους ἐπαναστατικοὺς ἀγῶνες ἄντεξαν στὴ δοκιμασία τοῦ ἐπαναστατικοῦ ἀγώνα καὶ εἶναι ἀκατάλυτες.

'Ο κινεζικὸς κι' ὁ ἰνδονησιακὸς λαὸς ἀλληλοϋποστηρίζονται συνεχῶς στοὺς ἀγῶνες τους ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμό, στὸν ἀποικισμὸ καὶ στὸ νεοαποικισμό. 'Ο κινέζικος λαὸς εὐγνωμονεῖ τὸν ἰνδονησιακὸ λαὸ γιὰ τὴν ἰσχυρὴ ὑποστήριξη ποὺ ἔδωσε στὴν Κίνα. 'Υποστηρίζουμε σταθερὰ τὸν ἰνδονησιακὸ λαὸ στὸν ἀγώνα του γιὰ τὴν ἐξάλειψη τῆς «Μαλαισίας» καὶ ὑποστηρίζουμε σταθερὰ τὴν ἰνδονησιακὴ κυβέρνηση καὶ τὸν ἰνδονησιακὸ λαὸ στὶς δίκαιες καὶ θαρραλέες ἐνέργειες ποὺ ἔχει ἀναλάβει ἐναντίον τοῦ ἀμερικάνικου καὶ ἀγγλικοῦ ἰμπεριαλισμοῦ.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας καὶ ὁ κινέζικος λαὸς θὰ ἀγωνισθοῦν πλάϊ-πλάϊ μὲ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας καὶ τὸν ἰνδονησιακὸ λαὸ γιὰ τὴν ὑπόθεση τῆς παγκόσμιας εἰρήνης, τῆς ἐθνικῆς ἀπελευθέρωσης, τῆς λαϊκῆς δημοκρατίας καὶ τοῦ σοσιαλισμοῦ καὶ γιὰ τὴ δημιουργία ἑνὸς νέου κόσμου χωρὶς ἰμπεριαλισμό, καπιταλισμὸ καὶ ἐκμετάλλευση ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπο.

Εὐχόμαστε εὐτυχία καὶ δύναμη στὴν 'Ινδονησία καὶ εὐημερία στὸ λαό της.

Ζήτω τὸ ἔνδοξο, τὸ μεγάλο καὶ ἡρωϊκὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας!

Ζήτω ἡ ἀγωνιστικὴ φιλία τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων καὶ τῶν λαῶν τῆς Κίνας καὶ τῆς 'Ινδονησίας!

Ζήτω ὁ μαρξισμὸς-λενινισμός!

● **ΓΙΑ ΤΑ 45 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ Κ.Κ. ΙΝΔΟΝΗΣΙΑΣ**

Νὰ ἐντείνουμε τὴν ἐπαναστατικὴ ἐπίθεση καὶ νὰ καταπολεμήσουμε, πρὶν ἀπ' ὅλα, τὰ «πέντε κακὰ»

λαϊκῶν ὀργανώσεων καὶ τῶν διαφόρων κύκλων ποὺ βρίσκονται μαζί μας ὅπως καὶ σὲ ὅλους ἐκείνους ποὺ ἔστειλαν χαιρετιστήρια μηνύματα στὸ Κ.Κ.Ι. μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐπετείου τῆς ἵδρυσής του, καὶ τοῦ προσφέρουν τὴν ὑποστήριξή τους γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ γιορτασμοῦ.

Θὰ ἤθελα νὰ ἐκφράσουν τὶς βαθειές μου εὐχαριστίες στὰ ἀδελφὰ κομμουνιστικὰ καὶ ἐργατικὰ κόμματα ποὺ ἔστειλαν ἀντιπροσώπους ἢ χαιρετιστήρια κυνήματα. Εὐχόμαστε στὰ ἀδελφὰ κομμουνιστικὰ καὶ ἐργατικὰ κόμματα ἀκόμα πιὸ μεγάλες ἐπιτυχίες στὴν ἐφαρμογὴ τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ στὴ δική τους χώρα, γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ἐπανάστασης στὴ χώρα τους καὶ στὸν κοινὸ ἀγώνα γιὰ τὴ συντριβὴ τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τὴν οἰκοδόμηση ἑνὸς νέου κόσμου χωρὶς ἐκμετάλλευση τοῦ ἑνὸς ἔθνους ἀπὸ ἄλλο ἔθνος καὶ τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ ἄνθρωπο.

Ἂν ὑπάρχει ἀκόμα φτώχεια στὴν Ἰνδονησία, αὐτὸ δὲν ὀφείλεται, ὅπως ἰσχυρίζονται οἱ ἰμπεριαλιστὲς καὶ οἱ λακέδες τους, γιατὶ «διέταξε ὁ Σοεκάρνο τὸ γιορτασμὸ τῆς δεύτερης ἐπετείου τῆς διάσκεψης τοῦ Μπαντούνγκ μὲ κάθε μεγαλοπρέπεια» ἢ «τὸ γιορτασμὸ τῆς ἐπετείου τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἰνδονησίας», ἀλλὰ γιατὶ ὑπάρχουν ὑπολείμματα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ φεουδαρχισμοῦ καὶ γιατὶ ὑπάρχουν γραφειοκράτες καπιταλιστὲς ὅπως καὶ οἱ διαβόλοι τῆς ὑπαίθρου. Ὁ ἰνδονησιακὸς λαὸς θὰ τοὺς σαρώσει ἀσφαλῶς.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας ἔκανε μεγάλες ἐκδηλώσεις μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς 45ης ἐπετείου τῆς ἵδρυσής του γιὰ νὰ χαιρετίσει καὶ νὰ στερεώσει τὶς μεγάλες νίκες τοῦ ἰνδονησιακοῦ λαοῦ, γιὰ νὰ ἀνεβάσει τὸν ἐπαναστατικὸ ἐνθουσιασμὸ γιὰ τὴ συνέχιση τῆς πάλης καὶ γιὰ νὰ ἐξαπολύσει ἀκόμα πιὸ ὁρμητικὲς ἐπαναστατικὲς ἐπιθέσεις σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς. Ἡ Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Ἰνδονησίας συνῆλθε στὴν 4η Ὁλομέλειά της τὴν παραμονὴ

Παραθέτουμε ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ λόγο ποὺ ἐκφώνησε ὁ Ντ. Ἀϊντίτ, Πρόεδρος τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἰνδονησίας, σὲ συγκέντρωση στὴ Τζακάρτα, μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς 45ης ἐπετείου τῆς ἵδρυσης τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς Ἰνδονησίας.

Ὁ Μπούνγκ Κάρνο βρίσκεται ἐδῶ μαζί μας γιορτάζοντας τὴν 45η ἐπέτειο τῆς ἵδρυσης τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἰνδονησίας. Αὐτὸ βυθίζει σὲ βαθειὰ θλίψη τοὺς ἰμπεριαλιστὲς καὶ τοὺς λακέδες τους. Οἱ σχέσεις ἀνάμεσα στὸ Σοεκάρνο καὶ στοὺς κομμουνιστές τρομάζουν τοὺς ἰμπεριαλιστὲς καὶ τοὺς λακέδες τους. Ὅπως ἔχει πεῖ ὁ ἴδιος ὁ Μπούνγκ Κάρνο, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας «εἶναι ἕνας συγγενής, ἕνας ἀδελφὸς ποὺ, ἂν πεθάνει, θὰ εἶναι μιὰ μεγάλη ἀπώλεια γιὰ μένα». Εἶναι ἐπίσης ὁ Μπούνγκ Κάρνο καὶ κανένας ἄλλος ποὺ τὸ 1962, ἀπηύθηνε στὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας τὴν ἀκόλουθη ἔκκληση: Ἂς προχωρήσουμε πρὸς τὰ ἐμπρός, ἂς συνεχίσουμε τὸ δρόμο μας, γιὰ νὰ πραγματοποιήσουμε μαζὶ τὴν ἰνδονησιακὴ ἐπανάσταση». Γεμάτοι ἀπὸ φιλικὰ αἰσθήματα ἀλλὰ καὶ μὲ μεγάλη συναίσθηση εὐθύνης, οἱ ἰνδονήσιοι κομμουνιστὲς ἀπάντησαν στὶς δηλώσεις καὶ στὴν ἔκκληση τοῦ Μπούνγκ Κάρνο. Οἱ σχέσεις ποὺ ὑπάρχουν ἀνάμεσα στὸν Πρόεδρο Σοεκάρνο καὶ τοὺς ἰνδονήσιους κομμουνιστὲς εἶναι εἰλικρινεῖς, εἶναι ἐκεῖνες ποὺ ὑπάρχουν ἀνάμεσα σὲ ἐπαναστάτες ποὺ πιστεύουν στὴν ἀλήθεια τοῦ μαρξισμοῦ καὶ ἐξυπηρετοῦν τὴν ὑπόθεση τῆς ἐπανάστασης.

Ἂν οἱ ἰμπεριαλιστὲς καὶ οἱ λακέδες τους μαίνονται γιὰ τὴ δράση μας, αὐτὸ εἶναι καλό. Αὐτὸ δείχνει πὼς ἔχουμε δίκιο καὶ πὼς οἱ ἐνέργειές μας εἶναι σωστές. Ἂν οἱ ἰμπεριαλιστὲς εὐχαριστιούνταν ἀπὸ τὴ δράση μας καὶ μᾶς ἐγκωμίαζαν, τότε αὐτὸ θὰ ἦτανε κακό!

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας ἐκφράζει μὲ ὅλη του τὴν καρδιὰ τὶς εὐχαριστίες του στὸν Πρόεδρο Σοεκάρνο γιὰ τὴν παρουσία του στὴ συγκέντρωση καὶ γιὰ τὸ λόγο ποὺ ἐκφώνησε, τοὺς ἡγέτες τῆς ἰνδονησιακῆς κυβέρνησης, τῶν τοῦ γιορτασμοῦ τῆς ἐπετείου. Στὴν Ὁλομέλεια αὐτή, οἱ ἰνδονήσιοι κομμουνιστὲς ἐπανέλαβαν τὴν ὁμόφωνη θέλησή τους νὰ ἐφαρμόσουν ἀκόμα πιὸ ἀποφασιστικὰ **τὴν ἐπαναστατικὴ γενικὴ γραμμὴ σὲ ἁρμονία μὲ τὴ θεωρία τοῦ** Πολιτικοῦ Μανιφέστου, δηλαδὴ νὰ πραγματοποιήσουν τὴν ἐθνικοδημοκρατικὴ ἐπανάσταση, μέσα ἀπὸ τὸ κανάλι τοῦ ἐθνικοῦ μετώπου ἔχοντας τὰν πυρήνα τὸ ΝΑΣΑΚΟΜ*, τοὺς ἐργάτες καὶ ἀγρότες σὰν σπονδυλικὴ στήλη καὶ τὶς Πέντε'Αρχὲς τῆς ἵδρυσης τοῦ Κράτους σὰν ἠθικὴ βάση καὶ νὰ προχωρήσουν πρὸς τὸν ἰνδονησιακὸ σοσιαλισμό. Στὰ πλαίσια τῆς ἐφαρμογῆς τῆς ἐπαναστατικῆς γενικῆς γραμμῆς, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας θὰ ἐντείνει τὴν ἐπαναστατικὴ του ἐπίθεση ποὺ κατευθύνεται πρὶν ἀπ' ὅλα ἐνάντια στὰ «Πέντε Κακά».

Ἂν θέλουμε νὰ οἰκοδομήσουμε τὴ χώρα μας μὲ κάθε ἀσφάλεια, ὀφείλουμε νὰ συντρίψουμε νὰ διαλύσουμε ὁλοκληρωτικὰ αὐτὸ τὸ νεοαποικιακὸ κατασκεύασμα —τὴ «Μαλαισία»— ποὺ σκαρώθηκε μὲ ἀπροκάλυπτο τρόπο γιὰ νὰ σταματήσῃ τὴν ἐπανάστασή μας. Δὲν ὑπάρχει ἄλλος δρόμος. Κατὰ συνέπεια, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας χαιρετίζει θερμὰ τὴν ἀπόφαση τοῦ Προέδρου Σοεκάρνο ποὺ ἀρνήθηκε νὰ πάει στὸ Τόκιο γιὰ νὰ συναντηθεῖ μὲ τὸν Ταγκοῦ Ἀμπτοὺλ Ραχμάν, ἀλλὰ παρέμεινε στοὺς κόλπους τοῦ ἰνδονησιακοῦ λαοῦ. Γιὰ τὴ συντριβὴ τῆς «Μαλαισίας» καὶ γιὰ νὰ δοθεῖ ἀπάντηση στὴν αὐξανόμενη ὑποστήριξη ποὺ δίνει ὁ ἀμερικάνικος καὶ ὁ

(*) Ἡ λέξη ΝΑΣΑΚΟΜ ἐκφράζει τὴν ἑνότητα ἀνάμεσα στὶς τρεῖς κύριες πολιτικὲς τάσεις τῆς ἰνδονησιακῆς κοινωνίας: **ΝΑΣ:** ἐθνικιστές. **Α:** θρησκευτικὲς ὁμάδες, **ΚΟΜ:** κομμουνιστές.

ἀγγλικὸς ἰμπεριαλισμὸς στὴ «Μ α λ α ι σ ί α», τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας ζητάει νὰ ἐφοπλισθοῦν οἱ ἐργάτες καὶ οἱ ἀγρότες. Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας εἶναι πεπεισμένο πὼς μόνο ὁ ὁπλισμένος λαός, καὶ ἰδιαίτερα οἱ ὁπλισμένοι ἐργάτες καὶ ἀγρότες, μποροῦν νὰ σταματήσουν τὴν εἰσβολὴ τῶν ἰμπεριαλιστικῶν δυνάμεων καὶ νὰ κάνουν νὰ χρεωκοπήσει κάθε ἐπίθεση ποὺ θὰ ἔφθαναν νὰ ἀποτολμήσουν. 'Ο ἐξοπλισμένος λαὸς θὰ φέρει τὶς ἰμπεριαλιστικὲς δυνάμεις σὲ μιὰ θέση ὅπου, ἢ δὲν θὰ μποροῦν νὰ πραγματοποιήσουν τὰ σχέδιά τους ἢ δὲ θὰ τοὺς ἀφήσει οὔτε στιγμὴ νὰ ἀνασάνουν. 'Ο ἀγώνας τοῦ βιετναμέζικου λαοῦ ἀποτελεῖ μιὰ ζωντανὴ ἀπόδειξη αὐτῆς τῆς ἀλήθειας.

Θὰ ἤθελα νὰ ἐπωφεληθῶ ἀπὸ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ γιὰ νὰ ἐκφράσω τὶς εὐχαριστίες μου στὸν Πρόεδρο Σοεκάρνο γιὰ τὴν ὑπόσχεση ποὺ ἔδωσε, δηλώνοντας πὼς θὰ ἐξοπλισθοῦν οἱ ἐργάτες καὶ οἱ ἀγρότες ἂν παραστεῖ ἀνάγκη.

"Αν θέλουμε νὰ ἱκανοποιήσουμε τὶς ἀνάγκες διατροφῆς ὁ ἀπαραίτητος προκαταρκτικὸς ὅρος εἶναι νὰ ἀπελευθερωθοῦν οἱ παραγωγικὲς δυνάμεις στὶς ἀγροτικὲς περιοχές. Δὲν ὑπάρχει ἄλλο μέσο. 'Υπὸ τὴν ἔννοια αὐτή, πρέπει νὰ ἀρχίσουμε τουλάχιστον νὰ ἐξαλείφουμε τοὺς διαβόλους τῆς ὑπαίθρου, δηλαδὴ 1) τοὺς γαιοκτήμονες ποὺ ἀρνοῦνται νὰ ἐφαρμόσουν τὸ βασικὸ ἀγροτικὸ νόμο καὶ τὸ νόμο σχετικὰ μὲ τοὺς ὅρους διανομῆς τῶν δημητριακῶν 2) τοὺς τοκογλύφους 3) τοὺς ἀγοραστὲς φυτειῶν 4) τοὺς γραφειοκράτες καπιταλιστὲς τῆς ὑπαίθρου 5) τοὺς αἰσχροκερδεῖς ἐνδιάμεσους 6) τοὺς ληστὲς τοῦ χωριοῦ καὶ 7) τοὺς διεφθαρμένους κρατικοὺς ὑπαλλήλους. Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας εἶναι ἀποφασισμένο νὰ δεθεῖ πιὸ στενὰ μὲ τοὺς ἀγρότες, νὰ τοὺς βοηθήσει νὰ τελειώσουν ὁλοκληρωτικὰ μὲ τοὺς διαβόλους τῆς ὑπαίθρου καὶ νὰ ἀνεβάσουν τὴν παραγωγή. "Αν οἱ διάβολοι τῆς ὑπαίθρου δὲν συντριβοῦν ἄμεσα καὶ ὁλοκληρωτικά, εἶναι ἀδύνατο νὰ τεθεῖ σὲ ἐφαρμογὴ μὲ ἐπιτυχία ἡ ἀπόφαση τῆς Προσωρινῆς Λαϊκῆς Συμβουλευτικῆς Συνέλευσης σχετικὰ μὲ τὴ στήριξη στὶς δικές μας δυνάμεις.

"Αν θέλουμε νὰ ἐξαλείψουμε ἀπὸ τὴν ἰνδονησιακὴ γῆ τὰ ὑπολείμματα τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ, ὀφείλουμε νὰ ξαπολύσουμε πιὸ ἐπίμονες καὶ ὁρμητικὲς ἐπιθέσεις ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό, τὸν παγκόσμιο διάβολο καὶ ἀρχηγὸ ὅλων τῶν ἰμπεριαλιστῶν. Δὲν ὑπάρχει ἄλλη λύση. Στὴ σημερινὴ παγκόσμια κατάσταση, θὰ ἦταν χοντροκομμένη κορωϊδία, νὰ ἀγωνίζεσαι ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ ἀλλὰ νὰ μὴν ἀγωνίζεσαι ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό.

Σήμερα, τὸ ἐπεῖγον καθῆκον τοῦ ἰνδονησιακοῦ λαοῦ εἶναι νὰ κατασχέσει καὶ νὰ ἐθνικοποιήσει ὅλες τὶς ἀμερικάνικες ἐπιχειρήσεις, συμπεριλαμβανομένων τῶν ἐπιχειρήσεων πετρελαίου, γιὰ νὰ ἀπαντήσουν στὴν «δραστήρια βοήθεια» τῶν ΗΠΑ στὴ «Μαλαισία» καὶ στὶς βάρβαρες ἐνέργειες ποὺ διαπράττουν ἐνάντια στὸν ἰνδονησιακὸ λαὸ καὶ στοὺς λαοὺς τῶν ἄλλων χωρῶν. 'Επιπλέον, ὁ ἰνδονησιακὸς λαὸς εἶναι ἀποφασισμένος νὰ δώσει μιὰ πιὸ θετικὴ καὶ πιὸ μεγάλη ὑποστήριξη μὲ τὶς ἄλλες προοδευτικὲς καὶ ἐπαναστατικὲς δυνάμεις, στοὺς λαοὺς ποὺ πολεμᾶνε σήμερα ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό, ὅπως στοὺς λαοὺς τῆς Δομινικανικῆς Δημοκρατίας, τοῦ Κονγκό, τῆς ΝΑ'Ασίας, καὶ ἰδιαίτερα στὸ βιετναμέζικο λαό, ἔτσι ὥστε νὰ ἐξαναγκασθοῦν οἱ ΗΠΑ νὰ φύγουν τὸ χρόνο αὐτὸ ἀπὸ τὸ Βιετνάμ.

"Αν θέλουμε νὰ ἀναπτύξουμε τὴν ἰνδονησιακὴ οἰκονομία μὲ ἕνα ὀρθὸ τρόπο καὶ νὰ ἀναπτύξουμε πρὶν ἀπ' ὅλα μιὰ προοδευτικὴ καὶ ἐπαναστατικὴ πολιτικὴ στὴ χώρα μας, ὀφείλουμε νὰ ἀντείνουμε τὴν ἐπαναστατικὴ ἐπίθεση ἐνάντια στὴν οἰκονομικὴ δυναστία τῶν γραφειοκρατῶν καπιταλιστῶν. Δὲν ὑπάρχει ἄλλη λύση. 'Από τὴν ἄποψη αὐτή, ἡ «ἱερὴ συμμαχία» ἀνάμεσα στοὺς γραφειοκράτες καπιταλιστές, τοὺς τροτσκιστὲς καὶ στοὺς ἰμπεριαλιστὲς πρέπει νὰ συντριβεῖ ὁλοκληρωτικά. Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας ἐκφράζει τὴ μεγάλη τοῦ ἐκτίμηση στὸν Πρόεδρο Σοεκάρνο καὶ στὴν ἰνδονησιακὴ κυβέρνηση γιὰ τὰ μέτρα ποὺ πῆραν ἐνάντια στὶς νέες τροτσκιστικὲς «φυσιογνωμίες» καὶ γιὰ τὴν κατάργηση τοῦ Κόμματος Μούρπα — ἀρχηγοῦ τοῦ «σώματος ὑποστήριξης τοῦ «σοεκαρνοϊσμοῦ».

"Αν θέλουμε νὰ συνεχίσουμε νὰ προχωροῦμε στὸ δρόμο τῆς ἐπανάστασης, ὀφείλουμε νὰ ἐξαπολύουμε ἀκατάπαυστα ἐπαναστατικὲς ἐπιθέσεις ἐνάντια στὸ σύγχρονο ρεβιζιονισμὸ καὶ νὰ συνεχίσουμε ταυτόχρονα τὴν πάλη μας ἐνάντια στὸ σύγχρονο δογματισμό. Δὲν ὑπάρχει ἄλλη λύση. Ο ἀγώνας ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμὸ θὰ εἶναι κούφια λόγια ἂν δὲν συνδέεται μὲ τὸν ἀγώνα ἐνάντια στὸν ὀππορτουνισμό. Τὴν παρούσα στιγμή, γιὰ τὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα καὶ γιὰ τὸ γενικὸ ἐπαναστατικὸ κίνημα σ' ὁλόκληρο τὸν κόσμο, ὁ πιὸ ἐπικίνδυνος ὀππορτουνισμὸς εἶναι ὁ σύγχρονος ρεβιζιονισμός. Γιορτάζοντας τὴν 45η ἐπέτειο τῆς ἵδρυσης τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος 'Ινδονησίας, οἱ ἰνδονήσιοι κομμουνιστὲς διακηρύσσουν τὴν ὁμόφωνη ἀπόφασή τους νὰ συνεχίσουν σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τὶς ἐπιθέσεις τους ἐνάντια στὸ σύγχρονο ρεβιζιονισμό. Μονάχα ἐνεργώντας κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας θὰ παραμένει ἐπαναστατικὸ καὶ θὰ διατηρήσει τὸ κῦρος του τόσο στὶς γραμμὲς τῆς ἐθνικῆς ἑνότητας ποὺ ἔχει πυρῆνα τὸ ΝΑΣΑΚΟΜ, ὅσο καὶ στὸ διεθνὲς κομμουνιστικὸ κίνημα.

Οἱ ἰνδονήσιοι κομμουνιστὲς θεωροῦν τὶς τρεῖς ἱερὲς ἀρχὲς τοῦ Προέδρου Σοεκάρνο, τὶς τρεῖς ἱερὲς ἀρχὲς τῆς ἐθνικῆς χειραφέτησης — πολιτικὴ κυριαρχία, ἐμπιστοσύνη στὶς δυνάμεις μας στὸν οἰκονομικὸ τομέα καὶ ἐθνικὸ πολιτισμὸ — σὰν ἕνα συστατικὸ μέρος τοῦ γενικοῦ τους προγράμματος. Οἱ τρεῖς αὐτὲς ἀρχὲς ἔγιναν τὰ βασικὰ συνθήματα τοῦ γιορτασμοῦ τῆς 45ης ἐπετείου τοῦ Κόμματος.

'Ο Μπούνγκ Κάρνο ἔδωσε στὸ λαὸ ἀποτελεσματικὰ ὅπλα γιὰ τὸν ἀγώνα· ἀνάμεσα σ' αὐτὰ εἶναι ἡ ἰδέα τοῦ ΝΑΣΑΚΟΜ, ἡ ἰδέα τῶν Πέντε 'Αρχῶν τῆς συγκρότησης τοῦ Κράτους, τὸ Πολιτικὸ Μανιφέστο ποὺ συνοδεύεται μὲ τὰ Πολιτικὰ μέτρα ποὺ σχετίζονται μὲ τὴν ἐφαρμογή του καὶ τέλος τὴν ἰδέα τῆς ἐμπιστοσύνης στὶς δικές του δυνάμεις ποὺ προβλήθηκε τὸ χρόνο αὐτό.

Σὲ ἁρμονία μὲ τὴ θεωρία τοῦ ΝΑΣΑΚΟΜ τοῦ Μπούνγκ Κάρνο, ὁ ἰνδονησιακὸς λαὸς ἀποδύθηκε σ' ἕναν ἀκούραστο ἀγώνα γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῆς θεωρίας τοῦ ΝΑΣΑΚΟΜ σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς. 'Η πραγματοποίηση τοῦ ΝΑΣΑΚΟΜ σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς εἶναι ὁ ἀπαραίτητος προκαταρκτικὸς ὅρος γιὰ τὴν ὑπεράσπιση καὶ τὴν ἀνάπτυξη τῆς πολιτικῆς κυριαρχίας, γιὰ τὴν πίστη στὶς δικές μας δυνάμεις στὸν οἰκονομικὸ τομέα καὶ γιὰ τὴν ἀνάπτυξη μιᾶς ἐθνικῆς ἑνότητας στὸν πολιτιστικὸ τομέα. 'Αποτελεῖ ἐπίσης τὸν ἀπαραίτητο προκαταρκτικὸ ὅρο γιὰ τὴν καλλίτερη ἐκτέλεση τῆς λαϊκῆς ἀπαίτησης γιὰ τὴ διάλυση τῆς «Μαλαισίας», γιὰ τὴν ἐνίσχυση τῆς ἐθνικῆς ἑνότητας, γιὰ μιὰ πιὸ μεγάλη ὑποστήριξη στὸν ἀπελευθερωτικὸ ἀγώνα τῆς Μαλαισίας καὶ τοῦ Νότιου Καλιμαντὰν καὶ γιὰ τὴ διάλυση τῆς «Μαλαισίας». 'Η πραγματοποίηση τοῦ ΝΑΣΑΚΟΜ σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς ἀποτελεῖ ἐπίσης τὸν ἀπαραίτητο προκαταρκτικὸ ὅρο γιὰ νὰ προωθήσουμε τὸν ἀγώνα τῶν νέων ἀνερχόμενων δυνάμεων ἐνάντια στὶς γερασμένες ἐγκαθιδρυμένες δυνάμεις καὶ γιὰ τὴ προώθηση τοῦ ΝΑΣΑΚΟΜ στὸ διεθνὲς πεδίο. Θὰ ἀρχίσουμε νὰ κάνουμε πραγματικότητα τὸ ΝΑΣΑΚΟΜ στὸ διεθνὲς πεδίο συγκαλώντας τὸν προσεχῆ χρόνο μιὰ διάσκεψη τῶν νέων ἀνερχόμενων δυνάμεων.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας δὲν εἶναι ἀπομονωμένο στὸν ἀγώνα ποὺ διεξάγει ἐνάντια στοὺς ἐχθροὺς τοῦ ἰνδονησιακοῦ λαοῦ: τὸν ἰμπεριαλισμό, τὸ φεουδαρχισμό, τὸ γραφειοκρατικὸ καπιταλισμὸ καὶ τὸν κομπραδόρικο καπιταλισμό. Χάρη στὴν πίστη του στὴν ἰδέα τοῦ ΝΑΣΑΚΟΜ, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας ἔχει καλοὺς συντρόφους στὸν ἀγώνα, ἀνάμεσα στοὺς ἐθνικιστὲς καὶ τοὺς πιστούς. Χάρη στὴν πίστη του στὸ μαρξισμὸ-λενινισμὸ καὶ στὸν προλεταριακὸ διεθνισμό, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα 'Ινδονησίας ἀπολαμβάνει τὴν ὑποστήριξη τῶν μαρξίστικῶν-λενινιστικῶν κομμάτων καὶ τῶν ἐπαναστατικῶν καὶ προοδευτικῶν κινημάτων ὅλου τοῦ κόσμου.

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς 45ης ἐπετείου τῆς ἵδρυσης τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος 'Ινδονησίας, οἱ ἰνδονήσιοι κομμουνιστές, θεωροῦμε ἀναγκαῖο νὰ ἐπαναλάβουμε τὴν ἀποφασιστι-

('Η συνέχεια στὴ σελ. 64)

★ ΣΟΥΝ ΤΣΙΝ-ΛΙΝ

ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΓΕΝΕΕΣ ΑΚΛΟΝΗΤΑ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΕΣ

Ἡ σκηνὴ ξετυλίγεται στὸ ὑψίπεδο τοῦ Νταρχάν, στὴν ἐσωτερικὴ Μογγολία. Βρισκόμαστε στὶς 9 τοῦ Φλεβάρη 1964. Μιὰ δυνατὴ χιονοθύελλα ξέσπασε στὴν περιοχή. Δύο ἀδελφές, ἡ Λόνγκ-μέϊ καὶ ἡ Γιοὺ-ζονγκ, ἕνδεκα καὶ ἐννιὰ χρονῶν ἡ κάθε μιά, χωρὶς ν' ἀσχοληθοῦν γιὰ τὴν ἀτομική τους ἀσφάλεια, παλεύουν ἐνάντια στὴν θύελλα καὶ σώζουν τὸ κοπάδι ἀπὸ πρόβατα, ποὺ τοὺς ἔχουν ἐμπιστευθεῖ. Μιὰ μέρα καὶ μιὰ νύχτα ἀργότερα τὶς ξαναβρίσκουν, μισοπαγωμένες, ἀλλὰ εὐτυχισμένες γιατὶ διαφύλαξαν σῶα καὶ ἀβλαβῆ τὰ ζῶα τους.

Τὸ ἡρωϊκὸ κατόρθωμα τῆς Λούνγκ-μέϊ καὶ τῆς Γιοὺ-ζόνγκ, ποὺ ἔβαλαν τὸ συμφέρον τῆς ὁλότητας πάνω ἀπ' τὸ ἀτομικο συμφέρον, προκάλεσε τὸ θαυμασμὸ ὅλης τῆς χώρας. Τοὺς δώσανε τὸν τίτλο «Ἡρωϊκὲς ἀδελφές τῆς στέπας». Στὴ σημερινὴ Κίνα, ἡ ἱστορία αὐτὴ εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς τόσες ἄλλες ποὺ θὰ μπορούσαμε ν' ἀναφέρουμε, γιὰ νὰ δείξουμε τὸ σημερινὸ πρόσωπο τῶν παιδιῶν μας. Γεννήθηκαν σὲ μιὰ ἡρωϊκὴ γῆ, καὶ ἔχουν ἀπὸ τὰ γεννοφάσκια τους τὴν προσεκτικὴ φροντίδα τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος καὶ τῆς Λαϊκῆς Κυβέρνησης. Κατὰ τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς τους, ἡ κοινωνία καὶ οἱ γονεῖς ἀπὸ κοινοῦ φροντίζουν ἔτσι γιὰ τὴν ἀνάπτυξή τους καὶ τὴν ἀγωγὴ τους, γιὰ νὰ τοὺς δώσουν τὴν δυνατότητα ν' ἀποτελέσουν μιὰ νέα γενεὰ γεμάτη ἰδεώδη καὶ ἀποφασιστικότητα. «Νὰ σπουδάζεις μὲ ἐπιμέλεια, καὶ γλήγορα νὰ καλλιτερεύσεις τὸν ἑαυτό σου». Φυλάττοντας μέσ' τὴν καρδιά τους τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Μάο-Τσὲ-Τούνγκ, τὸ κινεζόπουλα συνειδητὰ ἀποφασίζουν νὰ γίνουν ἐπαναστάτες ἀγωνιστές, ἱκανοὶ ν' ἀντιμετωπίσουν καὶ τοὺς ἀνέμους καὶ τὶς θύελλες καθὼς καὶ τὶς ὑπευθυνότητες τῆς καθημερινῆς ζωῆς.

● ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΩΣ ΤΟ ΤΕΛΟΣ

Κάτω ἀπ' τὴν καθοδήγηση τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος καὶ τοῦ προέδρου Μάο, ὁ κινέζικος λαὸς ἀπελευθερώθηκε καὶ θεμελείωσε τὴν Λαϊκὴ Δημοκρατία, ἀφοῦ ἀντιμετώπισε ἀμέτρητες δυσκολίες, διεξήγαγε πολυάριθμους ἀγῶνες καὶ τσάκισε τὸν ἰμπεριαλισμό, τὸν φεουδαρχισμὸ καὶ τὸν γραφειοκρατικὸ καπιταλισμό, ὅπως τὸ διακήρυξε ὁ πρόεδρος Μάο: «Ἡ κατάκτηση τῆς νίκης σ' ὅλη τὴ χώρα εἶναι μόνο τὸ πρῶτο βῆμα μιᾶς μακρυνῆς πορείας δεκάδων χιλιάδων λί.» Μᾶς περιμένει καὶ ἁπλώνεται σήμερα μπροστά μας ἕνας δρόμος πιὸ μακρυνὸς ἀκόμα, ὅπου θ' ἀντιμετωπίσουμε μεγαλύτερες ἀκόμα δυσκολίες, ἐνῶ συμπληρόνουμε τὴν σοσιαλιστικὴ μας ἐπανάσταση, διευθύνουμε καλὰ τὴν σοσιαλιστικὴ ἀνοικοδόμηση καὶ οἰκοδομοῦμε μιὰ νέα χώρα. Ἡ μόρφωση καὶ ἡ ἐκπαίδευση τῶν παιδιῶν μας εἶναι ἀπὸ τὰ σημαντικὰ καθήκοντα τῆς ἐπανάστασης καὶ τῆς σοσιαλιστικῆς διαπαιδαγώγησης. Γιὰ νὰ μπορέσουν τὰ παιδιά μας νὰ πάρουν στὰ χέρια τους τὴν ὑπόθεση τῆς ἐπανάστασης καὶ νὰ διαφυλάξουν τὶς κατακτήσεις τοῦ σοσιαλισμοῦ, πρέπει νὰ τὰ ὁπλίσουμε ἠθικὰ καὶ φυσικά, γιὰ νἄναι σὲ θέση ν' ἀντιμετωπίσουν τὶς δοκιμασίες ποὺ τὰ περιμένουν. Μόνον ἐνεργώντας κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κάνουμε ἀδύνατη τὴν ἐπιστροφὴ τοῦ καπιταλισμοῦ στὴν χώρα μας, καὶ μόνον ἔτσι οἱ μελλοντικὲς πέντε ἢ δέκα γενεὲς θἄχουν τὸ ἐπαναστατικὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἐπαναστατικὴ σκέψη ποὺ εἶναι ἀναγκαῖα γιὰ νὰ ὁδηγήσουμε τὴν Κίνα πρὸς τὸν Κόμμουνισμό.

Εἶναι ἀπαράδεκτος, ὕστερα ἀπὸ τόσες καὶ τόσες θυσίες ποὺ ἔκανε ὁ ἐργαζόμενος λαός μας γιὰ νὰ φθάσει στὴν ἐξουσία, νὰ χάσουμε τὴν ἐξουσία αὐτή, ἐπειδὴ παραμελήσαμε νὰ κάνουμε γνωστὲς στὶς ἀνερχόμενες γενεὲς τὶς θυσίες ἐκεῖνες ποὺ εἶταν τὸ τίμημα τῆς νίκης αὐτῆς. Θὰ εἶταν μιὰ πλάνη καὶ θὰ ἔβλαπτε τὴν μελλοντικὴ εὐτυχία τους, ἂν σκεπτόμαστε ἀποκλειστικὰ τὴν τωρινὴ εὐτυχία, ἂν τοὺς μιλᾶμε μόνο γιὰ τὸν «εἰρηνικὸ ἥλιο» καὶ γιὰ τὸν «φωτεινὸ γαλάζιο οὐρανό». Αὐτὸ θἄταν σὰν νὰ στρώνουμε τὸν δρόμο γιὰ τὴν παλινόρθωση ὅλων τῶν κακῶν τῆς παληᾶς κοινωνίας. Αὐτὸ θἄταν μιὰ τάση φεβιζιονιστικὴ ποὺ θὰ προκαλοῦσε ἀτέλειωτα κακὰ καὶ δυστυχίες στοὺς νέους αὐτοὺς ὅταν θὰ γίνουν ἔφηβοι. Ὄχι πῶς δὲν θὰ θέλαμε τὸν εἰρηνικὸ ἥλιο καὶ τὸν καθαρὸ καὶ γαλάζιο οὐρανὸ γιὰ τὰ παιδιά μας, μὰ ἡ πραγματικότητα εἶναι διαφορετική: καὶ ὁ ἥλιος καὶ ὁ οὐρανὸς εἶναι σκοτεινιασμένοι ἀπὸ τὰ μαῦρα σύννεφα ποὺ συσσωρεύουν οἱ ἰμπεριαλιστὲς καὶ οἱ ἀντιδραστικοὶ ὅλου τοῦ κόσμου. Τὸ συμπέρασμα τὸ μοναδικὸ ποὺ βγαίνει ἀπ' τὴν τρέχουσα κατάσταση, εἶναι ἡ ἀπόλυτη ἀνάγκη νὰ μάθουμε τὰ παιδιά μας νὰ διαβλέπουν τοὺς ἐπικείμενους κινδύνους, νὰ παραμένουν σταθερὰ καὶ νὰ καταδιώκουν τὰ μαῦρα αὐτὰ σύννεφα.

● ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΗ ΔΙΑΠΑΙΔΑΓΩΓΗΣΗ

Ἡ διαπαιδαγώγηση τῶν παιδιῶν μας ἔχει φυσικὰ ταξικὸ χαρακτήρα. Οἱ σύγχρονοι ρεβιζιονιστὲς διακηρύσσουν: «Οἱ καρδιὲς τῶν γυναικῶν εἶναι οἱ ἴδιες στὸν κόσμο ὁλόκληρο», «καὶ τὰ ἴδια προβλήματα ἀπασχολοῦν ὅλες τὶς μητέρες». Ὅταν τὸ ἐξετάσουμε ὅμως αὐτὸ ἀπὸ πιὸ κοντά, θὰ δοῦμε πὼς εἶναι τελείως ἐσφαλμένο! Στὶς κοινωνίες ὅπου ὑφίστανται τάξεις καὶ ἡπάλη τῶν τάξεων, οἱ μητέρες ποὺ ἀνήκουν σὲ διαφορετικὲς τάξεις βλέπουν διαφορετικὰ τὸ μέλλον τῶν παιδιῶν των. Μιὰ ἐπαναστάτρια μητέρα θέλει τὰ παιδιὰ της νὰ εἶναι ἀγωνιστὲς ποὺ θυσιάζουν τὰ πάντα γιὰ τὴν ὑπόθεση τοῦ λαοῦ. Ἡ γυναῖκα ἑνὸς ἁπλοῦ βοσκοῦ τῆς ἐσωτερικῆς Μογγολίας εὔχεται νὰ δεῖ τὰ παιδιά της ν' ἀκολουθοῦν τὰ διδάγματα τοῦ Μάο, ν' ἀγαποῦν τὴν λαϊκὴ κοινότητα καὶ ν' ἀγωνίζονται ἄφοβα γιὰ τὸ καλὸ τῆς ὁλότητας. Ἀπ' τὴν ἄλλη πλευρά, ἡ γυναῖκα ἑνὸς παληοῦ γαιοκτήμονα, θὰ πηγαίνει νὰ δείχνει στὰ παιδιά της τὰ χωράφια ποῦ εἶταν ἀτομικὴ ἰδιοκτησία τῆς οἰκογένειας πρὶν τὴν ἀγροτικὴ μεταρύθμιση, γεννώντας ἔτσι ἕνα αἴσθημα ἐκδίκησης καὶ ταξικοῦ μίσους.

Πῶς εἶναι δυνατὸν οἱ ἰδέες τῶν μανάδων νὰ μὴν ἀντανακλοῦν τὴν ταξικὴ τους ἄποψη; Ξέρουμε πολὺ καλά, πῶς ἂν καὶ οἱ πρώην ἰδιοκτῆτες τῶν μέσων τῆς παραγωγῆς στὴν παληὰ κοινωνία, ἔχασαν τὴν ἰδιοκτησία τους, ἐν τούτοις ὁ τρόπος τῆς ζωῆς των καὶ οἱ ἀντιλήψεις γιὰ τὸν κόσμο ἐξακολουθοῦν νὰ ἐξασκοῦν τὴν ἐπίδρασή τους. Ἡ ἐλπίδα τους, ποὺ διατηρεῖ πάντα τὴν ζωντάνια της, εἶναι πὼς χάρη σ' αὐτὴν θὰ μπορέσουν νὰ ξανάλθουν στὴν ἐξουσία καὶ νὰ ζοῦν ξανὰ μὲ τὴν ἐργασία τῶν ἄλλων. Κάθε τάξη ἀνα-

τρέφει τὰ παιδιά της μέσα στὴν ταξικὴ της ἰδεολογία. Πρέπει νὰ ἐπαγρυπνοῦμε ἀπέναντι στὶς παληὲς ἐκμεταλλεύτριες τάξεις ποὺ καραδοκοῦν τὴν εὐκαιρία γιὰ νὰ δηλητηριάσουν τὸ πνεῦμα τῆς νεολαίας μας, στὴν ὁποία πρέπει νὰ παραδόσουμε τὴν ἱερὰ σημαία τῆς ἐπανάστασης καὶ νὰ ἐναποθέσουμε τὴν διαφύλαξη τῶν συμφερόντων τῆς χώρας μας καὶ τοῦ λαοῦ μας.

● ΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΟΥΜΕ ΤΟ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΤΟΥ ΛΕΪ ΦΕΝΓΚ

Οἱ ἐργαζόμενοι πρέπει νὰ διαπαιδαγωγοῦν τὰ παιδιά τους μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐργατικῆς τάξης. Οἱ νέοι μας πρέπει νὰ εἶναι ἱκανοὶ νὰ βλέπουν ὅλα τὰ πράγματα καὶ νὰ κρίνουν τὰ γεγονότα ἀπὸ ταξικὴ ἄποψη, γιὰ νὰ ξέρουν οἱ ἴδιοι τὶ πρέπει νὰ ἀγαποῦν καὶ τὶ πρέπει νὰ μισοῦν, γιὰ νὰ μποροῦν νὰ θέτουν τὴν ἐπαναστατικὴ τους ἀντίληψη τῆς ζωῆς καὶ τὸ ἀγωνιστικὸ των πνεῦμα στὴν ὑπηρεσία τῆς ὑπεράσπισης καὶ προώθησης τῶν συμφερόντων τοῦ λαοῦ. Σήμερα οἱ νέοι μας, κι' αὐτοὶ ἀκόμα οἱ νεώτεροι, γνωρίζουν τὴν ζωὴ τοῦ Λέϊ-Φένγκ καὶ καταλαβαίνουν τὴν σημασία τῆς ζωῆς αὐτῆς. Θέλουν ν' ἄχουν γιὰ παράδειγμα τὴ ζωὴ τοῦ «Θείου Λέϊ Φένγκ». Αὐτὸ ἀποτελεῖ ταξικὴ διαπαιδαγώγηση. 'Ο Λέϊ-Φένγκ κατάγονταν ἀπ' τὸν ἐργαζόμενο λαό, καὶ σ' αὐτὸν ἀφιέρωσε ὅλη του τὴν ζωή.

Τὰ παιδιά μας ξέρουν πῶς ὁ Λέϊ Φένγκ γεννήθηκε ἀπὸ οἰκογένεια πτωχῶν χωρικῶν, πρὶν τὴν ἀπελευθέρωση. 'Ο πατέρας του πέθανε ἀπ' τὶς συνέπειες τῶν βασανιστηρίων ποὺ τοῦ ἐπέβαλαν οἱ γιαπωνέζοι ἐπιδρομεῖς καὶ οἱ Κουομιντανικοί. Τὴν ἄλλη χρονιὰ πέθαναν ὁ μεγάλος του ἀδελφὸς καὶ ὁ μικρότερος ἐπίσης, ὁ πρώτος μάλιστα ἀπὸ φυματίωση ποὺ ἄρπαξε ὅταν ἐργαζόταν σὰν ἐργατόπαιδο σ' ἕνα ἐργοστάσιο. 'Η μητέρα του αὐτοκτόνησε ὕστερα ἀπὸ ἕνα βίαιο συγκινησιακὸ σὸκ. 'Ο Λέϊ Φένγκ ἦταν τότε μόλις ἑπτὰ ἐτῶν, ἀλλὰ εἶταν ὑποχρεωμένος νὰ κόβει ξύλα σ' ἕνα λόφο, γιὰ νὰ μπορέσει νὰ ζήσει. Τὰ χέρια του εἶχαν τρεῖς βαθειὲς οὐλὲς ἀπὸ πληγὲς ποὺ τοῦ προξένησε ἡ γυναίκα ἑνὸς γαιοκτήμονα μ' ἕνα κλαδευτήρι γιατὶ τὸν βρῆκε μέσα στὰ κτήματά της. 'Ο Λέϊ Φένγκ εἶταν 9 ἐτῶν τὴν στιγμὴ τῆς 'Απελευθέρωσης. 'Η Λαϊκὴ Κυβέρνηση τοὔδωσε γιατρὸ καὶ ροῦχα. Αὐτὰ εἶταν τὰ πρῶτα καλὰ ροῦχα ποὺ φόρεσε στὴν ζωή του. Παρὰ τὴ νεαρὴ ἡλικία του, ἡ πεῖρα του ἦταν τόσο μεγάλη ποὺ κατάλαβε ἀμέσως τὶς ἀλλαγὲς ποὺ γίνονταν. Στὴν ἀγροτικὴ μεταρρύθμηση, πῆρε μέρος στοὺς ἀγώνες κατὰ τῶν γαιοκτημόνων, ἐκθέτοντας τὰ ἀτομικά του παράπονα καὶ μοιράζοντας τὰ ἀγαθὰ ποὺ εἶχαν ἀποχτήσει παράνομα οἱ γαιοκτήμονες ὅταν διανέμονταν στοὺς φτωχούς. Ἔπειτα τὸν βοήθησαν νὰ μπεῖ στὸ σχολειό. 'Αργότερα θὰ βροῦμε στὸ ἡμερολόγιο τοῦ Λέϊ Τένγκ αὐτὸν τὸν συλλογισμό. «Σώθηκα μὲ τίμημα τὴν ζωὴ καὶ τὸ αἷμα τῶν πιὸ ἡλικιωμένων ἀπὸ μένα ἐπαναστατῶν. Τὸ μεγάλο Κομμουνιστικὸ Κόμμα καὶ ὁ πρόεδρος Μάο μ' ἔχουνε σώσει. Θὰ ὑπακούω πάντοτε στὸ Κόμμα. Τὸ παρελθὸν θὰ παραμείνει πάντα χαραγμένο στὴν μνήμη μου. Εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ ἀφιερώσω ὅλη μου τὴν ζωὴ στὴν ὑπόθεση τοῦ κομμουνισμοῦ.»

Κατ' ἀπ' τὴν καθοδήγηση τοῦ Κόμματος, ὁ Λέϊ Φένγκ ἔγινε ἕνας μεγάλος μαχητὴς στὴν ὑπηρεσία τῆς τάξης του. Τὰ παιδιὰ ὅλης τῆς χώρας πέρνουν γιὰ παράδειγμα τὴν φωτεινὴ καὶ καθαρὴ στάση του στὴν ταξικὴ πάλη, καὶ τὸ πνεῦμα του καὶ ὑπόσχονται νὰ ὑπηρετήσουν μ' ὅλη τους τὴν καρδιὰ τὸν κινέζικο λαὸ καὶ τοὺς λαοὺς ὅλου τοῦ κόσμου. 'Εμπνεόμενοι ἀπὸ τὸ παράδειγμα τοῦ Λέϊ Φένγκ, οἱ νέοι μας ἔχουν ἐκπληρώσει ἀναρίθμητες καλὲς πράξεις.

'Ο Βάνγκ Κὶ-Τσοῦ, πιονιέρος τοῦ Τατόνγκ, τῆς ἐπαρχίας Σανσί ἔσυσε ἕνα παιδάκι τεσσάρων ἐτῶν ποὺ βρίσκονταν πάνω στὴν σιδηροδρομικὴ γραμμὴ τὴν στιγμὴ ποὺ ἔρχονταν ἡ ταχεῖα. 'Αρνήθηκε κάθε ἔπαινο γιὰ ὅτι ἔκανε καὶ εἶπε: «Ἔκαμα ἁπλῶς τὸ καθῆκον μου. 'Εὰν κανεὶς ἀνταμείβεται γιὰ ὅτι κάνει, τότε δὲν βοηθάει πραγματικὰ τὸν πλησίον του». 'Αργότερα, ὅταν ἡ Ἕνωση τῆς Νεολαίας τῆς Διεύθυνσης τῶν Σιδηροδρόμων τοῦ Πεκίνου ἐπέδωσε στὸν νεαρὸν Βάνγκ ἕνα δίπλωμα τιμῆς καὶ ἕνα βραβεῖο. Αὐτὸς τήρησε τὴν ἄποψή του καὶ ἀναφερόμενος στὸν Λέϊ Φένγκ ἐδήλωσε: «'Η τιμὴ προέρχεται ἀπ' τὴν ὁλότητα καὶ πρέπει νὰ ἐπανέλθει στὴν ὁλότητα». Μ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα, παρέδωσε ὅτι εἶχε πάρει στὴν ὁμάδα τῶν Πιονιέρων. 'Αφ' ὅτου εἶχε ἀκούσει νὰ μιλᾶν γιὰ τὸν Λέϊ Φένγκ, πᾶνε τώρα δυὸ χρόνια, ὁ Βάνγκ προσπαθοῦσε νὰ ἐνεργεῖ ὅπως ὁ Λέϊ Φένγκ σ' ὅλες τὶς περιπτώσεις, δίνοντας πάντα προτεραιότητα στὸ ὁμαδικὸ συμφέρον. Ἔλεγε: «'Ο θεῖος Λέϊ Φένγκ εἶταν ἕνας ἐνήλικος καὶ ἐγὼ εἶμαι ἕνα παιδί. Τὰ πράγματα ποὺ ἡμεῖς ἐκπληρώνουμε μπορεῖ νὰ διαφέρουν ὡς πρὸς τὴν σπουδαιότητά τους, μὰ ἡ ἰδέα ποῦ ἐξυπηρετεῖ τὸν λαὸ εἶναι ἀπόλυτα ἡ ἴδια. Ἂν ἐνεργῶ ἔτσι τώρα ποὺ εἶμαι παιδί, θὰ μπορέσω, ὅταν θὰμαι μεγάλος νὰ ὑπηρετήσω τὸν λαὸ ὅπως τὸ καμε ὁ θεῖος Λέϊ Φένγκ»

Νὰ, ἕνα ἄλλο παράδειγμα: δυὸ παιδιὰ τῆς Σαγκάης βρῆκαν κατὰ γῆς μιὰ ἀπόδειξη παραλαβῆς σ' ἕνα ὑποκατάστημα τῆς Λαϊκῆς Τραπέζης. Τὴν παρέδωσαν στὸν ὑπάλληλο καὶ ἔφυγαν. 'Η τράπεζα βρῆκε τὸν δικαιοῦχο τῆς ἀπόδειξης, ἀλλ' ὅταν αὐτὸς ἠθέλησε νὰ εὐχαριστήσει τὰ παιδιά, δὲν μπόρεσε νὰ τὰ βρεῖ. Ἔγινε ἔρευνα στὰ Σχολεῖα Στοιχειώδικης 'Εκπαίδευσης τῆς συνοικίας, ἀλλὰ ἡ μόνη ἀπάντηση εἶταν: 'Εδῶ καὶ ἀρκετὸ καιρό, ὅλα τὰ παιδιὰ ἐμπνέονται ἀπ' τὸ παράδειγμα τοῦ Λέϊ Φένγκ καὶ τέτοιες περιπτώσεις εἶναι συχνές. Κανεὶς δὲν διηγεῖται τὴν καλὴ πράξη ποὺ ἔκανε πρὶν ἀπὸ λίγο, καὶ γιαὐτὸ μᾶς εἶναι ἀδύνατο νὰ σᾶς βοηθήσουμε νὰ βρεῖτε τὰ δυὸ αὐτὰ παιδιά!».

● ΜΕΡΗ ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΥΝΟΛΟΥ

Αὐτὸ δείχνει πόσο βαθειὰ εἶναι ἡ ἐπίδραση τῆς ταξικῆς διαπαιδαγώγησης στὴν συνείδηση τῶν παιδιῶν μας. Προσπαθοῦν νὰ γίνουν ὅπως τὸ ἔλεγε ὁ Λέϊ Φένγκ, μιὰ «ἀνεξίτηλη βίδα». Ὅσο περισσότερες θὰ εἶναι οἱ τέτοιες βίδες ποὺ θὰ ἔχουμε, τόσο πιὸ γρήγορα θὰ πᾶει πρὸς τὰ μπρὸς ἡ ἀτμομηχανὴ τῆς ἐπανάστασης καὶ τόσο περισσότερο θὰ σταθεροποιοῦνται τὰ θεμέλια τῆς ἐπανάστασης. Ὑπάρχουν μερικοὶ ποὺ βρίσκουν γελοία τὴν σύγκριση αὐτὴ ἑνὸς ἀνθρώπου μὲ μιὰ βίδα. 'Αλλὰ δὲν πρέπει νὰ ξεγελοιόμαστε, αὐτὰ εἶναι κακοήθειες τῶν σύγχρονων ρεβιζιονιστῶν ἐνάντια στὸν ἐπαναστατικὸ λαό. Πραγματικά, αὐτὸς εἶναι ἕνας τρόπος νὰ κρίνει κανεὶς τὴν ζωὴ μὲ ἀστικὴ κοσμοαντίληψη, κρίση ἀστικὴ ποὺ φοβᾶται πάνω ἀπ' ὅλα τὴν ἀντίληψη τῶν ὁμαδικῶν προσπαθειῶν καὶ τοῦ ὁμαδικοῦ συμφέροντος καὶ ποὺ φοβᾶται πρὸ πάντων τὴν ὁμαδικὴ ἰδιοκτησία τῶν μέσων παραγωγῆς. Δὲν μποροῦμε νὰ παραλείψουμε τὴν παρατήρηση πὼς τὰ γέλοια αὐτὰ ἔρχονται ἀκριβῶς ἀπὸ κεῖ, ὅπου οἱ νέοι καὶ τὰ παιδιὰ ἔχουν σοβαρὰ διαφθαρεῖ ἀπ' τὸν ἀμερικάνικο τρόπο ζωῆς κ' ἀπ' τὶς θεωρίες τῶν ρεβιζιονιστῶν. Τὸ ἄμεσο κέρδος καὶ ἡ προσωπικὴ εὐχαρίστηση ἔχουν τὴν προτεραιότητα πάνω σ' ὅλα τὰ ἄλλα, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ἠθικὴ κατάπτωση. Ἂν οἱ δικοί μας νέοι εἶναι «βίδες», οἱ δικοί τους νέοι, στὸν τόπο τους, κινδυνεύουν πάρα πολὺ νὰ μεταμορφωθοῦν σὲ σκουριά. 'Αλλὰ δὲν εἶναι τὰ παιδιὰ ποὺ πρέπει νὰ καταδικάσουμε. Φταῖνε οἱ ἐνήλικοι ποὺ μὲ τὶς ρεβιζιονιστικὲς ἀντιλήψεις τους ὁδήγησαν τοὺς νέους στὸν δρόμο αὐτόν, ἀντὶ νὰ τοὺς βάψουν γιὰ νὰ γίνουν τὸ καλύτερο ἀτσάλι, παντοῦ ὀφέλιμο καὶ ἀναλλοίωτο σ' ὅποιες δήποτε δοκιμασίες κι' ἂν τοὺς ἐπιφυλάξει ἡ ζωή.

● ΑΓΑΠΗ ΠΡΟΣ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ ΛΑΟ

'Η πολιτικὴ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος σχετικὰ μὲ τὴν διαπαιδαγώγηση ἔχει σᾶν σκοπὸ της νὰ διαμορφώσει ἐργάτες προικισμένους μὲ γνώση καὶ μὲ συνείδηση σοσιαλιστική. 'Ο ἀντικειμενικὸς σκοπὸς εἶναι διαμετρικὰ ἀντίθετος πρὸς τὶς ἀστικὲς ἀρχὲς διαπαιδαγώγησης ποὺ ὁδηγοῦν στὸν ἀνταγωνισμὸ ἀνάμεσα στὴν γνώση καὶ τὴν δουλειὰ τοῦ χεριοῦ. Ὅσοι εἶναι ἀρκετὰ εὐτυχεῖς γιὰ νὰ ἔχουν μιὰ μόρφω-

ση, ἀφιερώνονται μόναδικὰ στὴν μελέτη. Ἔτσι, σπουδάζοντας, μεταβάλλονται σὲ διανοούμενους καὶ κατὰ συνέπεια δὲν ἀσχολοῦνται πιὰ μὲ τὴν δουλειὰ τοῦ χεριοῦ. Ὁ σκοπὸς εἶναι λοιπὸν νὰ σχηματισθεῖ ἕνας κῦκλος ἀριστοκρατῶν τοῦ πνεύματος ποὺ κυριαρχοῦν ἔπειτα πάνω στὸν ἐργαζόμενο λαό, μονοπολώντας τὴν κουλτούρα καὶ τὴν γνώση γιὰ νὰ ὑπηρετήσουν τὴν πολιτικὴ τῆς ἀστικῆς τάξης. Ὁ δικός μας ἀντικειμενικὸς σκοπός, εἶναι νὰ δημιουργήσουμε τὶς ἀναγκαίες συνθήκες γιὰ τὴν οἰκοδόμηση τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ γιὰ νὰ τὸ κάνουμε αὐτό, πρέπει ἡ γνώση καὶ ἡ δουλειὰ τοῦ χεριοῦ νὰ εἶναι στενὰ συνταιριασμένα, πρέπει οἱ ἐργαζόμενες μάζες νὰ ἀνέβουν πνευματικὰ σὲ ἐπίπεδο διανοουμένων καὶ οἱ διανοούμενοι νὰ γίνουν καὶ ἐργαζόμενοι ποὺ νὰ ἔχουν ἕνα ψηλὸ βαθμὸ προλεταριακῆς συνείδησης. Πολλαπλασιάζοντας τὸν ἀριθμὸ τοῦ νέου αὐτοῦ τύπου ἀνθρώπου, θὰ μικρήνουμε βαθμιαία τὴν ἀπόσταση ποὺ ὑπάρχει ἀνάμεσα στὴν πνευματικὴ δουλειὰ καὶ τὴν δουλειὰ τοῦ χεριοῦ. Κι' ἐπειδὴ σκεπτόμαστε ἔτσι, γιαὐτὸ ἐμεῖς οἱ Κινέζοι, μαθαίνουμε στὰ παιδιά μας, ἀπ' τὴν νεαρότερη ἡλικία τους, ν' ἀγαποῦν τὴν δουλειὰ καὶ τοὺς ἐργαζομένους, καὶ καλλιεργοῦμε σ' αὐτὰ τὴν συνήθεια τῆς δουλειᾶς. Ἔτσι θ' ἀποφύγουμε τὴν ἐμφάνιση στοὺς κόλπους τῆς κοινωνίας μας ἑνὸς στρώματος προνομιούχων, ποὺ εἶναι ἡ κοινωνικὴ βάση τοῦ ρεβιζιονισμοῦ καὶ προϋπόθεση γιὰ τὴν εἰρηνικὴ ἐξέλιξη ἀπ' τὸν σοσιαλισμὸ στὸν καπιταλισμό.

Ἀπ' τὰ πρῶτα χρόνια τῆς στοιχειώδικης ἐκπαίδευσης, τὰ παιδιὰ μας πέρνουν μέρος στὴν χειρωνακτικὴ δουλειά, ἀνάλογα μὲ τὴν ἡλικία τους καὶ τὶς φυσικές τους δυνάμεις. Μὲ τὴν δουλειὰ αὐτὴ καταλαβαίνουν τὴν πρακτικὴ σημασία τοῦ μετασχηματισμοῦ τῆς κοινωνίας καὶ τῆς μεταμόρφωσης τῆς φύσης. Μὲ τὴν χειρωνακτικὴ δουλειά, οἱ σπουδαστὲς περνᾶνε ἀπὸ διάφορα στάδια ἰδεολογικῆς καὶ φυσικῆς διαμόρφωσης καὶ ταυτόχρονα, ἔρχονται σὲ πρακτικὴ ἐπαφὴ μὲ τὴν ζωή. Αὐτὰ τοὺς δίνει μιὰ νέα καὶ ὑγιᾶ ἀντίληψη τοῦ κόσμου. Ἕνας σπουδαστὴς ποὺ ἔπερνε μέρος στὴν ἀγροτικὴ δουλειὰ ἔγραφε στὸ ἡμερολόγιό του: «Εἶμαι ἕτοιμος νὰ μείνω στὴν ὕπαιθρο, νὰ ἐργάζομαι καὶ νὰ συνεχίσω σ' ὅλη μου τὴν ζωὴ τὴν ἐπανάσταση ἐδῶ... Ἡ δουλειὰ θὰ εἶναι πάντοτε ἡ βάση τῆς ὕπαρξης μου καὶ θὰ θεωρῶ τὶς μάζες σὰν τὴ μάνα μου. Θὰ μαχητικοποιηθῶ γιὰ νὰ γίνω ἕνας ἐργαζόμενος μὲ ἡλιοκαμένο δέρμα, μὲ σιδερένια κόκκαλα καὶ κόκκινη καρδιά».

Ὁ δυτικὸς τύπος θεωρεῖ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ σᾶν «καταναγκαστικὴ» ἐργασία γιὰ τὴν νεολαία μας καὶ μᾶς κατηγορεῖ πῶς ἔχουμε «στείλει στὶς ἀγροτικὲς δουλειὲς μεγάλο ἀριθμὸ σπουδαστῶν τοῦ πανεπιστημίου καὶ μαθητῶν τῆς μέσης ἐκπαιδευσης, πρᾶγμα ποὺ ἀποτελεῖ, πραγματικά, ἕνα καταναγκασμό». Αὐτὸ ἀποτελεῖ πλήρη παραμόρφωση τῶν γεγονότων. Οἱ νέοι μας θεωροῦν τὸ ξεκίνημα πρὸς τὰ βουνὰ καὶ τὸ ὕπαιθρο σᾶν μιὰ εὐκαιρία γιὰ νὰ φτιάξουν ἕνα νέο κόσμο μὲ τὰ ἴδια τους τὰ χέρια καὶ νὰ ἐκδηλώσουν τὴν ἐπαναστατικὴ τους θέληση. Ἡ μόνη ὑποχρέωση εἶναι μιὰ ὑποχρέωση κοινωνικοῦ χαρακτήρα ποὺ ἔχουν ἀναλάβει συνειδητὰ καὶ ἀποδέχτηκαν ἐλεύθερα γιὰ τὴν ἐπανάσταση. Γιὰ τοὺς κριτικοὺς αὐτούς, ὁ ἀστικὸς τρόπος ζωῆς μυρίζει ὡραῖα, ἐνῶ ὁ ἱδρώτας τῆς δουλειᾶς τοὺς φαίνεται δύσοσμος. Ἐμεῖς βλέπουμε τὰ πράγματα διαφορετικά. Αὐτὸ ποὺ σὲ σᾶς φαίνεται εὔοσμο ἐμεῖς τὸ θεωροῦμε ξεπεσμένο, καὶ αὐτὸ ποὺ σεῖς χαρακτηρίζετε βρώμικο ἐμεῖς τὸ θεωροῦμε σᾶν μιὰ συνεισφορὰ στὴν ἀνάπτυξη τῆς χώρας μας. Ἡ διαφορὰ δὲν εἶναι ἁπλῶς στὶς φράσεις, ἀλλὰ στὴν ἀντίληψη τοῦ κόσμου.

Τὴν ἴδια ὥρα ποὺ διαμορφώνουμε τοὺς διανοουμένους μας γιὰ νὰ συνταυτιστοῦν μὲ τὸν ἐργαζόμενο λαό, ἐμεῖς ἐφαρμόζομε, πάνω στὴν βάση τῆς γενικῆς ἀνάπτυξης τῆς παραγωγῆς, τὴν ἄλλη ὄψη τῆς πολιτικῆς μας κάνοντας μιὰ πολιτιστικὴ ἐπανάσταση ποὺ σκοπεύει ν' ἀνεβάσει τὸ πνευματικὸ ἐπίπεδο τῶν ἐργαζομένων. Ἔχοντας πιὰ στὰ χέρια τους τὴν πολιτικὴ ἐξουσία, ζητοῦν τώρα νὰ γίνουν κύριοι τῆς κουλτούρας. Φτωχοὶ χωρικοί, ποὺ ἐπὶ γενέες δὲν εἶχαν ποτὲ δεῖ αἴθουσες σχολείου στέλνουν τώρα τὰ παιδιά τους στὸ σχολειό. Αὐτὸ εἶναι ἕνα γεγονὸς ποὺ γιαὐτοὺς θυμίζει τὸν παράδεισο στὴν γῆ.

Σ' ἕνα χωριὸ μὲ 24 οἰκογένειες, λεγόμενο Γουανγκιαλιάνγκ καὶ ποὺ βρίσκεται σὲ ὑψόμετρο 3.000 μέτρων στὴν περιφέρεια Γιοανγκνὰν στὴν ἐπαρχία Χοπέϊ, κανεὶς δὲν εἶχε ποτὲ πάει στὸ σχολεῖο γιατὶ ὅλοι οἱ χωριάτες εἶταν πτωχοὶ χωρικοὶ καὶ μεσαῖοι χωρικοὶ τοῦ κατώτερου στρώματος. Μετὰ τὴν ἀπελευτέρωση, κατὰ τὴν περίοδο τῶν ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν, κατώτερου τύπου, κανεὶς δὲν εἶταν ἱκανὸς νὰ κρατήσει τὰ λογιστικὰ τῶν δεικτῶν ἐργασίας. Ἔτσι ὑποχρεώθηκαν νὰ χρησιμοποιοῦν μιὰ μέθοδο, χρονολογούμενη ἀπὸ πολλοὺς αἰῶνες, δηλαδὴ νὰ κάνουν κόμβους σὲ σχοινιὰ ἀπὸ κάνναβη. Ἔτσι μόλις τὸ 1960 μπόρεσε νὰ γίνει ἕνα σχολειὸ στοιχειώδικης ἐκπαίδευσης, ποὺ τὸ ζήτησε ὁ πυρήνας τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῆς ὁμάδας παραγωγῆς καὶ χάρη στὴν ἐνεργὸ ὑποστήριξη τῶν ἴδιων τῶν χωρικῶν. Σήμερα, οἱ μαθητὲς τοῦ σχολείου αὐτοῦ μποροῦν νὰ βοηθήσουν τὴν ὁμάδα παραγωγῆς στὶς λογιστικές της δουλειές. Οἱ χωρικοὶ λένε: «Τὰ παιδιά μας διδάσκονται μὲ βιβλία ποὺ ἔγιναν γιὰ μᾶς τοὺς ἄλλους χωρικοὺς καὶ μαθαίνουν τὴν γλώσσα τῶν ἐργαζομένων. Δὲν εἶναι πιὰ ἀνάγκη ν' ἀπασχοληθῆς γιὰ νὰ βρῆς κάποιον ποὺ ξέρει ἀνάγνωση καὶ γραφὴ στὸ χωριὸ μας».

Οἱ μαθητὲς τῶν τελευταίων τάξεων τοῦ σχολειοῦ αὐτοῦ ἐφαρμόζουν τὸ σύστημα μισὴ-σπουδὴ μισὴ-μελέτη κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς ἔντασης τῶν ἐργασιῶν. Οἱ γονεῖς καὶ μαθητὲς εἶναι ἱκανοποιημένοι γιατὶ δυὸ προβλήματα βρίσκονται λυμένα ταυτόχρονα. «Τὰ παιδιὰ μποροῦν τώρα νὰ πᾶν στὸ σχολειὸ, χωρὶς αὐτὸ νὰ τὰ ἐμποδίζει νὰ πάνε στὰ χωράφια», λένε οἱ χωριάτες.

Οἱ ἀλλαγὲς ποὺ ἔγιναν στὸ χωριὸ αὐτό, τὸ Γουάνγκκιαλιάνγκ ἐκφράζουν τὴν ζωηρὴ ἐπιθυμία γιὰ ἀλλαγὴ τῶν χωρικῶν ποὺ λαχταροῦν μιὰ πλήρη πολιτιστικὴ ἐπανάσταση. Αὐτὸ γίνεται γιὰ τὴν ὥρα στὴν κινέζικη ὕπαιθρο, ὅπου διαμορφώνονται ἑκατομμύρια ἐργαζομένων - διανοουμένων μὲ σοσιαλιστικὴ συνείδηση. Ἔτσι ἡ κουλτούρα ἐπανέρχεται στοὺς δημιουργούς της. Ἀπ' τὰ χέρια τους κι' ἀπὸ τὸ μυαλό τους θὰ ξεπηδήση μιὰ νέα καὶ λαμπρὴ σοσιαλιστικὴ κουλτούρα ποὺ θ' ἀκτινοβολεῖ στὴν χώρα ὁλόκληρη.

● ΠΝΕΥΜΑ ΔΙΕΘΝΙΣΤΙΚΟ

Τέλος τὰ παιδιά μας πέρνουν μιὰ μόρφωση ποὺ τὰ κάνει νὰ καταλαβαίνουν τὶς σχέσεις των μὲ τὸν ὑπόλοιπο κόσμο, καὶ ἰδιαίτερα τοὺς δεσμοὺς αἵματος καὶ σάρκας μὲ τοὺς ἐργαζόμενους καὶ κείνους ποὺ παλεύουν, παντοῦ στὸν κόσμο, ἐνάντια στὴν καταπίεση. Ξέρουν τὰ παιδιά μας πῶς πρέπει νὰ ἀπελευθερωθοῦν ἀπόμα τὰ δυὸ τρίτα τῆς ἀνθρωπότητας. Μαθαίνουν ἀκόμα μέσα σὲ ποιὲς συνθῆκες ζοῦν αὐτοὶ οἱ λαοί, κι' ἔτσι μαθαίνουν πῶς εἶναι καθῆκον τους νὰ παρέχουν ὁλόκληρη ὑποστήριξη στοὺς ἀγώνες τους ποὺ διεξάγουν τώρα γιὰ τὴν ἐθνικὴ ἀνεξαρτησία, τὴν κοινωνικὴ πρόοδο, καὶ τὴν παγκόσμια εἰρήνη. Τραγούδια σᾶν τὰ: Τ ὰ π α ι δ ι ὰ τ ῆ ς Ἀ β ά ν α ς, Μ α ύ ρ η Ἀ φ ρ ι κ ή, π α τ ρ ί δ α μ ο υ καὶ Π ρ ο λ ε τ ά ρ ι ο ι ὅ λ ω ν τ ῶ ν χ ω ρ ῶ ν, ἄ ς ἑ ν ω θ ο ῦ μ ε ! εἶναι ἀνάμεσα σ' αὐτὰ ποὺ προτιμοῦν.

Πρόσφατα, σ' ἕνα σχολειὸ μέσης ἐκπαίδευσης στὴν Σαγκάη, μιὰ τάξη πῆρε γιὰ θέμα θεατρικῆς παράστασης «Οἱ κραυγὲς ὀργῆς τῶν Μαύρων». Μὲ τὰ μάτια βουρκομένα ἀπὸ συγκίνηση, ἕνα κοριτσάκι ἀπάγγειλε ἕνα ποίημα μὲ τὸν τίτλο «ἕνα ἀραπάκι δολοφονημένο στὴν Ἀμερική». Τὸ κοινὸ συγκινήθηκε ὡς τὰ κλάμματα. Μέσα στὸ θυμό τους τὰ παιδιὰ σηκώθηκαν καὶ φώναξαν: «Κάτω ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμός!» «Νὰ ὑποστηρίξουμε τοὺς μαύρους ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφές μας!». Τώρα πιὰ τὰ παιδιὰ αὐτὰ ξέρουν νὰ κάνουν σωστὴ διάκριση ἀνάμεσα στοὺς φίλους τους καὶ τοὺς ἐχθρούς τους. Μιὰ μέρα, ἕνας ἀμερικανὸς ἐπισκέπτης τὰ πλησίασε καὶ τὰ ρώτησε: «Τὶ γνώμη ἔχετε γιὰ τὴν Ἀμερική;» Πῆρε τὴν ἀκόλουθη ἀπάντηση: «Ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς εἶναι ἕνα κλούβιο αὐγό, μὰ ὁ ἀμερικάνικος λαὸς εἶναι φίλος μας.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας καὶ ὁ ἴδιος ὁ πρόεδρος

(Συνέχεια στὴ σελ. 64)

☆ Η ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΒΡΑΖΙΛΙΑ

● ΤΑ ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΒΡΑΖΙΛΙΑΣ

Τὸν τελευταῖο Αὔγουστο, ἡ Κεντρικὴ Ἐκτελεστικὴ Ἐπιτροπὴ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Βραζιλίας υἱοθέτησε μιὰ ἀπόφαση μὲ τὴν ὁποία καλοῦσε τὸ βραζιλιανὸ λαὸ νὰ προχωρήσει στὸ δρόμο τῆς ἐπανάστασης καὶ νά ἀγωνισθεῖ ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ καὶ στὸ προδοτικὸ καθεστὼς τῆς Βραζιλίας. Παρατίθενται πιὸ κάτω ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν ἀπόφαση αὐτή.

Ἡ ἀπόφαση ὑπενθυμίζει, πὼς μετὰ τὸ μιλιταριστικὸ πραξικόπημα τῆς 1ης Ἀπριλίου 1964, ὁ λαὸς τῆς Βραζιλίας ζεῖ μέσα σ' ἕνα κλίμα τυραννίας καὶ ὁλοκληρωτικῆς ἔλλειψης κάθε ἀσφάλειας. Μετὰ τὴν ἀνατροπὴ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἐγκαθιδρύθηκε μιὰ μιλιταριστικὴ δικτατορία, γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῆς ἐσωτερικῆς ἀντίδρασης καὶ τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ. Ἡ κυβέρνηση ποὺ ἔχει ἐπικεφαλῆς της τὸ στρατηγὸ Καστέλο Μπράνκο, εἶναι τὸ προϊὸν μιᾶς ἔνοπλης στάσης ποὺ ἔχει ὅλα τὰ κλασσικὰ χαρακτηριστικὰ τῶν λατινοαμερικάνικων πραξικοπημάτων. Κατέλυσε ἀνοιχτὰ τὶς συνταγματικὲς ἀρχὲς καὶ ἐγκαθίδρυσε ἕνα ἐντελῶς τυραννικὸ δεσποτικὸ καθεστώς.

Ἡ ἀπόφαση ὑπογραμμίζει πὼς ἀπὸ τὴν ἴδια τὴ στιγμὴ ποὺ ἀνέλαβε τὴν ἐξουσία, ἡ κυβέρνηση Μπράνκο ἐκδήλωσε μὲ κάθε καθαρότητα τὸν ἀντιδραστικὸ χαρακτήρα τῆς πολιτικῆς της. Οἱ μαζικὲς ἐκκαθαρίσεις καὶ φυλακίσεις ποὺ διενέργησε εἶχαν σὰ μοναδικὸ σκοπὸ τὸν ἀποκλεισμὸ ἀπὸ τὴν πολιτικὴ ζωὴ αὐτῶν ποὺ ἔχουν πάρει μιὰ ὁποιαδήποτε ἀντιιμπεριαλιστικὴ καὶ δημοκρατικὴ θέση καὶ ἐκείνων ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ βοηθήσουν μὲ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλο τρόπο σὲ μιὰ πορεία ἐκδημοκρατισμοῦ καὶ τὴ δημιουργία ἑνὸς κλίματος τρομοκρατίας ἔτσι ποὺ νὰ δαμασθεῖ ὁ ἀγώνας τῶν ἐργαζόμενων μαζῶν γιὰ τὶς ἄμεσες διεκδικήσεις τους, γιὰ τὴ γῆ καὶ ἐνάντια στὸν ἰμπεριαλισμό. Παράλληλα, σὲ λιγώτερο ἀπὸ τέσσερες μῆνες, ἡ κυβέρνηση αὐτὴ προχώρησε στὶς πιὸ σοβαρὲς παραχωρήσεις στὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό. Στὴν ἐξωτερικὴ πολιτική, ἐφαρμόζει πολιτικὴ πλήρους ὑποταγῆς στὸ ἀμερικάνικο Σταίητ Ντιπάρτμεντ.

Κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τοῦ πραξικοπήματος, ἡ ἀπόφαση κάνει τὴ σύνθεση τῆς πείρας καὶ τῶν διδαγμάτων ποὺ δίνει τὸ ἀντιιμπεριαλιστικὸ καὶ δημοκρατικὸ κίνημα. "Αν ἐξετάσουμε —συνεχίζει— τοὺς λόγους τῆς ἥττας τῶν λαϊκῶν δυνάμεων, ἕνα πρᾶγμα προβάλλει σὲ ὅλη του τὴν καθαρότητα: Τὴν ἐποχὴ αὐτή, ἡ κυριαρχικὴ ἰδέα, στοὺς κόλπους τοῦ δημοκρατικοῦ καὶ ἀντιιμπεριαλιστικοῦ κινήματος, ἦταν πὼς ἡ βραζιλιανὴ ἐπανάσταση ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσει ἕνα εἰρηνικὸ δρόμο. Ἀλλὰ τὰ γεγονότα τοῦ Μάρτη καὶ τοῦ Ἀπρίλη ἔδειξαν τὶ παραλογισμὸ ἀποτελοῦσε αὐτὴ ἡ γραμμὴ τῆς εἰρηνικῆς ἐπανάστασης. «Ἡ ἰθύνουσα τάξη καὶ ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς ἔχουν καταδικάσει αὐτὸ τὸ δρόμο. Γιὰ νὰ ὑπερασπίσουν τὰ στενὰ συμφέροντά τους καὶ τὶς προνομιακὲς τους θέσεις, ἄσκησαν ἕναν αὐστηρὸ ἔλεγχο στὸν κρατικὸ μηχανισμὸ ποὺ ἐξυπηρετοῦσε πρωτ' ἀπ' ὅλα τὴν ἀνάγκη τῆς καταπίεσης κάθε ἀπόπειρας τῶν λαϊκῶν μαζῶν γιὰ νὰ περιορίσουν ἢ νὰ ἐξαλείψουν τὴ ληστεία ποὺ δέχονταν ἀπὸ τὸ ἐξωτερικὸ καὶ τὴν κοινωνικὴ ἀδικία καὶ γιὰ νὰ παίξουν ἕνα πιὸ δραστήριο ρόλο στὴν πολιτικὴ ζωὴ σὲ κρατικὸ ἐπίπεδο».

Τὸ κυριώτερο ὄργανο καταπίεσης ποὺ διαθέτει τὸ κράτος εἶναι ὁ στρατός. «Στὶς συνθῆκες αὐτές, πῶς μπορεῖ νὰ γίνει ἀποδεκτὸς ὁ εἰρηνικὸς δρόμος; Τὰ γεγονότα τῆς τελευταίας περιόδου εἶναι πολὺ χαρακτηριστικά. Δείχνουν πὼς ἕνα λαϊκὸ κίνημα ὅσο ἀνεβασμένο κι' ἂν εἶναι ὅσο πολλὲς θέσεις κι' ἂν ἔχει καταχτήσει εἶναι προορισμένο νὰ ἀποτύχει ἂν δὲν διαθέτει τὰ μέσα γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὴ βία τῆς ἰθύνουσας τάξης. Ὁ βραζιλιανὸς λαὸς δὲν θὰ μπορέσει νὰ ἀπελευθερωθεῖ ἀπὸ τὴν καταπίεση καὶ τὴν ὑποανάπτυξη, οὔτε νὰ ἀπαλλαγεῖ ἀπὸ τὴν ἐξάρτησή του ἀπὸ τὸ ἐξωτερικό, ἂν δὲν καταστρέψει τὸν ἀντιδραστικὸ κρατικὸ μηχανισμὸ καὶ ἂν δὲν συντρίψει τὸ ὄργανο τοῦ καταναγκασμοῦ, τὸ στρατό».

«Εἶναι ἀναγκαῖο γιὰ τὸ βραζιλιανὸ λαὸ νὰ προχωρήσει στὸν ἔνοπλο ἀγώνα ἐνάντια στὴν ἔνοπλη καταπίεση ποὺ ἐπιδίδονται οἱ ἀντιδραστικοὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ οἱ ἀμερικάνοι ἰμπεριαλιστὲς καὶ νὰ προετοιμαστῆ γιὰ τὸν ἀγώνα αὐτό. Ἡ θέση αὐτὴ θέτει τὸ θεμελιῶδες πρόβλημα τῆς στιγμῆς. Πρέπει νὰ ἀποτελέσει μιὰ ἀπὸ τὶς κύριες κατευθυντήριες ἀρχὲς γιὰ τὴ σκέψη καὶ τὴ δράση τῶν πραγματικῶν ἐπαναστατῶν».

«Ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς εἶναι ὁ κυριώτερος ἐχθρὸς τοῦ λαοῦ μας. Ἡ ὑποτίμηση τῆς δραστηριότητάς του στὴ Βραζιλία ,τὰ πολεμικά του σχέδια γιὰ τὴν παγκόσμια ἡγεμονία, συνιστοῦν ἕνα ἀπὸ τοὺς βασικοὺς λόγους τῆς ἥττας τῶν ἀντιιμπεριαλιστικῶν καὶ δημοκρατικῶν δυνάμεων».

Ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς εἶναι ἐκείνος ποὺ προετοίμασε καὶ ὀργάνωσε τὸ μιλιταριστικὸ πραξικόπημα τοῦ Ἀπρίλη· ἡ ἀπόφαση ἀναφέρει μιὰ σειρὰ γεγονότα ποὺ τὸ ἀποδείχνουν. «Αὐτὸ δείχνει γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμα πὼς ὁ ἀμερικάνικος ἰμπεριαλισμὸς εἶναι ὁ κυριώτερος ἐχθρὸς τοῦ Βραζιλια-

νοῦ λαοῦ. Συνεργάζεται μὲ τὶς δυνάμεις τῆς ἐσωτερικῆς ἀντίδρασης ποὺ τὸ ἐξυπηρετοῦν γιὰ νὰ ληστεύει καὶ νὰ ἀφανίζει τὴ χώρα μας καὶ νὰ καταπιέζει τὸ λαό μας. Σὲ ἀντάλλαγμα, οἱ ἀντιδραστικὲς δυνάμεις παίρνουν ἀπὸ τὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ μιὰ ἰσχυρὴ ὑποστήριξη γιὰ τὴν ὑπεράσπιση τῶν προνομίων τους...

«Οἱ λαϊκὲς δυνάμεις ποὺ ἀγωνίζονται γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση καὶ τὴν πρόοδο τῆς χώρας μας δὲν πρέπει μὲ κανένα τρόπο νὰ ὑποτιμοῦν τὴν κατασταλτικὴ δράση τοῦ ἀμερικάνικου ἀποικισμοῦ. Ἀποτελεῖ λάθος νὰ φαντάζονται πὼς τὸ δημοκρατικὸ καὶ ἐθνικὸ ἀπελευθερωτικὸ κίνημα τῆς χώρας μας μπορεῖ νὰ συνυπάρξει εἰρηνικὰ μὲ τὸν ἰμπεριαλισμὸ ποὺ ἐγκαθίδρυσε τὴν κυριαρχία του στὴ χώρα μας.

[...] Κατὰ συνέπεια, οἱ βραζιλιάνοι ποὺ θέλουν νὰ δοῦν τὴν πατρίδα τους ἐλεύθερη καὶ εὐημεροῦσα ὀφείλουν νὰ καθορίσουν σὰν πρωταρχικὸ καθῆκον τὸν ἀκατάπαυστο ἀγώνα ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμό. Ὀφείλουν νὰ ἐπιδείχνουν μιὰ διαρκὴ ἐπαγρύπνηση, ἔτσι ποὺ νὰ μποροῦν νὰ ξεσκεπάζουν καὶ νὰ ματαιώνουν τὶς μανοῦβρες καὶ τὶς ἴντριγκες τοῦ ἀμερικάνικου μονοπωλιακοῦ κεφαλαίου».

Κάτω ἀπὸ τὴν κυβέρνηση Γκουλάρ, ἡ ἡγεσία τῆς ρεφορμιστικῆς ἀστικῆς τάξης μὲ ἐπικεφαλῆς τὸ Γιοχάο Γκουλάρ, ἐξασφάλισε βασικὰ τὴν ἡγεμονία, ἐνῶ τὸ Βραζιλιανὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα ἀπέρριψε τὸ μαρξισμὸ-λενινισμὸ καὶ ὑποτάχθηκε τυφλὰ στὴν ἀστικὴ τάξη.

Ἡ ἀπόφαση ὑπογραμμίζει ἐπίσης πὼς τὸ μιλιταριστικὸ πραξικόπημα τῆς 1 Ἀπριλίου προσφέρει ἕνα ἄλλο δίδαγμα ἀνεκτίμητης ἀξίας. Ἀφορᾶ τὴν καθοδήγηση τοῦ δημοκρατικοῦ καὶ ἀντιμπεριαλιστικοῦ κινήματος. «Ἡ πραγματικότητα δείχνει γιὰ μιὰ φορὰ ἀκόμα πὼς τὸ δημοκρατικὸ καὶ ἀντιμπεριαλιστικὸ κίνημα δὲν μπορεῖ νὰ ἐπιτύχει μιὰ ὁλοκληρωμένη ἐπιτυχία ἂν δὲν ἔχει ἐπικεφαλῆς του μιὰ ἐπαναστατικὴ πρωτοπορεία ποὺ τὴν ἐκπροσωπεῖ ἡ πιὸ πρωτοπόρα κοινωνικὴ τάξη, ποὺ εἶναι τὸ προλεταριάτο· δὲν μπορεῖ νὰ νικήσει ἂν δὲν ἐφαρμόζει μιὰ γραμμή, ὄχι ρεφορμιστική, ἀλλὰ ἐπαναστατική· δὲν μπορεῖ νὰ θριαμβεύσει ἂν δὲν συγκεντρώσει σ' ἕνα πλατὺ ἑνιαῖο μέτωπο ὅλες τὶς δυνάμεις ποὺ ἀντιτίθενται στὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ καὶ τοὺς ὑποστηρικτές τους στὴ χώρα μας· δὲν μπορεῖ νὰ νικήσει παρὰ μόνο ἂν εἶναι προετοιμασμένο πολιτικὰ καὶ ἰδεολογικά, νὰ διεξαγάγει τὸν πιὸ ἀποφασιστικὸ καὶ σφοδρὸ ἀγώνα καὶ ἀκόμα ἂν δὲν χρησιμοποιήσει τὴν ἐπαναστατικὴ βία τῶν μαζῶν γιὰ νὰ ἀπαντήσει στὴ βία τοῦ ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἀντίδρασης».

Ἕνας ἄλλος παράγοντας ποὺ συνετέσε στὰ γεγονότα τῆς 1ης Ἀπριλίου ἦταν ἡ τάση τοῦ μηδενισμοῦ τοῦ ρόλου τοῦ ἀγροτικοῦ κινήματος, κύριου ὑποστηριχτῆ τῶν ἐπαναστατικῶν δυνάμεων. «Τὰ γεγονότα τοῦ Μάρτη καὶ τοῦ Ἀπρίλη ἔδειξαν πὼς ἕνα δημοκρατικὸ καὶ ἀντιμπεριαλιστικὸ κίνημα εἶναι ἐξαιρετικὰ τρωτὸ καὶ πὼς οἱ ἀντιδραστικοὶ θὰ μπορέσουν πολὺ εὔκολα νὰ τὸ καταπνίξουν ἂν δὲν ἔχει μιὰ δυνατὴ ἀγροτικὴ ὑποστήριξη. Οἱ ἀντιδραστικοὶ εἶναι συγκεντρωμένοι στὶς πόλεις καὶ διαθέτουν σημαντικὰ μέσα καταπίεσης. Βέβαια, εἶναι ἀναγκαῖο νὰ ἐπιδίχνεται ἡ ἀναγκαία προσοχὴ στὸν ἀγώνα μέσα στὶς πόλεις, γιατὶ ἐκεῖ ζοῦνε μάζες ἐργατῶν, σπουδαστῶν καὶ διανοουμένων. Ἀλλὰ ἡ προσοχὴ πρέπει νὰ συγκεντρωθεῖ στὴ δουλειὰ στὶς ἀγροτικὲς περιοχές. Ἡ ἐργατοαγροτικὴ συμμαχία εἶναι ἡ βάση στὴν ὁποία πρέπει νὰ οἰκοδομηθεῖ τὸ ἑνιαῖο δημοκρατικὸ καὶ ἀντιμπεριαλιστικὸ μέτωπο.

[.....] Πρέπει λοιπὸν νὰ ἀναπτύξουμε ὅλες μας τὶς δυνατὲς προσπάθειες γιὰ νὰ ὀργανώσουμε καὶ νὰ ἀναπτύξουμε τὸ ἀγροτικὸ κίνημα. Μποροῦμε εὔκολα νὰ κατανοήσουμε τὴ σημασία τῆς δουλειᾶς στὴν ὕπαιθρο ἂν σκεφθοῦμε πὼς ὁ ἐθνικοαπελευθερωτικὸς ἀγώνας δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι δύσκολος καὶ παρατεταμένος καὶ πὼς ξετυλίγεται, βασικά, σὲ μιὰ καθυστερημένη χώρα. Αὐτὸ δείχνει πὼς οἱ πρῶτες σπίθες τῆς ἐξέγερσης ἐνάντια στὸν ἐχθρὸ τοῦ λαοῦ μας θὰ φανοῦν στὴν ὕπαιθρο. Ἔτσι μποροῦμε νὰ διαβεβαιώσουμε μὲ κατηγορηματικὸ τρόπο πὼς τὸ ἀγροτικὸ πρόβλημα εἶναι τὸ ἀποφασιστικὸ πρόβλημα γιὰ τὴ βραζιλιανὴ ἐπανάσταση».

Σὲ συνέχεια ἡ ἀπόφαση ὑπογραμμίζει τὴ ζωτικὴ σημασία ποὺ ἔχει ἡ συγκρότηση ἑνὸς ἑνιαίου πλατιοῦ δημοκρατικοῦ καὶ ἀντιμπεριαλιστικοῦ μετώπου, ὁ σκοπὸς τοῦ ὁποίου θὰ εἶναι ἡ κατάλυση στὴ Βραζιλία τῆς κυριαρχίας τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ καὶ τοῦ συστήματος τῶν λατιφούντιων.

Ὑπογραμμίζει: «Τὸ πραξικόπημα τῆς 1ης Ἀπριλίου φανέρωσε τὴν ἀντίθεση ἀνάμεσα στὴ θέση καὶ τὶς ἀμοιβαῖες ἐνέργειες τῶν δύο ὁμάδων ποὺ ἀποτελοῦν τὸ ἐργατικὸ κίνημα: στὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Βραζιλίας καὶ στὸ Βραζιλιανὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα. Οἱ διαφορετικὲς γραμμὲς καὶ οἱ διαφορετικὲς ἐνέργειες τῶν δύο αὐτῶν ὀργανώσεων ἀνταναklοῦν τὶς δύο ἀντιτιθέμενες γραμμὲς στοὺς κόλπους τοῦ παγκόσμιου κομμουνιστικοῦ κινήματος — τὴ μαρξιστικὴ - λενινιστικὴ γραμμὴ ποὺ ὑπερασπίζει τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Κίνας καὶ τὴ ρεβιζιονιστικὴ γραμμὴ τοῦ Ν. Χρουστσὼφ καὶ τῶν ὀπαδῶν του. Σχετικὰ μ' αὐτό, τὰ γεγονότα ποὺ ἐκτυλίχθηκαν στὴ Βραζιλία ἀποκάλυψαν τὴν ὁλοκληρωτικὴ ἰχρεωκοπία τῆς ρεβιζιονιστικῆς γραμμῆς καὶ ἐπιβεβαίωσαν ἐντελῶς τὶς μαρξιστικὲς - λενινιστικὲς ἀπόψεις».

Ἀπὸ τὸ 1958, οἱ βραζιλιάνοι ρεβιζιονιστές, μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν Λούϊς Κάρλος Πρέστες, διατύπωσαν ἕνα σύνολο ἀπὸ ρεφορμιστικὲς πολιτικὲς θέσεις, σὲ ἁρμονία μὲ ἐκεῖνες τοῦ 20οῦ συνεδρίου τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Σοβιετικῆς Ἕνωσης. Αὐτὲς τὶς συστηματοποίησαν στὸ 5ο Συνέδριο τοῦ Κόμματος, τὸ 1960. Ἀπέρριψαν τὶς ἀρχὲς τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ καὶ ἔφθασαν στὸ συμπέρασμα πὼς ἡ ἐπανάσταση στὴ Βραζιλία θὰ προχωρήσει, ἀκολουθώντας τὸ δρόμο τῆς ἀποφυγῆς τῆς βίας.

Στὴν πρακτική τους δράση, οἱ ρεβιζιονιστὲς περιόρισαν τὸν ἀντιμπεριαλιστικὸ ἀγώνα στὰ ὅρια ποὺ ἦσαν ἀρεστὰ στὴν ἀστικὴ τάξη. Ἐπεδοκίμασαν τὴν ἰδέα τοῦ Κ.Κ.Σ.Ε. σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ὑπάρχει, ἀνάμεσα στοὺς ἀμερικάνους ἰμπεριαλιστές, μιὰ δημοκρατικὴ ὁμάδα ποὺ ὑπερασπίζεται τὴν εἰρήνη. Στὴ διάρκεια τῆς περιόδου ποὺ ὁ Γιουχάο Γκουλὰρ ἦταν στὴν ἐξουσία — ἰδιαίτερα τοὺς τελευταίους μῆνες — εἶχαν τὸν ἀρχηγὸ αὐτὸ τοῦ Ἐργατικοῦ Κόμματος τῆς Βραζιλίας σὰν τὸν κυριώτερό τους σύμμαχο.

Μετὰ τὴ συγκέντρωση στὴν ὁποία παρευρέθηκε ὁ Πρόεδρος Γκουλάρ, στὶς 13 Μαρτίου, στὴν Πολιτεία Γκουαναμπάρα, οἱ ρεβιζιονιστὲς διακήρυσσαν στὸν τύπο τους καὶ σὲ δημόσιες δηλώσεις, πὼς οἱ ἀντιδραστικοὶ εἶχαν ὑποστεῖ μιὰ βαρύτατη ἧττα καὶ δὲν μποροῦσαν πιὰ νὰ ἐπιβάλουν στὴ Βραζιλία τὴν παραμικρότερη πολιτικὴ καταπίεση. Ἀλλὰ τὰ γεγονότα τῆς 1ης Ἀπριλίου ἔδωσαν ἕνα σκληρὸ χτύπημα στοὺς ρεβιζιονιστὲς καθοδηγητές. Ἔκαναν σκόνη τὰ σχέδια καὶ τὶς θεωρίες τους. Κονιορτοποίησαν τὴ ρεβιζιονιστικὴ θέση ποὺ ὑποστήριζε τὸ Βραζιλιανὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ἡ ἐπανάσταση μποροῦσε νὰ γίνει μέσα ἀπὸ μεταρρυθμίσεις.

=«Ἡ γραμμὴ ποὺ ἀκολούθησε ἡ ρεβιζιονιστικὴ καθοδήγηση τοῦ Βραζιλιανοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος ἐμπόδισε τὰ συνδικάτα νὰ ριζώσουν στὶς μάζες καὶ τὶς λαϊκὲς ὀργανώσεις νὰ προχωρήσουν σὲ ἀγωνιστικὴ δράση καὶ ἀφόπλισε πολιτικὰ τὶς μάζες. Σ' αὐτὴ τὴν ὀππορτουνιστικὴ γραμμὴ ὀφείλεται ἕνα μεγάλο μέρος τῆς εὐθύνης γιὰ τὶς ἀπώλειες ποὺ ὑπέστη τὸ δημοκρατικὸ καὶ ἀντιμπεριαλιστικὸ κίνημα».

Σὲ συνέχεια ἡ ἀπόφαση ἀναφέρεται στὴν ἐπαναστατικὴ γραμμὴ ποὺ ἀκολούθησε τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Βραζιλίας μετὰ τὴν ἀναδιοργάνωσή του τὸ Φεβρουάριο τοῦ 1962. Ἡ πολιτική του γραμμή, ἀναφέρει, ἐπιβεβαιώθηκε ἀπὸ τὰ γεγονότα. Οἱ ἐπαναστάτες μαρξιστὲς - λενινιστὲς διαπιστώνουν πὼς οἱ θέσεις ποὺ ὑποστήριζαν ἀποδείχτηκαν πέρα γιὰ πέρα σωστές. «Στὸ πρόγραμμα ποὺ υἱοθετήθηκε τὴν ἐποχὴ ἐκείνη, ὑπάρχει ἡ διαβεβαίωση πὼς ἦταν ἀδύνατο νὰ λυθοῦν τὰ προβλήματα - κλειδιὰ τῆς χώρας μας χωρὶς ν' ἀλλάξει τὸ σύστημα ποὺ ὑπάρχει, γιατὶ τὸ σύστημα αὐτὸ εἶναι ἐντελῶς ἀντιλαϊκό. Ὑπογραμμίζονταν πὼς ἡ ἰθύνουσα τάξη ἀπογορεύει στὴν ἐπανάσταση νὰ νικήσει μὲ τὸν εἰρηνικὸ δρόμο καὶ πὼς ὁ λαὸς ὄφειλε ν' ἀκολουθήσει τὸν ἐπαναστατικὸ δρόμο. Ὑποδείχνονταν, πὼς μόνο μὲ τὴν ἐγκαθίδρυση ἑνὸς ἐπαναστατικοῦ καὶ λαϊκοῦ καθεστῶτος θὰ μποροῦσαν

νὰ ἀπομακρυνθοῦν τὰ ἐμπόδια ποὺ ὀρθώνονταν στὴν ἀνάπτυξη τῆς Βραζιλίας. Ὑπογράμμιζε ἐπίσης τὴν ἀνάγκη γιὰ τὴ συγκρότηση ἑνὸς πλατιοῦ ἐνιαίου μετώπου ὅλων τῶν δυνάμεων ποὺ ἀντιτίθενται στὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ καὶ στὸ σύστημα τῶν λατιφούντιων(...).

«Στὴν πολιτική του δράση, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Βραζιλίας προσπάθησε νὰ ἀπελευθερώσει τὸ κίνημα τῶν μαζῶν ἀπὸ κάθε ἐξάρτηση ἀπὸ τὴν κυβέρνηση καὶ «καταδίκασε κάθε τάση ποὺ κατευθύνονταν στὴ διατήρηση καὶ ἐνίσχυση αὐτῆς τῆς ἐξάρτησης. Διαπαιδαγωγοῦσε τοὺς ἐργάτες καὶ ὅλο τὸ λαὸ στὸ σύνολό του, νὰ ἔχουν ἐμπιστοσύνη στὶς δικές τους δυνάμεις καὶ νὰ προετοιμάζονται γιὰ νὰ ἀντιταχθοῦν στὴ βία τῆς κυρίαρχης τάξης, σὲ ὁποιοδήποτε τομέα κι' ἂν ἐκδηλώνονταν αὐτή».

«Τὰ γεγονότα ἔδειξαν πὼς τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Βραζιλίας εἶναι πολιτικὸ κόμμα ποὺ καθόρισε μὲ τὸν πιὸ καθαρὸ τρόπο τὸν ὀρθὸ προσανατολισμὸ καὶ τὶς μελλοντικὲς προοπτικὲς στὴ Βραζιλία. Οἱ ἐπαναστάτες κομμουνιστὲς ἀπέχτησαν ἀκόμα περισσότερο θάρρος καὶ προχωροῦν μὲ αὐξανόμενη ἀποφασιστικότητα στὸ δρόμο ποὺ ἔχουν διαλέξει. Ἡ ἀνάλυση καὶ οἱ λύσεις ποὺ καθόρισαν στὸ πρόγραμμά τους διατηροῦν καὶ σήμερα ὅλη τὴν ἀξία τους».

«Αὐτὴ ἡ σοβαρὴ δοκιμασία ἀπέδειξε τὴ ζωτικότητα καὶ τὴν ἀκτινοβολία τῶν μεγάλων ἐπαναστατικῶν θεωριῶν τοῦ προλεταριάτου ὅπως καὶ τὴν ἀδυναμία καὶ τὴν ἀθλιότητα τοῦ ρεβιζιονισμοῦ, ἀκόμα καὶ ὅταν ὁ τελευταῖος μποροῦσε νὰ πανηγυρίζει ὕστερα ἀπὸ στιγμιαῖες ἐπιτυχίες, Ἕνα ἰσχυρὸ πλήγμα δέχθηκε ὁ ρεβιζιονισμός. Αὐτὸ θὰ βοηθήσει τοὺς ἐπαναστάτες τῆς χώρας μας ποὺ ἔχουν ἐξαπατηθεῖ ἀπὸ τὴ γραμμὴ τοῦ 20ου συνεδρίου τοῦ ΚΚΣΕ νὰ ἐπανέλθουν στὸ μαρξιστικὸ-λενινιστικὸ δρόμο καὶ νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὸν ὀππορτουνισμό».

«Ἂν καὶ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Βραζιλίας δὲν ἀποτελεῖ ἀκόμα μιὰ ἰσχυρὴ ὀργάνωση, διαδραματίζει ἤδη, σύμφωνα μὲ τὸ καθῆκον ποὺ ἔχει καθορίσει, ἕνα ρόλο στὴν πρώτη γραμμὴ τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα τοῦ λαοῦ τῆς Βραζιλίας. Μὲ τὴν καθαρότητα τῶν σκοπῶν του καὶ τὴν ὀρθότητα τοῦ προγράμματός του, μὲ τὰ θεωρητικὰ καὶ τὰ πολιτικά του κείμενα, μὲ μιὰ λέξη γιατὶ ἐνσαρκώνει τὴν ὑπόθεση τοῦ ἐπαναστατικοῦ προλεταριάτου, ἀποτελεῖ μιὰ δύναμη ἱκανὴ νὰ ἐξασφαλίσει τὸν ἐπαναστατικὸ πρελεταριακὸ ρόλο στὴν πολιτικὴ ζωὴ τῆς Βραζιλίας». Ἡ ἀπόφαση καλεῖ νὰ καταβληθοῦν οἱ πιὸ ἐνεργητικὲς προσπάθειες γιὰ τὴν αὔξηση τῆς δύναμης τοῦ Κόμματος καὶ γιὰ τὴν ἀπόχτηση τῶν πιὸ στενῶν δεσμῶν μὲ τὶς μάζες γιὰ τὴ διαμόρφωση μιᾶς πρωτοπορείας τοῦ τύπου αὐτοῦ.

Καλεῖ τὸ λαὸ νὰ ἀγωνισθεῖ ἐνάντια στὸ δικτατορικὸ καθεστώς. Ἂν καὶ ἡ σημερινὴ βραζιλιανὴ κυβέρνηση διαθέτει τὴν βοήθεια τοῦ ἀμερικάνικου μονοπωλιακοῦ καπιταλιστικοῦ κεφαλαίου, «εἶναι ἀδύνατη, γιατὶ βρίσκεται στὴν ὑπηρεσία τῶν πιὸ ὀπισθοδρομικῶν δυνάμεων καὶ ἐνεργεῖ σὲ ἀντίθεση μὲ τὸ ἐθνικὸ συμφέρον. Ἀντιμετωπίζει τὴν ἐχθρότητα τοῦ λαοῦ, ποὺ ἡ θέληση γιὰ ἀντίσταση δὲν ἔχει ἀκόμα μετουσιωθεῖ ἐντελῶς σὲ δράση ἀλλὰ πού, ἀργὰ ἢ γρήγορα, θὰ ἐκδηλωθεῖ γιὰ νὰ ἀνατρέψει τὸ ὀλέθριο καθεστὼς ποὺ ἐγκαθυδρύθηκε στὴ χώρα μας».

Ἡ ἀπόφαση καλεῖ τὸ λαὸ νὰ πολεμήσει ἀκατάπαυστα καὶ μὲ δυναμισμὸ τὴ δικτατορικὴ ἐξουσία καὶ ἐκείνους ποὺ ὅπως ὁ Κάρλος Λατσέρντα καὶ συντροφία, διαφημίζουν ἀκόμα πιὸ ἀντιδραστικὰ μέτρα. Στὸν ἀγώνα γιὰ εἰδικοὺς σκοπούς, εἶναι ἀναγκαῖο νὰ ἑνωθοῦν ὅλες οἱ δυνάμεις ποὺ μποροῦν νὰ ἑνωθοῦν καὶ νὰ οὐδετεροποιηθοῦν ὅλες ἐκεῖνες ποὺ μποροῦν νὰ οὐδετεροποιηθοῦν.

Σχετικὰ μ' αὐτό, ὁ ἀγώνας γιὰ τὴν ἱκανοποίηση τῶν ἄμεσων διεκδικήσεων τῆς ἀγροτιᾶς ἀποχτάει μιὰ τεράστια σημασία. Σὲ ὅτι ἀφορᾶ τὸν ἀγώνα αὐτόν, ἡ ἀγροτικὴ μεταρρύθμιση βρίσκεται στὴν ἡμερήσια διάταξη: μιὰ ριζικὴ μεταρρύθμιση, ἀποτελεῖ τὴ μεγαλοπρεπη σημαία τῆς ἑνότητας ἀνάμεσα τοὺς ἐργάτες καὶ ἀγρότες καὶ τὶς συμμαχίες τους μὲ τοὺς ἀγρότες.

Ὁ ἀγώνας ἐνάντια στὴν ἀμερικανικὴ ἰμπεριαλιστικὴ ληστεία καὶ τὴν κυβερνητικὴ πολιτικὴ τῆς προδοσίας ἀποχτάει ἕνα ἀκόμα πιὸ σκληρὸ χαρακτήρα καὶ ἀποτελεῖ σήμερα τὸ κυριώτερο καθῆκον τοῦ λαοῦ τῆς Βραζιλίας. Τὸ δικτατορικὸ καθεστὼς ἔχει ἀνοίξει ὅλες τὶς πόρτες στοὺς ἀμερικανοὺς μονοπωλητὲς γιὰ τὴν καταλήστεψη τῆς χώρας καὶ ὑπακούει δουλικὰ στὶς θελήσεις τοῦ ἀμερικάνικου Σταίητ Ντιπάρτμεντ. «Γι' αὐτὸ ἡ ὑπεράσπιση τῆς ἐθνικῆς κυριαρχίας, ἡ ὑπεράσπιση τῆς βιομηχανίας μας καὶ τοῦ φυσικοῦ μας πλούτου καὶ ἡ κατάλυση τῆς ἀμερικάνικης ἰμπεριαλιστικῆς κυριαρχίας ἔγινε ἕνας ἐξωιρετικὸς παράγοντας ποὺ συντελεῖ στὴν ἑνότητα τοῦ λαοῦ».

«Τὸ πραξικόπημα τῆς 1ης Ἀπριλίου εἶχε γιὰ σκοπὸ νὰ συγκρατήσει τὴν ἀνερχομένη θάλασσα τοῦ δημοκρατικοῦ καὶ ἀντιαμερικάνικου κινήματος. Ἀλλὰ οἱ συνεργοὶ τῆς στάσης καὶ οἱ ἀμερικάνοι καθοδηγητές τους ἔπεσαν ἔξω στοὺς ὑπολογισμούς τους. Ἡ ἀπαίτηση γιὰ μιὰ ριζικὴ ἀλλαγὴ δὲν ἦταν ποτὲ τόσο ἔντονη ὅσο τώρα. Βουτηγμένοι στὴ βία καὶ στὴν ἀδικία, ἐφαρμόζοντας μιὰ πολιτικὴ προδοσίας καὶ πολλοπλασιάζοντας τὰ ἀντιλαϊκὰ μέτρα, τὸ δικτατορικὸ καθεστὼς συνετέλεσε στὸ νὰ κατανοήσει ἀκόμα περισσότερο ὁ λαὸς τὴν ἀνάγκη τῆς ἐπανάστασης.

«Οἱ πατριώτες δημοκράτες καὶ οἱ ἐργαζόμενες μᾶζες φροντίζουν νὰ μάθουν πὼς θὰ νικήσουν. Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Βραζιλίας θὰ κάνη ὅτι μπορεῖ γιὰ νὰ ἀνταποκριθεῖ στὶς προσδοκίες του. Ἐπαναλαμβάνει πὼς τὰ βασικὰ προβλήματα τῆς χώρας μας δὲν μποροῦν νὰ λυθοῦν μὲ εἰρηνικὰ μέσα. Γιὰ νὰ νικήσει τὸν ἐχθρὸ, ὁ λαὸς πρέπει νὰ ἀποχτήσει ἔνοπλες δυνάμεις καὶ νὰ τὶς αὐξήσει στὴ φωτιὰ τῆς πάλης [...] ὁ λαὸς τῆς Βραζιλίας βρίσκεται μπροστὰ στὰ ἀκόλουθα ἐνδεχάμενα: θὰ παραμένει ἕνας δορυφόρος τοῦ ἀμερικάνικου ἰμπεριαλισμοῦ, ἀφήνοντάς τον νὰ τὸν κακομεταχειρίζεται μὲ κάθε ἄνεση καὶ νὰ μὴν ἔχει καμιὰ ἐλευθερία· ἢ θὰ ξεσηκωθεῖ γιὰ νὰ κάνει τὴν ἐπανάσταση. Δὲν ὑπάρχει τρίτος δρόμος.

«Ἡ ἐπιτυχία τῶν ὑποκινητῶν τοῦ πραξικοπήματος εἶναι προσωρινή. Ἡ φαινομενικὴ δύναμή τους δὲν ἀποτελεῖ παρὰ τὴν ἐκδήλωση τῆς πραγματικῆς τους ἀδυναμίας. Ὁ λαὸς τῆς Βραζιλίας θὰ καταχτήσει τὴν τελικὴ νίκη ἂν προχωρήσει στὸ δρόμο τῆς ἐπανάστασης καὶ δὲν φοβηθεῖ νὰ ἀγωνισθεῖ ἐνάντια στὸν ἀμερικάνικο ἰμπεριαλισμὸ καὶ στοὺς ὑποστηριχτὲς του στὴ χώρα μας. Τὸ σημαντικό, καταλήγει ἡ ἀπόφαση, εἶναι νὰ θέλει καὶ νὰ ἐπιμένει στὸν ἀγώνα, ἔτσι ποὺ ἡ ἐπανάσταση νὰ μὴν παραμείνει μιὰ ἁπλὴ εὐχή, ἀλλὰ νὰ γίνει μιὰ ἐξώφθαλμη πραγματικότητα».

ΝΑ ΕΝΤΕΙΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ

(Συνέχεια ἀπ' τὴ σελ. 57)

κότητά μας —ποὺ μεγαλώνει ἀκατάπαυστα— νὰ ἀποτελέσουμε ἕνα σημαντικὸ στοιχεῖο γιὰ τὴν ἑνότητα τοῦ ΝΑΣΑΚΟΜ καὶ τὴν ἀποφασιστικότητά μας νὰ παραμείνουμε ἕνα σίγουρο ἀπόσπασμα τοῦ μαρξισμοῦ - λενινισμοῦ στὶς κόλπους τῶν γραμμῶν τοῦ διεθνοῦς κομμουνιστικοῦ κινήματος καὶ νὰ ἀγωνισθοῦμε γιὰ τὴν ἑνότητά του στὴ βάση τοῦ μαρξισμοῦ-λενινισμοῦ καὶ γιὰ τὴν πραγματοποίηση τῶν καθηκόντων τῆς παγκόσμιας ἐπανάστασης.

Ἡ σύνδεση τοῦ πατριωτισμοῦ μὲ τὸν προλεταριακὸ διεθνισμὸ μ' ἕνα ἀγωνιστικὸ καὶ δημιουργικὸ τρόπο καὶ ἡ συγκεκριμένη τους ἔκφραση, ἐξακολουθεῖ νὰ καθοδηγεῖ τὴ δράση, τὴ θέση καὶ τὰ μέτρα ποὺ παίρνει τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας. Ὅλος ὁ ἰνδονησιακὸς λαὸς εἶναι σήμερα σὲ μιὰ ἐπαναστατικὴ κατάσταση ποὺ βρίσκεται σὲ πλήρη ἄνοδο καὶ σὲ πλήρη ὡρίμανση. Ὁ ρόλος ποὺ παίζουν οἱ λαϊκὲς μᾶζες στὴν πολιτικὴ ζωὴ τῆς χώρας μας γίνεται συνεχῶς πιὸ μεγάλος καὶ πιὸ ἀποφασιστικός. Οἱ ἱμπεριαλιστὲς γκρεμίζονται συνεχῶς ἀπὸ τὶς προνομιοῦχες θέσεις τους. Στὴ διάρκεια τῆς ἐκδίωξης τους προσφέρουν μιὰ ὅλο καὶ πιὸ σημαντικὴ βοήθεια καὶ ὑποστήριξη στοὺς ἀντεπαναστάτες ἐθνικιστές. Στὶς συνθῆκες αὐτές, πρέπει νὰ υἱοθετήσουμε μιὰ ἐπαναστατικὴ ἐπιθετικὴ στάση ἔτσι ὥστε νὰ μπορέσουμε νὰ κάνουμε νὰ προοδεύσει ἡ ἐπανάσταση στὴ χώρα μας. Καὶ μόνο μὲ μιὰ ἀποφασιστικὴ καὶ σταθερὴ πειθαρχία θὰ μπορέσουμε νὰ ἐπιτύχουμε καλὰ ἀποτελέσματα στὴν ἐπαναστατικὴ μας ἐπίθεση. Καλῶ τοὺς ἰνδονήσιους κομμουνιστὲς, νὰ γίνουν πιὸ ἱκανοὶ καὶ πιὸ θαρραλέοι, νὰ γίνουν πιὸ ἔμπειροι καὶ πιὸ ἀξιόμαχοι καὶ νὰ ἀνεβάσουν ἀκόμα περισσότερο τὴν πειθαρχία τους.

Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας ἔγινε τώρα ἕνας ἀπὸ τοὺς πιὸ σημαντικοὺς παράγοντες τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς χώρας μας. Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας ποὺ τὸ 1951, χρόνο τῆς ἀναγέννησής του, δὲν διέθετε περισσότερο ἀπὸ 8.000 μέλη, διαθέτει τώρα πάνω ἀπὸ 3 ἑκατομμύρια μέλη. Ἂς προσθέσουμε στὸν ἀριθμὸ αὐτό, τὰ 3 ἑκατομμύρια τῶν νέων κομμουνιστῶν τῆς Ἕνωσης τῆς Λαϊκῆς Νεολαίας, ἔχουμε ἕνα ἀριθμὸ 6 ἑκατομμυρίων. Σὲ ὅλη τὴν Ἰνδονησία ὑπολογίζουμε περίπου 20 ἑκατομμύρια ἀνθρώπων ποὺ συμπαθοῦν τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας. Ἀπὸ τὴν ἄποψη τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας εἶναι τὸ τρίτο κόμμα τοῦ κόσμου καὶ τὸ πιὸ μεγάλο κόμμα ἔξω ἀπὸ τὸ σοσιαλιστικὸ στρατόπεδο. Ἔτσι, ἐμεῖς, οἱ ἰνδονήσιοι κομμουνιστὲς σηκώνουμε στοὺς ὤμους μας βαρειὰ εὐθύνη, τόσο ἀπέναντι στὸν ἰνδονησιακὸ λαὸ ὅσο καὶ ἀπέναντι στὸ διεθνὲς ἐπαναστατικὸ κίνημα.

Στὸ γιορτασμὸ γιὰ τὴ λήξη τοῦ 7ου συνέδριου τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Ἰνδονησίας, τὸ 1962, ὁ Μπούνγκ Κάρνο ἐξήγησε καθαρὰ γιατὶ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας ἀναπτύχθηκε τόσο γρήγορα. Εἶπε: «Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας ἔγινε γερὸ, τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας ἐπεκτάθηκε παντοῦ, καὶ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας ἔγινε ἰσχυρό. Αὐτὸ ἔγινε γιατὶ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας ἐξυπηρετεῖ ἀμετάβλητα τοὺς ἐργάτες καὶ τοὺς ἀγρότες, γιατὶ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας ἀγαπάει πάντοτε τὴν πατρίδα μας, τὴν Ἰνδονησία. Ἀκριβῶς, γιὰ ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας κερδίζει σὲ δύναμη».

Καλῶ τοὺς ἰνδονήσιους κομμουνιστὲς νὰ κατανοήσουν βαθειὰ τὴν ὀρθὴ ἀνάλυση τοῦ Μπούνγκ Κάρνο σχετικὰ μὲ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας ἔγινε μεγάλο καὶ ἰσχυρό. Ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖο ἔγινε ἰσχυρὸ τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα Ἰνδονησίας εἶναι ἁπλούστατα πὼς ζυμώθηκε μὲ ὅλη του τὴν καρδιὰ καὶ μὲ ὅλη τὴν ψυχὴ μὲ τὸν πόνο καὶ τὰ βάσανα τοῦ λαοῦ.

Ἂς προχωρήσουμε πρὸς τὰ ἐμπρὸς μὲ ἐπαναστατικὸ ἐπιθετικὸ πνεῦμα, ἔχοντας βαθειὰ στὴν καρδιά μας τοὺς πόνους καὶ τὰ βάσανα τοῦ λαοῦ.

ΟΙ ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΕΣ ΓΕΝΙΕΣ

(Συνέχεια ἀπ' τὴ σελ. 60)

Μάο Τσε-Τούνγκ ἐνδιαφέρονται πάντοτε γιὰ τὴν διαπαιδαγώγηση τῶν παιδιῶν μας καὶ τὴν προπαρασκευὴ τους γιὰ τὸ μέλλον. Ἡ εὐχή μας εἶναι νὰ γίνει κάθε γενεά, σ' ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς ἀνώτερη ἀπὸ τὴν προηγούμενή της. Ὁ πρόεδρος Μάο Τσε-Τούνγκ, ἔρριξε ἀπὸ τὸ 1942 τὸ σύνθημα. «Παιδιὰ ἑνωθεῖτε! Μάθετε νὰ εἶσθε οἱ νέοι ἀφέντες τῆς Νέας Κίνας ». Μέσα σ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα εἶναι διαπαιδαγωγημένα τὰ παιδιὰ τῆς τρέχουσας γενιᾶς, γιαὐτὸ καὶ δὲν εἶναι «λουλούδια τοῦ θερμοκήπιου», ἀλλὰ μὲ τὴν δουλειὰ καὶ τὴν σπουδὴ γίνονται ρωμαλαῖοι ἀγωνιστὲς ποὺ τολμηρὰ συνεχίζουν τὴν ἐπανάσταση, ἔχοντας τὴν τόλμη νὰ παλεύουν καὶ νὰ νικοῦν. Χωρὶς νὰ ἐπαναπαύεται στὶς δάφνες τῶν προγόνων της, ἡ γενιὰ αὐτὴ φλέγεται ἀπὸ τὴν ἐπιθυμία νὰ πάρει τὴ θέση τους, νὰ συνεισφέρει χωρὶς ἐγωϊσμὸ στὴν ὁμαδικὴ προσπάθεια καὶ γιὰ τὸ καλὸ τοῦ συνόλου καὶ νὰ διεξαγάγη ὡς τὸ τέλος τὴν ἐπανάσταση. Ἡ ἐλπίδα τῶν ἱμπεριαλιστῶν καὶ τῶν ρεβιζιονιστῶν ποὺ θἄθελαν νὰ δοῦν τὴν γενιὰ τούτη νὰ ἐγκαταλείπει καὶ νὰ σπαταλᾶ τὶς καταχτήσεις τῆς κινέζικης ἐπανάστασης, θὰ διαψευσθεῖ. Εἴμαστε βέβαιοι πῶς τὰ παιδιά μας δὲν θὰ κάνουν τίποτε ποὺ θὰ μποροῦσε ν' ἀτιμάσει τὸν ἡρωϊκὸ κινέζικο λαό. Εἴμαστε πεπεισμένοι πῶς θὰ κρατήσουν σταθερὰ τὸν πυρσὸ τῆς ἐπανάστασης καὶ θὰ γίνουν σίγουροι κληρονόμοι τῆς μεγάλης προλεταριακῆς ὑπόθεσης.

ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 27 (141) Τηλ. 634-070

Οἱ ἐυδόσεις μας

	Δρχ.
—Ἱστορία τῆς σύγχρονης κινέζικης ἐπανάστασης	180
Μάο Τσὲ-τοὺνγκ	
—Ἐκλογὴ ἔργων (4ος τόμος)	130
—Γιὰ τὴν πράξη — Γιὰ τὶς ἀντιθέσεις — Γιὰ τὴν ὀρθὴ λύση τῶν ἀντιθέσεων ἀνάμεσα στὸ λαὸ	25
—Ἡ σημερινὴ κατάσταση καὶ τὰ καθήκοντά μας	25
—Ἐκλογὴ Στρατιωτικῶν Ἔργων	100
—Γιὰ τὴν Τέχνη καὶ τὴ Λογοτεχνία	30
—Ἡ Κινέζικη Ἐπανάσταση καὶ τὸ Κ.Κ.Κίνας	15
—Ἡ Νέα Δημοκρατία	25
—Ἡ δημοκρατικὴ δικτατορία τοῦ λαοῦ	15
—Μιὰ σπίθα μπορεῖ ν' ἀνάψει φωτιὰ σ' ὅλο τὸν κάμπο	5
—Νὰ βελτιώσουμε τὸν τρόπο τῆς μελέτης μας	5
—Ὁ προσανατολισμὸς τοῦ κινήματος τῆς νεολαίας	5
—Νὰ βελτιώσουμε τὸ στὺλ δουλειᾶς τοῦ κόμματος	5
—Μερικὰ ζητήματα σχετικὰ μὲ τὶς μέθοδες καθοδήγησης	5
—Νὰ βελτιώσουμε τὶς συνθῆκες ζωῆς τοῦ λαοῦ καὶ νὰ προσέξουμε τὸν τρόπο δουλειᾶς	5
—Ὁ ρόλος τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος Κίνας στὸν ἐθνικὸ πόλεμο	5
—Γιὰ τὴν πολιτικὴ	5
—Ἀνάλυση τῶν τάξεων τῆς κινέζικης κοινωνίας	5
—Σημαντικὲς συνομιλίες μὲ προσκεκλημένους ἀπὸ τὴν Ἀσία, τὴν Ἀφρικὴ καὶ τὴ Λατινικὴ Ἀμερικὴ	5
—Ὁ ἰμπεριαλισμὸς καὶ ὅλοι οἱ ἀντιδραστικοὶ εἶναι χάρτινες τίγρεις	5
«Λαϊκῆς Ἡμερησίας» «Κόκκινης Σημαίας»	
—Κινέζικες Ἀπόψεις α'	15
—Κινέζικες Ἀπόψεις β'	30
—Οἱ διαφορὲς ἀνάμεσα στὴν ἡγεσία τοῦ ΚΚΣΕ καὶ στὸ ΚΚΚίνας	30
Τσέου Γιάνγκ	
—Τὰ ἀγωνιστικὰ καθήκοντα τῶν ἐργατῶν τῆς φιλοσοφίας καὶ τῶν κοινωνικῶν ἐπιστημῶν	15

	Δρχ.
«Λαϊκῆς Ἡμερησίας» «Κόκκινης Σημαίας»	
—Γιὰ τὸ ζήτημα τοῦ πολέμου καὶ τῆς εἰρήνης	25
—Ἡ προλεταριακὴ ἐπανάσταση καὶ ὁ χρουστσεφικὸς ρεβιζιονισμὸς	30
—Ὁ χρουστσεφικὸς ψευδοκομμουνισμὸς καὶ τὰ ἱστορικὰ διδάγματα ποὺ δίνει στὸν κόσμο	20
—Ἐναντίον τοῦ σύγχρονου ρεβιζιονισμοῦ (ντοκουμέντα διαφόρων κομμουνιστικῶν κομμάτων καὶ μαρξιστικῶν ὁμάδων)	30
—Σχόλιο σχετικὰ μὲ τὴ σύνοδο τοῦ Μάρτη τῆς Μόσχας	3
Βιετναμέζικα Ντοκουμέντα	
—Ὅρκος τῶν 30 ἑκατομμυρίων βιετναμέζων	5
Κινέζικα ντοκουμέντα	
—Ὑποστήριξη στὸ λαὸ τοῦ Βιετνὰμ	10
Λοῦο Ζοῦο Τσίνγκ καὶ «Λαϊκῆς Ἡμερησίας»	
—Ἡ ἱστορικὴ πεῖρα τοῦ ἀντιφασιστικοῦ πολέμου	5
Τάο Τσοὺ	
—Οἱ λαϊκὲς κοινότητες προχωροῦν πρὸς τὰ ἐμπρός	5
«Λαϊκῆς Ἡμερησίας»	
—Γιατὶ ἔπεσε ὁ Χρουστσώφ;	2
—Ἡ ἀλήθεια γιὰ τὴ συμμαχία τῆς καθοδήγησης τοῦ ΚΚΣΕ μὲ τὴν Ἰνδία ἐναντίον τῆς Κίνας	5
Πουὸ Βὶ-πὸ καὶ Λιάο Λοῦ-γὲν	
—Ἡ σοσιαλιστικὴ ἐκβιομηχάνιση καὶ ἡ κολλεκτιβοποίηση τῆς ἀγροτικῆς οἰκονομίας στὴν Κίνα	7
ΚΚΚίνας — ΚΚΣΕ	
—11 ἐπιστολὲς	15

«ΙΣΤΟΡΙΚΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ»

ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 27 (141) ΤΗΛ. 634-070

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Ὁ ἐκδοτικὸς οἶκος «Ἱστορικὲς Ἐκδόσεις» προσφέρει ὅλα τὰ βίβλία του μὲ ἐξαιρετικὰ εὐνοϊκοὺς ὅρους πληρωμῆς καὶ μὲ μεγάλες ἐκπτώσεις γιὰ ὅσους ἐγγραφοῦν συνδρομητές.

1. Σὲ ὅσους ἐγγράφονται συνδρομητὲς γιὰ ὁλόκληρη τὴ σειρὰ τῶν ἐκδόσεών μας ὀνομαστικῆς ἀξίας 900 δρχ. γίνεται ἔκπτωση 25ο)ο. Προκαταβολὴ δρχ. 100 καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἰς μηνιαῖες δόσεις τῶν 50 δρχ. μέχρι ἐξοφλήσεως. Ἡ σειρὰ τῶν ἐκδόσεών μας παραδίδεται ἀμέσως εἰς τὸν συνδρομητή.

2. Σὲ ὅσους προμηθεύονται βιβλία ἀξίας 500 δρχ. γίνεται ἔκπτωση 15ο)ο. Προκαταβολὴ 50 καὶ τὸ ὑπόλοιπον εἰς μηνιαῖες δόσεις τῶν 50 δρχ. μέχρι ἐξοφλήσεως.

3. Σὲ ὅσους προμηθεύονται βιβλία ἀξίας κάτω τῶν 500 δρχ. γίνεται ἔκπτωση 10ο)ο. Προκαταβολὴ 50 καὶ 20 δρχ. μηνιαίως.

4. Σὲ ὅσους προμηθεύονται ὅλα τὰ βιβλία μας μετρητοῖς γίνεται ἔκπτωση 40ο)ο.

Κατάλογος τῶν ἐκδόσεών μας, παρατίθεται στὴν προηγούμενη σελίδα

ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΧ. 10